

Giới thiệu Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch

Cao Minh Thiên Tùng, 13 tuổi, là thiếu gia của tập đoàn giàu có bậc nhất thế giới. Tính cách vô cùng lạnh lùng và khó tiếp xúc.

Nguyễn Ngọc Ý Như là một cô gái rất xinh xắn nhưng lại cực kỳ ngốc nghếch.

Đoàn Khánh Linh là vị hôn thê từ nhỏ với Thiên Tùng, nhưng tình cảm của Linh chưa bao giờ nhận được tình cảm của Tùng.

Lương Gia Khiêm rất quan tâm tới nó, đẹp trai, lãng tử, thua hẳn một nước, con nhà giàu cùng hạng với hắn và nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Cuộc sống mới

Nó: tên là Nguyễn Ngọc Ý Như, 13 tuổi, năm nay lên lớp 7

Gia đình nó trước kia sống rất hạnh phúc, nhưng sau một thảm họa, gia đình nó tiêu tan (mình sẽ nói rõ hơn ở mấy chương sau nhé!) nó trở thành một cô gái không biết nói biết cười, lúc nào buồn hết, chứ không phải lạnh lùng đâu nha

Bố mẹ nó bỏ nhau, mẹ nó đưa nó vào Sài Gòn sinh sống và làm việc cho một nhà cực kì giàu có, bà chủ ngôi nhà đã thu xếp cho mẹ con nó ở một căn phòng tầng 3 chừng 15 m2

Mẹ nó rất buồn khi thấy nó không vui vẻ như trước nữa, tối ngủ, mẹ nó ôm nó thật chặt, nó cứ khóc thút thít mà bảo mẹ rằng: mẹ ơi, một ngày nào đó, gia đình mình lại sống vui vẻ nhé! Mẹ nó cũng khóc: ừ

Mẹ nó rất thương nó, nó không xứng đáng phải chịu đựng những điều này, nhưng bà cũng không yên lòng khi giao nó cho bố nó

- Sáng mai con sẽ đi học ở trường mới nhé! Mẹ đã đăng kí rồi

- Vâng, nó thỏ thẻ

- Con nhớ học cho tốt

- Con nhớ rồi

- Vậy thì ngủ đi

Chương này hơi ngắn nha các bạn, từ chương sau mình sẽ viết thật dài cho các bạn đọc đã luôn! :))

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tới trường

6h sáng

-Như, dậy đi con

- Ô, còn sớm mà, cho con ngủ thêm tí nữa đi

- Con quên là sáng nay cần phải dậy sớm để chuẩn bị vào trường mới à?

- Ừ nhỉ? Con quên! Nó vội vàng bật dậy rồi đi ngay vào làm vệ sinh cá nhân

Một lúc sau, nó xuống ăn sáng, mẹ đã chuẩn bị sẵn cho nó một chiếc váy màu hồng xen trắng quá gối một xú, kèm theo cái nơ hồng trên đầu trông rất dễ thương, và cả một đôi giày màu trắng đơn giản nhưng thanh lịch. Nó rất thích

- Mẹ chuẩn bị cho con ạ?

- Ủ, hôm qua mẹ đã đi mua đấy! Còn đây, balo của con

- Cảm ơn mẹ. Nó cười thật tươi, mẹ nó cũng cười

Đột nhiên có tiếng gọi : Giúp việc, mau chuẩn bị đồ ăn sáng cho con trai tôi để nó tới trường

- Dạ, tôi tới ngay ạ

- Cô làm gì mà chậm chạp quá vậy? Coi chừng tôi đuổi việc cô đó nhé!

- Tôi xin lỗi bà chủ

Chợt nó thấy sống mũi cay cay, để kiếm tiền cho nó đi học, mẹ đã phải vất vả biết chừng nào, phải vâng vâng dạ dạ với bà chủ đã đành, nhưng con những đứa con của bà ấy, cũng phải gọi là: thừa cô chủ, thừa cậu chủ trong khi hơn họ đến hàng chục tuổi. Nó chợt thấy thương mẹ biết bao, và cũng hận người bố đã phụ bạc mẹ, đi theo một người con gái khác

- Đợi đấy nhé! Ăn cho xong đi, lát thay đồ rồi mẹ đưa đi học

- Dạ

Sửa soạn xong hết rồi, mẹ nó cùng nó sóng vai nhau đến trường. Nó im lặng không nói gì, mẹ nó cũng vậy. Tới trường, nó chào mẹ, mẹ nó nở nụ cười thật tươi: Vào lớp đi con, lát nữa thầy hiệu trưởng sẽ tới phân con vào lớp

Nó quay người đi, không nói gì.

Giới thiệu sơ qua về trường: Đây là trường Quốc tế Tây Úc, có 4 tầng, 3 tầng học, tầng trên cùng là ban công, sơn màu đỏ, thiết kế một cách tinh xảo, là trường nổi tiếng bậc nhất ở Việt Nam, tất nhiên tiền vào học cũng chẳng dễ gì, ở đây toàn các công tử tiểu thư theo học ngày ngày bằng xe tiền tỷ, xung quanh trường là các sân: bóng rổ, bóng chuyền, quần vợt, tennis, v.. v ... mà chỉ toàn đại gia mới vào. Bên cạnh đó là một thảm cỏ nhân tạo khá kín nên ít ai phát hiện ra, đây thường là nơi bọn đầu gấu gây sự hay đánh ghen với những người khác

Nó bước vào trong ánh mắt soi mói của những bạn khác

- Hình như đó học sinh mới thì phải

- Ồ, trông quê chết đi được

- Vậy mà cũng theo học trường này sao? Phen này nó chết chắc

- Mong rằng nó đừng vào lớp của mình

- Hình như nó cũng lên lớp 7 đấy

- 7 sao? Sao nhìn nhỏ thế?

- Ai mà biết, đi mà hỏi nó kia

- Nè nè, nhìn phía cổng trường kia

- Ôi, ai mà đẹp trai thế nhỉ? Da trắng, tóc xoăn, lại nhìn rất thư sinh nữa , trời ơi, chuẩn soái ca rồi

- Hình như cậu ấy cũng là học sinh mới, nhìn cái xe ô tô kia, hăng mới nhất đó

- Ôi, tuyệt quá !

Không chỉ riêng hai người đó mà dường như

cả trường lại đổ dồn ánh mắt vào cậu học sinh mới đó, quên luôn cả đứa học sinh quê mùa mới chuyển tới

Đột nhiên lúc đó thầy hiệu trưởng đi đến, ‘ có chuyện gì mà tụi nó đứng bên trên nhìn hết xuống thế nhỉ? ‘

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Trường mới . Cuộc gặp gỡ

- Ô, em là học sinh mới đúng không? Thầy tiến lại gần nó
- Dạ vâng ạ
- Vậy em biết là phải học ở lớp nào chưa?
- Chưa ạ
- Em đứng đây làm gì?
- Đợi thầy ạ
- Đợi thầy sao?
- Dạ, đợi thầy phân công lớp cho em
- À Vậy thì em sẽ học ở lớp 7/3 nhé! Phòng B17. Nhớ chưa nào?
- Dạ rồi ...

Giọng nó nhỏ dần, nhỏ dần rồi cụp hẳn xuống, mái tóc chỉ chực lao xuống dưới. Thầy hiệu trưởng nhìn rồi nói: có vẻ em chưa quen với không khí ở đây, nhưng không sao, sẽ ổn thôi mà, giờ thầy còn nhiều việc lắm! Nói rồi thầy đi thẳng. Tới chỗ cô Hoa, chủ nhiệm lớp 7/3 nói: học sinh mới ở quê lên có phần còn nhút nhát, lát cô vào giới thiệu với cả lớp lựa lời mà nói cho nó bớt ngượng nhé! Vâng, tôi hiểu rồi! Cô giáo nói.: À vâng thưa thầy, còn một em h/s mới nữa đúng không ạ? – Uhm, nhưng giờ này tôi vẫn chưa biết nó tới chưa? Dạ! Thôi, cô đánh trống avô lớp đi

Nó đã tìm được lớp và đứng chờ ở bên ngoài (khi đó cả lớp đang ở bên trong), cô giáo bước tới mỉm cười nói: lớp đang chuẩn bị vào tiết rồi mà sao em còn đứng ở đây?

Nó nói lí nhí, ngập ngừng : em.. đứng đợi cô vì.. vì.. em sợ..! Em sợ gì vậy? Cô ân cần hỏi. Em.. em.. Nó cứ ngập ngừng mãi và dường như cô đã hiểu. Đừng lo, cô sẽ giúp em mà. Cô nói bằng một giọng ấm áp lạ thường làm cho nó yên tâm hơn. Nó ngược đôi mắt nhìn cô: lấp lánh. Rồi cô tiếp tục: sẵn sàng nhé, tới giờ vào lớp rồi

Cô bước vào, cả lớp đứng nghiêm chào cô

- Được rồi, các em ngồi xuống đi, hôm nay lớp chúng ta có 2 bạn mới tới
- 2 bạn ạ? Cầu mong đừng có con bé nhà quê ấy!
- Đúng đúng. Một vài đứa tiếp lời

Nó vẫn đứng ngoài đó, một lúc sau một người bạn nữa cũng đến, nhìn có vẻ phong cách thiếu gia quá! Nó sợ rằng cậu ấy sẽ chọc quê mình nên cúi mặt xuống, không dám ngẩng lên. Người bạn đó bước tới và nói:

- Chào cậu, cậu cũng là học sinh mới à?

Nghe hỏi vậy, nó biết mình không thể không trả lời nên cũng đáp: ừ

- Hay quá, vậy là mình có bạn rồi! Mình đang lo không biết nói chuyện với ai

-

- Sao cậu không nói gì hết vậy?

- Ừm

- Mình có bắt nạt cậu đâu mà lo. Hihi, cố gắng lên nhé! Không phải ngượng! Cso gì mình nói đỡ cho!

Cậu ta vừa nói hết câu thì cô bước ra: nào, vào thôi!

Ồ, bạn mới kia . Tiếng ồn ào lại bắt đầu nổi lên

- Ôi trời, đúng là nhỏ đó rồi! Chán ghê!
- Nhưng có sao nào! Chẳng phải có cậu bạn đẹp trai kia sao? Nhìn iu quá à! Ước gì cậu ấy là bạn trai của mình nhỉ?
- Đừng có mơ nữa, đời nào cậu ấy thích cậu chứ!
- Kim Anh, cậu chơi mình!
- Mình Thích đây!

Các em trật tự đi nào để hai bạn giới thiệu, nào em giới thiệu với mọi người trước đi! Cô nhìn nó

Im lặng

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 4: Tình bạn

Đừng sợ, có cô rồi. Cô mỉm cười cho nó yên tâm. Nó bắt đầu : Chào ... chào các bạn ... mình.. tên là Như, mong các bạn giúp đỡ.. Nó nói lí nhí lí nhí

- Nói nhỏ quá! Tên cậu ấy là gì ý nhỉ?
- Hình như là Như Như gì đó
- Ồ, chắc tại lớp to đẹp quá nên bờ ngỡ ý mà, đúng là hìhì
- Hìhì

Nghe thấy vậy, nó đỏ mặt, cụp đầu xuống. Cậu bạn mới kia thấy vậy liền cất ngay:

- Xin chào tất cả các bạn, tên mình là Gia Khiêm, mình cũng là học sinh mới, mà có vẻ các bạn quá quan tâm tới bạn kia rồi nhỉ? Bạn ấy cũng là học sinh bình thường thôi mà, đúng không? Nói rồi, cậu ta cười, nụ cười đón tim tất cả các bạn nữ trong lớp
- Đẹp trai quá!
- Đúng rồi
- Nhưng làm sao bằng được Thiên Tùng chứ!
- Đâu có, đẹp hơn mà
- Mình thích những chàng trai lạnh lùng như Thiên Tùng kia
- Còn mình lại thích những chàng trai dễ thương giống như Gia Khiêm
- Vậy thì kệ cậu chứ
- Cậu chả đag quay ra tranh cãi với mình à?
- Hừ, cậu được lắm
- Chứ sao!

Phần giới thiệu có vẻ đã xong, cô xếp chỗ cho nó và Khiêm Như, em sẽ ngồi ở chỗ kia. Còn Khiêm, ngồi chỗ đó

- Cái gì vậy trời, con nhỏ đó ... nó ... nó ...
- Nó may mắn thật đó, được ngồi cạnh Thiên Tùng kia kia
- Nó chết với Khánh Linh rồi
- Chính xác

- Mà cũng không qua được bọn mình đâu. Phải làm cho nhỏ đó không thể tới gần Tùng mới được. Nghĩ vậy, họ liền nói ngay: thưa cô, tại sao bạn mới vào mà lại được ngồi cùng Thiên Tùng thế ạ? Vô lí quá!.Cô nói: chỉ có bàn của Thiên Tùng là thừa chỗ thôi mà! Các em nhường cho bạn đi, không cần phải sợ. Như cướp mất đầu hihi, cô cười khoái chí.

- Thôi kệ đi Châu, nó vậy chắc chẳng dám làm gì đâu

- Ukm

Lại tới nó, nó theo hướng cô chỉ và đi xuống, một cái ghế đã được xếp đặt sẵn, bên cạnh là một tia băng đang chờ nhìn nó mà phóng vào làm nó thấy lạnh lạnh chỉ trực khóc lên. Nhưng không nói gì, nó từ từ đi tới, đặt chiếc cặp và ngồi xuống, không dám ho he gì, cả tiết học hôm đó nó run lên bần bật vì cái không khí đáng sợ vậy quanh chàng trai kia. Nó nghĩ cứ như vậy thì chết mất thôi, rồi lại run lên tiếp

- Ngồi im đi! Cậu cứ rung bàn thì làm sao tôi viết được! Hấn gất um lên

- Mình ... mình xin lỗi (lí nhí, lí nhí)

- (lại cầm cúi viết bài)

Bỗng ‘ reng, reng, reng ‘ trống báo hiệu hết tiết học vang lên. Nó thở phào

Các bạn ơi, đọc xong hãy viết comment cho mình biết ý kiến nhé! Iu các bạn nhiều!)) Hihi

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Góc Góc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 5: Cô bạn Khánh Linh

Nó đang ngồi sắp xếp lại sách thì

- Như ơi! Cậu đang làm gì thế?

- Mình ... mình sao?

Nó vừa ngạc nhiên vừa vui mừng khi nghĩ rằng sẽ có một người bạn thì ...

- Như ơi, ra ngoài với mình một lát nhé!

- Để làm gì vậy? Nó hỏi

- Trường mình có nhiều cái hay mà cậu chưa biết lắm! Đi theo mình rồi mình sẽ chỉ cho!

- Thật chứ? Nó mừng rỡ hỏi

- Ừ, thật

- Vậy ta đi thôi (đột nhiên lúc này nó nói to hẳn lên)

Nhỏ bạn kia quay sang chàng công tử lạnh giá kia rồi nói riu rít:

- Thiên Tùng ơi, cậu cho mình mượn Như một lúc nhé! Người nói không ai khác là Khánh Linh

-

- Nào đi thôi

- Ừ (□ nó cười cười, nụ cười trông thật là ngốc)

Tia băng cực lạnh kia nhìn nó lắc đầu.

- O, cậu dẫn mình đi đâu thế?

-

Nó ngạc nhiên vì ở chỗ đó còn có cả top bạn nữ nữa, nhìn ai cũng thật xinh đẹp, đáng yêu, mặc quần áo trông có vẻ quý tộc hết. Nó còn ngây thơ nghĩ rằng đồng người chơi mới vui nhưng không để ý rằng, ai cũng đang rất ganh ghét với nó.

- Cậu biết mình dẫn cậu ra đây làm gì chứ? Khánh linh cất giọng

- Cậu nói sẽ chỉ cho mình tham quan trường mà!?

- Không phải, đó chỉ là cái cớ

- Mình không hiểu!

- Nghe đây, Thiên Tùng là hotboy số 1 của trường này và chỉ là hoàng tử của riêng mình thôi, nên tất cả mọi người chỉ được ngắm, không được đụng vào, nghe chưa? Nếu mà cậu làm trái thì hậu quả sẽ rất đáng tiếc đấy! (Rồi chỉ tay ra phía xa)

- Cậu nhìn thấy nhỏ kia chứ?

Nó nhìn, cô bạn kia có vô vàn vết thương tích trên người: trên mặt, cánh tay, và còn đôi mắt Ần chút buồn bực và sợ hãi.

- Con bé đó đã cố tình đụng vào Thiên Tùng khi vào thư viện trường mượn sách đấy! Nên đó là hậu quả nó phải gánh chịu, nếu cậu không muốn như thế thì cẩn thận

- Mình hiểu rồi, các cậu muốn mình tránh xa cậu ấy là được chứ gì!

- Ngoan đấy! Có vẻ cậu biết điều

Reng, reng, reng, ... hồi chuông báo hiệu vào lớp lại vang lên

Nó đi vào với sự lo âu, buồn bã, không biết phải làm gì: mình ngồi gần cậu ấy, không thể nào trong một thời gian dài không đụng được, điều đó thật khó. Nhưng nó đã quyết tâm rồi, không bao giờ được đụng, nó muốn được yên để học hành, làm vui lòng mẹ. Thế là, vừa bước vào lớp, nó tự động kéo xa ghế ra khỏi hân và nói:

- Kể từ hôm nay mình không ngồi gần cậu đâu

-

- Tôi chỉ sợ ngồi với diện tích bàn như vậy cậu sẽ không viết được thôi chứ ngay từ đầu tôi đã không muốn gần cậu rồi. Hân lạnh tanh nói.

Nó nghĩ cũng phải, mình nói cứ như thể hân thích ngồi gần nó không bằng =.=! Đúng là ngốc mà. Nói vậy chứ hân biết thừa lí do rồi, những trò chơi dơ bẩn của hôn phu từ bé của mình: Khánh Linh, nhưng hân chẳng mấy quan tâm đến nàng khiến nàng ta rất bực bội.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Mình đã làm theo lời cậu nhưng mình không cố ý , thật đấy !

Tiết học cứ trôi qua như vậy, một cách bình thản, lúc nào nó cũng giữ khoảng cách riêng biệt với hân. Nhưng mọi chuyện lại không dễ dàng, do nó ngồi quá xa nên phần bản đề viết của nó chỉ có 1,5 gang tay, viết chữ được chữ không, thỉnh thoảng đánh trật tay, quyển sách rơi xuống làm nó cúi lên cúi xuống rất khốn khổ. Hân nhìn vậy nhưng vẫn không có cảm xúc gì.

Reng... reng... reng... trống báo hiệu buổi học kết thúc, nó cất hết sách vở và bút, thước vào cặp sách rồi đeo lên lưng, vừa bước chân ra khỏi cửa thì ‘ rào ... rào ... rào ... ’ tiếng mưa to ngất trời làm nó dừng chân không bước tiếp

- Ôi, mưa rồi (các bạn rú rít)

- Chán thật đấy!

- Thôi, gọi xe của nhà tôi đón thôi

- Ủ đúng

Rồi mọi người ai nấy đều lấy điện thoại đắt tiền của mình ra gọi cho gia đình, nó trầm nghĩ: ‘ các bạn đều là tiểu thư công tử mà nhỉ? Có xe xịn luôn, nhưng mình chẳng thích tẹo nào! ‘ “Không biết mẹ đã làm việc xong chưa, nếu ẹm tới đón thì thật là vui, nhưng Không được đâu, mẹ có bao giờ hết việc. “Nghĩ rồi nó buồn buồn, các bạn đã được gia đình đón về hết ‘ Chỉ còn nó đứng ở ban công

Rồi hấn cũng bước ra đứng ở đó, nó ngạc nhiên hỏi:

- Tại sao cậu ở đây?

-

- Không phải cậu có xe riêng à?

-

- Cậu thích ở đây sao?

- Tôi không thích đi xe, tôi sẽ ở đây chờ cho tới khi trời tạnh. Mãi hấn mới trả lời, giọng nhàn nhạt

- ờ Nó nói thật nhỏ rồi cúi gằm

- Thế còn cậu? Hấn hỏi

- Hà? Mình ... mình sao?

-

- Mẹ mình sẽ không tới, mình sẽ ở lại cho tới khi mưa tạnh

- (hấn)

-(nó)

Im lặng (nó bắt đầu sợ cái không khí này, như kiểu trời sắp ăn tươi nuốt sống nó ấy)

Đột nhiên chuông điện thoại của hấn reo lên

-

- Thiên Tùng, sao con còn chưa về?

-

- Mẹ nghe nói con không để ông quản gia đưa về nhà!

-

- Thiên Tùng, Thiên Tùng ...! Mẹ hấn gọi với mà hấn không nói một lời

- Trời tạnh con về (giọng hấn nhàn nhạt làm nó bên cạnh lạnh người)

Tút...tút...tút... hấn tắt máy

- Haizzz, cái thằng này, lúc nào nó cũng như vậy hết

- Có chuyện gì thế thưa bà chủ?

- Trường của thằng con tôi đã tan học rồi mà nó không chịu để ông quản gia đưa xe tới

- Tan học rồi ạ?

- Ừ phải, có chuyện gì sao?

- Dạ không ạ, cũng sắp tới bữa tối rồi, bà chủ có muốn ăn món gì không?

- Tôi sẽ đợi thằng con trai ngỗ nghịch kia về rồi cùng ăn

- Vâng (giờ này chắc nó cũng đang trú mưa, bà xót xa khi nghĩ tới con gái mình)

Ủng hộ mình thật nhiều nha!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Ông trời trên người hấn và nó

Mọi người hãy ủng hộ mình nha! Như vậy mình sẽ rất có động lực, cách làm đơn giản lắm, sau mỗi lần đọc các bạn comment bên dưới ngay nhé! :))

Nó và hấn vẫn đang đứng cùng nhau, nghe những giọt mưa đang lách tách nhảy nhót mà không nói gì, bỗng nhiên....

- Có một người đag bịt mắt nó từ sau
 - Ai vậy? Ừm ... ừm ... bỏ ra đi mà
 - Cậu đoán thử đi
 - (Nghe giọng nói này, nó bắt đầu nhận ra) Gia Kiêm ... nó nói nhỏ
 - Đúng rồi, mới một ngày mà cậu đã nhớ tên mình rồi, nhớ cả giọng nói nữa
 - ☐ nó cười nhẹ, khuôn mặt lộ rõ vẻ xinh đẹp
 - Cậu cười nhìn đẹp lắm, Khiêm nói
 - Hi hi
 - Vậy mà sao không cười nhiều hơn nhĩ? Nếu cậu cứ im lặng như vậy sẽ bị bắt nạt đấy!
 - sau rất nhiều chuyện xảy ra, mình không thể cười được, nó cầm nín một hồi rồi nói
 - Đây, hai người muốn nói chuyện tình cảm với nhau thì đi chỗ khác đi, hấn lạnh lùng nói
 - O, không có đâu (nó vội vàng xua tay lắc đầu)
- Reng... reng... reng... chiếc smartphone của Gia Khiêm reo lên
- Dạ
 - Cậu chủ ơ, tôi đang đợi cậu ở công trường (ông quản gia nhà Khiêm nói)
 - Vâng, ông đợi cháu, cháu xuống ngay
 - Thôi, tạm biệt cậu nha, Khiêm nói rồi nhẹ nhàng vuốt tóc nó, ngày mai gặp lại
 - Ừm... nó gật đầu
 - Thiên Tùng, tạm biệt!
 - (hấn chẳng thèm trả lời)

Sau khi Khiêm đi rồi, không khí lại trở nên yên tĩnh, mưa mỗi lúc một tầm tã, choáng ngập một bức màn trắng xóa nước như một bức tranh phong thủy tuyệt đẹp. Cảnh tượng này đột nhiên làm nó nghĩ tới những ngày chung sống với ba, vui vẻ, hạnh phúc, ba và mẹ nó thường cho nó đi chơi, rồi đi ăn kem, nhưng giờ thì không thể, ba nó cách đây mấy tháng đã đi đánh bạc, rồi nợ nần chồng chất, mà nhà nó chỉ có một quán ăn nhỏ, vậy mà bọn đòi nợ đã tới tàn phá hết, trong một khoảng thời gian dài, mẹ nó dường như suy sụp, rồi quyết định rời đi, vào Sài Gòn rồi làm việc cho một gia đình giàu có, bỏ ba nó ở lại đi làm thợ xây kiếm ăn hàng ngày dù mẹ và nó không muốn chút nào. Bây giờ nó đã quyết định quên hết quá khứ đi rồi cùng mẹ sống thật là hạnh phúc trong ngôi nhà mới của chủ

- Đây! hấn gọi nó làm nó giật mình
- Sao thế? Nó hỏi nhỏ
- Ở cạnh tôi thì đừng có làm cái mặt ngốc như vậy, trông khó coi lắm!

- Ừm... (Nghe vậy nó cúi mặt xuống) Mình biết mà! Có ai thích chơi với mình đâu

- Đừng có vậy, tôi không chỉ ghét mình cậu đâu

-

- Tôi ghét tất cả bọn con gái, toàn một lũ phiền phức, họ lúc nào cũng lải nhải bên tai tôi, tự dưng hấn bực mình nhưng không biểu hiện ra ngoài mà chỉ giữ trong lòng, vẫn cái khuôn mặt lạnh

- Hìhì (nó bật cười)

- (hấn quay sang lườm, lạnh lùng nói) Thái độ gì đấy?

Nó giật bắn mình trước hành động đáng sợ của hấn nhưng vẫn cố che miệng mà cười nhưng cuối cùng không chịu được bật cười thành tiếng, trông nó lúc này dễ thương vô cùng, mái tóc thả dài quá vai một chút bay trước gió cùng sống mũi cao cao, làn da trắng hồng vô cùng dịu dàng, dễ thương, đôi môi đỏ hồng xinh xắn đang rung lên, 2 bàn tay nhỏ nhắn xinh xắn của nó đang cố gắng che đậy nụ cười để ai kia không tức giận, lâu lắm rồi nó mới được cười như vậy, và nó cũng không để ý rằng có một ngườiđang...nhìn....nó..... chính là hấn, nhìn nó, hấn chợt nhận ra rằng lâu nay mình chẳng bao giờ cười, mà điều này cũng không xa lạ gì với hấn, vì từ hồi còn ở lớp mầm non, tính cách của hấn đã như vậy: lạnh lùng, không bao giờ cười, lúc nào cũng trầm tư. Thậm chí, những thầy cô từng dạy hấn, kể cả gia sư dạy kèm đều nói: tôi chưa bao giờ nhìn thấy một người lạnh lùng như vậy, nhưng cũng chính vì cái tính cách soái ca này của hấn đã làm cho bao cô gái trong trường phải đổ gục, thậm chí, hấn đi ra đường khi nào là gái chết tới đó, mà mới chỉ lớp 7 thôi nha. Với gương mặt lạnh, mái tóc màu nâu hạt dẻ, sống mũi cao với cặp kính cận màu xanh nước biển bằng giá y như tính cách của chủ nó vậy, nhưng hai cái mắt kính dày cộp ấy vẫn không thể che đi đôi mắt hút hồn của hấn mà ai nhìn vào cũng sẽ bị tan chảy, đôi môi đỏ, chiều cao 1m60, so với nó thì cao hơn hấn vì nó chỉ cao có 1m50. Những thằng con trai trong trường đi học lúc nào cũng phải sử dụng nước hoa nam đắt tiền và keo vuốt tóc, nhưng hấn thì không, chỉ cần một chút hương bạc hà trên áo là bất cứ cô nàng nào cũng chết đứ đừ rồi nên hấn chẳng thèm quan tâm. Là con nhà giàu, ba là giám đốc của một tập đoàn nổi tiếng trên thế giới, tổng cộng có khoảng hơn 200 chi nhánh ở khắp các nước trên thế giới, trình độ học hành của hấn lại cao hơn bất cứ ai, kể cả thầy cô trong trường, thông thạo đủ thứ tiếng trên hành tinh này nên các cô nàng chẳng ngại gì mà gần cho hấn cái biệt hiệu: Hotboy – Đẹp trai – Con nhà giàu – Học giỏi

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Sự thật chẳng thể ngờ : Hấn và Khánh Linh là hôn phu từ bé ?

Mình đã được 400 lượt xem rồi, mình cảm ơn các bạn nhiều lắm, nhất là 2 bạn My x Ly và Giang Ha rry nha! Hai bạn đã ủng hộ mình rất rất nhiều! Mình vui lắm, và cả những bạn khác nữa, nhờ các bạn àm mình có được số lượt đọc nhiều như vậy! I love mina <3. Và để đáp lại sự quan tâm đó, mình sẽ cố gắng viết truyện thật hay! Hìhì

Suy nghĩ xong, hấn hỏi nó:

- Khi này cậu cười gì?

- Gì cơ? À thì, ai bảo cậu đẹp trai quá làm gì! Các bạn nữ theo đuổi cũng đúng!

-

-

- Tôi chỉ muốn là một người bình thường, hấn lạnh lùng nói

- Rồi sẽ có một ngày cậu phải thích một ai thôi, nếu cứ một mình thì cô đơn lắm

- Ngốc như cậu mà cũng có thể nói ra những lời này à?

- Ồ, những điều này đưa trẻ lên 3 cũng có thể hiểu mà!

- Vậy cậu là đưa trẻ lên 3 chắc?

- Không, làm gì có chứ!

- Cậu vừa nói đấy thôi

-

- Đúng là ngốc, chưa từng thấy ai ngốc như cậu đấy! Hấn nói lạnh

- Ủm, nó gật đầu

Hai người lại đứng trong im lặng. Trời vẫn đang mưa tầm tã như sẽ chẳng ngừng. Từ xa, chiếc xe ô tô đen hiện đại đời mới nhất trên thế giới đang tiến về phía cổng trường và dừng, cánh cửa mở ra, một cô tiểu thư xinh đẹp, mái tóc dài, đen thẳng, đôi mắt to tròn, sống mũi thanh cao, đôi môi đỏ mọng, làn da trắng không tì vết, chiều cao 1m55, bước đi trong mưa trông như một thiên thần không cánh vậy, và không ai khác: đó chính là Khánh Linh, con gái của một giám đốc tập đoàn nổi tiếng thế giới, gia đình có khoảng 300 chi nhánh trên khắp các nước, danh giá không kém gì gia đình Hấn, tập đoàn ấy làm ăn lâu dài với tập đoàn của ba Hấn nên ngay từ nhỏ, Hấn và Khánh Linh đã có hôn ước với nhau, tới giờ đã được 3 năm nhưng chỉ có Khánh Linh công nhận điều ấy, còn đối với Hấn, tờ giấy hôn ước đấy chẳng đáng một xu nào! Thậm chí, mỗi lần nhìn thấy Khánh Linh, Hấn đều khó chịu

- Thiên Tùng!

Từ dưới sân trường đã nghe thấy tiếng nói của nhỏ

Nhỏ chạy vượt lên tầng 3 (nơi nó và Hấn đang đứng)

- Thiên Tùng!!!!

Nhỏ ôm chầm lấy Hấn rồi sụt sùi: mình mới sang nhà cậu, mẹ cậu nói cậu chưa về, cậu có biết là mình lo cho cậu lắm không? Mình đã phải đi ngay tới đây đó. Hấn để cho nhỏ ôm một lúc nữa rồi mới đẩy ra, lạnh lùng nói: lần sau không cần làm vậy nữa!

- Tại sao chứ?

- Tôi không thích

- Mình chỉ muốn quan tâm cậu thôi mà, dù gì thì hai chúng ta cũng đã có hôn ước từ bé

-

- Ồ xin lỗi (từ nãy đến giờ, nó đã chứng kiến tất cả, và đã vô cùng bất ngờ khi biết Hấn và nhỏ là hôn phu của nhau) có sao không khi mình chứng kiến tất cả? Nó nhỏ nhẹ hỏi

- Vậy ra từ nãy giờ cậu ở đây sao?

- Ừ, trời mưa nên mình ở đây, đợi đến khi nào tạnh mới về, nó lí nhí

- Cậu đứng cùng Thiên Tùng?

- Ừ.....

BỐP, một cái tát như trời giáng lao thẳng vào mặt nó

- Mày đã làm gì cậu ấy? Nói mau? Thái độ của nhỏ thay đổi Hấn đi

- Mình không làm gì hết! Thật mà! Nó đau quá khóc nức lên

- Câm miệng đi! Tao không tin mày đâu! Tao đã dặn mày không được tới gần cậu ấy cơ mà! Sao mày dám trái? HẢ? Trời mưa thì mày đợi mưa về đi! Mắc mớ gì phải đứng lại đây? Nhỏ tru tréo lên

- Nó chỉ còn biết đứng khóc, từng giọt nước mắt đắng cay của nó tuôn xuống mặn chát. Nó cảm thấy thật buồn

- Đi thôi Thiên Tùng, cậu về với mình, mặc kệ con nhỏ đó

- (Hấn đứng im không nói gì, và Hấn cũng chẳng muốn đi cùng nhỏ)

- Sao vậy? Không lẽ cậu thương hại nó?

-

- Không thể thế được, cậu không thể quên biết con nhỏ quê mùa ấy! Cậu phải đi với mình

- Đi về đi (Hấn nói với nhỏ) tôi sẽ gọi điện cho ông quản gia tới trường lần nữa

- Vậy cậu gọi ông ấy nói rằng sẽ đi với mình đi

- Không, hấn lạnh lùng nói

Dù hấn đã nói vậy nhưng nhỏ vẫn cương quyết không chịu về

- Cho mình số của ông quản gia gia đình cậu đi, mình sẽ g. ...

- ĐI VỀ ĐI! Hấn nói lớn làm nó cũng giật mình, nhỏ Khánh Linh thì sợ hãi, biết không làm gì được đành phải rời đi, không quên nói với: ngày mai nhất định cậu phải đi với mình rồi quay sang nhìn nó, đôi mắt dầm lệ, ánh mắt như kiêu: tao cấm mày đụng tới cậu ấy đấy

Trời vẫn mưa, nó đứng tựa lưng vào tường rồi ngồi sụp xuống, khóc thầm một mình, nó không ngờ lại có chuyện này xảy ra với mình. Còn hấn rút chiếc điện thoại đời mới nhất ra rồi gọi người tới đón về.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Hotboy lạnh lùng và cô nàng ngốc nghếch, họ ở cùng một nhà sao?

Hôm nay mình viết hấn 2 chương cho các bạn đọc nè! <3

Rồi hấn quay sang nó, đứng nhìn nó khóc một hồi rồi mới nói:

- Tôi gọi người tới đón rồi

Nó ngẩng đầu lên, đôi mắt long lanh nhìn hấn, gò má ửng hồng trông yêu như chú thỏ con

- Vậy tốt cho cậu rồi! Nó cố gượng cười mà nước mắt lại rơi, cái tát lúc nãy khiến nó bị ám ảnh thật lâu

- Đứng lên đi, hấn nhàn nhạt nói

- Tại sao?

- Tôi rất ghét những người con gái khóc trước mặt tôi

- Ừ ... nó trả lời nhỏ rồi đứng lên, nhưng cách rất xa hấn

- Lại gần đây đi

- Không, mình sợ lại bị đánh nữa

- Có con ma đang گیر tay sau cậu kìa, hấn giả giọng con ma dọa chơi nó nhưng khuôn mặt vẫn thật lạnh

- Á! Á! Ma! Ma! Nó kêu lên thất thanh rồi chạy ngay lại chỗ hấn đang đứng, mắt nó nhòe đi vì sợ (chuẩn bị khóc nè mấy bạn)

- Ngốc quá! Trên đời này làm gì có ma!

- Nhưng ... khi nãy ... cậu ... nó vẫn chưa hoàn hồn, nói ấp a ấp úng

- Nếu tôi không nói thế thì làm sao cậu chịu tới đây

-

- Cậu không hiểu à?

- (nó)

- (hấn)

- Vậy là cậu nói dối? Nó ngây thơ hỏi

- Ừ, gương mặt lạnh của hấn dường như không có tội lỗi gì

- HUHU! CẬU LÀ ĐỒ MẶT KHỈ! ĐỒ ĐÁNG GHÉT! HUHU! Nó khóc thét lên, CẬU COI MÌNH NHƯ ĐỒ NGỐC VẬY!

Hắn nhìn nó khóc một lát nữa rồi đưa ánh mắt sắc như dao nhìn nó làm nó sợ không dám khóc tiếp

- Cậu là người đầu tiên dám chửi tôi

- Nhưng ... nhưng ... cậu

- IM NGAY! Hắn nói làm nó run lên bần bật

- (nó)

- Cậu đã làm tôi bức rồi đấy!

- Xin lỗi cậu! Dù nó không muốn nhưng nó đành phải nói, trong bụng vẫn vô cùng ầm ứ

- Tôi không chấp nhận, hắn lạnh lùng

- Vậy cậu muốn gì? Nó khóc nức

- hắn nở nụ cười gian ác là nó giết mình

Chiếc xe ô tô đen sang trọng đã đỗ trước cổng trường, hắn nhìn nó rồi nói:

- Đi về

- Đi đâu?

- Tôi sẽ đưa cậu về

- Không sao đâu! Mình đợi được mà

- Trời mưa to thế này đến tối cũng không dứt được đâu

-

- Đi nhanh lên

- Cảm ơn nhé! Nó nhẹ nói)

- (hắn chẳng thèm trả lời lấy một câu)

Ông quản gia đã chờ sẵn, mở cửa cho hai người bước vào, nó và hắn sẽ cùng ngồi ở phía sau. Còn ông quản gia ở phía trước

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Hé lộ

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ:))

Trên xe, nó vẫn giữ khoảng cách rất chi là xa với hắn, hắn cũng mặc kệ

5 phút sau

- Nhà cậu ở đâu?

- Mình không có nhà

-

- Mình và mẹ sống ở nhà một người giàu có lắm

- Mẹ cậu giúp việc ở đó à? hấn nhàn nhạp nói

- Ủ, nó gặt đầu nhẹ

Hấn thực sự ngạc nhiên nhưng vẫn giữ một khuôn mặt lạnh lùng

- Ông quả gia sẽ đưa tôi về trước

- Ừm

- Nhà cậu theo hướng nào?

- Hướng ông quân gia nhà cậu đang đi đó

- (hấn)

- A, ngôi nhà màu trắng kia kia, nó kêu lên

Đến lúc này, hấn không thể nào tin vào mắt của mình nữa, đó chính là nhà của hấn mà, tại sao Tại sao? Lẽ nào? Hấn tròn mắt nhưng nó ngây thơ không để ý tới điều đó

- Mẹ, mẹ ơi, chiếc xe dừng ở cổng, nó mở cửa chạy ngay xuống, mẹ của nó đang tưới cây chợt nghe thấy tiếng nó gọi vội dừng tay, bà rất vui mừng

- Hôm nay học tốt không con? Bạn mới tốt chứ? Bà ôm chầm lấy nó hỏi han

- À Vâng ... tốt mẹ ạ (nó ngập ngừng, sự thật thì chẳng tốt chút nào)

- Vậy thì mẹ vui rồi

- Dạ, nó gặt đầu cười

Mấy lúc sau, hấn cũng bước xuống từ xe

- Cậu chủ về rồi ạ?

-

- Mẹ, sao mẹ lại gọi cậu ấy là cậu chủ? Nó thối mồm

- Cái con bé này! Cậu ấy là con trai thứ hai của nhà này đấy! Mẹ nó gặt đi, cậu ấy cũng là cậu chủ của con! Từ nay phải gọi là cậu chủ nghe chưa?

Nó ngạc nhiên nhìn hấn, hấn cũng đang đứng im nhìn nó. Nhưng cuối cùng để phá vỡ sự im lặng này, hấn đi vào trong nhà. Mẹ nó chạy theo

- Cậu chủ để tôi cất cặp cho ạ

- Không cần

- Tôi nay cậu chủ muốn ăn món gì ạ?

-

Bây giờ hấn đang suy nghĩ về chuyện vừa xảy ra, phòng của hấn trên tầng 2, nhưng hấn lại đi lên tầng 3, rửa mặt trong dòng nước lạnh ngắt cho tỉnh táo. Hấn tự nhìn lại mình trong gương để bình tĩnh lại rồi đi xuống, gặp đúng lúc nó đang đi lên cất cặp sách, nhưng cầu thang rất rộng, đủ cho 5 – 6 người đi nên nó cũng có thể tránh đường cho hấn được. Chợt nhớ lời mẹ nói là phải gọi hấn là cậu chủ, nó ngập ngừng: cậu ... cậu ... chủ dù sao hấn cũng bằng tuổi nó nên gọi là cậu chủ cũng có phần hợp lý hơn

- Gọi như bình thường đi, hấn lạnh lùng nói

- nó ngẩng đầu lên nhìn hấn

- Không cần phải gọi nếu như cậu không thích

- Vậy Thiên Tùng, gọi bằng tên nó thấy an toàn hơn

-

- Ồ Cậu nghĩ sao về chuyện này? Nó thì thảo, ý mình là mình và cậu sống cùng nhà

- Dù cậu sống ở đâu thì cũng chẳng liên quan tới tôi

-

Hắn nói rồi đi thẳng, nó đứng ngẩn đứng ngơ

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11

Hắn đi vào trong phòng, ném cặp sách qua một bên rồi nằm dài trên giường, rồi lại ngồi lên, lấy giấy ra viết, viết rất dài

Sáng hôm sau, nó ngủ dậy, còn rất mệt mỏi vì đêm qua nó thức khuya chờ mẹ rồi cùng ngủ. Nó chải lại tóc, vệ sinh cá nhân rồi mặc quần áo tới trường

Dưới tầng 1 (nhà ăn)

- Cô Thu ơi (tên một người giúp việc nhà hắn)

Mẹ nó đang giặt quần áo vội chạy ra

- Có chuyện gì vậy ạ?

- Tôi đâu có gọi cô, Thu đâu?

- Dạ, cô ấy có việc phải về dưới quê rồi ạ

- Vậy còn mấy người kia nữa?

- Họ đều có việc đi từ sớm rồi ạ

- Hừ, họ đã xin phép tôi chưa nhỉ?

- Ô, dạ, sáng nay tôi sẽ lo hết, bà cứ nói việc đi ạ

- Được rồi, cô hãy làm việc này, ... việc này ... bà nói một loạt làm mẹ nó ghi không kịp

- Được ạ

Nó đã xuống tới nơi

- Mẹ, con đi học

- Ủ, học tốt, mẹ nó xoa đầu

- Vâng

Nó nói rồi quay sang bà chủ

- Con đi học đây ạ

- Ủ, chúc con học tốt! Bà nói mà không thèm nhìn nó

Nó vừa bước chân ra cánh cổng thượng hạng to đùng thì

- Ôi, con trai cưng của mẹ, mau vào ăn sáng đi

- Con không đói, nghe là biết tiếng của hắn, lạnh lùng, băng giá

- Con lạnh lùng với ai thì được nhưng với mẹ thì đó là một lỗi lầm đấy hiểu chưa? Mẹ hắn bực với tính cách của hắn. Nhưng chưa kịp nói hết câu thì hắn đã đi rồi

- Thiên tùng, cậu đi đâu vậy? Nó ngây thơ hỏi

- =.=! hần không ngờ nó ngốc đến thế, chẳng lẽ nó không nhìn thấy cái cặp sách của hần sao?

Hần chẳng thèm nói gì, cánh cửa chiếc xe ô tô đen sang trọng đã mở ra chờ hần đi vào, bước chân của hần đang đi chợt dừng lại, quay người qua nhìn nó, nó giật mình

- Cậu đừng quên ngày hôm qua cậu làm tôi giận đấy, lát nữa cậu sẽ biết hình phạt! Hần nói rồi nhìn nó bằng một ánh mắt sát khí như muốn bắn đoàng (tan nát cõi lòng nó) rồi đi vào trong xe, ông quản gia cúi mình đóng cửa rồi chiếc xe bắt đầu di chuyển

Nó cũng bước ra khỏi cổng, đi bộ trên con đường lớn nhưng vắng lặng, suy nghĩ về hình phạt mà hần đề ra: có thể hần sẽ ném nó xuống biển cho cá mập xoi, hay là đem làm mồi cho lũ quạ, điều hâu, hay cũng có thể là trói nó vào cột làm bao tải cát cho hần trút giận, vân vân và mây mây, nó cứ thơ thẩn trên đường đi mà không chú ý đến phía trước, xe của hần vẫn chưa đi được bao xa

Á! Nó không chú ý nên bị trượt chân, ngã sóng soài, đầu gối bị xước lên xước xuống, đau quá! Nó rom róm nước mắt, trong xe hần đang nghe nhạc ngược nhìn lên kính chiếu hậu thấy từ xa nó đang ngồi dưới đường ôm chân thì lắc đầu ngán ngẫm: đầu óc cô ta để trên mây chắc?

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Miếng dán cá nhân

Ở trường

Nó vào tới lớp thì đã thấy hần ngồi ở ghế cuối lớp rồi (nó và hần ngồi bàn ở cuối). Nó đang bước tới chỗ ngồi của mình thì

- Cảm lấy, hần lên tiếng, tay đưa cho nó một chiếc băng dán vết thương cá nhân

- Gì thế?

- Chưa nhìn thấy thứ này bao giờ à?

- Không phải nhưng ... nó cười xòa, mình không nghĩ là cậu lại làm vậy

- Cảm nhanh không tôi rút lại bây giờ

- Ồ, không, nó vội giật lấy, dán vào đầu gối bị thương rồi cười, một nụ cười ngu ngốc

- (hần chăm chú nhìn nó)

- Ủa? Sao cậu biết mình bị thương, đột nhiên nó nhớ ra

- Cậu dán kiểu gì thế? Hần hỏi

- Hà??? Nó ngây thơ ngược lên nhìn

- Dán sai hết rồi kia kìa, hần bực mình nhưng vẫn giữ khuôn mặt lạnh

- Nhưng trước đây mình vẫn dán như vậy mà

- =.=! (hần)

Thấy nó có vẻ không chịu hiểu nên hần đành phải nói:

- Đưa đây! Hần từ ghế ngồi đứng lên

- Đưa gì cơ?

Không nói thêm lời nào nữa, hần tự tay giật lấy miếng dán vết thương trên tay nó, bảo nó đứng im. Nó cũng ngoan ngoãn làm theo. Hần cũng rất giỏi trong mấy việc băng dán những vết thương nhỏ này, vì nó thấp hơn hần nên hần phải ngồi quỳ xuống mới có thể dán được. Nó thì cứ tùm tùm cười một mình: “cậu giỏi quá! mình không biết làm mấy việc này”

- Chỉ có cậu không biết thôi, hần lạnh lùng nói

-

Đúng lúc đó, một cô bạn thọc cùng lớp đi tới cánh cửa nhìn thấy trong lớp chỉ có hấn và nó, nó thì đang cười còn hấn thì đang dán vết thương cho nó: “mày chết chắc, con nhỏ nhà quê” cô gái đó nghĩ thầm, mình phải đi nói cho Khánh Linh biết mới được

Trong lớp

- Xong rồi

- Sao nó xấu xí quá vậy? Nó thất vọng hỏi làm hấn suýt nữa bật cười

- Cậu nghĩ vết thương sẽ đẹp à? Hấn vẫn giữ được một khuôn mặt lạnh

- Không, cảm ơn cậu, nó nói nhỏ rồi gục mặt xuống xem chiều thất vọng, rồi lại ngồi xuống ghế

- Này, đọc đi

- Gì thế? Nó hỏi

- Có cần tôi đọc giúp không?

- À, không, không, nó xua tay rồi cầm tờ giấy lên đọc rất chăm chú

- Chữ cậu đây sao?

-

- Cậu viết đẹp quá!

- Tôi không viết, máy tính viết, hấn nhàn nhạt nói

Nó lại cúi xuống đọc rất chăm chú, càng đọc nó càng tươi tỉnh hấn lên

- Thật chứ? Nó vừa cười vừa hỏi hấn, khuôn mặt rất chi là Ngốc

-

- Cậu sẽ cho mình làm cún nhé?

-

- Được rồi, mình kí cam kết luôn đây (chị ơi kí nhanh thế? cẩn thận không mắc bẫy đấy!)

-(hấn nở một nụ cười sát khí nhìn nó)

- Đây, xong rồi, mình cam kết làm cún cho cậu trong vòng 3 tháng (tin người quá đáng!)

-

- Nhưng mình phải làm những gì?

- Cậu nhìn đây thì biết

- Làm bất cứ việc gì tôi nói, nó đọc lên, dòng chữ to nhất, đẹp nhất,” lung linh “

nhất

- hiểu ra vấn đề chưa? hấn hỏi nó

-mặt đần, nhìn là biết không hiểu

- Thôi được rồi, tôi sẽ dạy dỗ cậu sau vậy.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Ngày gian khổ đầu tiên

Sáng sớm: Cộc cộc

- Ừm, ai vậy? Nó còn chưa tỉnh ngủ, vẫn muốn ngủ tiếp nhưng vẫn cố dậy và ra mở cửa. Phải nói làm sao đây, nó đang đứng bất thần, không bị hóa đá thì đúng hơn, trước mặt nó chính là hấn, cái tia chớp lạnh như băng ấy

- Cậu ... cậu ... lên đây làm gì ... Hơ ... hơ? Nó xanh mặt hỏi

- Cậu còn định ngủ tới bao giờ? Hấn lạnh lùng hỏi nó

- Ồ, giờ mới chưa 7 giờ mà

- Đi học, hấn nói

- Nhưng

- SÂM! Chưa nói hết thì hấn đã đóng sầm cửa lại

- Tôi sẽ xuống nhà đợi cậu, mau thay quần áo và vệ sinh cá nhân đi

-(nó)

5 phút sau, nó đi xuống nhà với bộ váy màu vàng vô cùng dễ thương

- (nó)

- Xong rồi à? Hấn đang ngồi ở ghế lên tiếng

- Ừm ... nó gật đầu

- Cầm lấy. Hấn vút balo của hấn cho nó

- Sao thế?

- Mang tới trường cho tôi đi, hấn nói nhưng vẫn giữ khuôn mặt lạnh

- Ồ, tại sao? Nó hỏi nhỏ

- Cậu phải nghe lời tôi nói chứ! Cam kết rồi mà, mới hôm qua, tờ giấy vẫn còn đây! Cậu là cún, còn tôi là chủ! OK? Hấn còn lời cả tiếng anh ra nói với nó

- Chứ không phải chỉ cần đi dạo với cậu mỗi buổi sáng sao?

- hấn đưa một ánh mắt sát khí nhìn nó. Cậu nghĩ cậu là cún cưng à?

- À.. không có, nó sợ hãi cúi đầu

- Vậy thì đi

Píp, cánh cổng tự mở đường cho cậu thiếu gia

Nó nhìn quanh

- Hôm nay không đi xe đâu, hấn lạnh tanh

- Tại sao vậy? Nó hơi ngượng ngùng khi hấn biết được suy nghĩ của nó

- Hừ.. hấn nói lạnh rồi quay sang véo má nó đỏ lừ

- Ừ ... ừ ... đau ... bỏ mình ... ra ừm ... ừm

- Cậu đừng nghĩ tới chuyện trốn việc với tôi nghe chưa?

- Nghe rồi ... ưm bỏ ra đi mà
 - (hấn)
 - Sao cậu mạnh tay quá vậy?
 - Con cún hư này, đi mau lên! Hấn không thèm trả lời câu hỏi của nó
 - Nhưng.. balo của cậu nặng quá! Nó nói
- Hấn làm như không nghe thấy gì, bắt đầu đi chuyển
- Đằng sau, nó đi lại rất khó khăn vì cái cặp quá nặng
- Thiên Tùng!
 - Gì? Hấn hỏi nhưng không quay đầu nhìn lại
 - Balo của cậu ... có gì trong đó vậy? Nặng quá!
 - Đá, hấn quay lại lạnh lùng nói (như kiểu mỉa mai ý)
 - Đá sao? Sao cậu lại mang đá tới trường vậy? Mới đi được 15m mà nó đã kêu trời kêu đất lên
 - =.=! (hấn) (Tôi chỉ đùa thôi mà cô nương, ngu ngốc, làm gì có ai mang đá tới trường?)
 - Cậu nói đi mà, cậu mang đá tới trường làm gì?
 -
 - Phù ... phù ...thôi cậu không nói cũng được, nhưngcho mình nghỉ tí nhé! Nó năn nỉ
- Ui da! Nó chưa kịp thở thì đã bị hấn kéo lôi đi
- Đau quá! Cậu làm gì vậy? (Chính xác là nó đang bị hấn kéo tay áo, à không lôi tay áo thì đúng hơn)
- 5 giây sau
- Phù phù, nó đứng lại
 - Đi tiếp đi (hấn đưa ánh mắt sát khí nhìn nó làm nó vô cùng sợ hãi)
 - À vâng vâng (một con cún ngoan ngoãn hehe)

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Vòng tay ấm áp

2 phút sau:

Thiên Tùng ới (nó gọi nhỏ, không nói ra hơi rồi)

- Gì nữa? Sao cậu mau sức quá vậy hả? Hấn gất ưm lên làm cho nó sợ hãi không dám nói gì nữa (hấn biết là nó lại xin nghỉ)

3 phút sau,nó đã không thể thở, cái balo của hấn khá là nặng đó

- Vào đây đi (hấn nói với nó rồi đi vào trong một quán nước giải khát vô cùng sang trọng, hấn cũng mệt phờ với nó rồi nên đành dẫn nó vào đây uống nước)

- (nó chỉ biết nghe lời)

Hấn vừa mở cửa bước vào thì

- AAAAAAAAAAAAA! ĐẸP TRAI QUÁ!

Nó ngẩn ngơ, ai đẹp trai vậy?

- Đẹp trai quá đi!

- Ôi, như Diễn viên điện ảnh nổi tiếng Hàn Quốc vậy!!

- Còn đeo kính cận nữa kia! Ông trời ơi con chết mất! Sao lại có người đẹp trai như vậy chứ?

- Ôi anh chính là oppa của đời em, em đã phải tu nhân tích đức mấy nghìn năm mới có phúc lớn được gặp gỡ anh như thế này!

- Ê tụi bay tụi bay chạy lại xin chụp ảnh nhanh lên

Cả đám con gái chạy ầm ầm tới đứng bên cạnh hắn, hắn cũng dừng bước xem họ làm gì (đối với hắn việc này không quá xa lạ nhưng họ quá đông nên hắn không có cách nào gạt đi được)

- Bạn ơi, bạn tên là gì?

- Thiên Tùng, hắn lạnh lùng nói

- Hìhì, bạn chụp ảnh với mình được chứ? Đám con gái nhao nhao

-

- Đi mà, chỉ một tấm thôi ! Họ năn nỉ (mấy cô này chắc bằng tuổi hắn á)

- (hắn)

Nó thì vẫn đang chật vật với cái balo của hắn, may mà lách qua đám sâu kia rồi vào được đứng cạnh hắn

- Thiên Tùng, cậu vào đây làm gì vậy? Nó ngây thơ hỏi

- Ai đây? Đám con gái đã giơ sẵn máy ảnh ra thì đột nhiên sững lại

- Bạn gái, hắn nói mà vẫn giữ gương mặt lạnh, rồi hắn kéo tay nó đứng sát bên cạnh mình, nó có thể cảm nhận được hơi ấm và vòng tay ấm áp của hắn đang ôm chặt lấy nó, nó ngước mắt lên nhìn hắn, hóa ra bề ngoài lạnh lùng vậy mà cơ thể thật ấm áp, nó đứng im như muốn thời gian ngừng lại

- Đây ... là bạn gái cậu sao?

- Ừ

Họ biết đã không thể làm được gì liền quay đi tiếc nuối, dù gì cậu ấy cũng có bạn gái rồi. Khi họ đã ngồi vào bàn, hắn mới đẩy nó ra xa

- Lại đây, hắn đi tới một chiếc bàn uống nước đơn giản mà rất đẹp và thoải mái rồi ngồi xuống

- Đi mua cho tôi lon trà chanh đi

- O, tại sao lại là mình?

- Tôi là chủ, cậu là cún, cún thì phải nghe lời chủ! Quên à?

- (lẳng lặng đi)

5 phút sau:

- Đây nè!

- Ừ, ngoan lắm! Ngồi xuống đi

- Nó cũng ngồi xuống, hắn thì ngồi thản nhiên uống nước, còn nó ngồi nhìn với đôi mắt long lanh

- Gì vậy? Thấy nó cứ nhìn nên hắn hỏi

- Mấy bạn đó c... cứ nhìn mình, nó cúi đầu

-(hắn)

- (nó)
- Này! Mày thấy con nhỏ đó chứ!
- Nó bình thường quá nhỉ?
- Nói vậy là sao? Tầm thường mới đúng
- Công nhận, công nhận
- Sao nó có được chàng hoàng tử lạnh lùng ấy vậy?
- Chẳng biết nữa

Ho cứ thắc mắc như vậy

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Không tên

- Đi thôi, hấn đứng dậy
-
- Đám con gái kia tiếc nuối nhìn theo chàng lãng tử, và cũng ghen tỵ với nó nữa.
- 5 phút sau ... trên đường đi
- Cảm ơn, hấn nói với nó
- Về chuyện gì? Nó ngây thơ
- Nếu không có cậu thì lúc nãy chắc tôi không thoát khỏi đám con gái ồn ào ấy rồi
- Mình đã làm gì cho cậu à?
-=.=! (hấn)
-(nó)
- Tôi nói cậu là bạn gái tôi ấy
- Vậy à?
- Cậu không giận tôi đi
- Tại sao mình phải giận cậu?
- Vậy cậu muốn thưởng gì?
- Có thưởng sao? Nó chạy lên ngay cạnh hấn, ngược đôi mắt cún yêu và vẫy đuôi trông yêu cực, tự dưng nó quên hết một nhọc khi nghĩ tới cái phần thưởng hấn nêu ra
-
- Nhưng phần thưởng là gì thế? Búp bê, gấu bông hay cậu dẫn mình đi chơi ở đâu vậy? Cậu nói đi, nói đi mà! Miệng nó riu rít không ngừng
- Ừm ... có thể tôi sẽ tặng cậu một cái xích chó để có thể dắt cậu đi dạo mỗi buổi sáng, hay cái khác nhỉ? Hấn ngẫm nghĩ
- (thất vọng nảo nề, nó buồn, lại đi tụt phía sau, cảm giác cái balo đã nặng lại còn nặng hơn)

Trường

Nó đang ngồi trong lớp

- Tôi xuống căng – tin đây, hấn nói

-

- Cậu đi cùng luôn đi

- Tại sao?

- Có việc gì tôi còn nhờ

-

Căng – tin

- Đi lấy nước cho tôi

- Nhưng khi này ở quán cậu đã uống rồi mà

-(hấn đưa đôi mắt sát khí nhìn nó)

Chạy lon ton đi mua nước, hấn nhìn nó mà suýt bật cười

- Nước ... của ... cậu ... đây ... nó nói không nên tiếng

- Cảm ơn, ngồi xuống, tôi sẽ cho cậu uống cùng mà

- Thật chứ? Hihihhi

- Đây (hấn đưa cho nó cốc nước trong suốt)

-~::~ cảm ơn na!

Nó uống hết nước thì đỡ mệt thật

- Cậu lên lớp trước đi

- Ok

-hấn nhìn theo cái dáng đi lon ton của nó mà nhếch miệng cười

Nó chuẩn bị bước vào lớp thì Bị ngã, nằm úp mặt dưới đất, nhưng lần này không phải là do tính hậu đậu của nó mà do nhỏ Khánh Linh ngáng chân khi nó vừa đặt chân vào

Nó cố gắng đứng dậy

- Có đau không? Nhỏ hỏi

-tại sao cậu làm vậy? Nó hỏi, mắt nhòe đi

- Rõ ràng cậu biết rồi còn hỏi, cậu đã cho Thiên Tùng uống thuốc gì vậy hả? Nhỏ gắt

- Không ... không có. Nó nức nở

- Không ... không có, cậu chỉ biết giả ngốc thôi! Mấy đứa khác cũng thêm vào

- Đúng rồi, nó vậy thì ai mà chả thương

- Con mặt dày

- Mày bị vậy là còn nhẹ lắm rồi đó, nếu còn tiếp tục tới gần cậu ấy thì sẽ biết tay nghe chưa? Dừng có đi cùng cậu ấy rồi bắt cậu ấy dán vết thương cho mày nữa! Tao mà bắt gặp là mày chết. Chỉ có Khánh Linh mới xứng đáng được Thiên Tùng quan tâm thôi

-(nó)

- Còn nữa, chuyện hôm nay không được kể cho cậu ấy nghe

Nó rồi rít gật đầu

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Ôi trời ! Hấn chỉ nó làm bài tập kìa !

Họ đi rồi, nó về chỗ ngồi của mình

- Hello (Khiêm đó!!!!!!)

- Là cậu à?

- Sao cậu ngồi có một mình vậy? Khiêm bước tới ngồi vào chiếc ghế của hắn, cạnh nó

-

- Có chuyện gì cậu nói cho mình nghe đi

Nghe thấy Khiêm nói vậy, mắt nó bỗng nhòe đi rồi vừa khóc, nó vừa kể hết mọi chuyện cho Khiêm nghe

- Cậu đừng có khóc nữa, khóc như vậy chỉ làm cậu yếu đuối hơn thôi (cậu ta lau nước mắt cho nó)

- (Nó gật đầu)

- Cười coi nào! Mình đây mà! Mình sẽ bảo vệ cho cậu. Khiêm cười khi làm nó cũng thấy vui vui

Sau đó cậu ta còn kể rất nhiều chuyện vui cho nó nghe làm nó cười không ngớt. Vừa lúc đó thì hắn đi vào cửa lớp, hắn thấy Khiêm và nó đang nói chuyện rất vui vẻ thì bỗng cảm thấy hơi ... khó chịu. Cảm giác đó là sao? May thay, hắn kịp trấn tĩnh lại, với khuôn mặt lạnh bước vào lớp, tiến tới ghế ngồi của hắn, Khiêm đứng lên

- Hi, xin lỗi cậu nha, mình quên không xin phép

-

- Thôi tạm biệt cậu nha! Mình đi xuống thư viện một lát

- Ủ, nó cười

Sau khi Gia Khiêm đi rồi. Nó đang cảm cúi viết bài, vì chưa làm xong bài tập mà hi hi. Bây giờ hắn đang ngồi gần nó, hắn xem nó làm bài và mấy bạn nhân mặt vì nó làm sai be bét cả (nó ngu lắm mà)

- Xong rồi! Nó gật gù xem chiều nó làm đúng

- Cậu học giỏi quá nhỉ? Làm sai hết cả

-

- Câu này cậu phải cho căn lên, sau đó lấy số này trừ số này cuối cùng làm theo cách giải phương trình

- Khó quá! Mình không làm được

- Đây! 5 căn lên là 25, tương tự với mấy số tiếp theo, làm thử đi! (không hiểu lúc nào hắn lại chỉ dẫn toán cho nó, có lẽ vì thấy nó đàn quá thôi! mà)

-(nó đang làm, rất chăm chú)

- Sai rồi, 7 căn lên không thể bằng 10 được, sao cậu không hiểu thế?

- Vậy bằng 9 đúng không?

- Không đúng, bây giờ 7 đang ở ngoài, khi cho vào căn thì lấy 7×7 , bằng bao nhiêu?

Nó nhắm tính

- 49

- Đúng rồi, tiếp đi

Hắn ngồi dõi theo nó làm từng bước từng bước, cứ lúc nào sai hắn lại lấy tay cốc vào đầu nó, bực lắm, nó phải làm sai tới 60% trong khi hắn chỉ từng bước rồi

10 phút sau, có một người con trai từ lớp khác sang rủ hắn đi chơi bóng rổ, mà phải chờ chờ lắm hắn mới đi

2 phút sau, nó cũng đã làm xong bài tập

- AAAAA! THIÊN TÙNG! CỐ LÊN! THIÊN TÙNG. THIÊN TÙNG! LỘT LƯỚI RỒI, HAY QUÁ!

Nó tò mò đi xuống, tiếng hét từ sân bóng rổ của trường

Fan nữ của Thiên Tùng rất đông, đứng chật kín sân bóng rổ, cả dãy nhà học sinh thứ hai của trường thẳng ra sân bóng đó cũng thế. Nó cũng chạy lên trên tầng, các bạn học sinh đang mãi hò hét nên không để ý tới nó, nó kiễng chân không được vì mấy bạn kia cao hơn nó rất nhiều, nó liền nhảy nhảy lên, cố gắng nhìn xuống, hắn đoán ghi điểm liên tục, trông hắn lúc này rất ngầu, từng đường nét trên body của hắn đều vô cùng hoàn hảo khiến fan nữ ngây ngất. Một lát sau, trận đấu kết thúc, đội hắn nhờ có hắn mà ăn điểm tuyệt đối, trong khi đội bên kia thua cay thua cú

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Góc Nghéch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tối nay hắn sẽ tới nhà Khánh Linh đó

Vừa kết thúc, đám con gái chạy ầm ầm vào, chen vào đó là một người con gái

- Cậu uống nước đi

- Hắn không nói gì chỉ cầm lấy uống ừng ực

- Hà? Khánh Linh, cậu nhanh tay thật đó! Đám con gái tiếc nuối

- Cậu ấy là chồng tương lai của mình mà, mấy việc này là đương nhiên, nhỏ thích thú

Sau đó, nhỏ còn lấy tay lau hết mồ hôi cho hắn,, hắn cũng mặc kệ, để nhỏ thích làm gì thì làm

- Cậu chơi hay lắm Thiên Tùng

- Ừ

- Sau buổi học hôm nay cậu dạy mình chơi được chứ!

- Tội bận rồi, hắn nói rồi đi thẳng

Nhỏ tức xì khói, giậm chân giậm tay bình bịch, những bạn bên cạnh thì nín cười

- Các cậu cười gì hả?

- Ồ, không có

Hắn đang đi lên lớp, nó cũng lon ton chạy theo

- Thiên Tùng, hắn chẳng thèm quay lại

- Cậu chơi bóng giỏi thật đó

- Ừ

- Ai chỉ cậu cách chơi thế?

- Không biết
- Cậu biết không, lúc cậu chơi ý, mấy bạn nữ...
- Ui da! Hấn lại véo má nó, đồ lụng
- Cái miệng của cậu hôm nay ồn ào quá đấy
-huhu

Vào tiết học đầu tiên

- Các em nộp vở bài tập lên cho cô
- Vâng ạ

Nó đang ngồi học thì thấy hấn gõ bút xuống một tờ giấy, ở đó viết: "cậu đã làm xong bài chưa? ", nó cảm thấy hơi ngạc nhiên nhưng cũng đặt bút viết lại " mình làm xong rồi "

Tiết 2, cô giáo trả vở

- Cậu được bao nhiêu điểm vậy? Nó hỏi hấn
- 100 hấn nói lạnh(đối với hấn, con số này không bao giờ thay đổi, lực học của hấn thực sự rất tuyệt)

Cô vừa đưa bài kiểm tra cho nó, hấn liếc mắt nhìn, nó được 60 điểm, mắt nó thoáng buồn

- Có phải lúc tôi đi chơi bóng cậu làm sai không?
- ..nó gật đầu
- Hấn chỉ biết thờ dài
- Ôi, Thiên Tùng lại được 100 điểm nữa kìa, cậu ấy đẹp trai, con nhà giàu, còn học giỏi nữa, tuyệt quá đi
- AAAAAAAAAA!!!! Gia Khiêm cũng được 100 điểm đây nè! Ngầu quá đi!

Hai bên, một bên fan Khiêm, một bên fan Tùng hò hét inh ỏi làm náo động cả lớp

- Các em, trật tự, cô giáo đập tay xuống bàn, cả lớp im bật, ai về chỗ ấy

Tiết học trôi qua êm đềm

Vào giờ ra chơi thứ hai. Vừa trống một cái, nhò đã vội chạy tới ôm chầm lấy hấn sau khi nhận được một cuộc điện thoại

- Thiên Tùng, nhò ôm lấy hấn thật chặt trước mặt nhiều người (trong đó có nó)
- Bỏ ra đi, hấn đẩy nhò, nhò đỏ bừng cả mặt, lớp có khoảng hơn trăm học sinh, tất cả đều đang nhìn nhò, nhưng nhò nào chịu thua
- Thiên Tùng, cậu đã biết tin gì chưa? Nhò hí hửng
-
- Mẹ mình vừa gọi điện, mẹ mình nói là tối nay mẹ mình muốn cậu tới nhà chơi và ăn tối luôn!
- Tôi không đi
- Sao vậy? Nhò buồn buồn
- Tôi có việc khác phải làm rồi
- Cậu để làm sau đi
- Để dịp khác tôi tới, nói với mẹ cậu như vậy! Nói rồi hấn đứng lên
- Cậu đi đâu vậy?

- Xuống thư viện (hấn nhìn nhỏ nói), này, cậu đi cùng tôi luôn đi (hấn nói với nó)

Nó chạy theo

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Trên đường xuống thư viện

- Cậu là chồng tương lai của Linh thật sao?

- Không biết nữa

- Mình thấy tội nghiệp cậu ấy lắm, cậu ấy thích cậu vậy mà ...

-

- Cậu không thích cậu ấy à?

- Nếu tôi nói thích thì sao? Mà không thích thì sao?

- Thích thì mình vui cho hai cậu □

- Chứ không phải cậu ghen à?

- Ghen?

- Ủ, hấn nhếch miệng cười

- Là sao?

- Là ... bí ... mậthấn gần từng chữ rồi đi thẳng

- Cậu nói đi, nói đi mà! Nó chạy đuổi theo năn nỉ

- Sau này thông minh hơn một chút cậu sẽ hiểu

- Hìhì, cậu không nói cũng được, mình sẽ đi hỏi Gia Khiêm, cậu ấy rất thông minh, cậu ấy sẽ nói cho mình biết

Nghe thấy nó nói vậy, hấn bước đi chậm hơn

- Con cún ngốc kia! Hấn dừng hấn lại

- Gì cơ?

- Nghe đây, từ nay, ngoài tôi ra, cậu không được quấy đuôi với kẻ khác đấy!

- Ồ, tại sao? Nó hỏi

- Vì cậu là cún của tôi mà

- Nhưng mà

Hấn lừ mắt, đôi mắt xanh hút hồn cùng cặp kính dày tròng tròng nhìn nó

- Cậu muốn trái lệnh? Hấn gần giọng

-

- Cậu im lặng coi như đã đồng ý rồi đó! Hấn nhếch miệng cười, nó thì ngẩn ngẩn ngờ ngờ

Hắn quay lại nhìn (ánh mắt chứa sát khí)

- Nếu cậu dám trái thì đừng có trách

-

Sau khi lên lớp, hắn bảo nó lên một mình, còn hắn thì đi đâu đó một lát, nó chạy lên, bước chân vào lớp nó thấy Khiêm đang ngồi làm bài

- Gia Khiêm! Nó gọi

- Như, Khiêm cười, có chuyện gì vậy?

- À, thật ra mình có chuyện muốn hỏi cậu, nhưng nếu cậu đang làm bài thì thôi

vậy, nó nhìn vở bài tập nói nhỏ

- Không, mình làm bài xong rồi, cậu cứ nói đi! Khiêm cười

Nó gật đầu và kể cho cậu bạn ấy nghe

- Thiên Tùng nói cậu ghen sao?

- ...nó gật

- Thật ra chẳng có gì đâu, cậu ấy nói vui đấy! Cậu cười nhìn đẹp dã man

- Vậy sao?

- Ủ, cậu đó! Đừng ngây thơ như vậy chứ! Cười nào! Hi hi (nó cười)

- Mình về chỗ nha! Cảm ơn cậu nhiều lắm!

Thật ra, Khiêm không nói cho nó suy nghĩ thật của Khiêm rằng: có lẽ với hắn, nó có một chút đặc biệt

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Đánh ghen

Một lát sau, có người gọi nó, nó đứng dậy đi theo

Cô bé đó đưa nó tới một bãi cỏ sau trường, nơi hay xảy ra những vụ đánh lộn thầm kín

- Bạn đứng đợi ở đây nha!

Nó gật

Nó cứ đứng im như vậy, một lúc sau, ồ, những dáng hình quen thuộc mà xa lạ, kia là My, kia là Châu, kia là Diệp, còn đứng giữa chắc mọi người cũng đã đoán ra, đó là Khánh Linh

- Khỏe không? Nhỏ hỏi nó

-(nó quay đi toan chạy)

- Đứng lại (một người chặn đầu) Cậu định đi đâu?

- (nó rất sợ hãi, hai tay túm chặt lấy chiếc váy)

- Sao lúc giả bộ ngây thơ với Thiên Tùng cậu không nghĩ tới chuyện này đi, giờ định chạy là sao?

- Mình... không có ...làm gì

- Không có? Vậy sao cậu cứ lẻo đẻo đi theo cậu ấy thế? Thích rồi à? Tại cậu mà cậu ấy từ chối đến nhà tôi đấy, biết chưa?

-nó không thể chạy nữa, mỗi bên đã có một người canh giữ rồi

Như được sắp đặt trước, nhỏ dẫm vào một sợi dây thừng và lấy chân giật mạnh, từ trên cao, một xô nước lớn rơi xuống đầu nó, thấm ướt từ trên xuống dưới, nó chỉ biết đứng im trong vô thức

Trong khi đó, trên lớp, hấn mới đi lên

- Haizzz, con cún hư này đi đâu rồi! Mình đang có việc muốn nhờ mà

- Cậu hỏi Như ấy hả? Khiêm lên tiếng

-

- Có người vừa tìm gặp cậu ấy rồi

- Nam hay nữ? Hấn hỏi lạnh

- Là nữ

Không nói lời nào, hấn chạy đi tìm nó (cơ sự không lành)

- Nước lạnh chứ? Nó giống như sự tê tái trong lòng tôi khi bị cậu ấy ghét bỏ vậy! Quay trở lại câu chuyện của nhỏ

-

- Thử nữa không? Nó sẽ gột sạch những chiêu trò bẩn thỉu trong đầu cậu đấy!

- Chuẩn luôn, chắc tối ngày cậu phải nghĩ ra đủ mọi cách để theo đuôi cậu ấy nhỉ?

- Không có ... nó khóc nức lên, mình đã nói là không có mà

- Cảm miệng đi, cái điệu khóc dơ bẩn ấy đã mấy lần rồi, hả? Nhỏ giơ tay lên định đánh nó thì một bàn tay lạnh giá của ai đó đã giữ chặt lấy tay của nhỏ, không sao nhúc nhích được, vâng, đó chính là hấn

- Thiên.. thiên tưng! Nhỏ cười bối rối, cậu tới đây làm gì vậy?

Hấn kéo tay nhỏ, ghé sát vào tai và nói thầm: lần sau đừng bao giờ dùng mấy cái trò này, rẻ tiền lắm

Rồi đẩy mạnh nhỏ ra khiến nhỏ sững sờ. Hấn cởi chiếc áo khoác bên ngoài, trùm lên người nó đang run lên vì lạnh

- Đi, hấn nói với nó

Nó khóc đỏ ửng má lên, khẽ ngẩng đầu lên nhìn hấn, hấn vừa bảo vệ cho nó sao?

- Đồ ngốc này! Cậu định nhìn tới bao giờ hả? Hấn gắt

- .. nó lắc đầu

- Haizzz, đồ của cậu bị ướt hết rồi, tôi đành phải cho cậu mượn đồng phục thể dục của tôi mặc đỡ vậy, chứ bây giờ làm sao mà về nhà được.

- Cảm ơn cậu nhé! Nó nói

- Con cún hư này! Tôi còn chưa kể tội đi không xin phép tôi của cậu đâu! Mà cậu là cún của tôi mà, tất nhiên tôi phải bảo vệ cậu rồi

- Cậu sẽ bảo vệ mình à? Nó nhìn hấn hỏi

- Đừng có mơ, chỉ hôm nay thôi, hấn gạt phăng mọi hy vọng của nó

-

- Đi nhanh lên, sắp vào học rồi

- ... nó gật gật, hấn nhếch miệng cười

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Đồng phục mang hương bạc hà nam tính

Hắn dẫn nó vào phòng y tế trong bao con mắt soi mói của mọi người, một mỹ nam học đường đi cùng với một người con gái hết sức tầm thường (Oh my god, chuyện gì xảy ra vậy?)

- Đứng im đấy!

- ... gât

Hắn đưa cho nó một cái máy sấy tóc

- Đây!

- Cảm ơn cậu, nó cầm lấy

- Làm khô tóc đi, tôi đi lấy đồng phục cho cậu

2 phút sau, tóc nó đã khô

- Cầm lấy, hắn đưa đồ cho nó, thay đi, còn đồ ướt để đấy!

- Ừ

2 phút sau nữa, nó bước ra ngoài cửa, nó mặc đồng phục của hắn vào trông cực đáng yêu, nó cứ hình hình cái mũi lên hít hít hương bạc hà trên áo của hắn mãi không chán (ị), thấy vậy, hắn véo mũi nó đỏ ửng lên

- Ừm ... đau.

- Cầm cậu ngửi nữa, được mặc đồ của tôi đâu phải dễ mà ngửi

Nó đỏ mặt, kịp để hắn nhìn thấy

- Đi nhanh lên, tôi không đợi đâu đấy! Hắn lạnh lùng

Chạy theo

Trên lớp, nó vừa bước vào thì hương bạc hà nam tính trên áo của hắn đã lan khắp lớp rồi, nhỏ chạy ngay tới

- Cậu cho con nhỏ đó mượn đồ đúng chứ?

- Ừ

- Tại sao vậy?

-

- Cậu ... mình không chịu thua đâu, nhỏ tức tối kêu lên

Từ xa, nó chỉ cúi đầu mà không biết nói gì, nó cảm thấy nó bắt đầu làm phiền hắn

Trong suốt giờ học, nhỏ chỉ tìm cách làm sao để làm xấu mặt con nhỏ đáng ghét kia, và đã nghĩ ra một quỷ kế, nhỏ lôi điện thoại ra nhắn tin cho một người

Giờ ra chơikhi tất cả đã ra khỏi lớp (kể cả hắn và nó), trong lớp chỉ còn lại 2 người ...nhỏ và một thằng học sinh cá biệt của lớp, ăn mặc thì lôi thôi còn lười học

- Haizzzz, cậu nhắn tin cho tôi trong giờ học làm gì vậy? Lại còn bắt đứng ở đây nữa

- Vì tôi có việc nhờ cậu đây!

- Chuyện gì chứ?

- Biết con nhỏ mới chuyển tới không?

- À, con bé nhà quê đấy á?
- Ừ
- Thì sao?
- Tôi muốn cậu làm thế này.. thế này ...
- Không ngờ cậu lại có kế hoạch mỹ mãn đấy! Được thôi!
- Thật chứ?
- Nhưng ... tôi không làm không công cho ai đâu
- Được mà, về chuyện tiền mặt rồi sẽ chuyển một khoản vào máy tính của cậu
- Chưa được
- Sao?
- Tôi cần cậu cho tôi chép bài trong bài kiểm tra tới nữa
-nhỏ im lặng
- Thế nào?
- Thôi ... được rồi, đành vậy chứ biết làm sao, nhưng cậu phải hoàn thành nhiệm vụ nghe chưa?
- Ok người đẹp, cậu ta chu cái mỏ lên
- Gớm quá, thôi đi!
- Hi hi, thôi, tôi đi chơi đây
-

Còn lại mình nhỏ, nhỏ cười hả hê như bị ma nhập

Haha, con nhỏ đáng ghét, chỉ có tao mới có thể mặc chiếc áo của Thiên Tùng thôi

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

Lúc ra về

Hắn đi thẳng, để chiếc balo ở ghế, nó biết hắn cố tình làm vậy để nó mang về nên cũng cố gắng ôm nó vào lòng và chạy theo hắn, vì nó là người mang đồ giảng dạy của thầy cô xuống phòng nên nó về muộn nhất, nó đã bảo hắn về trước đi nhưng hắn chỉ hỏi nó một câu như thế này: cậu tính trốn việc à? Nó không biết nói gì nên đành chịu, và kết quả, bây giờ, ngôi trường to hơn tòa lâu đài chỉ còn lại hai cái bóng

- Mình đã nói cậu về trước rồi mà!
-
- Bây giờ đã bắt đầu tối rồi, mẹ cậu sẽ lo lắng lắm!
- Mẹ tôi không vậy đâu
- Tại sao?
- Vì tôi học võ từ nhỏ, tôi có thể tự bảo vệ tôi

- Thật chứ? Cậu học võ gì vậy?
- Tất cả
- HẢ??? Tất ... tất cả!!!! Nó kêu lên rồi chạy ra xa, hấn cũng chẳng quan tâm

Nó sợ bị hấn đánh mà! Hấn cũng biết là nó sợ >.<, huhu, biết thế mình không hỏi cho xong, giờ hỏi chỉ thêm sợ, thật tàn bạo, nó thẳm nghĩ

- Tôi đọc được suy nghĩ của cậu đấy!
-(ma chẳng?) Minh ... nghĩ ... gì à? Hơ hơ ... nó cười cười
-

Hôm nay trời rất nóng, trời đã gần tối mà cái oi bức vẫn cứ còn, mồ hôi nó chảy đầm đìa, còn hấn thì chẳng thấy giọt nào (băng mà!).

- Cậu đứng đợi ở đây, tôi đi mua nước
- ... nó định đi theo
- Không nghe tôi nói à? Cậu phải ở đây, không được đi đâu hết nghe chưa?
- ...gật gật

Hấn đi rồi, nó đứng một mình, trời tối sầm và một đám con trai tiến đến, nó không hay biết gì

2 phút sau, hấn đi ra không thấy nó đâu, hấn gọi nhưng cũng không nghe thấy tiếng đáp lại, từ giận dữ đến lo lắng, hấn bắt đầu chạy đi tìm nó, hấn chạy đi khắp nơi, kể cả những con ngõ nghèo nàn nhất không bao giờ có người ở.

Còn về phần nó, nó bị bịt mắt, bịt miệng, rồi không biết mình được đưa đi đâu, nó có kêu lên nhưng chỉ kêu được um um um mà thôi, nó tuyệt vọng đến phát khóc nhưng không ai giúp, lúc mở mắt ra: nó thấy mình đang ở trong một con hẻm cực nhỏ và bẩn thỉu, ở đây rất ít người có thể phát hiện ra, nó hơi mệt mỏi, vùng lên định chạy nhưng bỗng xuất hiện 5 – 6 thằng con trai, nhìn trông có vẻ tử tế nhưng khuôn mặt dữ tợn và có ý khinh bỉ nó

- Các.. các cậu đưa mình tới đây..c...có chuyện gì?
- Hồi nãy cô em định chạy đi đâu vậy? Một tên đứng đầu cười đều hời

Nó sợ hãi.. đi lùi lại phía sau thì bị thằng đó kéo tay và hôn tới tấp vào mặt. Nó cố gắng đẩy ra nhưng lại bị kéo vào, hơn thế nữa, tên đó còn mạnh tay giật chiếc áo xuống để lộ ra bờ vai trắng ngần, những giọt nước mắt của nó lăn dài trên má, nó đẩy tên đó ra thật mạnh nhưng chỉ vô ích, xung quanh 4 – 5 thằng đang chụp ảnh, quay phim, càng ngày thằng kia càng ôm nó chặt hơn, đã thế còn mạnh dạn hôn lên môi nó: um..um.um... bỏ ra ...nó kêu những tiếng kêu vô ích, tình thế vô cùng thảm thương. Nó cố vùng vẫy để thoát khỏi vòng tay đang ôm chặt lấy mình nhưng không thể, bên cạnh là những tiếng cười sảng khoái của đồng bọn. Đang vui vẻ thì có một luồng không khí lạnh ở đâu đập tắt hết tất cả những tiếng cười ấy, tên cầm đầu quay ra hỏi: ê, tụi mày, sao không quay tiếp đi, tụi mày quên nhiệm vụ rồi à? Không hoàn thành là không được trả tiền đâu đấy! Không phải tụi mình đang có nhiệm vụ làm nhục mặt con nhỏ này sao? Đúng là ăn hại mà!

- Thằng chó, mày định làm gì? Hấn xuất hiện, mặt tối đen, hỏi gằn giọng

Không để thằng kia kịp trả lời, hấn đã túm cổ áo quật mạnh xuống đất, liền sau đó lại kéo lên đánh túi bụi: vào mặt, vào bụng bằng một sự giận dữ vô bờ bến. Nó đứng khóc nức: Thiên Túng, cậu đến rồi ...! CẢM MIỆNG! Hấn gất lên với nó làm nó vô cùng sợ hãi, đứng như chôn chân xuống đất!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22

Hấn đánh cho thằng kia bằng những cú đấm mạnh mà hấn đã từng học ở mọi môn phái võ: từ boxing cho đến karate, rồi tawondo, chưa môn võ nào mà hấn chưa học làm cho thằng mất dạy đó sợ sứt tề ra quần. Đây tên đó sang một bên, hấn quay sang lườm lạnh những thằng khác: xóa hết tất cả những gì bọn mày quay và chụp trong vòng 30 giây, mau lên

- Dạ..dạ..vâng ạ, chúng rồi rít rồi cầm máy xóa hết sạch bộ sưu tập

Đoạn hấn túm áo tên đó hỏi:

- Ai bắt chúng mày làm trò hề tiện này, NÓI MAU!

- Dạ...dạ..là..là ...

- Là ai? Hấn gần giọng

- Là...Khánh Linh ... thằng đó không nhìn thẳng vào mắt hấn mà lảng qua chỗ khác

- Được rồi, lần sau bọn mày muốn làm gì cô ấy thì phải hỏi tao nghe chưa? Bọn mày không thấy cô gái bé nhỏ ấy đang sợ đến mức nào à?

- Vâng ...vâng ạ..

Tay nắm áo hấn lỏng ra rồi buông hấn, hấn quay sang kéo tay nó vào lòng mình

- Đi!

Nó khóc nức nở, áp sát vào người hấn như một con cún thực sự, rồi lại quay qua nhìn mấy thằng đó.

Trên đường đi, hấn không nói với nó một tiếng nào làm nó rất cô đơn, nhưng cuối cùng, nó vẫn phải mở lời

- Có phải cậu giận mình không? Nó khóc

- Cậu nghĩ cậu còn có tư cách để nói chuyện với tôi à? Đi mà không xin phép tôi một câu được à?

- Minh xin lỗi! Nó nức lên, các bạn ấy tới nói là có một chuyện cần mình giúp gấp lắm! Minh quên không nói với cậu nên chạy đi luôn, rồi sau đó họ dẫn mình tới chỗ tối tăm đó, mình đã rất sợ!

- Vậy nếu hôm nay tôi không tìm ra cậu thì cậu sẽ ra sao có biết không? Hấn gắt nó, cậu nghĩ thế nào?

- Mình không biết, hức hức, nó khóc

- Cậu quá tin người rồi đấy! Đúng là ngốc mà! Thế giới này không nhiều người tốt như cậu nghĩ đâu!

-

-

- Vậy ...cậu là người tốt hay người xấu, nó ngược đời mắt long lanh hỏi hấn

- Tôi là người xấu, hấn lạnh lùng

- Không, mình nghĩ cậu là người ...

- Người xấu chứ gì? Vì cả ngày hôm nay tôi bắt cậu làm việc này việc nọ đúng không?

- Không, cậu là người tốt mà! Giọng nó đồng dạng hấn lên

Hấn đang đi bỗng dừng lại, nhìn nó, nó sợ hãi ôm chặt cứng cái balo của hấn vào người. Trời bỗng nổi gió, đưa hai tâm hồn, của nó và của hấn bay bổng lên trời, và hấn nói với nó:

- Đừng bao giờ tin tôi, vì tôi không tuyệt như cậu nghĩ!

Nó không còn biết nói gì nữa, nhưng nó thật sự tin hấn là người tốt vì hấn vừa cứu nó mà!

- Sao thế? Đi nhanh lên

- ... nó gật rồi chạy theo hấn

- Đi nhanh lên, tôi dẫn cậu tới một nơi

- Đi đâu thế? Nó hỏi

- Hỏi nhiều! Lát thì biết

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Tôi rồi, vào đây đi

- Cửa..hàng... thú ...bông ...nó đọc tên cửa hiệu. Cậu muốn mua gấu bông sao?

- Không phải tôi, mà là tôi sẽ mua cho cậu

- A! Thật sao? Cậu mua cho mình thật chứ? Vậy con kia nhé! Hay con kia! Ya! Đã quá! Hihi, nó cười, mắt long lanh

Hắn chăm chú nhìn nó, hóa ra thằng thoảng nó cũng có mấy hành động đáng yêu như thế này!

- E hèm, chọn nhanh lên còn về nữa, tôi không nhiều thời gian, hắn kịp trấn tĩnh, lại một khuôn mặt lạnh

- Mà tại sao cậu lại mua cho mình vậy?

- Không phải sáng nay tôi hỏi cậu muốn thưởng gì sao? Tôi không biết cửa hàng này có phù hợp với cậu không nữa!

-nó lắc đầu. Mình thích ở đây lắm! Nhưng ...sáng nay cậu nói là sẽ mua cho mình cái xích cổ chó mà! Không mua nữa sao?

- Không phải không mua mà sau này có dịp khác tôi sẽ mua, để đề phòng cậu chạy khỏi tôi đấy! Hắn đưa cặp mắt sát khí nhìn nó

Nó sợ hãi chạy luôn vào cửa hiệu

Nó phóng ào ào vào làm mấy cô nhân viên bật cười, liền sau đó là một chàng hoàng tử băng giá theo sau làm mấy cô đó chết đứng, đỏ bừng cả mặt và tất nhiên ...ngưng cười, trở nên hâm mộ và ganh ghét nó: chắc cậu đó là bạn trai của cô bé kia, đẹp trai quá!

Nó thì rất vô tư, chạy quanh một cửa hiệu rộng lớn như vậy mà vẫn chưa chọn được con nào ưng ý, con nào cũng rất đẹp và dễ thương, nó đứng ngẩn một hồi rồi chạy đi, hắn vẫn theo sát nó.

- Lâu quá! Rốt cuộc cậu định chọn con nào?

- A! Con này nè! Mắt nó sáng lên

Nó ôm chặt lấy một chú cún con làm bằng bông nho nhỏ trông cực yêu.

- Mình lấy con này!

-

- Đẹp không?

- Không, hắn nói lạnh

- Ồnó nhìn hắn, rồi lại nhìn chú cún con

- Đẹp với cậu thôi, tôi đâu phải con gái

-

- Vội lại, cún mua cún là hợp quá rồi!

-

- Đi tính tiền rồi còn về nữa

-

Nói tính tiền

- Tôi lấy con này! Bao nhiêu tiền

Cô nhân viên tính tiền ngược nhìn hắn, vì hắn quá đẹp trai nên cô ấy chỉ chăm chú nhìn mà quên số tiền hắn cần đưa

- À dạ ...5...à không 600 nghìn ...mà..không phải

-=,! (hấn)

Hết cách rồi, hấn đặt mấy tờ dolar Mỹ lên trên bàn rồi bảo nó đi về

- Mấy cô nhân viên khác cũng ngược nhìn không rời mắt: Đẹp trai, lại con nhà giàu, số tiền cậu ấy trả gấp 10 lần đơn giản luôn ấy chứ! Làm sao để xin số phone nhỉ?

- Cô nhân viên 1: mê mẩn

- Cô nhân viên 2: ngây ngất

- Cô nhân viên 3: không thể ngừng suy nghĩ

- Cô thứ 4:

- Thứ 5, 6, 7,

Bà chủ cửa hàng thấy vậy đập mạnh tay xuống bàn, mấy cô cũng không hề hấn gì, bây giờ dù có trừ hết sạch lương các cô cũng cam chịu, miễn là không lạc mất bóng hình của hấn. (Hám zai quá nè!)

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Trên đường về, nó cứ ôm thật chặt con cún bông, trên bầu trời đã điểm những chùm sao lấp lánh, sáng ngời

- Đẹp quá! Nó nói

Nó cùng hấn đứng bên cầu ngắm sao, những ngôi sao nhỏ nhắn xinh xắn như đang cười với nó. Nó say sưa ngắm nhìn, bỗng một giọng nói làm nó giật mình

- Này, cún ngốc, hấn gọi

-nó nhìn hấn

- Nhắm mắt lại đi

- Làm gì vậy? Nó hỏi hấn

Hấn lườm nó, đôi mắt xanh nước biển đại dương bùng bùng sát khí, nó hoảng hốt nhắm chặt mắt lại.

- Khi nào tôi nói mở thì mở ra

-

- Được chưa? Nó hỏi

- Chưa

- Lâu vậy? (Nôn nóng)

- Được rồi! Mở mắt rồi nhìn lên trời!

Nó mở mắt ra, nhìn thẳng lên trên

- Có phải những ngôi sao to hơn không? Hấn hỏi đùa

- Ủ ha! Hình như to hơn thật!

- Haha, cậu khờ quá, làm gì có chuyện đó! Hấn cười, một nụ cười thật đẹp

- Ủ...cậu đùa mình sao? Nó bực tức

-

-

- Đi về! Hấn đi thẳng

- O, đang vui mà!

-

-

Tối trước cửa nhà

Hấn định bước vào, nó kéo tay áo hấn, hấn dừng lại, nó bỏ tay ra

- Có chuyện gì? Hấn hỏi

- Mình muốn cảm ơn cậu

-

- Hôm nay cậu cứu mình, còn mua cho mình gấu bông. Mình rất vui

- Ủ, hấn nói lạnh

-

-

- Mình không biết phải cảm ơn cậu sao nữa! Cậu cứ như siêu nhân vậy, đúng lúc mình gặp khó khăn cậu đã xuất hiện, mình còn có thể được như vậy bao nhiêu lần nữa nhỉ?

- Ngốc ạ! Hôm nay là bài học đáng nhớ cho cậu đấy! Đừng đặt niềm tin vào người khác chứ!

-nó gạt đầu, mình biết rồi, mình sẽ cố gắng để tin người khác đúng cách hơn

- Hấn đi vào

- Thiên Tùng!

- Gì nữa?

- Vậy ...mình...tin cậu...có được không? Nó hỏi

Hấn không trả lời mà đi luôn

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Tối hôm đó, khi ăn tối xong, hấn đi lên phòng, gặp nó đang đi vào phòng giặt đồ và có bộ đồng phục thể dục của hấn trên tay, tối hôm nay, hấn mặc áo phông trắng và quần ngắn jean đen trông cực đẹp trai và sang trọng. Hiện tại, 6 con mắt đang nhìn nhau (vì hấn đeo kính mà, hehe)

- Làm gì vậy? Hấn hỏi nó

- A, mình chỉ muốn giặt đồ cho cậu thôi mà!

- Ai bắt cậu làm?

- Không, tự mình muốn làm đấy! Chứ không ai bắt đâu

Hắn giật bộ đồ trên tay nó ném vào trong phòng giặt đồ

- Về phòng đi, bảo những giúp việc khác giặt là được rồi!

- Đừng lo, mình có thể làm được, nó nói, đây không phải lần đầu tiên mình giặt đồ đâu

- Tôi lo cho cậu hồi nào! Với cả nhà tôi có máy giặt mà, đâu cần cậu giặt bằng tay!

- Ồ

- Ồ gì? Đúng là chẳng biết gì! Không có người để làm quen là đúng rồi! Ngốc vậy mà! Hắn mĩa mai

- Mình có Khiêm đấy thôi! Nó nói đầy tự hào, cậu ấy đẹp trai, còn tốt bụng, mình ước gì được làm cún của cậu ấy chứ không phải cậu, cậu thật hách dịch, thích bắt nạt người khác.

Hắn nghe nó nói vậy thì không nói thêm gì nữa.

Nó cũng lảng lảng đi: “cậu ấy giận mình rồi sao? “Ồi, lúc nãy mình nói gì vậy? “nó tự trách mình, làm sao để cậu ấy tha lỗi đây? Huhu

Về phần hắn, hắn bước vào phòng rồi nằm dài trên giường

- Cậu thích thì cậu đi làm cún cho thằng đó đi, cần gì tôi nữa nhì? Rồi hắn cười một mình

- Con trai cưng, con chưa ngủ sao? Mẹ hắn mở cửa bước vào

- Vâng ạ, hắn ngồi dậy

- Con cần đi ngủ sớm đi, thức khuya không tốt đâu, sẽ làm tổn hại nhan sắc trời cho của con đấy! Mẹ của hắn thỉnh thoảng bị hắn đối xử lạnh lùng thì rất bức nhưng khi bình thường thì lại là một người mẹ vô cùng tâm lý

- Vâng, mà giờ này mẹ lên đây làm gì? Hắn hỏi

- Ừm ...mẹ có chuyện muốn nói với con, khi nãy ăn tối mẹ quên nói

-

- Chắc con cũng đoán ra rồi, Khánh Linh đã gọi cho mẹ đấy! Con bé thực sự đã khóc rất nhiều!

- Không liên quan tới gia đình mình. Hắn lạnh lùng

- Cái thằng này, sao lại không? Nó là vợ tương lai của con đấy! Mà tại sao con lại không tới ăn tối cùng gia đình nó?

Reng... reng... reng, điện thoại mẹ hắn reo lên

- Alo, Linh hả con? Ừ, bác đang nói chuyện với nó đấy! Sao? Con muốn gặp nó hả?

Hắn coi như không nghe thấy gì, đeo headphone vào rồi chơi game trên lap top bình thường.

- Bảo cô ấy là con bạn rồi, mẹ ra đóng cửa phòng vào giúp con, con cảm ơn mẹ

Ở đầu dây bên kia, nhỏ đã nghe thấy tất cả, cô buồn bã tắt máy rồi tắt điện, trốn vào góc phòng khóc một mình. Mẹ nhỏ đi lên mang trái cây cho nó, thấy đèn điện tắt thì lấy làm lạ, mọi hôm nhỏ ngồi chat với bạn tới gần nửa đêm, đâu có tối om om thế này! Bà mở cửa bước phòng nhỏ vào và ngạc nhiên khi thấy nhỏ đang ngồi trong bóng tối khóc một mình

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

Hốt hoảng thật sự, bà chạy ngay tới bật sáng đèn lên, rồi tới bên nó hỏi dồn:

- Ôi ôi, công chúa của mẹ bị sao thế này? Có cần đi bác sĩ không?

Nhỏ không thể làm gì hơn ngoài cách ôm chăm lấy mẹ mà khóc lóc

- Sao vậy con?

- Con muốn chết! Huhu

Bà chợt tái mặt

- Ai đã làm cho con ra nông nỗi này? Bà loạn thật sự, con gái của bà, một thứ đá quý hiếm có đang muốn chết sao?

- Mẹ ơi, tại sao cậu ấy ghét con đến thế?

- Ai, ai? Không lẽ là

- Huhuhuhu

- Nào con nín đi đừng khóc nữa, cậu ấy đã làm gì?

- Huhu, cậu ấy đã thích một người khác, đó chính là con gái người giúp việc gia đình cậu ấy! Chính vì vậy mà cậu ấy từ chối tới nhà mình

- Con gái người giúp việc?

- Cậu ấy đã thích một người có thân phận thấp hèn, nghèo khổ, chỉ biết giả ngây để đi theo cậu ấy thôi!

- Thôi, nín đi, mẹ hiểu rồi, mẹ sẽ gọi điện cho nhà bên đó, ngủ sớm đi nhé!

Bà đi ra, và cầm máy gọi điện cho mẹ của hắn. Mẹ hắn nghe máy và hai người đã trao đổi rất lâu, mặt mẹ hắn biến sắc một cách tím tái bất thường.

3 phút sau:

- Con điên này! Mày và mẹ mày mau biến khỏi nhà tao đi

Nó đang học bài thì mẹ hắn mở sầm cửa bước vào và hét lên giận dữ

- Có ...có chuyện gì...thế ạ? Nó lấp bắp, nước mắt ứa ra

- Mẹ hắn cười khẩy, đúng như lời gia đình bên kia nói, mày chỉ biết giả ngây để trốn tránh mọi việc! BIẾN ĐI! Hai mẹ con nhà mày thật là dơ bẩn!

- Con có làm gì đâu ạ! Nó khóc nức nở

- Mày ...mày!!!! Bà tức giận không nói nên lời

- Chính mày đã làm con trai tao ghét bỏ vợ tương lai của nó, đã vừa lòng chưa? Mày muốn chiếm được cái gia sản của dòng họ Cao Minh này à? Đúng thật là ...không biết thân biết phận gì cả! Mau biến đi! Cũng chính vì mày mà con tao mới ghét vợ nó thế! Để mày ở đây sẽ có hậu họa về sau mất

Nói rồi mà mở cửa tủ, lôi hết quần áo mẹ nó và nó ra

- Con xin cô! Cô đừng đuổi mẹ con! Nó ôm lấy chặt bà van xin. Mẹ con khó khăn lắm mới có chỗ chứa nhận, nếu cô muốn đuổi thì đuổi con đi! Con sẽ đi mà! Con xin cô, nó khóc gào

- Được rồi, tao sẽ cho mẹ mày ở lại, với điều kiện mày phải đi thật xa để con tao không thấy mày nữa

- Được ạ, nhưng con còn một điều muốn nói nữa

- Nói đi! Bà gằn giọng

- Cô đừng nói cho mẹ con biết chuyện cô đuổi con đi, cô cứ nói là con tới chỗ ba con, cảm ơn cô ạ! Nó vừa khóc vừa nói rồi đứng lên cúi đầu lễ phép, bà nhắm mắt coi như không thấy gì

Mẹ nó vẫn đang cầm cúi làm việc ở dưới bếp, nó đứng trốn sau tường, nhìn mẹ nó thật lâu, nước mắt chảy mãi không ngừng: huhu, con xin lỗi mẹ

Rồi nó ra đi

- ĐOÀNG! Trời nổi cơn giông và bắt đầu mưa rất to, nó lặng lẽ bước đi trong làn mưa, mưa hòa cùng nước mắt của nó rơi lã chã, nó tuyệt vọng gào

thét trong đau đớn: MẸ ƠI! ĐOÀNG! Sấm chớp lại nổi lên, đường phố vắng tanh không một bóng người, nó lặng lẽ đi một mình trông đến tội nghiệp, đồ của nó ướt sũng từ trên xuống dưới. Nó chỉ còn cách quay về với ba, người mà từng thẳng tay đánh đập rồi đuổi hai mẹ con nó ra khỏi nhà, lại phải về cái nhà có một linh hồn không thể cứu rỗi. Nó như ngất đi vì đói và mệt, mưa ngày càng dày

Hắt xì ... nó bắt đầu cảm cúm

Huhu, mình viết mà cũng cảm động phát khóc luôn nè! Huhu

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Đúng là đồ Rẻ tiền !

Trong khi đó ở nhà hấn, đã hơn 10 giờ, mẹ của nó đi lên phòng định bảo nó ngủ trước đi đừng đợi vì tối nay bà còn nhiều việc. Nhưng khi lên thì không thấy nó ngồi học bài hay chơi với con cún bông hấn tặng như bình thường. Bà chạy khắp nhà tìm nó nhưng không thấy, đang chạy thì đứng trước bà là cửa phòng của hấn, bà đánh bạo mở cửa bước vào, nhờ đâu con bé lại chơi bên này, tuy hấn có về xa lánh nó nhưng trên đời này chuyện gì chẳng có thể xảy ra, bà nghĩ thế

- Có chuyện gì không? Hấn lạnh lùng hỏi, không có chuyện gì thì ra ngoài đi

- Cậu chủ, cậu ... à ... cậu có thấy con bé Như đâu không? Vì tôi tìm khắp nhà rồi mà không thấy, trời đang mưa to thế này, nó có thể đi đâu được?

Một luồng sét lạnh chạy qua người hấn, hấn bỏ tai nghe xuống, chạy lên tầng 3, phòng mẹ nó và nó ở, mở tủ quần áo ra và chỉ còn thấy quần áo mẹ nó: “cuộc gọi khi nãy” Hấn như nghĩ ra điều gì

- Bà ở im đây, tôi đi tìm cô ta cho! Hấn quay sang nói với mẹ nó

- Không, tôi không dám nhờ cậu, bà chủ sẽ

- Vậy bà nghĩ trong nhà này hiện tại ngoài tôi ra còn ai có thể đi tìm nữa? Bà còn nhiều việc dưới bếp, mẹ tôi đi ra ngoài với bạn rồi, ba tôi đi công tác? Hấn bực mình

- Nhưng

- Gì?

- Thật ra, cơ thể con bé rất yếu, trời đang mưa to thế này có thể chỉ đang ở đâu đó không xa, tôi lo quá! Con bé này! Về nhà phải cho nó biết tay mới được, sao nó đi mà không hỏi gì tôi cả!

Nói rồi bà chạy vào phòng khóc một mình

Hấn chạy ra ngoài, trời mưa rất dày, kèm theo những cơn gió rít lạnh của gió Đông Bắc, càng ngày càng ác nghiệt, hấn cũng chỉ mặc có cái quần ngắn đen và áo phông trắng, đã hơi lạnh nhưng hấn vẫn chỉ tìm cách chạy đi tìm nó, quần áo hấn ướt hết từ trên xuống dưới, tóc, rồi cả cặp mắt kính cũng ướt theo luôn, đã tìm hơn một tiếng mà vẫn không thấy nó. Vì nó đi được một quãng khá xa rồi

Về phần nó, nó đang ngồi dưới một gốc cây bên đường, ngồi co ro vì lạnh và sợ, tiếng gió mạnh rú ầm lên như tiếng những hồn ma quanh đây! Nó sợ hãi đứng dậy và nhận ra mình đang ở một nơi không quen biết, nó vội vã nhắm mắt băng qua đường trong làn mưa trắng xóa

- TÍT TÍT, một chiếc xe máy mất phương hướng vì mưa quá to đang rú còi inh ỏi, đầu óc nó quay cuồng, nó không thể còn nhận ra bất cứ một cái gì nữa, trong đầu nó bây giờ chỉ có mấy chữ: “phải tránh xa Thiên Tùng, phải tìm về chỗ ba”

- Á! A! KÍTSSSSSSSS.....Chiếc xe rồ ga MẸ ƠI CỨU CON! Nó ôm đầu nói lớn

- NHU! CẢN THẬN!

Một người con trai hét lên rồi kéo tay nó áp sát vào mình khi nó sắp bị chiếc xe đâm phải và đang hét lên kêu cứu. Người con trai đó cứ ôm nó như vậy cho tới khi nó bình tĩnh lại. Vâng, chính hấn

Nhận ra mùi hương bạc hà quen thuộc trên áo của hấn, không bao giờ bị phai nhòa trong mưa, nó vội đẩy hấn ra, rồi cầm lấy chiếc túi và con cún bông hấn tặng bước đi, đúng lúc ấy thì bị hấn kéo tay lại

- Làm gì vậy? Bỏ ra! Nó kêu lên, HẮT XÌ

- Cậu bị cảm rồi, thấy chưa? Theo tôi về mau
- Không, mình không có nhà ở đâyhơ ... HẮT XỈ
- Đừng có bướng bỉnh trong hoàn cảnh này, nhìn đi, trời mưa to thế này mà tôi chạy đi tìm cậu đấy! Khuôn mặt của hấn ở trong mưa trông vẫn hoang dại và đẹp trai vô cùng, quần áo ướt khoe ra body cực chuẩn của hấn khiến cho ai nhìn thấy cũng phải đứng hình
- Ủ, mình bướng bỉnh đấy! Nhưng tất cả là tại cậu! Nó khóc
- Đúng là bọn con gái, chỉ biết đem nước mắt để làm khó con trai, nhất là với một người như tôi. Thật rẻ tiền
- Cậu đâu cần nói điều đó, mình cũng biết là mình rất rẻ tiền mà! Chỉ vì mình từ dưới quê lên và mẹ mình thì làm giúp việc cho nhà cậu, đúng không? Nó khóc nức nở
- Đúng đấy! Mẹ cậu làm giúp việc cho nhà tôi thì tất nhiên cậu cũng thế! Vì vậy phải nghe lời tôi! Về nhà mau!
- KHÔNG! Nó hét lên

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Thiên Tùng, cậu đừng làm khó mình được không? Nếu mình ở đó sẽ chỉ gây rắc rối, rồi ...Khánh Linh cũng sẽ..khó chịu!

- Tôi với cô ta không có gì hết! Hấn lạnh lùng

Tôi bây giờ nó mới để ý, quần áo của hấn thấm đẫm nước, nó nhìn hấn, hấn nhìn nó

- Đồ ngốc! Nó lại khóc, sao cậu lại bị ướt thế này?
- Ủ, tại một con cún hư nào đó đấy! Hấn nhếch miệng cười
- Cậu về đi, không thì sẽ bị ốm
- Cậu nghĩ tôi dễ bị ốm à? Cậu nên lo cho cậu trước đi kìa
- Không, mình không bao giờ ...HẮT XỈ ...
-=.=! (hấn)
- Mình không nói với cậu nữa đâu, mình phải đi bây giờ, nó cầm cái túi đựng đồ lên
- Về đi, mẹ cậu đang lo lắng lắm! Hấn nói, trời vẫn đang mưa rất to

Nó đang đi bỗng dừng lại

- Tôi hứa, chuyện này sẽ không xảy ra với cậu nữa đâu!
- Thật chứ? Nó khóc hỏi
- Ủ, bây giờ thì về mau lên

Nó gật đầu

- Nhưng trước tiên, phải tìm chỗ trú mưa đã, cứ thế này về sẽ cảm lạnh mất thôi!

Hấn và nó cùng chạy vào một mái hiên rồi trú ở đó, nó im lặng không nói gì, hấn thấy vậy cũng thôi

- Nếu cậu không muốn bị mẹ tôi đuổi khỏi nhà nữa thì chỉ còn một cách này thôi!
- Ồ không ... mẹ cậu không đuổi mình ...là mình..tự..muốn đi ...ừ đúng rồi ...mình tự muốn đi!

- Tôi biết hết rồi, cậu không cần phải nói dối đâu
-im lặng
- Cậu có sợ tôi khi tôi lạnh lùng không?
-
- Từ giờ cậu sẽ phải tránh xa tôi, nếu như không muốn ra khỏi nhà
- Tránh xa cậu sao?
- Có thể nói là không được tới gần nữa
- Vậy thì bao giờ cậu mới hết lạnh lùng với mình thế?
- Không biết

Nó chẳng biết phải làm gì, nó không muốn mẹ nó phải về quê cũ, vì như vậy ba nó sẽ lại đánh mẹ nó, mà ở đây, người nó cực kì tin tưởng, người đó đã cứu giúp nó mấy lần lại đang muốn nó tránh xa, nó phải làm sao đây?

- Mình hiểu rồi

Thật ra, hần cũng không muốn phải xa lánh nó, nhưng cũng không muốn quá gần bên cạnh nó. Ngoài trời, mưa đã tạnh hần lúc nào không hay, hần cùng nó đi về nhà, nó phải đi cách hần tới quá 3 mét. Nó chăm chú nhìn hình dáng của hần, thỉnh thoảng hần quay lại nhìn nó, nó lại cụp mặt xuống

Tới trước tòa lâu đài to lớn, bên cạnh là một vườn hoa hồng Đức vô cùng quyến rũ, mẹ nó đang ngồi thẩn thờ chờ nó về

- Mẹ! Nó gọi
- Như! Như! Mẹ nó chạy vội vàng ra đón nó
- Sao con ướt hết thế này! Bà hốt hoảng
- Ô, cậu chủ, sao cậu cũng
- Tôi không sao, bà lo cho cô ta trước đi, hần lạnh lùng nói, nó im lặng
- Vâng vâng
- Nào, đi lên phòng thay đồ đi, mẹ còn nhiều việc lắm, từ lần sau không được như vậy nữa nghe chưa?

Nó gật đầu

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29

20 phút sau:

- Cộc cộc, nó đang gõ cửa phòng hần (tất nhiên nó và hần đã thay đồ xong hết rồi)

Hần quẹt thẻ mở phòng, cửa phòng mở ra

- Có chuyện gì? Hần hỏi
- Dù mình phải tránh xa cậu nhưng vẫn phải làm cún đúng không?

SẦM! Hần đóng cửa làm nó hơi giật mình (câu trả lời quá sức lạnh)

Hần nằm lăn trên giường, thật sự rất loạn vì phải nghĩ làm cách nào để không để ý tới nó nữa: nó bị ngã hần cũng đỡ, bị đánh hần cũng thương, bị tổn thương hần cũng buồn.

- Haizzz, đầu óc mình đang bị sao vậy!!!!!!!!!!!!!!

Về phần nó, nó lặng lẽ bước vào trong phòng nhỏ hẹp, ngồi im ở một góc

Sáng hôm sau, nó bước xuống nhà chào mẹ và mẹ của hấn đi học

- Trời! Thằng con trai yêu quý của tôi lại dẫn con nhỏ ăn hại này về nhà rồi!

Nó không nói gì hết mà đi luôn

Hôm nay nó đi sớm hơn thường lệ, vậy mà đi được một đoạn đã thấy chiếc xe chờ hấn đi học phóng vù vù rồi. Hấn đã xa nó thật, không còn đi bộ với nó, nó không thể kêu ca nữa, cũng chẳng được hấn dẫn vào mua nước, mua cún bông. Nó chỉ mong việc này sớm kết thúc mà thôi.

Tối trường, nó đang đi lên lớp thì thấy nhỏ đang đi cùng với hấn, nhỏ nở một nụ cười rất tươi, nhìn thấy nó, hấn bước tới, nó ngừng không đi tiếp

- Hello, từ giờ chúng ta là người xa lạ rồi nhỉ? Hấn nói với nó

- À....ừ...., nó cúi đầu ậm ừ cho qua

- Vậy thôi nha! Minh lên lớp đây! Nó vừa nói vừa cười xòa mà trong lòng nó đang buồn lắm

Bình thường nó hay đi với hấn, nhưng hôm nay thay vào đó là nhỏ, cảm thấy hơi có một chút thất vọng

- Nào nào, mình đi thôi Thiên Tùng, nhỏ bảo hấn

Hấn cũng đi luôn

Haizzzzz, mong chờ làm gì chứ? Nó nghĩ rồi bước chân bắt đầu di chuyển

Trong lớp không có một ai, vừa lúc ấy, có người bước vào

- Chào cậu, Như

- Chào cậu

- Hôm nay tới cậu và Tùng trực nhật lớp đây! Đó là tiếng nói của lớp trưởng, một cô bạn xinh xắn và rất lịch sự

- Vậy sao?

- Ủ, mà ...Thiên Tùng đâu rồi?

- Cậu ấy đi với Linh rồi

- Ồ, vậy cậu xuống gọi cậu ấy lên đi

- Thôi...không cần đâu, mình làm được mà

- Thế cô lên nhé! Minh đi chơi đây

- Ủ

Lớp trưởng đi rồi, nó chạy xuống lớp cầm chổi quét thật sạch sẽ, quét xong nó cũng thấm mệt, vì phòng học rộng tới 90m2 mà

Còn 20 phút nữa là vào học rồi, nó cố gắng làm thật nhanh

Hiện tại nó đang cầm viên phấn viết ngày và tháng lên bảng để tí cô vào giảng bài, nhưng cái bảng cao tới 1m6, mà nó chỉ cao có 1m45, không thể nào với tới được, đúng lúc đó, một chàng hoàng tử âm áp xuất hiện, chàng cầm viên phấn viết giúp cho nó, chàng cao 1m6 mà, những chữ số rất đều và đẹp. Còn ai vào đây nữa nhỉ? Chàng công tử da trắng đẹp trai của chúng ta đây mà: Gia Khiêm

- Cảm ơn cậu, nó nói

- Không có gì đâu, Khiêm cười

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Mình thích cậu

Khi ấy, trước cửa, một luồng sát khí đang đứng nhìn nó, lạnh như băng, văng: là hấn. Nó vội nói với Gia Khiêm:

- A, mình còn phải xuống phòng lấy quả địa cầu lên nữa, tạm biệt nha! (Hiện tại nó đã chấp nhận lánh xa hấn, dù gì đây cũng là lựa chọn duy nhất nếu như nó không muốn mẹ nó bị đuổi việc)

- Ủ, Khiêm nói

Sau khi nó đi xuống rồi, trong lớp chỉ còn lại hai người

- Cậu thích Như rồi đúng không? Khiêm hỏi hấn

- Đùa à? Hấn nhếch miệng cười, loại con gái đấy ngay từ đầu cũng không có giá trị gì rồi, chỉ là một món đồ giết thời gian thôi.

Khiêm tròn mắt nhìn hấn, không khí vô cùng căng thẳng, sao cậu ta có thể lạnh lùng đến vậy? Khiêm tự hỏi mình

Á! Á! CÓ NGƯỜI BỊ XỈU NÈ MÁI BẠN!

Tiếng nói to làm cho hấn và Khiêm cũng nghe được, cả hai cùng chạy xuống thì thấy nó đang nằm bất tỉnh ở dưới chân cầu thang

15 phút sau

- Ô, đây là đâu vậy? Một cô gái bé nhỏ cất giọng nói yếu ớt

- Phòng y tế. Bên cạnh cô là một tia băng lạnh ngắt vừa trả lời

- Ừm...mình đau đầu quá! Cậu là ai vậy? Nó cố gắng ngồi dậy

- Mở to mắt ra mà nhìn, chàng trai lạnh lùng nói

Nó mở căng mắt ra và thấy ngồi trước mặt nó chính là hấn. Thấy vậy, nó liền quay mặt đi.

- Là cậu à? Mình không sao đâu!

- Đêm hôm qua mấy giờ cậu ngủ, hấn hỏi

- Mình không biết, nó quay mặt đi, nó muốn xa hấn

- Ừm....

- Cậu lên lớp trước đi, mình sẽ lên sau, nó nói một cách mệt mỏi

- Thế cậu nghĩ tôi muốn ở đây à? Cô bảo là tôi phải ở đây với cậu hết tiết vì để cậu trực nhật một mình dẫn đến suy nhược cơ thể, hấn nói lạnh

- Vậy...lúc mình ngã đó, ai đưa mình vào đây?

- Thầy lớp bên cạnh

Sự thật, người đưa nó vào là hấn chứ không phải thầy nào

- Để lát mình đi cảm ơn thầy

- Khỏi cần

- Tại sao?

- Không cần biết

-

Hấn đứng dậy khỏi ghế: tôi lên lớp đây, dù chưa hết tiết nhưng thà bị mắng còn hơn là ở với cậu, nhỉ? Hấn nhìn nó nhếch miệng cười.

Nó cảm thấy rất buồn khi hấn đối xử với nó như vậy, dạo gần đây, hấn rất lạnh nhạt với nó, khi ở bên cạnh hấn, nó thấy rất an toàn và ấm áp, khi bị hấn

bỏ rơi, nó thấy rất buồn và tệ hại. Nhiều đêm nằm ngủ nó cứ nghĩ mãi về hấn rồi nhớ lại những lúc hai đứa đi cùng nhau. Nó thủ thỉ hỏi mẹ

- Mẹ ơi, khi con ở cùng một bạn trai, con thấy rất vui, còn khi bạn ấy xa lánh con, con thấy hơi buồn, thế là sao vậy mẹ?

- Ôi, con gái mẹ thích cậu bạn đó rồi đấy! Ai vậy con?

- Bí mật mẹ ạ, nó cười rồi lại quay ra nghĩ

Quay về hiện tại: đứng là hình như mình thích cậu ấy rồi

Cậu nó dậy khỏi giường, chạy chân đất xuống khi hấn sắp bước ra khỏi cửa

- Thiên Tùng, nó chạy tới nắm tay hấn làm hấn hơi ngạc nhiên

- Có chuyện gì? Hấn hỏi

- Dù cậu muốn xa lánh mình thì mình cũng có một chuyện cần nói, nói xong rồi thì cậu cứ lạnh lùng với mình đi.

-

- Mìnhmình thích cậu

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

Cậu vừa nói gì? Tay hấn rời khỏi tay nó

- Mình ...mình nói là ...mình thích cậu

- Là do cậu hiểu lầm thôi, trước giờ cậu chưa từng thích thằng con trai nào phải không? Chỉ là cậu tưởng bỏ và nhầm lẫn mà thôi! Thế nhé! Nói rồi hấn bước đi

- Khoan đã! Vậy còn câu trả lời thì sao? Nó kéo áo hấn

- Trả lời gì?

- Thì ...mình thích cậu ...cậu ...thích..mình không, đại loại thế..nó áp úng

- Để xem nào, hãy suy nghĩ câu trả lời của tôi và lo lắng ngày qua ngày đi, từ giờ trở đi chắc thú vị lắm đấy!

Hấn để nó lại một mình, nó ngồi xuống giường buồn bã: sao mình ngốc thế nhỉ? Trước giờ có bao cô gái xinh đẹp tỏ tình với cậu ấy rồi, sao cậu ấy lại chịu chấp nhận một người bình thường và không có tiền như mình chứ! Nó khóc: có lẽ mình nên bỏ cuộc sớm thôi, biết thế không nói cho rồi, nói rồi cậu ấy còn ghét mình hơn! Cậu ấy nói đúng, đây chỉ là cảm giác nhất thời thôi!

Nó đứng dậy, đi rửa mặt, rồi đi lên lớp

- Ô, chưa hết tiết mà, sao em đã lên đây rồi? Em ổn chứ? Cô giáo hỏi nó khi thấy nó đứng ngay trước cửa lớp, hơn 200 con mắt dán vào nó, kể cả hấn, nhưng được mấy giây hấn lại chăm chú vào quyển sách

- Vâng, em ổn rồi ạ!

- Ừ, em vào lớp đi

- Dạ

Nó bước tới chỗ ngồi, ngồi xuống, lấy sách ra học bài, buổi học hôm đó diễn ra bình thường và nó không nhìn hấn lấy một lần.

Reng ...reng...reng, trống báo hiệu ra về, cả lớp chạy ủa ra ngoài, nó cũng đeo balo lên vai rồi thu dọn đồ dạy học của cô giáo xuống phòng (nó trực nhật). Nó ôm quả địa cầu khá to và nặng bước đi loạng choạng.

- Đưa đây, hấn lên tiếng

Nó vờ như không nghe thấy gì, vẫn tiếp tục đi, được vài bước nữa thì hấn giật lấy và mang đi rất nhanh, nó vờ mấy quyển sách trên bàn cô chạy theo hấn

- Nè, cậu đưa cho mình đi

- Hôm nay tôi cũng trực nhật mà

- Nhưng mình ôm quả địa cầu ấy trước cậu, mình thích ôm nó mà, nó tức tôi

- Được rồi, cầm lấy

Hấn ném quả địa cầu về phía nó làm mấy quyển sách trên tay nó rơi lộp bộp, hấn cúi xuống nhặt rồi tháo balo trên người hấn xuống ném tất qua nó: cậu thích ôm đồ mà đúng không? Ôm luôn hộ tôi cái balo nhé! Tôi đợi ngoài này

Sao 30 phút chật vật, cuối cùng nó cũng đã cất đồ xong, hấn vẫn đang đứng đợi nó, nó đi tới, đưa balo của hấn ra: của cậu đây! Hấn làm ra vẻ tròn mắt như kiêu: ơ, cậu trốn việc làm cún từ bao giờ vậy? Làm nó thất vọng

- Nhìn đây nè! Cậu còn những 28 ngày làm cún, hấn đưa tờ giấy giao ước ra làm nó cứng miệng không nói được gì

Tại sao vậy? Tới lúc nó muốn tránh xa hấn rồi mà hấn cứ bắt nó phải làm theo ý hấn! Cứ như một con rối vậy! Nó không biết hấn đang nghĩ gì về nó nữa!

- Hôm qua không phải đã không cần làm cún nữa rồi sao? Nó cần nhân

Hấn quay sang néo má nó

- Có chuyện đó à?

Hấn khó chịu mỗi khi nhìn thấy nó thân thiết với Khiêm, ghét cái lúc tay Khiêm chạm vào tay nó (như khi Khiêm giúp nó viết bài ý, Khiêm lấy phần từ tay nó thì hấn nhìn thấy), ghét cả khi nó và Khiêm kể chuyện với nhau cười vui vẻ, lúc đó hấn chỉ muốn lao vào đâm nát khuôn mặt đẹp trai của Khiêm ra. Chỉ không đi cùng nó buổi sáng hôm nay thôi mà hấn nhớ cái miệng thỉnh thoảng cứ riu ra riu rít như con chim bị bỏ đói của nó, nhớ khuôn mặt đáng thương của nó khi bị hấn nhìn về tức giận, nhớ cả cái lúc nó cười toe toét vì được hấn thưởng quà! Hấn nhớ lắm! Nhưng... với cái tính tự mãn lạnh lùng của hấn thì sẽ không bao giờ nói những điều này cho nó biết đâu! Các bạn hiểu mà!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32

Sáng hôm sau, nó và hấn vừa bước vào cổng trường thì nó bị ngã, chảy máu cả đầu gối

- Ui da... đau quá! Nó ngồi ôm gối

- Đúng là đồ ngốc!

- Cậu có sao không? Đúng lúc đó, một người con trai đẹp như bước ra từ truyện cổ tích chạy tới

Cậu ta là con lại Pháp của một giám đốc tập đoàn kinh tế khủng trên thế giới, có tóc màu đỏ sẫm, đôi mắt xanh lá đẹp mê hồn, môi đỏ, da trắng hơn con gái, phong cách rất tuyệt! Có một lượng fan nữ đông đảo như hấn và Khiêm. Nó đang ngây người ngắm cậu ta

- Đây, cậu bị sao vậy, mặt mình có gì à?

- À không không, nó lắc đầu

Cậu ta cúi xuống, băng bó vết thương cho nó rồi đứng lên:

- Cậu cẩn thận nhé! Đừng để chân có sẹo mà không đẹp đâu

- Cảm ơn cậu... nó cúi mặt nhẹ nói

- Xong chuyện chưa? Hấn cất giọng lạnh lùng

- Xong rồi, cậu ta nhìn hấn về không ưa chút nào trong khi hấn cũng sát khí nhìn cậu ta
 - Đi! Hấn kéo tay nó
 - À, khoan đã, cậu ta chạy tới bên nó
 - Tên cậu là gì vậy?
 - Mình tên Như
 - Như sao? Tên cậu dễ thương quá!
 - Hi hi, nó cười chúm chím trông yếu cực
 - Còn mình là Grey, mình là người Pháp, trưa nay cậu rảnh không?
 - Nó gật đầu
 - Vậy đi ăn với mình nhé!
 - Tôi cũng sẽ đi, hấn nói, đi 3 sẽ vui hơn mà, đúng không? Hấn cười
 - Ừ, vậy cũng được, hẹn hai cậu, bye bye, cậu ta mặt hơi mất tự nhiên khi nghe nói hấn sẽ đi cùng làm hấn suy nghĩ
 - Cậu ấy đẹp trai, còn dịu dàng nữa nhỉ? Nó nói với hấn
 - Ừm, hấn gật đầu
- Buổi trưa, nó và hấn ngồi ở bàn ăn trưa đợi Grey tới
- Hello Như, cậu ta tới
 - Chào cậu
 - Cậu tới sớm quá nhỉ?
 - Không, mình chỉ đi theo Thiên Tùng thôi
 - À à, thế à? Cậu ta cười cười
 - Ở lại đây, tôi đi mua nước, hấn nói với nó rồi đứng dậy
 -

Sau khi hấn đi rồi

- Như này, chiều nay cậu đi chơi với mình được không? Grey hỏi nó
- Chơi gì? Ở đâu? Nó ngây thơ
- Ở một công viên nào đó, cậu đi công viên nước không?
- Mình chưa đi công viên đó bao giờ, nó bảo
- Vậy, hẹn cậu 2 giờ chiều mai nhé!
- ...nó gật đầu

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33

1 giờ 30 phút chiều, nó mặc một chiếc váy vô cùng đáng yêu và chạy xuống nhà để đi tới chỗ hẹn

- Đi đâu vậy? Hắn đang uống nước thấy nó chạy ra

Hôm nay hắn mặc một chiếc quần đen, đi giày trắng, áo trong mỏng, dài tay màu trắng, áo ngoài màu xanh nước biển, trông đẹp trai lắm, da hắn còn trắng nữa!

Nó đứng hình nhìn hắn một hồi rất lâu: “ sao trên đời lại có một người đẹp trai như vậy chứ “ nó nghĩ, mặc dù bà chủ nhà ghét nó, bắt nó xa hắn nhưng nó cũng không thể cưỡng lại sắc đẹp trời cho của hắn

- À, Grey hẹn mình đi chơi ở Công viên Nước nên mình đi, mãi nó mới trả lời

- Ở nhà, không đi đâu hết! Hắn nói

- Ồ, tại sao? Nó hỏi

- Cậu không cần biết, lên nhà đi!

Nó lẳng lặng làm theo đi lên cầu thang, nhưng khi bóng hắn vừa đi khuất nó liền chạy xuống lên đi, nhanh như cắt

Vì đây là lần đầu tiên đi tới đó nên nó phải hỏi đường rất lâu mới tới được chỗ hẹn, Grey đã đứng đợi nó từ lâu. Nhìn thấy nó, cậu ta chạy tới

- Phù ... phù ... xin lỗi cậu, mình lạc đường, nó thở hổn hển

- Không sao đâu, mình đợi được mà! Cậu cười, một nụ cười ấm áp, đẹp vô cùng, nó không biết xung quanh biết bao cô gái đang ghen tỵ với nó

- Đi thôi, Grey bảo nó

Và hai người cùng đi chơi rất vui vẻ

- Ôi, cá heo kìa, đẹp quá!

- A, sao biển! Dễ thương đúng không?

- ...Grey gật đầu

Suốt chặng đường chơi, Grey luôn miệng nói về những thứ đáng yêu và khen nó rất nhiều khiến nó rất yêu mến người bạn này!

5 giờ chiều, chơi đã rồi, Grey rủ nó tới một chiếc bàn sang trọng uống nước, nó khát quá nên uống một hơi hết luôn

- Cảm ơn cậu nhé! Hôm nay mình chơi vui lắm! Nó nói

- Mình cũng cần cảm ơn cậu và ... xin lỗi cậu nữa

- Xin lỗi vì chuyện gì?

- Vì ...cậu đã có bạn trai rồi mà mình vẫn rủ cậu đi chơi với mình

- Bạn trai nào cơ? Nó hỏi

- Ồ ... Thiên Tùng không phải bạn trai cậu à?

- Không ...do một số lí do nên mình đang làm cún của cậu ấy và làm bất cứ điều gì cậu ấy sai bảo.Nó cúi đầu nói

- Thế..tại sao hai cậu hay đi với nhau thế?

- Thì..cậu ấy dẫn mình theo để giúp việc

- Hả?

- Cậu nói cậu ấy là bạn trai của mình là sai rồi, vì chỉ có mình thích cậu ấy thôi, còn cậu ấy không thích mình. Grey này! Nó tiếp tụcNếu được thì ... cậu làm bạn trai mình nhé! Mình rất muốn được đi chơi với cậu nhiều hơn ...! Nó cố gắng nói cho hết câu

- Gì chứ! Hóa ra không phải người con gái của cậu ta à? Haiz, lại lãng phí tiền bạc rồi!

- nó không hiểu chuyện gì

- Đã đến nước này thì tôi cũng chẳng cần phải dè chừng nữa, thật ra, hồi trước, bạn gái tôi, Alita vì quá mê cậu ta nên đã bỏ tôi, dù tôi có nói gì đi nữa

cô ấy cũng không quay lại, cậu ta đã cướp bạn gái của tôi! Vậy đấy! Nên tôi đã cố tình đưa cậu đi chơi để cậu ta ném mùi cay đắng như tôi ngày trước, ai ngờ, cậu không phải bạn gái của cái tên đáng ghét đó! Chuyện hôm nay cậu quên cả đi, tôi về đây! Thế nhé!

- Quả nhiên là vậy nhỉ? Từ đằng sau, hấn đi tới khiến Grey rất ngạc nhiên, đứng sững lại

- Định trả thù hả? Đúng là một thằng đàn bà, hấn cười

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34

- Cậu rảnh quá đấy, Grey! Hấn mĩa mai

- Câm miệng, chính mày là người đã cướp bạn gái tao!

- Tôi chẳng nhớ đã cướp nhỏ nào hết, chắc do cô ta tự đổ tôi thôi. Dù sao đi nữa ... hấn ngừng một lát rồi nói tiếp, đừng có chơi sau lưng tôi, có ngon thì tìm thằng mặt tôi này ...

- Muốn ti thí à? Grey cười khẩy

- Làm gì có! Tôi ghét dùng bạo lực lắm!

- Đi nào, cún hư! Hấn bảo nó

- Chỉ là nói dối thôi sao? Mắt nó nhòe đi, những lời mà cậu nói với mình? Cả những điều cậu làm cho mình, toàn bộ là nói dối thôi sao? Nó hỏi Grey

- Quá hiển nhiên rồi, mà cậu tin người quá đấy! Chỉ mới thân thiện chút ít, mà đã đổ đứ đừ thế này rồi, giữa chừng tôi phải nhịn cười biết bao nhiêu lần, cậu rề tiền tới mức ...

Grey chưa kịp nói hết thì đã bị hấn đâm cho nằm la liệt dưới sàn nhà

- Đau đấy! Chẳng phải cậu vừa nói là ghét dùng bạo lực à? Cậu ta đau đón hết

- Tôi có nói đấy, thì sao? Đôi mắt xanh biếc của hấn bỗng chuyển thành màu đen

- Cái quái gì vậy? Hai người rõ ràng là đang hẹn hò!

- Chúng tôi không có đâu, từ bỏ đi!

- Nhưng cô ấy là của tao, nếu mày còn làm tổn thương cô ấy thì đừng hỏi tại sao tao lại điên lên! Nghe hấn nói vậy, nó tròn mắt kinh ngạc

- Nào, đi thôi! Hấn kéo tay nó, nó lạng lè theo sau

- Gì chứ! Rõ ràng là bạn gái mà! Grey nghĩ thầm

Trên đường đi

- Cậu đúng là chẳng nghe tôi nói gì cả! Còn để bị lừa bao nhiêu lần nữa đây?

- Ngay từ đầu cậu có biết gì về Grey không? Nó khóc nức lên

- Đương nhiên, cả lời nói dối của cậu ta

- Cậu biết hết, tại sao cậu còn tới? Nó gạt nước mắt rồi lại nức nở

- Lần sau đừng để tôi vướng vào mấy cái chuyện phiền phức này nữa! Nghe rõ chưa? Nếu không tôi sẽ vứt cậu ra ngoài cửa sổ luôn!

- ...nó gạt đầu ...

- Haizzz, mình đã có mối tình đầu nhỉ? Dù chẳng vui về gì! Nó cười cười

- Ngốc (hấn nói)

- A, ui da! Hấn cốc đầu nó một cái thật đau
- Sau cậu cứ lái nhái yêu với đương hoài thế? “Tình yêu” trong trường hợp này chỉ toàn do cậu tưởng tượng ra cả thôi, hấn nói với nó
- Cứ buồn rầu mãi về mấy cái chuyện đó thì được gì chứ? Hấn bước tới máy bán nước tự động, nó đứng ngây ra nhìn
- Nhìn cái gì hả? Đừng tưởng cậu đang buồn mà tôi sẽ mua cho cậu nhé! Hấn cười, nụ cười đẹp đến nỗi mọi người xung quanh đều quay lại ngắm nhìn
- Khó hiểu thật, chắc cậu ấy chỉ muốn mình cảm thấy tốt hơn, nó nghĩ thầm
- Nhưng ... nếu cậu ấy cứ như vậy thì chỉ làm mình thích thêm thôi! Mắt nó lưng trông nước, nó muốn khóc, muốn khóc lắm.

Trong khi đó, hấn vẫn thản nhiên đi đằng trước, mặc kệ cho nó lèo đèo theo sau. (như người hầu ý)

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35

Đã về đến nhà, hấn đi trước, nó đi sau, mẹ hấn đứng đợi ở cánh cửa to dùng

- Mẹ đứng đây làm gì? Hấn hỏi
- Hóng gió thôi, con lên nhà trước đi, bà cười trêu mếu với cậu con trai yêu

Hấn bước đi không ngoảnh lại phía sau

- Thừa bà chủ, con mới về (từ nay mình đổi nhé! nó sẽ gọi mẹ hấn là bà chủ), nó nói xong định bước vào
- Đứng lại! Mẹ hấn chặn
- Có chuyện gì thế ạ? Nó sợ sệt hỏi bà
- Haizzz, lần trước bà đã nói với con rồi mà, giọng mẹ hấn nhẹ nhàng nhưng nó biết bà đag vô cùng kìm nén con giận
- Con không thể tránh xa Tùng được sao? Mẹ hấn hỏi
-im lặng
- Được rồi, con vào đây, hôm nay chúng ta phải nói rõ ràng với nhau

Bà kéo tay nó vào bàn phòng khách rồi bảo nó ngồi xuống, nó cũng làm theo

- Con biết là mẹ con chỉ là giúp việc của nhà này chứ?
- Dạ
- Cô cũng không muốn con trèo quá cao đâu! Cô cũng không có ý xúc phạm con nhưng sau này Tùng sẽ kế thừa vị trí Tổng giám đốc của công ty nhà cô, hãy tự nhìn lại con đi, lần trước cô đã nói rồi mà! Con không thể so bì với con trai cô được. Làm ơn ...thôi..coi như cô xin con ...tránh xa nó ra! Cô đã rất thương tình cho con và mẹ con được sống ở đây! Thì con cũng phải thương tình cho cô chứ!

Reng ...reng.reng ...chuông điện thoại bà reo lên

- Alo, mẹ hấn nói chuyện với đầu dây bên kia
- Alo, bà đó hả? Mau đi tới shop thời trang ở trung tâm thành phố đi, có mấy cái túi hàng hiệu đẹp lắm! Là mấy người nhà giàu rủ nhau đi chơi đó mà!
- Ủ, tôi ra ngay!

Tút..tút...tút ...mẹ hấn dập tắt điện thoại rồi quay sang bảo nó

- Con hãy suy nghĩ kĩ đi!

-im lặng

- Bây giờ cô có hẹn rồi, gặp con sau nhé!

- Vâng ạ

Nói rồi bà bước ra cổng, trên người bà mặc toàn những thứ đồ hàng hiệu, bà bước lên một chiếc xe cực đẹp và sang rồi tự mình lái đi

Nó tự nhìn lại mình ...đúng là không thể sợ bịnó chạy lên phòng, đóng cửa rồi ngồi khóc một mình. Làm sao đây? Nó đã lỡ thương hấn mất rồi! Nó mong được hấn đáp lại tình cảm, nhưng biết làm sao khi thân phận quá nhỏ bé! Hấn là người đã mang tới cho nó quá nhiều cảm xúc khác lạ, nó đã vụng về đón nhận lấy và giữ trong trái tim mình, hấn chính là người con trai đầu tiên mà nó dành cho nhiều nước mắt nhất, đã bao lần rồi, hấn đưa nó lên cao rồi lại chìm xuống đất! Hấn đang nghĩ gì về nó vậy?

- Như, con làm gì vậy? Mẹ nó đi giặt đồ, qua phòng gọi nó xem nó đang làm gì

- Ôi, mình không thể để mẹ nhìn thấy bộ dạng này được!

Nó nhảy vội tới giường, trùm chăn kín đầu, mẹ nó mở cửa đi vào thấy vậy lại đi ra, định ninh rằng nó đang ngủ.

3 phút sau...nó nghe thấy tiếng bước chân mẹ đi xuống nhà liền ngồi dậy. Chợt nhìn thấy bộ đồ thể dục của hấn nó quên đem trả, nó giật mình cảm lên rồi đứng dậy đi rửa mặt cho tỉnh rồi đi qua phòng hấn, nó nhìn lại nó trong gương, thấy đôi mắt vẫn đỏ đỏ (khóc nhiều) nó tự nhủ: “ thôi vậy, để mai tới giờ thể dục trả sau cũng được “ vừa nghĩ được thế thì hấn mở cửa bước ra. A! Sao lại đi ra đúng vào lúc này chứ?

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36

Cậu ...ra đây ...làm gì? Nó lấp bắp

- Chẳng lẽ tôi không được ra? Hấn hỏi nó

- À..không..mình không có ý đó! Nó xua tay.

-hấn

- Mình đang định mang trả cậu cái này, nó đưa bộ đồ cho hấn, (thôi thì đằng nào cũng tới rồi, đứng trước mặt rồi, đầu còn có thể quay đi được nữa)

- Đưa đây, hấn nói lạnh, cậu đứng ở đó thì phải đi tới đưa cho tôi chứ! Cậu định để tôi tới à?

Nó đang đứng cách hấn khoảng 2,5 m và ít khi nhìn thẳng vào mắt hấn, nó sợ hấn biết rằng nó khóc thì chết! =. =!

Tình thế nguy hiểm quá, nó chạy thật nhanh tới, dúi vào tay hấn bộ đồng phục rồi quay mặt đi, chạy nhanh về phía phòng. Hấn nhanh chóng kéo tay nó đứng một khoảng cách rất gần với mình và cứ giữ như vậy, nó tròn mắt nhìn vào mắt hấn rồi giật mình cup mắt xuống kêu lên:

- Bỏ tay mình ra, đau đấy! Vừa kêu nó vừa cố gắng thoát khỏi hấn nhưng tay hấn quá chặt khiến nó không thể làm gì được đành đứng im, tay hấn vẫn nắm chặtthật chặt cổ tay nó.

- Đồ ngốc, cậu vừa khóc đấy à? Hấn hỏi

- Không, không có, nó nhắm chặt mắt lại mà trả lời

- Vậy thì mở mắt ra nhìn tôi đi!

- Không ...không...nó lắc đầu

- Bỏ tay mình ra đi mà! Nó kêu

Nhìn khuôn mặt nó đau đớn như vậy, hấn cũng không đành lòng liền buông ra rồi đi vào phòng. Nó cũng chỉ biết đứng lặng mà khóc.

- Thiên Tùng là đồ ngốc, hức hức, mình ghét cậu!

Ngày hôm sau đi học

Hắn tới lớp thì thấy nó đang ngủ gục trên bàn học, mấy quyển sách mở để trên bàn chẳng biết để ai đọc. Hắn đặt cặp ngồi xuống, khẽ cười nói với nó: ngày hôm qua khóc nhiều quá nên không ngủ, giờ tới lớp ngủ bù à ngốc? Nói rồi hắn nhẹ nhàng vuốt mái tóc mềm của nó, nhìn nó ngủ rất dễ thương, thỉnh thoảng lại chu cái miệng lên như đang mút kẹo làm hắn bật cười. Ngắm thêm một lúc nữa thì hắn lại lấy sách ra đọc

Sau một giấc ngủ thật ngon, nó thức dậy thấy hắn đang ngồi bên cạnh chăm chú đọc sách thì giật mình, ngồi bật dậy.

- Chịu dậy rồi hả? Hắn hỏi mà mắt vẫn nhìn vào quyển sách

- Dậy rồi thì đi mua nước cho tôi đi, hắn bảo

Nó chạy xuống đi mua nước cho hắn, chạy được thể thành ra tỉnh, nó nghĩ: “bây giờ chỉ có thể mạnh mẽ lên chắc cậu ấy mới thôi coi mình là cún ngốc và dần dần mình cũng sẽ quên được cậu ấy, mình sẽ có thể gặp một người tốt hơn và yêu thương mình, cách hay vậy mà giờ mới nghĩ ra “>.< vậy là mình thực hiện được lời nói của bà chủ rồi!

Nghĩ xong, nó chạy lên lớp, bước từng bước thật mạnh tới bên hắn, kéo mạnh ghế ra rồi ngồi vào: đây, nước nè! Nó đặt mạnh lon nước lên trên bàn rồi nhìn hắn, từ nãy tới giờ hắn theo dõi từng cử chỉ, hành động của nó và không hiểu đang có chuyện gì! Còn nó thì nghĩ rằng đã thành công nên ánh mắt đầy tự hào.

Hắn đặt tay hắn lên trán nó làm nó thoáng đỏ mặt, mắt lại long lanh như một chú thỏ con, hét hắn về mạnh mẽ như ban đầu

- Ôm à? Hắn hỏi

- ...” mạnh mẽ, mạnh mẽ, NHƯ..’

Những từ khóa đó xuất hiện trong đầu làm nó nhớ lại là mình đang phải làm gì. Nó liền đứng phắt dậy nói:

- Cậu ...lần sau đừng có làm như vậy nữa! Nếu không mình ...mình..(mình gì nhỉ? nó ngơ mặt ra nghĩ làm hắn nén cười “)

- Mình ...đánh đó ...! Bây giờ toàn thân nó đang run lẩy bẩy

- Haizz, đúng là hôm nay cậu không khỏe rồi, về đi

- A! Mình lúc nào cũng tràn đầy năng lượng mà, cậu đừng lo! Nó xua tay

- Ai nói tôi lo? Công việc của một con cún là dâng hiến cả cuộc đời cho chủ của chúng còn gì!

- ...đơ người

- Tôi chỉ nói thể thôi, đừng có lơ đãng nữa!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37

Reng ...reng ...reng

- Tôi tiết thể dục rồi! Nó chạy đi mặc đồ rồi chạy xuống phòng tập thể dục, lại có thêm thời gian để tránh xa hắn

Nó vừa đi thì hắn cũng thay đồ nhanh như chớp rồi đi ngay sau nó mà nó không hay biết gì.

Vừa bước vào phòng tập thì

- BỊCH ...

- HAHAAHAHA!!!!

Những tiếng cười sảng khoái từ FC của hắn, đứng đầu là Khánh Linh, nhỏ đã ngáng chân nó khi nó vừa mở cửa bước vào. Trong khi họ cười lớn như vậy thì nó đang la liệt dưới sàn nhà không nói gì. 60 % con mắt của toàn thể phòng đổ về nó. Thì bỗng nhiên Khiêm đi tới giúp nó đứng lên. 99,99 % đã căng mắt nhìn, chỉ còn hắn đứng phía sau, khuôn mặt tối sầm nhìn Khiêm, Khiêm nhìn thấy hắn như vậy cũng không nói gì. Vừa lúc đó, cô giáo bước vào. Cô ngờ người khi thấy mọi ánh mắt đang đổ dồn về một phía.

- Nào ...các ...các em ... xếp hàng tập..nào.....!!!! Cô run rẩy: tội nhỏ hôm nay làm sao vậy?

- VẮNG Ạ! Học sinh ngoan ngoan bắt đầu đứng nghiêm mình chào cô làm cô thờ phào.

Nó cùng Khiêm bước tới, theo sau là hấn.

Nhỏ Linh cuồng hấn và ả Châu cuồng Khiêm đang liếc nhìn nó với ánh mắt sắc như dao làm nó giật mình.

Không chỉ dừng ở đó, sau khi khởi động xong, cô đi họp nên cho cả lớp ra chơi bóng, đồng thời cũng dặn: sắp có buổi thi bóng nên các em ai cũng phải luyện tập chăm chỉ! Cả lớp đồng thanh: VẮNG Ạ!

Vì phòng tập này rất rộng nên có thể chơi bóng rổ, bóng chuyền, bóng ném, tóm lại là tha hồ rộng nên học sinh chạy nhảy rất vui.

Nhỏ Linh cùng ả Châu tới rồi nó chơi bóng ném, nó sợ không dám chơi nhưng bị họ ép quá.

- Chơi bóng rổ không? Một người con trai cùng lớp hỏi hấn

Hấn nhìn thấy Linh cùng Châu và đi sau là nó đang tiến tới sân chơi bóng ném thì từ chối chơi bóng rổ khiến cậu bạn kia tiếc nuối, có hấn thì thể nào đội ấy chẳng thắng!

Hấn ngồi im trên ghế xem lũ sâu bọ kia làm gì nó!

- Biết chơi bóng ném không? Một đứa con gái hắt hàm hỏi nó

-nó lắc đầu

Đoán được là nó không biết chơi nên ả Châu ghé sát tai vào nhỏ Linh, sau đó thấy nhỏ gật gù cười nham hiểm.

- A! Không biết chơi hả? Thế thì mình chỉ cho nhé!

Nó chưa kịp trả lời thì ả Châu đã ném ngay quả bóng cho bóng xé gió đập búp vào bụng nó đau điếng, quả bóng rơi xuống đất và nó đứng ôm bụng.

- Ôi, cậu có sao không? Mình trật tay một tí! ả cười thân thiện

-nó lắc đầu. Mình muốn ra ghế ngồi, được không?

- Gì? Ra ghế á? Cô nói là phải luyện chăm chỉ cơ mà! Nhỏ Linh tiếp lời

Nó gắng gượng dậy:

- Không sao rồi! Chúng mình chơi tiếp nha! Nó khó khăn nói: Cô nói phải chăm chỉ còn gì!

- Ok ok, đám bạn nhao nhao

Thế là nhóm của ả tha hồ ném bóng vào nó, mặc dù rất đau nhưng nó không nói gì, cho tới phát bóng thứ 26, nó ngã khụy xuống sàn, không thể chịu nổi nữa.

- Nè! Các cậu, mình nghe nói lần tới sẽ thi bóng theo đồng đội đấy! Nếu trong đội có một đứa yếu xui thế này (ý là nó) thìhaizzzzz, thật là một gánh nặng mà!

- Làm sao đây? Mình là gánh nặng của đội, nếu mình không tập thì sẽ liên lụy tới các cậu ấy mất! Nó nghĩ thầm.

- Không thể vậy được! Nó cố đứng lên nhưng toàn thân đã không nghe lời nó, nó gục xuống, mắt nhắm nghiền.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38

Có người ngắt xiu các bạn ơi!

- Cái gì? Ai? Ai?

- Thấy chưa? Tại hai đứa này hết đây! Một người bạn cùng nhóm của à Châu và nhỏ Linh kêu lên

- Ghen ăn tức ở cho nhiều nữa vào! Một đứa nữa thêm

- Chuẩn bị mang giấy lên phòng viết bản tường trình đi!

- Đúng đó đúng đó

- IM HẾT ĐI! BIẾT GÌ MÀ NÓI! Nhỏ Linh giận dữ hét lên, không khí đang ồn ào trở nên im lặng

Hắn bước tới, nhấc bổng nó lên đưa vào phòng y tế khiến fan nữ vô cùng ghen tỵ. Còn nhỏ Linh thì đang tức xì khói ...

30 phút sautại phòng y tế

Nó tỉnh dậy ngơ ngác nhìn quanh

- Một quá! Sao mình lại ở đây nhỉ?

- Không nhớ gì à? Một giọng nói lạnh lùng cất lên làm nó thoáng giật mình

- Cậu....sao lại ở đây?

- Hừ! Còn nói nữa! Cậu ngất đi đấy biết chưa?

- Ngất à? Ài?

-Cậu chứ ai =.=!

- Đỡ mệt chưa? Hắn hỏi nó

- Chưa, nó lắc đầu

- Vậy thì nằm ngủ đi, thức dậy làm gì! Hắn lấy tay đập vào mặt nó làm nó đập bụm xuống giường. Đoạn..hắn kéo chăn lên cho nó rồi ngồi im lặng xuống ghế. Mặc dù mệt nhưng mắt nó cứ mở trân trân. Thấy thế hắn hỏi:

- Có chuyện gì à?

- Chỉ là ...mình thấy khó ngủ, nó thì ào

- Vậy ... tôi đọc sách cho cậu ngủ, đồng ý không?

- Ở nhàmẹ mình thường hát cho mình nghe

- Ý cậu là gì? Hắn trừng mắt nhìn nó

- Thì ...cậu hát ...cho mình nghe ...mà..không được..thì thôi không sao đâu mà! Nó nói rồi quay mặt vào tường

- Hừ! Bài gì? Hắn gặng nhặn hỏi

- Hi, bài tuyền cô tuyền cô lít đô sta đó, có được không? Nó hớn hờ quay mặt ra bảo hắn

- Bài khác đi! Cậu là trẻ con à? Hắn nói lạnh

- Mình thích mỗi bài đó! Khuôn mặt nó trở nên mệt mỏi

- Một lần thôi đấy! Hắn chịu thua

- YEAH! Nó nhắm chặt mắt lại

Chim ngừng bay và gió ngừng thổi, hắn hát cực hay, nó mỉm cười chìm vào giấc ngủ. Giọng hắn cao và trầm bổng, hay y như ca sĩ vậy.

2 phút sau, nó ngủ khì khì, hắn cười, như với một đứa trẻ con

- Đồ ngốc này, cậu ngốc lắm biết chưa?

Nói rồi, hắn đứng lên đi lên phòng học. Nó cứ nằm ngủ như vậy cho đến hết tiết 5.

6 giờ tối.

- Ủa? Cậu vẫn ngồi ở đây sao?

- Không, vừa xuống

- Chết rồi! Mình phải lên học bài thôi, cô sẽ mắng mất.

- Này! Cặp đây! Trường về hết rồi, cậu ngủ say như chết ấy!

- Về hết là sao? Nó ngáy người

- Nhìn! Hắn giờ đồng hồ đeo tay ra.

- 12 giờ trưa à?

- CỐC

- Ui! Sao cậu đánh mình?

- 6 giờ tối rồi! 12 giờ cái gì?

- 66 ...GIỜ?

- Đi về mau lên, muộn rồi đấy! Hắn ném balo của nó cho nó, nó đi giày thật nhanh rồi chạy theo hắn.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39

Ôi trường tắt hết đèn rồi! Nó nói

-im lặng

- Tại sao không gọi mình dậy?

- Gọi rồi, có dậy đâu! Hắn bảo

-” không biết mình có nói nhầm gì trong lúc ngủ không nữa “ nó lo lắng nghĩ, nhờ nói gì đặc tội với hắn thì toi

- Sao cậu không về trước đi! Đợi mình làm gì? Nó hỏi

- Tôi biết cậu sợ ma, để cậu một mình không yên tâm!

-’ Đáng ghét, cậu ấy đang lo cho mình à? ‘ nó trầm nghĩ

- Ở lại đây, tôi đi mua nước.

- Sao cậu uống nước hoài vậy?

-

- Ui da! Lại nhéo má nữa, nãy thì cốc đầu! Cậu muốn gì vậy?

- Tôi muốn nhìn thấy cậu đau khổ chứ sao!

- Đau ...khổ? Nghe hắn nói vậy, khuôn mặt nó thoáng buồn.

- Đứng im đây đi! Tôi đi 2 phút thôi!

-gật

- AAAAA! Mình làm gì vậy nè?

Nó lặng người nhìn xuống dòng nước êm đềm đang trôi.

- Cứ như cậu ấy đang điều khiển mình, mình không thể không làm theo ý cậu ấy! Làm sao bây giờ, mình không tránh cậu ấy được.

- Còn khi nãy ...cậu ấy nói muốn mình đau khổtại sao? Mình lại buồn? Cậu ấy không biết đến tình cảm của mình, cậu ấy xem mình như một con ngốc! Thật sự ...thật sự ...mình...thích cậu ấy rất nhiều! Mình muốn biết cậu ấy có thích mình không quá!

- Ê! Cô em xinh đẹp, trời đã tối rồi, em còn ở đây làm gì? 4 thằng con trai chừng 16, 17 bước tới hỏi nó

- Các ...các anh ...là ai? Thiên Tùng! Cứu mình với! Nó sợ hãi lùi về phía sauyếu ớt gọi tên hấn

- Hà? Thiên Tùng? Bạn trai em à?

-nó lắc đầu rồi chạy đi thì bị một thằng kéo tay lại

- Bỏ ratôi không có tiền đâu! Một thằng con trai giữ khư khư tay nó

- Anh không cần tiền, anh chỉ cần em đi chơi với anh thôi! Không được sao?

- Không ...không đượcnó khóc nức nở.

Giờ thì cả 4 người con trai đang xúm vào nó. Nó run lên bần bật, những tiếng cười đùa cứ văng vẳng bên tai như cái cảm giác một thời gian trước, khi nó bị bè phái của nhỏ Linh hăm hại, chúng cũng như thế này.

- Bỏ tay ra! Nó khóc

- Anh không bỏ đấy! Em tính làm gì? Một thằng nói, cả đám cười.

- Buông tay cô ấy ra! Một bàn tay lạnh giá của “ ai đó “ nắm chặt lấy tay thằng con trai kia.

- Thiên ...thiên tùng!

- Mày là thằng nào? Tên đó hỏi hấn đồng thời cũng buông tay nó ra. Nó vội lùi về phía sau

- Tôi là bạn trai cô ấy! Chắc anh không vô học đến nỗi đi cướp bạn gái của người khác nhĩ? Hấn cười khẩy.

- Mày ...

Thằng đó vừa giờ nắm đám ra đã bị hấn kịp bắt lấy và quật xuống đất.

- Bọn mày còn đứng đó à? Bất sống nó cho tao mau lên! Tên đó hét với 3 thằng còn lại rồi ôm mặt suýt xoa: “ nát cái mặt đẹp trai của tao rồi! “

1 phút sau ...

Cả 4 thằng đã nằm la liệt dưới đất tất một lượt, phải van xin hấn rồi mới chạy đi.

- Hôm nay tôi còn nhẹ tay với bọn chúng đấy! Đúng là một lũ sâu bọ.

Rồi hấn quay sang nó.

- Cậu chỉ đem lại rắc rối cho tôi! Đi về nhanh lên!

- Mình xin lỗi! Nó lấy tay lau nước mắt

-hấn im lặng

- Cậu ấy tuyệt quá! Được làm bạn gái cậu ấy thì tốt rồi! Nó thàn nghĩ

- Uống không? Hấn đưa nước cho nó

- Được sao? Nó hỏi. Cậu hết giận mình rồi chứ?

- Còn giận một chút thôi! Uống đi!

- Nhưng mọi hôm cậu đâu có cho mình!

- Hôm nay khác! Cầm nhanh lên!

- Cảm ơn cậumình mắc nợ cậu nhiều quá!

Nó đưa tay lên cầm. Hắn chợt nhìn thấy cổ tay nó đỏ ửng lên.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40

Còn đau không? Hắn hỏi nó

- Đau gì? Nó nhận ra, nhìn xuống cổ tay, thấy chỗ tên khi nãy nắm đang đỏ lên thì vội giấu tay ra sau.

- Đau một xíu thôi! Nó nói

Hắn dừng lại kéo tay nó, tay hắn kéo mạnh quá, nó không thể rút lại.

- Ui da! Đau quá!

-hắn nhìn nó.

Nó im lặngnó vừa lỡ thốt ra bằng chứng nó nói dối.

- À! Mình nói nhầmnó

- Đi theo tôi! Hắn kéo tay nó tới phòng y tế gần đó

- Đi đâu vậy?

- Tay bị thương thì phải băng bó chứ sao! Vết thương sắp tím lên rồi!

- Mình không đau mà!

- BUP, hắn đánh khẽ vào đầu nó

- Nghe lời tôi đi! Đồ cứng đầu!

Tay hắn nắm chặt tay nó, nó nhìn hắn, ánh mắt nó tràn đầy hạnh phúc. Rõ ràng hắn đang rất lo lắng cho nó.

Nó lắc đầu: “ lại nữa rồi! mìnhcứ như vậy ...” “cậu ấy không hề quan tâm mình đâu

Tạm gác lại chuyện này, tới 4 thằng con trai kia nhé!

- Đại ca sao rồi! Sao nãy giờ em cứ thấy đại ca ôm mặt!

- Thì tao đau!

- Thằng nãy đánh tụi mình đẹp trai còn giỏi võ nữa nhì?

- Công nhận, đẹp trai thật! Lần đầu tiên tao gặp thằng đẹp trai hơn tao đấy!

- Đại ca thôi đi! Đại ca chẳng đẹp gì đâu!

- Mà ...mày ...ui đau quá!

- HAHHAHA!!!!!!

- Mà con nhỏ đó sướng thật! Có cậu bạn trai tuyệt thế thì còn gì bằng!

- Tao chẳng tin nó lừa dối được thằng đó! Chắc tình huống nhất thời nên vậy thôi chứ thực ra nhỏ đó là người hầu cho gia đình thằng kia!

- Haha, đại ca nói chí phải! Con nhỏ đó kẻ cũng xinh, nhưng nhìn nó ngốc ngốc thế nào ấy!

- Ủ' đúng!

- Haizzzzz, đang buồn thế này! Mình kiếm quán nhậu đi mọi người!

- OKKKKKKK! Cả bọn tán thành rồi kéo nhau vào quán.

Trong khi đó ở phòng y tế.

- Vào đây! Hấn bảo nó

- Mình không muốn!

- Kính chào quý khách! Mấy cô nhân viên cúi đầu chào, lúc ngẩng đầu lên nhìn hấn thì ... Hời ôi, người đầu đẹp trai thế? Phải lên chụp ảnh mới được!

- Chị băng bó vết thương cho người này giúp em!

- Ủ' được rồi! Em đau ở đâu? Chị đó quay sang hỏi nó

- Dạ..em không đau ở đâu ạ!

- Ngồi xuống! Hấn nhìn nó. Cô ấy đau ở tay! Rồi nói với chị bác sĩ

- Vậy em ngồi xuống đây!

Nó nhìn hấn rồi ngồi xuống.

- Em đưa tay chị xem nào!

- Dạ...em không đau thật ạ!

Nó nhìn hấn, hấn đang bùng bùng sát khí, lạnh thấu da thịt nó, nó vội đưa tay ra

- Đây ... tay ... tay đây ạ!

- Được rồisao em run thế cô bé?

- Không ...không có gì đâu chị!

2 phút sau:

- Xong rồi đó, em thấy thế nào?

- Hơi ...ngứa ạ!

- Ủ', mới đầu là vậy, một lát là khỏi ngay!

- Cảm ơn chị!

- Hết bao nhiêu? Hấn lạnh lùng hỏi

- Không cần tiền đâu, tiền bông băng cũng ít!

- Ủm, cảm ơn!

- Tôi ra trước đây, nhớ nhanh lên đây! Hấn bảo nó

-nó gật

Trước khi đi, chị bác sĩ kéo tay nó thì thầm: chị ghen tỵ với em đấy! Em có cậu bạn trai tuyệt quá! Rất quan tâm đến em!

Nó nghe vậy đỏ mặt, vội xua tay lắc đầu: không đâu ạ! Cậu ấy là cậu chủ của em!

Chị ấy cười: cậu chủ mà lại hành động như vậy à? Rõ ràng cậu ấy thích em, chị có bạn trai rồi nên chị biết chứ?

Nó nghi ngờ hỏi: thật ạ? Và chị trả lời: ừ

Nó cười, đưa mắt ra bên ngoài thì thấy hấn đang đứng đợi, nó vội vã chào chị bác sĩ rồi quay đi, chị nói lớn: CỐ LÊN EM NHÉ! Nó cũng

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Góc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Mình xin lỗi các bạn nhé !

Huhu, chiều nay mình viết xong 3 chương nữa nhưng tự dưng lúc chuẩn bị đăng lên, mình kick nhầm chương 41 vào gì ấy, thế là nó biến mất, mình tìm đủ mọi cách khôi phục rồi mà không được! Giờ chẳng còn nhớ nên không viết lại được, thôi thì mình đăng chương 42, 43 thôi nhé! À, ở chương 41, nội dung tóm tắt như sau: nó và hấn đi về, nó cứ nhìn hấn trân trân và suy nghĩ về lời nói của chị bác sĩ: có thể Thiên Tùng cũng có chút thích mình nhỉ? Đã mấy lần cậu ấy tự nhận mình là bạn gái cậu ấy còn gì! Hấn đập tay vào mặt nó bảo đừng nhìn nữa và bắt nó nhìn xuống dưới cầu, nó cũng buồn bực nghe theo. Sau đó nó bị một người con trai đá trứng bóng vào mặt, người đó tới xin lỗi, ai dè hấn và cậu bạn đó tên Ken lại là bạn thân từ hồi trung học, hai người gặp nhau và hẹn 8 giờ tối sẽ tới một tiệm cafe nói chuyện, Ken còn nói dẫn theo nó đi, Ken hỏi hấn có phải đó là bạn gái không thì hấn bảo không làm dập tắt hết sự mong đợi của nó. Cuộc nói chuyện kết thúc và mời các bạn đọc ở chương sau. <3

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Góc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

Nào! Đi về! Hấn bảo nó

- Có cần nhìn xuống cầu nữa không?

-=.=! Thôi, không cần! =.=!

-hí hí

- Cậu ấy tuyệt, bạn cậu ấy cũng tuyệt nữa! Nó nghĩ thầm. Haizzz!!! Không biết mình là người thứ bao nhiêu trong danh sách của Thiên Tùng nhỉ?

Nghĩ vậy nó áp ứng hỏi:

- Trước ...trước khi biết mình ...cậu ...cậu ...đã quen biết bao nhiêu bạn nữ rồi?

- Chưa từng

- O, sao thế? Cậu được các bạn thích thế còn gì!

- Với tôi, có thì cũng không sao, mà đeo đuổi mất công lắm! Sống một mình không phải đủ tốt rồi à?

- Sao cậu ấy lạnh lùng quá vậy? Nó nghĩ thầm rồi thờ dãi

- Mà cậu hỏi thế làm gì? Hấn nghi ngờ

- Ờ thì ...trên hành trình làm cho cậu thích mình! Nó nói không suy nghĩ

- Cái gì? Hấn tròn mắt

- À ...à! Huhu, mình vừa nói gì vậy nè?

- Haha, đường phố hôm nay đẹp hơn hôm qua đúng không? Nó cười trừ

- Ủ, đẹp thật! Mà này cậu nói thế là có ý gì?

- AAAA!!!!!!! NHÌN KÌA! MỘT CON CHIM CÁNH CỤT ĐANG BAY! Nó hét lên rồi phóng vút về phía trước

- Nghe đã biết là dối, chim cánh cụt làm gì biết bay! =.=!

8 giờ tối, nó sang gõ cửa phòng hấn. Hấn đang chơi game phải dừng lại rồi ra mở cửa.

- Có gì không? Hấn hỏi

- Đã 8 giờ rồi đó!

- Thì sao?

- Không phải có hẹn với Ken à?

- Đúng là vậy nhưng cậu có liên quan gì mà đi?

- Thì Ken bảo mình tới cùng cậu mà.

- Có à? Hấn hỏi

- Thế ...chắc mình nhớ nhầm rồi! Xin lỗi đã làm phiền cậu! Nó đang rất buồn, cứ tưởng được đi thìnó đi về phòng ngồi buồn một mình.

5 phút sauhấn sang gõ cửa phòng nónó nghĩ hấn đi rồi nên ngỡ là mẹ liền ra mở.

- Sao mở chậm thế? Hấn hỏi

-(thì bà chị còn phải suy nghĩ xem là ai chứ!)

- Đi với tôi không?

- Nhưngkhông phải lúc này cậu?

-hấn

- Không đi đâu, này có bao nhiêu húng mình mất hết rồi (làm giá)

- Ủ, thế tôi đi một mình vậy!

- Ế Ế, nó ngó người chạy tới bên hấn: Thì đi! Nó miễn cưỡng phải nói, thực lòng muốn đi lắm chứ bộ! Hấn nhếch miệng cười làm nó muốn độn thổ.

Tới chỗ hẹnhấn và nó đã thấy Ken ngồi ở bàn hình tròn có ghế sofa và đặt sẵn 3 ly kem, 3 ly nước.

- A! Hai cậu tới rồi hả? Tới đây!

- Hello Như nhé! Cậu ngồi đi

-nó gật đầu

- Hi, mình không biết các cậu thích ăn kem gì nên chọn bữa một vani và một socola rồi đó!

- Tôi không thích ăn đồ ngọt! Hấn nói

- Cậu thật là! Mình và cậu là bạn thân từ hồi trung học mà cậu đối xử với mình thế à? Ken giận dữ

- Ngon quá! Nó kêu lên

- Hà? Ken và hấn ngó người

- Kem socola này ngon quá đi!

- Haha, bạn gái cậu ngây thơ quá đấy Thiên Tùng!

- Đã nói không phải bạn gái mà! Hấn bực mình

- Kem ở trên miệng cậu kia! Ken cười rồi đưa giấy cho nó

Nó cầm giấy lau miệng rồi nhìn hấn.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43

- Thật hết nói rồi, lần sau tôi cho cậu ở nhà đấy! Hấn gần giọng

- Minh xin lỗi mà! Nó cúi đầu

- Tôi đi mua nước một lát, hai người nói chuyện đi!

- Ờ ok, Ken nhanh miệng

Sau khi chỉ còn hai người

- Cậu ở đâu vậy? Ken hỏi nó

- Hà? Mình ở cùng nhà với Thiên Tùng đấy!

- Gì cơ? Cùng nhà?

- Ủ, mẹ mình là giúp việc của nhà cậu ấy! Nó nói rồi lại cầm cúi ăn kem

- À ra là vậy, mình hiểu rồi.

- Hai cậu thân nhau lắm à? Nó hỏi

- Ủ, thân từ khi học trung học, nhưng giờ lên cấp 3 không học cùng trường nữa!

- Ước gì mình với Thiên Tùng cũng thân được như cậu với cậu ấy nhỉ?

- Là sao? Hai cậu ở cùng nhà mà không thân nhau sao?

- Không, cậu ấy lúc nào cũng khó chịu với mình! Haizzzz

- Đây! Đừng nói là cậu thích Tùng nhé! Ken cười khẩy

- Không ...không ...! Mà ...có lẽ vậy!

- Biết ngay mà! Thế còn Tùng?

- Không thích mình

- Hà???? Sao cậu ấy có thể từ chối một người đáng yêu như cậu chứ!

Nó mở tròn mắt: mình đáng yêu ư?

Ngẫm nghĩ một lát, Ken nói:

- Thiên Tùng 13 tuổi rồi mà chẳng có bạn gái đâu! Cậu ấy chỉ thích sống một mình, mình biết rõ quá mà!

- Thì đó! Mình muốn cậu ấy thích mình lắm chứ! Mà

- Yên tâm, mình sẽ giúp cậu! Ken hớn hờ

- Giúp gì cơ?

- Thì làm cách nào cho Thiên Tùng thích cậu!

- Thật chứ? Cậu tốt bụng quá! Nhưng bằng cách nào? Nó hỏi

- Cậu có điện thoại không?

- ...nó lắc đầu

- Đây là điện thoại của mình, cầm lấy đi, ở nhà mình còn cái nữa, có cái này bọn mình sẽ dễ dàng nói chuyện và bàn chiêu hơn.

Nó chậm chậm cầm lấy và cảm ơn Ken. Sau đó hai người còn đập tay nhau rồi cười lớn, nó hồi hộp không biết chuyện tiếp theo sẽ như thế nào, liệu có thành công không? Mời các bạn đón đọc ở những chương sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44

Vừa trao điện thoại cho nó xong thì hán tới.

9 giờ 30:

- Bye, tôi phải về đây!

- Ủ' bye! Hẹn gặp lại nhé!

- Đợi mình với!

Nó định chạy theo hán thì Ken giữ tay nó lại, và ...nháy mắt, nó gật đầu cười: có gì về mình sẽ nhắn cho cậu! Nó trả lời và cười: được

- Thiên Tùng, cậu đi nhanh vậy? Cậu luôn bỏ rơi mình trên mọi chặng đường! Tiếng trái tim nó thốn thức

Về tới nhà, nó có chúc hán ngủ ngon nhưng hán không đáp lại, nó lặng lẽ đi lên phòng.

TING (tiếng báo hiệu có tin nhắn), là của Ken, nó mở ra đọc: “ cậu về tới nhà chưa? “ nó nhắn lại: ‘ mình về rồi “

Mình sẽ viết tin nhắn theo kiểu đối thoại nhé!

- Ngày mai mình sẽ tới nhà Thiên Tùng, mình có cách rồi!

- Cách gì vậy?

- Cậu cứ yên tâm, mình đã hứa sẽ giúp cậu thì phải làm tròn trách nhiệm chứ!

- Cảm ơn cậu, cậu tốt quá!

- Hi, có gì đâu! Nhưng cậu phải nghe theo lời hướng dẫn của mình nghe chưa?

- Ủ', mình hứa

- Oáp ~ buồn ngủ quá! Mình đi ngủ đây! Ngày mai sau giờ học hẹn cậu ở con sông sau trường

- Ủ', ngủ ngon

- Ngủ ngon ~

Nó nháy mắt ~

Sáng hôm sau, nó tỉnh dậy, bước khỏi giường làm vệ sinh cá nhân, gần tới phòng hán thì nghe thấy tiếng mẹ hán:

- Con đừng chối nữa! Lần trước cũng đã như vậy rồi!

- Con đã nói là con không thích mà! Hán nói

- Không thích cũng phải đi! Gia đình thông gia tương lai của gia đình mà con đối xử như vậy hả? Mẹ dạy con thế nào?

- Con với cô ta không hề có gì! Mẹ đừng có nói thông gia này nọ, con không đi!

- Nhưng lần trước con đã chối rồi! Bên họ buồn alwsm đấy! Nhất là Linh, nó đã đau khổ thế nào biết không?

-im lặng

- Mẹ nói rồi đây! Nếu tối nay con không đi thì đừng có nhìn mặt mẹ nữa!

- SẦM (tiếng đóng cửa)

Đợi mẹ hắt đi rồi, nó mon men lại gần cánh cửa nhìn vào bên trong.

- Cậu có sao không? Nó lo lắng hỏi khi thấy hấn nằm thờ dài trên giường

- Sao nhìn cậu như con điên thế?

Nó giật mình, mái tóc của nó bù xù, quần áo lấm nhều về đêm (ngủ say) nên nhắm hết cả, nhìn rõ tức cười. Nó gượng cười:

- Tại mình thấy cậu hơi buồn nên

- Đi ra đi ...tôi không sao!

- Ừ ...thế ...mình ra nhé!

- Đứng lại! Đi lấy cho tôi ly nước được không?

- Hả? À ...à..được!

Nó mang nước lên cho hấn, hấn uống một hơi hết sạch.

- Tối nay cậu sẽ tới nhà Linh à?

- Có lẽ vậy!

- Cậu nên đi, đừng để Linh buồn, mình cũng là con gái, mình hiểu mà!

-

- Mình mang ly xuống nhé!

- Ừm

Hấn nhìn theo bóng dáng cô gái bé nhỏ đi khuất rồi thở dài

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45

Tối trường:

Nhỏ Linh thấy nó mang sách xuống thư viện giúp cô thì giả vờ đi qua rồi đập vào nó làm bao nhiêu sách trên tay rơi xuống cả, nó không nói gì chỉ cúi xuống nhặt:

- Đó, phải thế này mới giống cậu chứ! Cậu là gì mà dám đi như tôi chứ! Phải cúi thế này mới là cậu nè! Từ bỏ đi! Thiên Tùng sẽ mãi mãi thuộc về tôi! Ôi, tối nay có biết bao kế hoạch thú vị: chúng tôi sẽ cùng ăn tối, xem phim và đi công viên, trong khi đó cậu phải ở nhà, ngồi trong một góc tối và nuốt từng giọt nước mắt đắng cay! Nghĩ tôi đã thấy thú vị rồi! Cậu chỉ là đồ nghèo hèn, thấp kém, không có nhan sắc, và không có tiền! Trái hấn với tôi, có tiền, tôi sẽ có được mọi thứ mà tôi muốn!

Nói rồi nhỏ bỏ đi không thương tiếc, nó im lặng nhặt sách lên tay thì Khiêm tới, Khiêm giúp nó nhặt sách lên rồi đi nhanh nó không kịp nói lời cảm ơn.

Xuống tới thư viện, Khiêm mới nói với nó:

- Sao cậu cứ im lặng để Khánh Linh ăn hiếp thế hả?

- Bởi vì cậu ấy có quyền mà! Nó biện minh

Rồi đi thẳng, Khiêm thở dài

Gặp hấn:

- Đi đâu này giờ?

- À ...mình ...

- THIÊN TÙNG!

Nhỏ Linh chạy tới:

- Cậu định đi đâu thế? Cho mình theo với! Nhỏ nói

- Xuống căng-tin

- Mình cũng đang định xuống nè! Đi cùng nhau nhé!

- Cũng được

- Yeah! À, tối nay cậu nhớ tới nhà mình đó nha!

- Ừm

- Hìhì, đi nào!

Nhỏ kéo tay hấn đi rồi quay lại lườm nguýt nó.

Nó đi vào lớp ngồi nhắn tin cho Ken: mình nghĩ là không cần phải tiếp tục chuyện làm cho Thiên Tùng thích mình đâu, mọi chuyện đã đổ vỡ rồi!

Một lúc sau Ken nhắn: có chuyện gì à? Hiện giờ mình đang bắt đầu giờ học, có gì chiều gặp nhau ở nơi đã hẹn nhé!

Ngoài Ken ra nó cũng không biết phải chia sẻ chuyện với ai nhưng nó cũng không muốn làm phiền Ken nên ...lại thôi không nhắn nữa!

Thế là nó mang bộ mặt ủ rũ suốt buổi học hôm đó, hấn hỏi thì nó chỉ lắc đầu.

Tan trường, nó nói với hấn: ừm ...hôm nay mình không về cùng cậu được, mình có việc phải đi, cậu cũng nên về sớm mà tới nhà Linh đi, chắc họ đang đợi đấy!

Ừ - hấn trả lời

Rõ ràng cậu ấy đã thích Linh ghét mình, nếu quan tâm mình thì cậu ấy đã hỏi là có chuyện gì.

Ngoài chỗ hẹn:

- NHƯ! MÌNH Ở ĐÂY!

Nó đi tới nơi có tiếng gọi thì thấy Ken ở đó rồi

- Xin lỗi, mình tới muộn

- Mình cũng vừa tới thôi mà!

- Ừm

- Nói đi, có chuyện gì vậy?

Một giọt ...hai giọt ...ba giọt ...nước mắt của nó cứ rơi

- A, sao mình lại khóc chứ? Mình ...mìnhthật không chịu nổi nữa rồi! Nếu biết sớm ...thích cậu ấy sẽ khổ như thế này ...thì ...thì...thà không thích cho xong ...nó cố đưa tay lên quạt nước mắt nhưng không thể nào hết được.

- Có chuyện gì cậu kể mình nghe đi! Ken nhẹ nhàng an ủi

Thế là nó kể hết mọi việc xảy ra trong buổi học hôm ấy cho Ken nghe, kể xong thì trong lòng nhẹ nhõm hơn hấn, nó không còn khóc nữa và kết thúc câu chuyện của mình bằng một câu trời đánh:

- Dừng lại ở đây thôi, mình chịu hết nổi rồi, cậu ấy không hề dành cho mình, giống như lời mọi người thường xuyên đồn đại.

- CỐC, Ken gõ đầu nó, sao cậu ngốc vậy? Thiên Tùng từng nói là cậu ấy không dành cho cậu à? Tình cảm con người đến với nhau bất thần như thế đấy! Quan trọng là cậu phải biết nắm bắt nó, mặc dù sẽ có nhiều chuyện không hay xảy ra!

- Thật ...thật à? Thiên Tùng sẽ thích mình thật chứ?

- Ủ, nếu kế hoạch này thành công.

Nó mở to đôi mắt cương trực nói:

- Ủmcó động lực rồi, bắt đầu chiến dịch thôi!

- Yeah, ok!

- HAHAAHAHA, cả hai cùng cười

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46

Sau một hồi bàn bạc, hai người đã tìm ra một số phương án khá hay nhưng ...chưa chắc thành công hehe

- Thế nhé! Tối nay mình sẽ tới nhà cậu ấy đã tra hỏi xem cậu ấy thích kiểu con gái như thế nào! Việc đầu tiên cậu cần làm là thay đổi bản thân, như vậy sẽ khiến cho đối phương thích thú! Hiểu không?

- Hiểu rồi

- Tốt lắm!

- Nhưng ...tối nay sau khi cậu ấy tới nhà Khánh Linh sẽ mệt lắm, hay để ngày mai cũng được!

- Không cần lo, cậu ta nhiều năng lượng lắm, mình là bạn thân của cậu ấy nên biết mà! Hơn nữa kế hoạch này phải thực hiện ngay, để nguội mát thì không hay đâu! Ken cười

- Thếcứ vậy đi!

- Ok, tạm biệt cậu, mình phải về đây, có gì nhắn tin cho nhau nhé!

- Bye! Nó cười làm tim Ken thoáng rớt một nhịp

Tối đó ở nhà nhỏ, hấn vừa mở cửa xe bước ra thì nhỏ đã diện một chiếc đầm rất đẹp, chạy ra cửa đón. Hấn trang trọng bước vào nhà của vị Thiên Kim tiểu thư Khánh Linh, chào ba mẹ nhỏ rồi cúi gập người:

- Xin hai bác thứ lỗi, hôm nay con không thể ở chơi được!

- Tại sao thế? Nhỏ Linh nói, giọng pha “ cực cực nhiều “ hờn dỗi

- Tôi có việc, hấn lạnh lùng nói

- Không, không, ở lại đây thêm một chút nữa đi! Nhỏ mè nheo

Hấn không nói thêm gì chỉ quay lại chào hai người lớn trong nhà một lần nữa rồi đi thẳng, bước lên xe và đi về nhà ... Rồi khỏi ngôi biệt thự nguy nga, rộng lớn.

Nhỏ tức quá đi lên phòng, giật phăng chiếc đầm ra rồi vò đầu cho đầu tóc rũ rượi hết cả:

- Cái bộ tóc này mình mất mấy tiếng mới làm xong

- Cái đầm này 3 tiếng mình mới chọn được như ý

- Những món ăn tự tay mình làm ở dưới kia đều không còn ý nghĩa nữa rồi

- Tất cảđều vô nghĩa

- Chắc chắn ...chỉ tại con nhỏ Như đáng ghét đó! Tại sao? Mình có gì thua nó chứ?

- Hừ, đợi đấy! Mày sẽ biết tay tao ...Như à!

Nói rồi nhỏ cười hả hê như bị ma nhập.

Buổi tối ở nhà hấn sau khi hấn đã về. Ken đã ngồi ăn bánh kem hảo hạng trong nhà một cách tự nhiên, những người giúp việc cũng chẳng còn xa lạ với anh chàng này vì hồi trung học hay tối quá mà! Hấn bước vào nhà, Ken chào hấn:

- Cậu làm gì ở đây? Hấn hỏi lạnh

- Mình chỉ muốn đến chơi với cậu thôi, lâu ngày chúng ta mới gặp lại!

-hấn =.=! Vừa hôm qua gặp mà!

- Ồ, hôm qua gặp, hôm nay gặp nữa

Rồi Ken đứng lên, mặt nhăn nhó khoác vai hấn

- Nhưng mình đâu chỉ nhớ cậu, mình nhớ cả bạn gái cậu nữa! Hehe

- Đã bảo cô ta không phải bạn gái tôi! Hôm nay tôi bận lắm, hôm khác cậu tới nhé!

- Ấy ấy, sao thế? Mình chỉ tới có một lát là về ngay à!

- Hừ, chịu hết nổi, lên phòng đi!

- Yeah! Ken cười

- Nhà cậu đẹp thật đấy!

- Nhà cậu phải đẹp hơn nhà tôi ấy chứ! Cậu là con trai của dòng dõi hoàng tộc đứng đầu thế giới còn gì?

- Đừng nhắc tới nữa, thật nhàm chán!

- Tôi chỉ muốn nói là cậu dòng dõi hoàng tộc thì phải sống sao cho da dẻ, đừng có như đứa con nít nữa! Sau này việc gia đình nhờ cậy vào ai đây? Hả? Thăng con một ngổ nghịch?

- Thiên Tùng! Cậu từ khi mình quen tới giờ, lúc nào cũng như ông cụ non ấy! Vậy mà vẫn có đồng đảng fan nữ theo, còn mình cũng đẹp trai ngời ngời ngang cậu mà fan nữ chỉ bằng một phần! Bất công, bất công!

- Thôi nói nhảm đi, ừ tai quá!

- Hi hi, cậu vào phòng trước đi, mình đi vệ sinh tí!

- Ừm

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47

Ken mò lên tầng 3 và nhìn thấy một căn phòng nhỏ, nhỏ lắm!

Chắc đây là phòng của cậu ấy rồi!

Tối gõ cửa, người mở cửa là một cô bé nhỏ nhắn, xinh xắn với nước da trắng hồng và mái tóc thả dài quá vai một chút

- Hello!

- Ken? Cậu

- Mình báo cho mà biết thôi, kế hoạch sẽ bắt đầu! Ngay! Bây! Giờ

-nó gật đầu cười. Ừ

- Chết! Bây giờ đi phải 10 phút rồi, mình xuống phòng Thiên Tùng đây!

- Tạm biệt! Ken!

- Ừ bye

Nó vui vẻ đi vào trong phòng, ôm chặt con cún bông hần mua tặng thì thầm nếu kế hoạch lần này thành công, chị sẽ là bạn gái của Thiên Tùng đó, em thấy mừng không? Chị thật sự rất tin tưởng Ken, vậy nên phải cố gắng làm thật tốt nhé!

Cùng lúc đó ở phòng của hần:

- Cậu đi vệ sinh lâu thế?

- À, tại phòng Nhưà phòng vệ sinh ở đâu mình không rõ, lâu không tới mà!

-nghỉ ngơi

- Phòng đẹp thế! Cậu biết chơi guitar, piano, violong và trống cơ à?

- Ừ

- Nhìn cậu chơi guitar chắc ngầu lắm!

- Hồi trước trung học cậu nhìn thấy rồi còn gì?

- À, buổi trình diễn guitar mà cậu đạt giải nhất quốc tế đó sao? Đừng nhắc tới nữa, lần đó mình suýt nghẹt thở vì đám fan điên đảo của cậu đấy! Kỉ niệm buồn!

- Rồi rồi, cậu muốn gì nói nhanh đi

- Xiu thôi mà, đừng nóng, cho mình mượn Ipad của cậu!

- Kia kia!

- Thanks, Tền ten, đây là một số hình các cô gái mà mình chọn được trên mạng, cậu thích kiểu nào thì chọn đi! Mình thì mình thích cô dễ thương này!

Hần chỉ tay đại vào một cô gái đeo kính

- Cô này!

- A! Cậu thích những cô gái trí tuệ à?

- Chắc thế!

- Vậy tiếp theo! Cái này! Ken ghé sát người hần

- Đừng gần quá! Hần khó chịu

- Ồ, cậu thích không lại gần cậu đúng không?

-=.=!

- Thế cái này! Bla bla bla

-hần, cái này, cái này, cái này, ...bla bla bla

30 phút sau ...

- Xong rồi, cảm ơn nhé!

- Ừm, cậu cần những cái này để làm gì?

- Hề hề, việc quốc gia đại sự!

Ting! Có một tin nhắn mới chạy qua máy Ken đưa nó: bước đầu coi như xong rồi đó! Sáng mai thực hiện luôn!

Hihi, nó cười: Được rồi, mình cảm ơn cậu nhé!

Ken: Hihi, mình cũng muốn giúp cậu mà!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48

Tối sáng hôm sau:

Hắn chuẩn bị đi học qua phòng nó, thấy nó cứ hí hoáy làm gì đó, hắn bước vào:

- Sao chưa đi học nữa?

Nó giật mình, lắp bắp:

- A, mình cảm thấy hơi mệt nên cậu cứ đi trước đi!

- Cẩn thận đấy! Lâu nay cậu hơi bị lười làm nhiệm vụ của một con cún đoi!

-hừ

Hắn đi được mấy phút thì Ken nhắn tin cho nó: cậu đã tìm mua được chưa?

Nó trả lời: Mình mua được rồi! Shop ở xa ghê lắm!

Hihi, vất vả cho cậu quá! Đi học đi! Không trễ giờ đấy!

Ừ, nó nhắn

Nó phóng vù vù tới trường, đến nơi thì thở không ra hơi nữa.

Vừa lúc đó, tin nhắn báo hiệu của Ken tới. Nội dung bức thư: Triển khai đi, bước thứ nhất, trở thành cô gái trí tuệ, bằng cách đeo một chiếc kính. Nó hít một hơi thật sâu rồi lôi từ balo ra một chiếc kính màu hồng đáng yêu, đeo vào, chạy đi tìm hắn. Khi thấy hắn đang đứng cạnh tủ đồ một mình, nó bước tới, đưa tay chạm vào gọng kính:

- Chào cậu Thiên Tùng! Nó nói

Hắn quay mặt ra, nhìn thấy nó vậy thì khinh khỉnh hỏi:

- Cái gì đây?

- À, hôm nay trời đẹp nên mình đột nhiên nổi hứng muốn trở thành cô gái trí tuệ ấy mà!

Hắn nhăn mặt:

- Không hợp với cậu!

- Mình muốn làm gì thì kệ mình chứ! Cậu có quyền gì mà!

Chưa dứt lời thì hắn đã kéo tay nó đứng sát hắn rồi nhẹ nhàng lấy cặp mắt kính ra

- Biết ngay chỉ là gọng! Đứng là nhắm nhĩ! Xuống căng – tin lấy tôi lon nước. Hắn chỉ nói vậy rồi đi

Nó đứng đó, một giọt, hai giọt, ba giọt, mũi nó bắt đầu tuôn ra một thứ máu, nó khổ sở nhắn cho Ken: Huhu, thất bại rồi! Rồi lại lấy khăn giấy lau mũi.

Haizz, lúc cậu ấy kéo mình lại, thật đẹp trai, xem nữa thì chảy máu cam trước mặt cậu ấy, hic (xấu hổ @@)

A, cậu ấy nói mua nước, CHẾT RỒI! Mình mà tới muộn thế nào cũng bị nghi ngờ.

Ting, tin nhắn từ người con trai tên Ken: Thất bại rồi thì tới bước 2, Thiên Tùng thích những người con gái không tới gần cậu ấy! Nó ngẫm nghĩ: Không tới gần à?

Nó mua nước xong, chạy đi tìm hấn thì thấy hấn đang ngồi ở ghế sau trường, liền kiếm một que dài dài dài với một cái hộp, cho lon nước vào hộp rồi treo hộp lên que, lon ton tới chỗ hấn:

- Nè, nước đây!

Hấn ngạc nhiên quay ra:

- Cậu bị sao à?

- Không, có sao đâu! Chỉ là mình không muốn gần cậu quá!

Hấn khẽ cười rồi thở dài:

- Ôi trời! Thế mà tôi đang định xoa đầu cậu một chút đấy!

- A! Thật hả? Đợi mình một lát, mình tới ngay!

-

Hấn tháo balo xuống, treo lên cái que rồi đứng dậy

- Gì vậy? Không phải cậu muốn xoa đầu mình sao?

- Hết hứng rồi, mang balo lên lớp cho tôi.

- Sao lại thế!

- Huhu, lại thất bại rồi, nó nhấc cho Ken

- Thiên Tùng đúng là khó nhằn thật, mình còn một số cách nữa nhưng phải để sau thôi, tạm biệt, mình học nhé!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49

Giờ nghỉ giữa trưa, hấn nhận được tin nhắn của Ken: ngày mai trường mình có một bữa tiệc, cậu và Như tới chơi thử trò chơi mới nhé!

Vừa lúc đó nó ngó vào màn hình:

- Gì vậy? Nó hỏi

- Tránh ra! Hấn đẩy nó

- A a a, từ từ

- Chiều về đi với tôi tới trường Ken, đừng có việc như chiều qua! Biết chưa? Hấn gần giọng

- Làm gì thế? Nói mình biết với

- Không, cậu ngốc lắm, chẳng giải quyết được gì đâu!

Nói rồi hấn đi thẳng, nó: không nói thì thôi, làm gì ghê vậy? Mình ngốc thế à?

Chiều tan học.

Nó tung tăng bước trước hấn trong khi chẳng biết đường.

- Cậu biết đường tới trường Ken khi nào mà tôi không biết nhỉ? Hấn cười

- Đường ...đường hả? Nó ngây người

Nó thu chân lại và ...lùi lùi lùi lùi, tới bên hần.

- Hi, mình không biết, cậu dẫn nha! Nó cười cười

- Cốc! Hần gõ nhẹ đầu nó

- Ui da!

- Lần sau đã không biết thì đừng có đi trước tôi. Dạy mãi mà chẳng thông minh lên được chút nào!

Tới trường Ken, ngôi trường cũng xịn ngang trường hần và nó đó nha! Tận 5 tầng mà không rộng bằng trường hần và nó.

Hần vừa bước vào cổng thì ngay lập tức sự chú ý chỉ tập trung vào hần, ngay cả cậu học sinh đẹp nhất trường cũng phải chào thua hần. Trên tầng 4, Ken reo lên: Thiên Tùng tới rồi kia!

Chỉ vì câu nói đó của Ken thôi mà tất cả học sinh nữ của trường đang đứng trên tầng 4 xúm tới Ken hỏi dồn:

- Đó là bạn của cậu à? Cậu ấy ở đâu?

- Học trường nào?

- Bao nhiêu tuổi?

- Số phone?

- Nick facebook??

- Nhanh lên! Trả lời đi!

- Ấc ặc! Ngộp thở quá!

- Trả lời nhanh lên! Cậu ấy đẹp trai thế? Là con lai à?

- Không không ...thả mình ...ra ...mình ...ặc ặc

Vừa lúc đó cô giáo lên giải phóng đám ồn ào đó. Trong lúc cô chỉ trích đám con gái kia thì Ken nhanh chân chạy xuống, xuống tới tầng 3. Một lần nữa lại bị đám con trai xúm vào:

- Này, nghe nói cậu biết bạn gái đó, cho mình số phone đi, dễ thương quá!

- Cô ấy học ở đâu?

- Bao nhiêu tuổi rồi?

- Này này!

- Ấc ặc ...thả cho tui!

Không chịu được nữa, lần này đích thân thầy hiệu trưởng chạy tới can, thầy nói:

- Có 2 bạn học sinh từ trường khác ghé thăm thôi mà các em lại ồn ào như vậy, các em làm cho tôi quá thất vọng, từ giờ tới ngày mai, bất kì ai còn ồn ào tôi sẽ cho ra khỏi trường luôn! Nghe rõ chưa?

- DẠ RỒI A!

Thế là từ giây phút ấy, cả trường im bất nhưng trong con mắt vẫn in hình trái tim “đẹp mắt”

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

Thoát nạn rồi, Ken chạy xuống gặp hần và nó, tươi cười nói:

- Qua hoạn nạn rồi, giờ mời hai cậu tham quan ngôi nhà ma của trường mình!

- Nhà ...nhà ...ma ...? Mặt nó tái xanh

Ken ghé vào tai nó thì thầm:

- Con trai sẽ luôn phải ngả lòng với những cô gái yếu đuối nên lát nữa cậu phải giả bộ thật sợ biết không? Kế hoạch này thành công là tuyệt hảo đấy!

Một lát sau

- AAAAAAAAAAAAAA!!!! CON MA!!!!!! Nó thất kinh hét lên.

- Nhìn thấy đây rồi! Hấn nói

- HUHUHU, mình muốn ra, trong này tối quá à!

- AAAAAAAAAA! Xương người kìa!!!!

- Giả thôi!

- Hic, chẳng cần giả vờ mình cũng thấy sợ rồi, nó nghĩ thầm

- AAAAA! Ma mặt mâm!!!!!!

- Á Á Á Á!!!!!! Máu! Máu kìa! Huhuhuhu!!!!

- AAAA!!!! Ghê quá!

Hấn thở dài.

- Đi với cậu chán quá! Tôi lên trước đây! Hấn đi lên trước

- Thiên Tùng, dừng! Huhu, cậu đâu rồi??? Thiên Tùng!!!

- AAAAAA! Con quỷ!!!! HUHUHUHU!!!! Thiên Tùng!!!

Nó tuyệt vọng ngồi thụp xuống đất, ôm đầu. Một vài người đóng ma thấy vậy cũng tội nghiệp nhưng không thể ra, vì ra như vậy thì coi như trò chơi bại lộ hết à? Một người đóng ma gần nó thì thầm:

- Cô bé! Đừng sợ! Chúng tôi chỉ là người

- AAAAAAA!!!!!! Con ma biết nói! THIÊN TÙNG!!! CỨU MÌNH! Cứu mình với! Huhu!!

Hấn bước tới: Đứng lên!

Mùi hương bạc hà và giọng nói quen thuộc của hấn thức tỉnh nó, nó mơ hồ nắm lấy áo hấn, đứng dậy.

- Đáng ghét! Cậu thật đáng ghét! Cậu biết là mình sợ mà cậu còn bỏ mình lại! Hic, nó khóc nức, vừa khóc vừa đấm bùm bụp vào hấn.

- Ủ ừ biết rồi, tôi xin lỗi, được chưa? Ai bảo cậu hét to quá làm gì? Tôi đứng đó để mai đi khám tai à?

- Nhưng

- Được rồi được rồi! Biết rồi, haizz, đành cho cậu mượn một bên tay vậy!

- Ể thật hả? Nó ngưng khóc. Có hiệu nghiệm thật rồi! Nó nghĩ

- Đây, nắm lấy! Hấn đưa cho nó cái tay xương người làm cho mấy người đóng ma cũng thấy ớn lạnh.

- AAAAAA!!!! Xương người!!! CỨU TÔI VỚI!!!!

Nó hét được đúng câu đó rồi ngắt đi.

15 phút sau ... tại phòng y tế. Nó tỉnh dậy thấy đầu rất đau: sao mình lại ở đây?

Tỉnh rồi à? Hấn hỏi

Nó lạnh lùng quay mặt vào trong.

- Cậu ở đây làm gì?

- Tôi thích

- Mình muốn gặp Ken

- Ừm

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51

Như! Cậu sao thế? Ken hốt hoảng chạy vào.

- Huhu, nó khóc lóc kể hết mọi chuyện cho Ken nghe

-=,! Đúng là bạn sống chết của mình, khó ăn thật!

- Thôi đành vậy, mình mệt mỏi rồi, không muốn tiếp tục nữa!

- Cậu lại nói ngốc nữa rồi! Mình giận cậu cho coi!

-im lặng

Một giọt ...hai giọt ...ba giọt ...nước mắt nó lại rơi. Nó thích hấn quá rồi.

Ken luống cuống lấy khăn lau nước mắt cho nó an ủi.

- Đừng khóc nữa, hãy đợi mình, Thiên Tùng có thích cậu hay không sẽ rõ ngay thôi!

- Hả? Nó ngây người

Tối hôm đó đang nằm một mình, nó nhận được tin nhắn của Ken, Ken hẹn nó ra công viên gần nhà. Nó ngồi dậy, chạy đi.

Ra tới nơi, nó thấy hấn đang đứng bên chiếc điện thoại.

- Thiên Tùng! Sao cậu?

Hấn chưa kịp nói gì thì Ken đi tới.

- Tùng, Như! Xin lỗi vì muộn rồi còn hẹn hai cậu ra đây!

- Ken, chuyện này là sao? Nó hỏi

Ken kéo nó lại gần, nói với hấn:

- Thiên Tùng, xin lỗi cậu?

- Cái gì? Hấn hỏi

- Mình ...mình thích Như rồi!

Nó ngạc nhiên tròn mắt.

- Từ giờ cậu ấy là của mình nhé!

- Thế nào Thiên Tùng, từ giờ Như là của mình nhé!

- Thiên Tùng! Mau trả lời đi! Có được không? Hả?

Nó nhìn hấnmong chờ

- Tùy cậu! Hấn cười khẩy

Tong tong tong, những giọt nước mắt đau đớn của nó tuôn rơi, nó quay sang gượng cười nói với Ken:

- Thế là rõ rồi, mình không hề có chút quan trọng với cậu ấy, kết thúc chuyện này ở đây thôi, không cần tiếp tục nữa!

Nó ngừng một lát, nuốt nước mắt rồi nói tiếp.

- Cảm ơn cậu đã giúp đỡ mình, sau nàynó nức nở ...nếu ...có dịp ...nhất định ...mình sẽ trả ơn ...cậu!

Nói rồi, nó trả lại điện thoại cho Ken, cười đau một cái, quay mặt lại, lấy hơi, hét lên: THIÊN TÙNG LÀ ĐỒ NGỐC! Thật to rồi chạy đi.

- Cảm động quá nhỉ? Hấn cười khẩy

- Đồ khốn! Cậu rõ ràng biết tình cảm của Như! Ken tức giận túm cổ áo hấn.

Nhưng hấn lại nhẹ nhàng giật bỏ tay Ken ra:

- Thôi mấy trò diễn này đi! Giả tạo lắm!

- O, hóa ra ngay từ đầu cậu đã nhận ra rồi à?

- Cậu nghĩ tôi là ai?

-im lặng

- Ken này, tôi thích Như lúc nào là quyền của tôi, cậu làm ơn đừng xen vào nữa!

Ken đứng im lặng không nói gì.

Hấn quay bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52

Về phần nó, nó cứ chạy đi, chạy hoài mà chẳng biết mình đang ở đâu, nó hết sức, hết sức tuyệt vọng, hai từ tùy cậu mà hấn nói ra làm cho tim nó nhói đau từng đợt dài, hấn coi nó như món đồ vậy, có giữ lại hay cho đi cũng không quan trọng gì! Ừ, nó không có tiền, không có nhan sắc, nó làm sao dám mơ mộng cao chứ? Sau chuyện này, có lẽ nó sẽ phải từ bỏ hấnmãi mãi

- Hic, Thiên Tùng ngốc, mình ghét cậu! Ghét cậu! Nó nức nở vịn tay vào thành cầu, trời trở rét, mọi người đều trở về nhà, nó đứng lẻ loi trên chiếc cầu với chiếc váy ngắn tay, run lẩy bẩy.

- Thiên ...Tùng ...là đồ đáng ghét! Cậu là đồ ác độc! HẮT XÌ!

- Ủ ừ, tôi là đồ ác độc đấy! Thế sao cậu vẫn thích?

Hấn từ đằng sau đi tới, khoác lên người nó áo của hấn.

Nó giật mình lau nước mắt, trước tiên là đồ mặt, sau đó lại kéo cái áo xuống, quay người lại, đưa áo cho hấn:

- Cậu về đi! Minh ...HẮT XÌ..! Không muốn thấy cậu nữa!

Hấn nhận lấy áo rồi lại choàng lên người nó. Nó giật xuống:

- MÌNH ĐÃ NÓI LÀ KHÔNG MUỐN NHÌN THẤY CẬU MÀ! Nó giận dữ hét lên kèm theo một trận khóc to.

- Dù mình có làm sao thì cậu cũng đâu có quan tâm! Đúng không?

- Ghét tôi rồi à? Hấn cười hỏi

- Phải! Rất ghét!
- Thế thì tốt, tôi đỡ phải phiền vì cậu!
- Phiền?
- Ủ, từ nay cậu không cần làm cún của tôi nữa đâu!
- Tại sao? Nó nhăn mặt

Hắn cười rồi ôm nó vào lòng, nó cố gắng đẩy hắn ra nhưng càng làm cho hắn ôm chặt hơn:

- Vì tôi thích cậu. Làm bạn gái tôi nhé! Hắn ghé sát tai nó thì thầm

Nó tròn mắt rồi bắt đầu khóc:

- Cậu nói thật không?
- Thật
- Huhuhu, thật đáng ghét, sao cậu không nói sớm hơn chứ?

Hắn buông nó ra, cốc nhẹ

- Nói bạn trai đáng ghét là một cái tội đấy biết không?

Nó chu cái mỏ lên làm hắn bật cười, hắn ôm nó lần nữa, lúc bỏ ra nó ngạc nhiên vì thấy có một vật sáng nhỏ lấp lánh trên cổ. Nó làm bằng vàng không gỉ, ở giữa có hình trái tim rất đẹp.

- Gì vậy?
- Xích cổ?
- Sao?
- Thì hồi trước tôi có nói rồi, tôi sẽ mua xích cổ cho cậu một ngày nào đó, vậy thì ...nó đấy!
- ?????
- Có cái này, cậu sẽ là của tôi, cấm được vẫy đuôi với kẻ khác!

Nó bật khóc, những giọt nước mắt hạnh phúc lăn dài trên má

- Huhuhu, mình sẽ quý nó lắm!
- Nhưng đừng quá vui mừng, tôi chỉ sợ mọi người nhìn thấy cái xích cổ thật thì lại cười cậu, cười cả tôi nên mới mua tạm cái này thay thế! Hắn cười khẩy

Nó mở to mắt:

- Vậy là không thay đổi gì sao?
- Thay đổi gì?
- Vẫn làm cún à?
- Chắc thế!

Nó nhăn mặt, đấm hắn.

- Thiên Tùng đáng ghét!

Hắn nhanh tay bắt được tay nó kéo đi. Nó nức nở

- Ác độc! Không phải cậu vừa nói thích mình sao? Giờ lại làm cún à?
- Với cậu thế là đủ rồi!

- Đáng ghét! Cậu làm mình giận thật đấy!

- Ừ biết rồi!

Trong tiết trời giá lạnh, tay hắn và tay nó với hai trái tim nồng nàn tuổi mới lớn sát bên nhau vẫn đang sưởi ấm trái tim đối phương từng ngày.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53

Buổi sáng mới thức dậy, ngoài vườn của ngôi biệt thự, chim hót líu lo, những bông hoa hồng xanh thơm ngát tỏa hương dưới ánh nắng ban mai chan hòa.

Nó bừng mắt tỉnh dậy sau một giấc ngủ dài, tối qua nó có một giấc mơ thật đẹp về bạn trai của nó: hắn, tên thiếu gia kiêu ngạo, lạnh lùng. Nhưng cuối cùng đã bị trái tim ngây thơ, trong sáng của nó chinh phục. Bên tai nó giờ vẫn nghe có tiếng thì thầm của hắn: tôi thích cậu, làm bạn gái tôi nhé! Nó đã mất không biết bao nhiêu nước mắt vì hắn, nhưng có sao nhĩ khi mà hắn đã nói thích nó rồi! Trong lòng nó chợt rộn lên một nốt nhạc vui khi nghĩ về hắn.

Nó bước xuống giường, xếp lại chăn gối cho ngăn nắp rồi đi làm vệ sinh cá nhân, vừa ra khỏi cửa thì gặp hắn với cặp mắt tàn khốc như mọi khi, nó hơi lạnh người đi, mặc dù mới ngủ dậy nhưng đôi mắt hoang dại của hắn vẫn đẹp lạ thường, màu sắc xanh biếc cùng những tia bạc lạnh lùng ẩn chứa sâu dưới hàng lông mi dài làm nó say mê ngắm nhìn.

Đang yên đang lành tự dưng cái miệng trời đánh của nó buột miệng nói ra:

- Có thật là chúng ta đã thành một đôi không?

Nghe nó hỏi vậy, hắn thoáng chốc giật mình, rồi đôi mắt xanh sâu chứa đựng đầy ý cười nhìn nó. Hắn lấy tay xoa đầu nó:

- Chắc vậy! Thôi mau đi chải tóc đi, tóc bù xù nhìn như con cún ngốc ấy!

Nó cười nói:

- Tuân lệnh sếp Tùng!

Hắn nhếch miệng cười (đẹp trai)

15 phút sau, cả hắn và nó đều đã sẵn sàng đến trường. Vừa đặt chân xuống tầng 1 ngôi biệt thự thì bà quản gia cung kính tới trước mặt hắn, nhẹ nhàng nói:

- Thiếu gia, phu nhân muốn gặp riêng cậu trong phòng, bà có vẻ tức giận lắm ạ!

Hắn nhú mày suy nghĩ rồi cho bà lui. Rồi bước vào phòng mẹ, nó rón rén chạy theo sau, hắn không hề hay biết.

- CHÁT!

Nó giật mình khi nhìn thấy mẹ hắn lần đầu tiên đánh đứa con trai yêu quý của mình. Sau khi đánh hắn xong, bà ngồi xuống, khuôn mặt vô cùng tức giận, một tay bà thả lỏng tự nhiên, một tay bà kéo chặt ga giường đầy tức giận.

- Mẹ thật không ngờ! Con có thể làm vậy?

Mặc dù bị bà đánh rất đau nhưng hắn vẫn kiêu ngạo, khuôn mặt không chút cảm xúc.

- Mẹ nói vậy là sao? Hắn hỏi, dù đã bắt đầu lò mò hiểu ra vấn đề

- Con còn hỏi? Bà nhú mày. Tại sao con luôn từ chối ăn tối với nhà Linh?

- Con nói rồi. Con không thích!

- CHÁT! Một cái tát nữa đâm thẳng vào mặt hắn, cặp mắt kính rơi luôn xuống đất

Hắn không nói gì, lẳng lặng cúi xuống nhặt chiếc kính lên rồi cúi người:

- Xin lỗi mẹ, đến giờ con đi học rồi ạ!

- Con ...con dám..?

Hắn bước ra khỏi phòng. Nó nhanh chân chạy ra nhà ngoài. Nó nghe, nghe được hết, trong lòng vô cùng đau xót, nó hiểu. Nó chính là nguyên nhân dẫn tới vấn đề này. Nó phải làm sao đây?

- Đi! Hắn tới gần

Nó làm khuôn mặt tươi tỉnh nhìn hắn như không có chuyện gì xảy ra rồi tới sầm mặt cùng hắn tới trường. Nó làm như không biết gì hỏi hắn:

- Mình hỏi có lẽ hơi vô duyên nhưng khi này cậu và mẹ cậu nói về chuyện gì vậy?

- Hả? À ...chuyện học hành thôi! Hắn trả lời

- Thế sao?

- Ừ

Sống mũi nó chột cay cay: rõ ràng cậu ấy đã rất khó xử! Làm sao đây? Làm sao đây? Mình muốn ở bên cạnh cậu ấy! Mãi mãi! Nhưng ...thế còn Linh? Linh sẽ như thế nào

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Mùa đông tới rồi ! Mình sẽ đan khăn cho cậu nhé !

Trên đường đi, nó ngo ngắc nhìn những cây cỏ thụ trơ lá, cành khẳng khiu, nó giật mình: mùa đông rồi. Những cành cây xào xạc, lạnh lẽo, làm nó khẽ run lên, nhưngnhìn sang bên hắn, khuôn mặt hắn vẫn vô hồn, hắn vẫn bước đi bình thường, đôi mắt trong veo, không một tia sóng ~

Trong đầu nó hiện lên bao nhiêu suy nghĩ, thế nên chẳng mấy chốc mà đã bước chân tới trường, đám con gái đã chờ sẵn hắn ở cánh cổng làm bằng gỗ lim tuyệt đẹp. Nhưng điều khác lạ là không thấy nhỏ Linh đâu.

- Thiên Tùng, cuối cùng cậu cũng tới!

- Bắt đầu mùa đông rồi, cậu có lạnh không?

- Mình may áo cho cậu nha!

- Thiên Tùng, đi chơi với mình đi mà!

- Cậu làm bạn trai mình đi!

- Mình sẽ đan khăn cho cậu nhé!

Đan khăn sao? Nó nghĩ.

Mình cũng muốn đan khăn cho Thiên Tùng, nhưng cậu ấy có đồng ý không nhỉ?

- Thiên Tùng, nói gì đi mà!

- Sáng mai cậu có muốn mình làm cơm cho không?

- Thiên Tùng!

- Thiên Tùng!.....

- Thiên Tùng!

Đám con gái cứ tiếp tục nhao nhao, hắn bực mình lừ mắt: Bién hết cho tôi! Tôi phải đi học! Một câu nói lạnh băng thốt ra khiến bao người khiếp sợ, họ nhanh chóng rẽ đường cho hắn đi, nó lon ton chạy theo.

- AAAAa!!!! THIÊN TÙNG NÓI NGÀU QUÁ ĐI!

- Aaaaaa!!!! Đúng vậy đúng vậy!

- Nhao nhao

- Nhao nhao

Đang bước lên cầu thangnó hỏi hấn:

- Nè, cậu có lạnh không?

- Không, tôi không lạnh

- A, vậy à? Nó tíu nghiu, hấn kịp nhìn thấy.

- Có vấn đề gì thì cứ nói đi!

-Ây da ~ Cậu ấy không lạnh thì đan làm gì chứ? Nhưngnó nghĩ

- Cậu ...cậu có phiền khi ai đó đan khăn cho cậu không?

Hấn nhìn nó rồi nói:

- Có.

- Hà? Có?

- Cái gì? Hấn nhăn mặt

- À không, không có gì, mìnhmình chỉ

- Đúng là nhảm nhí!

Nó đỏ mặt, hấn biết ý định của nó rồi.

- Mình xin lỗi, nó nói

- Đây, lại gần đây! Hấn vẫy tay.

- Sao thế? Nó hỏi đồng thời đi tới

- Cốc!! Hấn gõ vào đầu nó một phát đau đến nỗi làm nó ứa nước mắt, nhưng nó không dám nói gì.

- Tôi đã nói là đừng bao giờ xin lỗi tôi rồi cơ mà! Cậu không có não à?

- Có! Mình có chứ!

- Thế đâu rồi? Hấn cười khẩy

-im lặng

- Mà tôi đổi ý rồi, nếu cậu muốn đan khăn cho tôi thì cũng được, nhưng phải bỏ cả cái não của cậu vào đó! Hiểu chưa?

- Nhưng ...nãy cậu nói phiền mà

- Với đồ cún hư như cậu thì không đâu!

-đỏ mặt

- Thôi, đừng làm bộ mặt đồ đần ấy nữa, liệu mà đan nhanh lên đi, không là tôi đổi ý đấy!

- Hìhì, biết rồi, nó tươi tỉnh

Thật sự hấn không muốn làm người con gái mình thích phải buồn.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Hấn bị cảm lạnh . Nó chăm sóc hấn mệt quá trời !

Nó mừng quá, tan học 3 chân 4 cẳng chạy ra shop mua sách dạy đàn khăn về.

Vừa vui mừng được thể thì lại gặp phải một chuyện buồn và đáng kinh ngạc: tối đó, hấn bị cảm lạnh, sốt cao, nằm la liệt trên giường.

Đáng lẽ ra mẹ nó phải là người chăm sóc hấn nhưng vì việc còn vô số nhiều nên nó phải đi chăm thay. Nó không muốn mẹ đã phải làm việc nhà rồi lại còn phải lên chăm hấn thì mệt nên nó chấp nhận đi ngay.

Và lại, nó cũng ngạc nhiên, phải nói là vô cùng ngạc nhiên vì NGƯỜI NHƯ HẤN MÀ CŨNG CÓ LÚC BỊ CẢM LẠNH Ủ?

Nghe nói hấn sốt tới 39 độ mà phải nằm một mình, ba mẹ hấn cũng là chủ gia đình này đi hội thảo bên nước ngoài chưa về, anh trai hấn thì đang ở bên Anh

Nó vô cùng lo lắng trong lòng, vừa mở cửa bước vào thì một cảnh tượng khá tức cười đang diễn ra trước mặt. Hấn đang cố gắng với tay lấy li nước ngay cạnh đó, đáng vẻ vô cùng khổ sở.

Nó bụm miệng cười, hấn giật mình gất lên: Còn cười? Mau vào lấy nước cho tôi!

Nó ngoan ngoãn đi vào lấy nước cho hấn

- Giúp tôi ngồi lên! Hấn nói sau khi uống xong nước

- Gì vậy? Cậu có thể tự ngồi lên mà!

- Khùng à? Nếu được tôi đã không nhờ cậu!

Nó lẳng lặng đi tới giúp hấn ngồi lên.

- Tôi muốn ăn trái cây!

- Lấy cho tôi Ipad!

- Lấy cho tôi cái headphone!

- Mang cây đàn guitar của tôi lại đây!

Phòng của hấn rộng lắm, thế mà hấn cứ bắt nó chạy đi lấy hết cái này tới cái kia. Nhưng nó không hề khó chịu, ngược lại còn rất chịu khó. Nét mặt lúc nào cũng tươi vui.

- Này! Mọi hôm tôi nhờ cậu cái gì là ỉu xiu mà, sao hôm nay? Sáng nay quên uống thuốc à?

-(tức xì khói) Cậu?

- À biết rồi, chắc cả ngày không được đi chung với tôi, nhớ quá chứ gì?

-(đỏ mặt) Không đúng!

- Thế thì sao?

- Cậu đang bệnh mà, mọi ngày cậu chẳng xem mình như người giúp việc là gì! Hôm nay cho cậu sai bảo mình thoải mái, mình sẽ không nói gì đâu!

- Vậy sao?

- Với cả,cậu mà cứ không có ai chơi cùng như vậy, không sợ bị ...tự kỉ ...à?

-=.=! Nhảm nhí quá! Tôi đi ngủ đây!

- Mình sẽ ở lại đây, cậu cứ ngủ đi!

- Ừm

Hấn trùm chăn ngủ rồi, nó cũng mệt mỏi ngồi xuống nền, hai tay tạo thành cái gối mềm mại trên giường của hấn, hai chân thả lỏng nghiêng sang bên phải vàthiếp đi

Một lát sau, dưới nhà ăn, một người giúp việc đang rửa bát thì làm rơi hai cái đĩa, hai tiếng CHOANG! To như tiếng chuông vang vọng lên cả phòng hân mặc dù phòng hân đã khóa kín.

Hắn giật mình tỉnh dậy, nhìn về phía cuối giường, thấy nó đang ngủ ngon lành, hắn tới bên lay nhẹ: này này, đây là giường ngủ của tôi đấy! Dù lay thế nào nó cũng không dậy. Đúng là ... ở đâu cũng ngủ say như chết ấy! Hắn bật cười rồi nhẹ nhàng vuốt mái tóc mềm mại của nó. Lúc ngủ nhìn nó rất đáng yêu, mỗi khi ở bên nó hắn cảm thấy thật yên bình. Hắn cứ ngồi yên vị như vậy, tay vẫn đặt nhẹ nhàng trên mái tóc nó. Một lúc sau thấy nó run lên, miệng mấp máy: mẹ ơi con lạnh, rồi đưa một tay lên tìm tay mẹ: bỏ tay ra, tôi không phải mẹ của cậu đâu! Hắn càng nói nó càng nắm chặt hơn: mẹ đừng bỏ tay con ra, con lạnh lắm!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Nó ngủ ngon lành trên giường của hắn

Haizz, thực sự không phải nhưng chẳng lẽ cứ để cô ta nằm ở đây. Rồi hắn nhẹ nhàng tới bế nó lên, đặt lên giường nơi hắn vừa nằm. Rồi trùm chăn lên. Nó như cảm nhận được hơi ấm, đôi môi mím cười dịu dàng. Hắn ngồi cạnh đó, nhủ mảy: đừng đắc ý, tôi chỉ cho cậu nằm ngủ ở đây một lần này thôi! Rồi gõ nhẹ vào đầu nó, mím cười: giờ ai đang chăm sóc ai nhỉ? Nhìn thấy nó ngủ ngon như vậy, hắn cũng thấy thật ấm áp, nó như một đứa trẻ con thêm kẹo ngọt, lúc nào cũng ngây ngô, thơ bé như vậy, ở bên nó chẳng thấy có một chút gì là giả tạo, hắn cười, nó cũng cười, hắn buồn, nó cũng buồn. Trái tim của nó luôn ấm áp, dần dần sưởi ấm trái tim của hắn. Trong một khoảnh khắc nào đó, hắn nhận ra hắn đã thích nó thật rồi!

2 tiếng sau nó mơ màng tỉnh dậy sau một giấc ngủ dài.

- Ủa? Mình đang ở đâu thế này, đây không phải giường của Thiên Tùng sao?

- AAA!!!! Chết rồi! Cậu ấy sẽ nổi khùng lên mất! Nó nghĩ rồi nhảy nhanh xuống giường, chạy ra nơi hắn đang đứng: ban công

- À ... ờ ... thật sự là mình không biết ... chuyện gì đã xảy ra, nhưng mình thề là mình không có ý leo lên giường cậu ngủ nên!

- Lại định xin lỗi chứ gì! Tôi quảng cậu xuống nhà bây giờ! Là tôi bế cậu lên đó, được chưa?

- Há? Sao ... sao lại?

- Ôi trời! Có cậu ở đây bệnh tôi sắp nặng hơn rồi!

Nó vói tay lên, đặt tay lên trán hắn, rồi gật gật đầu tỏ ra hiểu:

- Ủm ừm, đúng là có bệnh hơn thật

-=.=!

- Thế để mình xuống lấy thuốc cho cậu nhé!

- Cậu có biết thuốc gì không đấy!

- Biết chứ!

- Nói thì oai lắm! Mà không biết có làm được gì không? Hắn cười

- Hừ!

Nó nói rồi chạy xuống chỗ mẹ, mẹ nó đang rất bận liền nói qua loa:

- Thuốc ở trong phòng kia kia, con vào lấy hộ mẹ, lọ màu trắng ấy!

- Lọ màu trắng ả?

- Ừ

Nó chạy nhanh vào phòng, thấy có bao nhiêu là hộp thuốc màu trắng. Nó không biết phải lấy lọ nào liền đi vòng quanh xem xét. Tới bên một cái hộp màu trắng, nó nhìn thấy hình vẽ minh họa là một đứa trẻ bị sốt cao, mặt đỏ bừng, nó cười: chắc là đây rồi. Nó nói rồi mở hộp ra lấy liền 3 viên mang lên cho hắn. Nó đâu biết rằng thuốc đó đã hết hạn sử dụng, bác sĩ trình độ cao của riêng nhà hắn đã để ra một nơi ít bị chú ý nhất, thuốc đó nếu còn uống vào sẽ gây tác dụng phụ cực mạnh, đầu tiên sẽ xây xẩm mặt mày rồi tức ngực, khó thở, người không có đề kháng cao nguy cơ tử vong rất lớn. Thế mà nó không hay biết gì, nó phóng như bay lên phòng hắn, hắn mệt mỏi ra mở cửa:

- Sao lâu thế? Hấn hỏi

- Hi, mình xin lỗi, thuốc nè! Uống đi!

Hấn quan sát kĩ viên thuốc, thấy có đôi chỗ màu xám xám (thuốc hư hay có màu này) thì chau mày hỏi nó:

- Đây là thuốc gì?

- Hạ sốt

- Ai lấy?

- Mình lấy!

- Ở đâu?

- Ở trong phòng thuốc!

- Nhưng ...tôi thấy màu của nó không được bình thường! Hấn nhăn mặt

Nó không để hấn nói thêm gì nữa, chủ động đi rót nước, đưa viên thuốc cho hấn. Lúc đưa viên thuốc lên, nó cũng thấy viên thuốc có mùi ... hơi lạ. Nhưng nó kịp trấn tĩnh lại ngay: có gì đâu, thuốc kháng sinh cỡ nặng thường có mùi như vậy mà ủa? Viên này mùi lạ thật chứ? Ừm! Thôi kệ đi!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Tôi không uống loại thuốc này đâu ! / Nhưng cậu không uống làm sao khỏi bệnh ?

- Này! Tôi không uống đâu!

- Không được, cậu phải uống mới mau hết bệnh được! Nó nói lớn rồi cầm viên thuốc ném bộp vào miệng hấn

Hấn định chạy vào nhà vệ sinh nhà viên thuốc ra thì bị nó giữ chặt:

- Bỏ ra! Tôi không thể uống loại thuốc không rõ nguồn gốc thế này được!

- Không sao mà, đó là thuốc tốt đấy! Nó nói rồi cầm ly nước rót vào miệng hấn.

Ừc! Theo phản xạ, hấn nuốt luôn viên thuốc vào bụng. Nó nhanh chóng thực hiện chiến thuật đó với viên tiếp theo mặc dù hấn nói là không phải thuốc tốt. Khi hấn uống xong cả hai viên, nó vui mừng nhảy cẫng lên.

- Đợi nhé, mình sẽ lấy nước trái cây cho cậu! Nó cười

Còn lại một mình, hấn ngồi chơi game trên giường. Một lúc sau, hấn thấy trời đất quay cuồng, đầu óc tối sầm, tiếp đó là thấy những con tíc tíc ngực dữ dội. Chuyện gì thế này? Hấn chỉ nghĩ được câu đó rồi ngất đi. Vừa lúc đó, nó mở cửa bước vào:

- Tèn tén tén, nước trái cây tới rồi đây, mình tự làm đó nhé! Nó được đặt tên là: nước trái cây thần kì, nếu ai đang bị bệnh mà không uống thì sẽ không khỏi bệnh đâu nha! (tên gì nghe lạ thế nhỉ?)

CHOANG! Tiếng chiếc cốc thủy tinh đựng nước trên tay nó rơi xuống.

Nó choáng váng khi thấy hấn nằm bất động trên giường, mặt xanh như tàu lá.

- Thiên Tùng! Cậu làm gì vậy? Sao lại ngủ bây giờ? Tỉnh dậy nhìn mình đi! Cậu đừng làm mình sợ mà! Huhu, nó mếu máo.

- MẸ! MẸ OI! Nó hoảng hốt chạy xuống bếp

30 phút sau tại bệnh viện hiện đại nhất trong thành phố. Một cậu con trai với gương mặt hoàn mỹ đang nằm bất động, tim đập từng nhịp yếu ớt, đôi khi còn không đập.

- Chuẩn bị1 ...2 ...3....

- GIẬT!

- Tiếp ...1...2...3...

- GIẬT!

- Lần nữa!

- Lần nữa!

- Lần nữa!

Sau lần thứ 30, một nữ y tế reo lên:

- A! Tim đập bình thường trở lại rồi bác sĩ ơi!

- Ôi, tốt quá! Đội ơn trời!

- Đưa bệnh nhân vào phòng vip trên tầng 4 đi

- Vâng ạ

Các nữ y tá mở cửa phòng bệnh, bắt gặp ngay đôi mắt đỏ hoe vì khóc nhiều của nó, nhìn thấy hần, nó đứng như chôn chân xuống đất.

- Thiên Tùng, cậu đã tỉnh lại chưa? Đừng đùa nữa, dậy nhìn mình đi mà!

- Cô bé, hiện tại bệnh nhân chưa tỉnh, phiền em ra kia ngồi chờ! Một nữ y tá nói

- Không, cho em theo cậu ấy với! Chị ơi!

Chị y tá đẩy nó ra:

- Không được đâu em, như thế là trái với điều luật của bệnh viện!

- Không, Thiên Tùng! Thiên Tùng! Nó khóc

Đột nhiên mẹ nó xuất hiện, kéo tay nó:

- Ra đây đi con, đừng ầm ĩ nữa!

Mẹ nó đã nói vậy thì làm sao nó có thể cãi lời.

Một lát sau, mẹ hần phóng như bay tới, nhìn thấy nó, bà tức giận giật tóc:

- Nói! Mày đã làm gì con tao! Chỉ có tại mày thôi!

Nó nức nở:

- Cô! Để con giải thích!

- Không giải thích gì hết, tao sẽ gọi công an tới xích cổ mày cho mày đi tù một gông luôn!

- Không, đừng mà cô, cô nghe con nói!

- Im! Tao không muốn nghe lời giải thích nào nữa! Tao sẽ gọi điện ngay bây giờ, mày và mẹ của mày!

Nó chạy đến bên mẹ:

- Mẹ ơi!

- Đừng nói gì nữa! Chính con là người đã gây ra chuyện này, sao con không mang thuốc tới cho mẹ xem ngay từ đầu, giờ cậu chủ đã nằm viện rồi con mới cho xem là sao? Bà ứa nước mắt. Sao con ngu ngốc tới mức không phân biệt được thuốc, đem thuốc đã hết hạn ra sử dụng! Hà con |?

Chương trước

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 58: Nhập viện

- Huhu, mẹ ơi, tất cả là tại con!

- Im đi! Mày đừng nói thêm gì nữa! Tao đã gọi cảnh sát rồi, mày sẽ phải đi tù! Mẹ hấn hét lên

Vừa lúc ấy, y tá từ trong phòng vip mà hấn đang nằm bước ra:

- Mọi người, bệnh nhân đã tỉnh rồi ạ!

Như có một dòng điện xẹt qua, nó chạy ngay vào phòng, tới bên giường của hấn.

- Thiên Tùng! Đúng là cậu đã tỉnh rồi! Nó nức nở

- Đồ ngốc này! Cậu mong tôi biến mất à? Hấn khẽ cười nhưng giọng điệu có phần mệt mỏi.

- Tránh ra, mẹ hấn đẩy nó. Mày không có quyền gì để đụng vào người con trai tao cả.

- Cô! Cô cho con nói chuyện với cậu ấy thêm chút nữa! Nó năn nỉ

- Câm miệng, mau biến đi!

Nó nuốt nước mắt lảng ra xa. Mọi người làm trong gia đình của hấn cũng xúm xít tới hỏi thăm đủ điều, nhưng hấn chỉ phóng mắt ra xa nhìn nó. Những lúc như thế, nó đều cười cho hấn yên tâm. Hấn mỉm cười lại với nó rồi nói chuyện với mấy người khác.

Chẳng mấy chốc, trời đã tối, mẹ hấn nói:

- Con ở đây ngoan, mẹ sẽ đi mua thức ăn cho nhé!

Hấn khẽ gật đầu

Những người kia cũng đi ra ngoài hết, chỉ còn mình nó với hấn, nó từ chiều tới giờ những mong nói chuyện và xin lỗi hấn, nhưng nhiều người quá nên không nói được. Giờ thấy mọi người đi ra hết rồi, nó muốn chạy ngay tới để ôm hấn, nắm tay hấn đấy chứ! Nhưng nó tự hỏi: hấn có giận nó không?

Hấn vẫy tay ra hiệu nó lại gần, nó chần chừ một lát rồi mới bước tới, ngồi xuống ghế. Hấn ngồi lên, nhéo má nó:

- Chủ gọi thì cún phải tới ngay chứ! Sao để chủ đợi mãi thế hả?

Nghe hấn trách, nó ứa nước mắt, khóc lóc như một đứa trẻ con:

- Huhu, mình xin lỗi, chỉ vì mình ép cậu uống thuốc bị hư nên bây giờ mới như thế này! Mình không cố ý! Mình lo cho cậu lắm! Mình ...mình ...

Chẳng để nó kịp dứt câu, hấn kéo tay, ôm nó chặt thật chặt, nó chưa kịp định thần thì hấn đã nói:

- Tôi muốn cậu lại gần không phải để nghe cậu xin lỗi! Cậu để tôi một mình cả buổi chiều mà không nói gì, tôi giận và nhớ cậu lắm đấy!

Rồi bỏ nó ra, nó đỏ bừng mặt, không nói được lời nào: cậu ấy ôm mình chặt quá! Đó là tất cả những gì nó nghĩ.

- Mình ...mình ...đi một lát!

- Ừ, ra ngoài đóng cửa, hấn cười nhẹ làm mặt nó đã đỏ giờ còn đỏ hơn.

Trong nhà vệ sinh, nó vực nước rửa mặt:

- Ừ, sao vậy nè! Mặt đỏ quá! Cậu ấy có nhìn thấy không nhỉ?

- Ui ui, xấu hổ quá đi! Nó lắc lắc đầu

Sau một hồi ...tự kỉ trong nhà vệ sinh, khuôn mặt nó đã bớt đỏ rồi, nó mở cửa bước ra ngoài. Như sét đánh ngang mặt, nhỏ Linh đứng ngay ở ngoài.

- Linh?

- BỐP! Nhỏ Linh tát nó

Nó ôm mặt, ứa nước mắt:

- Mình đã làm gì?

- Tao nhìn thấy hết rồi! Mày đúng là ăn gan hùm mà! Mày còn dám vác mặt tới ôm Tùng trong khi mày suýt hại chết cậu ấy sao?

- Nhưng ...mình không cố ý!

- Không cố ý? Mày giới lắm, bằng thủ đoạn dơ bẩn nào mà mày đã quyến rũ cậu ấy?

- Mình

- Không cần nói nhiều nữa, mày và mẹ mày, biến khỏi đây đi! Tìm nơi khác mà sống, đừng lẩn quẩn ở đây nữa! Vì mày mà bao nhiêu chuyện không hay xảy ra. Tao đã đặt vé tàu rồi, dù không muốn hai mẹ con mày cũng phải đi, mà chắc mày cũng biết gia đình tao rất có quyền thế trên thế giới này, nếu mày cãi lời thì mẹ mày sẽ phải đi tù một gông đấy! Nhỏ đắc ý nói rồi đi thẳng

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Kết thúc phần 1

Những giọt nước mắt của nó lại lăn xuống, tại sao? Ông trời luôn bắt nó phải rời xa người nó thích. Chỉ vì nó không có tiền và không có quyền lực, nó và mẹ chỉ là giúp việc cho một gia đình thôi. Ranh giới giữa người làm với cậu chủ là một khoảng cách lớn mà bấy lâu nó luôn cố gắng rút ngắn lại. Cuối cùng thì hẳn: cậu chủ đã chấp nhận tình cảm của nó. Bây giờ đừng một cái nhỏ bắt nó rời xa hẳn, không được gặp hẳn thì làm sao nó chịu nổi. Nó thích hẳn, thích nhiều lắm! Nếu chuyện này chỉ riêng mình nó gánh chịu thôi thì còn được, chứ mẹ đâu có lỗi gì, nếu bây giờ nó không làm theo lời nhỏ. Mẹ nó chẳng cần biết tội gì cũng sẽ phải đi ở tù.

Với nó, mẹ là tất cả, là thứ mà nó không thể để mất.

Đây là sự lựa chọn cuối cùng, nó phải đi, nó biết là hẳn sẽ không tha thứ cho nó nhưng không còn cách nào khác.

Nó đi lướt qua phòng hẳn trong bệnh viện, thấy nhỏ Linh và mẹ hẳn đang chăm sóc cho hẳn thì cũng yên tâm được phần nào.

Nó chạy bộ về nhà hẳn, vừa chạy vừa khóc nức nở. Chạy về đến nhà, nó chui tọt lên phòng, lấy giấy viết một bức thư gửi cho hẳn. Nội dung bức thư như sau:

Thiên Tùng, xin lỗi cậu, mình không còn cách nào khác là phải rời xa cậu. Mình sẽ nhớ cậu nhiều lắm! Cảm ơn cậu về tất cả những điều cậu làm cho mình! Cậu đã cứu thoát mình khỏi bọn côn đồ, đã bảo vệ mình khi mình bị Grey nói là đồ rẻ tiền, cậu lo lắng khi mình bị đau. Cậu mua em cún bông cho mình lần đầu tiên có một người con trai quan tâm mình đến vậy. Mình biết là cậu sẽ không thể tha lỗi cho mình đâu. Mình nghĩ mình thật sự không hợp với cậu, người hợp với cậu nhất chỉ có Khánh Linh, Linh thích cậu thật lòng, cậu đừng nên làm cậu ấy đau khổ. Hi, tiếc quá nhỉ? Mình không được đi cùng với cậu tới trường nữa rồi. Mùa đông lạnh giá đã tới, xin lỗi vì không kịp đan khăn, cậu nhớ phải giữ gìn sức khỏe. Còn sợi dây chuyền, mình sẽ giữ nó bên người để mình và cậu vẫn có thể cảm nhận được hơi ấm từ nhau. Nếu sau này có trưởng thành rồi, mình sẽ đi tìm cậu, nếu cậu gặp cô gái nào đeo sợi dây chuyền này thì đích thị là mình đấy! Mình và cậu sẽ lại cùng đi với nhau, nhỉ? Thôi, mình phải đi rồi! Tạm biệt, nếu có duyên chúng ta sẽ gặp lại nhau mà!

Kí tên: Như

Rồi nó ôm cún bông, và cảm bức thư đặt lên bàn phòng hẳn, đoạn nó đặt cún bông xuống giường, nước mắt lưng tròng.

- Cún bông ...em ...ở lại ...đây..nhé! Nó nức nở

Ngày hôm sau, chuyến tàu khởi hành mang theo nó và mẹ nó. Bằng cách nào đó, mẹ nó cũng đồng ý về quê, nhưng không phải sống cùng ba nó mà sống cùng bà ngoại, vì mẹ nó cũng thương bà ngoại nó nên về chăm bà, để bà dưỡng sức tuổi già. Mẹ nó nhận trước được tiền lương, một số tiền đủ nuôi nó ăn học.

Và ngày hôm đó, cũng là ngày mà hẳn được xuất viện, vì cả ngày không được gặp nó nên hẳn mong mỗi từng giây phút được về nhà.

Xe vừa đỗ trước cổng, ánh mắt của hẳn đầy ý cười khi nghĩ tới lúc nó chạy xuống rồi rít đón chào hẳn. Hẳn sẽ đưa ra một khuôn mặt cực kì tự kiêu làm

cho nó phải hỏi tại sao.

Nhưng ai đâu ngờ, đời là một chuỗi sự việc đáng cay. Nó đã đi. Để lại bức thư trên bàn. Hắn cầm lên và đọc, XÉT! Một luồng gió lạnh chạy thấu gáy hắn. Hắn chạy sang phòng nó, mở tung cửa phòng, cửa tủ quần áo, luôn miệng gọi: Như, cậu ở đâu! Mau ra nói với tôi đây không phải sự thật! NHU!!!!

Nhưng gọi mãi, gọi mãi vẫn không thấy nó đâu, chẳng còn thấy nó ngồi học bài, đang ngủ hay như một con hề với mái tóc bù xù khi mới ngủ dậy, không được nhìn thấy vẻ mặt cuồng quýt của nó khi mỗi sáng bị hắn gọi dậy đi học. Hết rồi!

- Chết tiết! Con nhỏ đó!

Hắn đau khổ đâm vào cửa làm thủng một lỗ to.

- Cậu dám phản bội tôi? Hắn cười, những giọt nước mắt không làm theo lời chủ, tuôn rơi

Lần đầu tiên, hắn thích một người con gái, lần đầu tiên hắn khóc vì một người con gái, lần đầu tiên, một người con gái làm hắn mất đi lí trí như vậy. Hắn khóc, nước mắt tuôn rơi là chã, thật không giống với hắn ngày thường. Hắn hận nó! Hận vô cùng

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Ngoại truyện : Lời cảm ơn của tác giả với các độc giả thân yêu

Ây da! Sau 3 tháng sáng tác, mình đã viết xong phần 1 của truyện: "Chuyện tình siêu đáng yêu của Hotboy lạnh lùng và cô nàng ngốc nghếch " rồi! Trước tiên là Yeah một phát đề ăn mừng nhỉ?

Thật sự, mình rất rất hạnh phúc khi tác phẩm đầu tay của mình được đón nhận như vậy. Mình cảm ơn mọi người nhiều lắm na!!!!!!!!!!!!:))

Nhờ các bạn mà tay nghề mình ngày càng khá hơn, trong phần comment của mình, 80 % là khen, 20 % là chê, nhưng mình không hề buồn với 20 % kia, ngược lại còn very very cảm ơn các bạn. Nhờ có những comment đó mà mình biết được những điểm còn thiếu sót và cố gắng chỉnh sửa hơn. <3

Mọi người!!!!!!!! Các bạn có muốn tác giả viết phần 2 để kết thúc có hậu không nào? Nếu phần 1 hết rùi mà kết thúc buồn vậy thì mọi người ném đá cho tác giả xây nhà mới là cái chắc. Hihi <3

Nếu mọi người thích mình viết phần 2 thì comment bên dưới nha!

YAAAAAAA!!!!!!! HAPPY BIRTHDAY PHẦN 1 THÀNH CÔNG CỦA "CHUYỆN TÌNH SIÊU ĐÁNG YÊU CỦA HOTBOY LẠNH LÙNG VÀ CÔ NÀNG NGỐC NGHẾCH", CẢM ƠN! TẤT CẢ LÀ NHỜ CÁC BẠN ĐỌC ĐÓ!!!!!!!YÊU <

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60-2: Bắt đầu phần 2 . Nó 10 năm sau

4 mùa xuân hạ thu đông cứ vô tình trôi qua như vậy trong suốt 10 năm.

Cho tới một ngày nọ, tại một tiệm cà phê sang trọng, rộng rãi, một cô gái khá nhỏ nhắn, 23 tuổi, cao 1m62, nước da trắng hồng, mái tóc quá vai một chút, đôi mắt to tròn long lanh, môi đỏ mọng, mũi khá cao đang chạy đi chạy lại bên này qua bên nọ để tiếp nước. Trên cổ cô luôn có một sợi dây chuyền lấp lánh hình trái tim, thỉnh thoảng cô lại cầm lên ngắm nó. Vâng, đó chính là Như của 10 năm về trước, chính là nó

- Cho hai cà phê! Một người khách gọi

- Vâng ạ, giọng nó lạnh lốt và thôi không ngắm sợi dây nữa

Nó mang hai tách cà phê thơm ngon ra mời khách, lại đụng phải hai ông khách thích trêu chọc phụ nữ, hai người cất tiếng bỡn cợt:

- Ở lại đây chơi với anh chút đi!

Sau khi nói xong câu này, khách ở trong tiệm đều nhìn hết về phía nó xem nó làm như thế nào.

- A, xin lỗi, tôi còn nhiều việc, nó cười gượng, đầu thế đối xử không tử tế với khách, như vậy nó sẽ không có tiền nuôi thân mất.

- Ở lại đây một lát đi nào, anh sẽ trả thêm tiền cho em

- Tôi xin phép đi ạ! Nó không muốn nói nữa liền quay đi

- Nào! Em gái! Một ông nắm lấy sợi dây chuyền giật ra khỏi cổ nó.

- A, đau quá! Nó kêu lên

- Trả đây! Mau trả đây, vật đó rất quan trọng với tôi! Nó nhảy lên, với tay nhưng người khách đó cao quá, nó không với được

- Trả đây! Trả đây! Nó bắt đầu khóc

Tuyệt vọng, nó quỳ xuống:

- Làm ơn trả lại nó cho tôi! Nó vừa nói vừa nuốt nước mắt

Ông khách kia thấy vậy bảo:

- Thôi, trả đi, khách đang nhìn chúng ta đấy!

Mặc dù còn muốn chơi nữa nhưng thấy nó như vậy ông khách kia cũng trả lại:

- Của cô đây! Tôi xin lỗi, tôi không biết nó rất quý giá với cô!

- BỐP! Nó đứng thẳng dậy, thẳng tay tát vào mặt ông ta một cái thật đau, mọi ánh mắt đổ dồn vào sự hỗn loạn đó

- Cô ...!

Nó cúi gập người: Xin lỗi! Rồi bỏ đi

- Em làm gì vậy hả? Chị chủ tiệm Mai Mai nói với nó khi nó bước tới

- Em không cố ý, tại ông khách đó lấy sợi dây của em trước, nó phân trần

- Được rồi, chị hiểu, nhưng lần sau đừng như vậy nữa, tiệm của chúng ta đâu phải nhỏ, cánh báo chí nếu biết em đối xử với khách như vậy sẽ đăng tải hết bài này đến bài nọ, rồi tiệm biết bán cho ai? Mai Mai thở dài, không thể nặng lời với nó

- Chị à! Em chỉ có duy nhất chị làm bạn, mẹ và bà em đều đã qua đời, giờ chị còn không tin em thì em phải làm sao? Nó khóc.

Mai Mai không biết làm sao đành phải vỗ về nó:

- Em đó! 23 tuổi rồi mà cứ như trẻ con, hờ tí là khóc!

- Huhuhu, nó càng khóc to hơn, chị tha lỗi cho em, em không muốn mất sợi dây này!!!!

- Ừ được rồi được rồi! Nín đi nào!

Nó lau khô nước mắt, chị Mai Mai lại hỏi:

- Thật sự làm việc với em nhiều năm nay chị không biết cái sợi dây đó nó quý ở chỗ nào! Có phải là kỉ vật của mẹ em không?

- Không ạ, nó lắc đầu

- Thế của ai?

- Là người em yêu ạ, em và cậu ấy quen nhau 10 năm về trước, hồi đó em là cún cho cậu ấy, đây là sợi dây cậu ấy tặng cho em, hồi đó chỉ mới trưởng thành, em chỉ ở bên cậu ấy một thời gian, sau đó xảy ra rất nhiều chuyện, cuối cùng ...trên chuyến tàu về quê năm ấy, em mới nhận ra em đã yêu cậu ấy mất rồi! Không chỉ là thích!

- Ồ, hẳn chàng trai đó phải tuyệt lắm!

- Vâng ạ! Cậu ấy rất tuyệt!

- Thế bây giờ người đó đi đâu rồi?
- Em không biết ạ, chỉ biết cậu ấy cũng sống ở thành phố này!
- Vậy sao? Mong em sớm gặp lại người em yêu! Giờ chị biết tại sao sợi dây ấy quan trọng với em rồi!
-nó cười nhẹ, một nụ cười thật đẹp

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Chủ tịch lãnh khốc

Kết thúc câu chuyện, chị chủ tiệm vỗ vai nó:

- Thôi! Làm việc tiếp đi nào! Khách vào rất nhiều rồi đấy!
- Vâng ạ!

Thế là công việc lại tiếp tục:

- Quý khách uống gì ạ? Nó tới bên bàn hỏi
- Cho một cà phê, một sinh tố dâu
- Được ạ!
- Còn quý khách?
- Một cam tươi
- Dạ vâng ạ
-khách 1
-khách 2
-
-khách 76

Sau khi đã hỏi xong, nó quay vào nhà trong chuẩn bị. Đột nhiên nghe thấy tiếng la hét ầm ầm ngoài, nhìn ra thì thấy có hai người đang được vây quanh, kín không còn một lỗ thở, tiếng máy ảnh bật liên hồi, nó chẳng nhìn được gì nên quay vào làm tiếp.

Một lúc sau đi ra, nó gặp ngay chị Mai Mai với ánh mắt hình tim, cái miệng đang nở dài từng giọt, nó lay mãi mới tỉnh:

- Chị sao vậy?
- Như đó hả? em mang ngoài kia một cà phê, một kem tươi kia!
- Dạ? À ...vâng ạ
- Ừ, chị vừa giải quyết đám ồn ào ngoài kia, hihi, chị Mai Mai, chủ tiệm nói, giọng nhè nhè như người bị say rượu
- Chị ...chị ơi! Nó gọi
- Ôi, đẹp trai quá! Cuộc đời tươi đẹp làm sao! Mai Mai mê mẩn cất giọng rồi vừa đi vừa múa máy
- Đẹp trai? Haizzzz, cái chị này! Lại mê trai rồi!

Nó thở dài rồi đi vào lấy cà phê và kem tươi ra

Bước tới chiếc bàn vip mà chị Mai Mai chỉ, nó đặt ly kem tươi lên bàn trước, nhìn một khách nữ nói:

- Chúc quý khách ngon miệng!

Rồi quay sang vị khách nam:

- Chúc quý khách ...CHOANG! Tiếng tách cà phê rơi xuống đất khi nó vừa ngược mắt nhìn vị khách nam kia

- Này cô kia, cô làm cái gì vậy hả? Người con gái bên cạnh hét lên.

- Thiên Tùng! Nó khóc, nước mắt lăn dài trên má

- Hử? Cônam khách kia rời mắt khỏi tập sách, nhìn cô gái bé nhỏ đứng trước mặt mình đang nước mắt lưng tròng

- Có phải cậu không, Thiên Tùng? Nó khóc, nước mắt mỗi lúc một nhiều.

Đột nhiên, một nữ nhân viên khách cũng làm trong tiệm chạy tới kéo tay nó đi vào:

- Như! Em làm cái gì vậy hả? Lại làm xấu mặt quán nữa rồi!

Nó quay người đi, theo chị ta, vô tình để lộ ra sợi dây chuyền.

Vị khách nam kia này giờ vẫn để ý nó, ánh mắt lóe lên một tia sáng: sợi dây đócô gái tên Như ...!

- Không lẽ là cô ta, cái đồ phản bội ấy?

Vâng, vị khách đó chính là soái ca Cao Minh Thiên Tùng của 10 năm về trước trường quốc tế tây úc đây!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 62: Giới thiệu nhân vật 10 năm sau Chương trước

Chính: Hấn: Cao Minh Thiên Tùng, tổng giám đốc lãnh khốc tàn bạo của tập đoàn Cao Minh đứng đầu thế giới, nắm bắt tổng cộng hơn 300 chi nhánh ở khắp mọi miền đất nước. 23 tuổi, chiều cao 1m82, da trắng, mắt xanh nước biển đại dương tuyệt đẹp, sâu, đeo kính cận 2,0 màu xanh nước biển luôn, môi đỏ, mũi cao, style ăn mặc đơn giản nhưng cực chất khiến các cô gái phải mê mệt, đôi khi cũng không quan trọng cách ăn mặc lắm. Trên người lúc nào cũng tỏa ra hương bạc hà cực nam tính. Giọng nói bạc hà quyến rũ. Có mối thù hận đặc biệt với nó, 10 năm đi tìm nó để trả thù cái tội dám phản bội hắn.

Nó: Nguyễn Ngọc Ý Như, một cô gái xinh xắn, nhỏ nhắn với chiều cao khiêm tốn: 1m62, khi đứng với hấn thì như một cây nấm lùn di động vậy. Hiện tại đang làm trong một tiệm cà phê khá đẹp và đông khách. 23 tuổi, da trắng hồng, môi đỏ, mái tóc thả tự nhiên quá vai một xù, nụ cười ngọt ngào, giọng nói nhẹ nhàng, đi vào lòng người, trên cổ luôn có một sợi dây chuyền. Cô đơn lạc lõng, mẹ và bà đã mất, bà vì tuổi già, mẹ bị tai nạn giao thông, gia đình họ hàng chẳng ai nhận nuôi, khi đó nó mới 15 tuổi. May sao, khi tưởng chừng như ngã gục thì xuất hiện một người tên Mai Mai, đã cứu mạng, giúp đỡ nó nên đối với nó hiện tại, chị ấy là người thân duy nhất. Cực ngốc nghếch và dễ tin người. Nấu ăn dở tệ.

Lương Gia Khiêm: 23 tuổi, quan tâm nó từ hồi mới quen 10 năm trước, da trắng, tổng giám đốc công ty tài chính đứng 2 thế giới sau công ty hấn. Chiều cao 1m82, đẹp trai, gu ăn mặc chất, thường mặc đồ màu trắng. Thích nó, quan tâm và bảo vệ nó. Môi đỏ, mũi cao.

Nhỏ: Đoàn Khánh Linh: 23 tuổi, thiên kim tiểu thư của tập đoàn gia đình đứng 3 thế giới, người yêu tự nhận của hấn, tóc dập xù thả dài tuyệt đẹp, da trắng như tuyết, chiều cao 1m72 đạt chuẩn, môi đỏ, mũi cao, ăn mặc sành điệu, đồ luôn hàng hiệu, ghét sự quê mùa của nó, sự nghèo hèn của nó, luôn cho rằng nó đeo bám hấn, làm phiền hấn.

Nhân vật phụ: Mai Mai: 26 tuổi, chiều cao 1m7, khá xinh, mê mệt sự quyến rũ của hấn, đối xử rất tốt với nó, y như chị em ruột, môi đỏ, đáng đẹp, mũi cao. Nấu ăn rất ngon (thế mới mở tiệm chứ)

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Những lời mĩ mai

Nó chạy vào nhà vệ sinh, thở hổn hển, nước mắt rơi như mưa, tay nó đặt lên ngực:

- Tim đập mạnh quá! Cậu ấy! Đúng là cậu ấy rồi!
- Như! Như! Chị Mai Mai vội chạy vào sau nó
- Chị ...chị Mai Mai! Nó áp úng, hốt hoảng lau nước mắt nhưng Mai Mai giữ tay nó lại
- Em không cần lau nước mắt, chị biết hết rồi, em nói chị biết đi, vị khách đó là ai vậy?

Nó ôm chặt lấy chị, khóc nức:

- Chị ơi, em gặp được cậu ấy rồi, chị ơi, em ...em! Huhu, nó khóc rồi vì quá xúc động, nó ngất đi
- Như! Như! Em tỉnh lại đi! Như! Như! Mai Mai hoảng hốt bế nó vào phòng trong

Cùng lúc đó, hần bước dậy khỏi ghế ngồi của mình, tiến tới nơi các nhân viên đang làm việc.

- Xin lỗi, cho tôi gặp cô gái tên Như! Hần cất giọng bạc hà lạnh lẽo làm mọi người chú ý
- Ô ...anh là ai vậy ạ? Nữ nhân viên hỏi, mắt không khỏi dán vào hần

Hần đặt một tấm thẻ lên bàn:

- Cao Minh Thiên Tùng, chủ tịch tập đoàn Cao Minh
- Chủ ... chủ tịch?

Từ đâu, chị Mai Mai từ trong bước ra:

- Cậu là người quen của Như? Chị hỏi
- Tôi không biết, tôi chỉ muốn xác nhận có đúng là cô ta không thôi!
- Không được, Như không muốn gặp cậu!
- Nếu cô không cho tôi gặp thì cũng được, chỉ cần bảo cô ta giúp tôi. Chiều gặp tôi ở tiệm cafe trước cửa thành phố, 3 giờ, tôi cần xác minh vài thứ, đây là bắt buộc, cô ta không được từ chối.
- Này, này, cậu là ai mà dám đặt điều hả? Chị Mai Mai hỏi lớn
- Chị ơi, người ta là chủ tịch tập đoàn đứng đầu thế giới đấy! Đừng đụng vào! Nữ nhân viên đứng đó thì thầm
- Cái gì? Chủ ... chủ tịch? Chị áp úng
- Mà kể cả là gì thì cũng không có quyền ở đây! (Ăn thua đủ điều)
- Im miệng và thực hiện đi, nếu không muốn nơi này bị san phẳng! Nói rồi hần quay đi
- Cậu ...cậuMai Mai tức nghẹn họng không nói được lời nào

3 giờ chiều hôm đó, đúng như lời hẹn, nó tới chỗ hẹn gặp hần, quả thực, hần ngồi đợi sẵn ở ghế. Nó nhận ra dáng hình của hần liền bước tới:

- Có phải cậu muốn gặp mình?
- Ngồi xuống đi! Hần ra hiệu
- Cảm ơn!

Sau 10 năm, đúng, 10 năm, cuối cùng nó cũng được gặp lại hần, nó thực sự rất mừng và hạnh phúc, sợi dây chuyền như sáng rực lên. Nó muốn chạy tới, ôm chặt lấy hần, thật chặt. Nhưng đôi mắt và đôi môi lạnh lẽo của hần tỏ ra không cần khiến nó hơi buồn. Có phải cậu ấy không còn tình cảm với mình nữa? Dù gì cũng đã 10 năm rồi mà! Nó thầm nghĩ.

Lông mày hần hơi nhíu lại khiến nó giật mình.

- A, xin lỗi, mình sẽ ngồi xuống ngay! Nó vội vàng kéo ghế ra
 - Nói nhanh một chút được chứ? Chị Mai Mai chỉ cho mình ra ngoài 30 phút! Chiều nay mình thực sự rất bận!
 - Đã lâu rồi không gặp nhau mà sao cô gấp thế? Hẳn hỏi, hai tay đan chéo vào nhau trước lồng ngực rắn chắc.
 - Hà? Thìmình cũng muốn nói lâu chứ nhưng! Còn nhiều dịp khác!
 - Haha, nhiều dịp? Cô nghĩ tôi có nhiều thời gian?
 -im lặng
 - Cô đã bắt tôi chờ đợi 10 năm rồi, tình cờ làm sao, tôi gặp cô ở đúng tiệm cà phê trong thành phố, đúng là chúng ta vẫn còn có duyên số, có đúng như những gì cô viết trong bức thư ly biệt 10 năm trước không? Nếu có duyên chúng ta sẽ gặp lại nhau, đúng không? Còn nhớ chứ?
- Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.
- Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Giúp việc ! Cô không còn cách chối cãi đâu !

Từ nãy giờ nó vẫn im lặng để hắn nói, nó biết hắn đang cố tình mỉa mai nó, từng lời từng lời như những mũi kim nhọn đâm sâu vào trái tim nó, nó cố gắng nuốt nước mắt vào trong. 10 năm về trước, dù gì cũng là một cú sốc lớn đối với hắn.

- Cô biết không? Cô đã cho tôi nếm trải mùi vị của sự phản bội, thật sự rất cay cú đấy! Hắn cười, một nụ cười đẹp như vườn hoa hồng xanh bùng nổ đẹp mê hồn nhưng nó chẳng thấy vui

- Mìnhhôm nay cậu gọi mình tới đây chỉ để nói về việc này thôi sao? Nó hỏi

- Tất nhiên là không, tôi còn có một chuyện khác!

Nói rồi hắn đặt lên bàn một bản cam kết.

- Tôi chỉ nói cho ngắn gọn thôi, từ nay cô sẽ phải làm người giúp việc riêng cho tôi, mọi lúc mọi nơi! Hắn lạnh lùng

Nó đứng dậy.

- Cậu nói gì? Giúp việc riêng cho cậu? Cậu nghĩ gì vậy, mình muốn gặp cậu không phải để nghe những lời này, 10 năm rồi, chẳng lẽ cậu vẫn còn tin rằng mình phản bội cậu?

- Im miệng! Cô không có quyền lên tiếng ở đây! Thứ nhất, nếu cô ngoan ngoãn làm theo lời tôi, cái tiệm cà phê hàng chục năm cực khổ của bà chị thân yêu của cô sẽ được yên ổn. Thứ hai, nếu cô không đồng ý, cái tiệm ấy sẽ bị phá bỏ, thay vào đó là hàng loạt công ty của tôi! Thế nào? Cô chọn cái thứ mấy?

- Mìnhmình

Hắn biết nó sẽ chọn cái nào rồi nhưng vẫn cố tình để yên, để có thể tận hưởng được cái cảm giác nó phải quỳ phục xuống khóc lóc.

- Đáng ghét! Thật đáng ghét! Nó khóc. Cậu thật là quá đáng mà!

- Đừng nói nhiều nữa, cô mau chọn đi!

- Được rồi, cái thứ nhất! Nó nói lớn

Khuôn mặt của hắn thoáng chốc giãn ra thành một nụ cười, hắn nhẹ nói:

- Ngoan lắm, ngày mai tôi sẽ tới đưa cô về luôn. Đẳng nào giờ cô cũng đâu còn ai trên đời, nên cứ thư giãn mà thực hiện cho tốt đi!

Hắn đứng lên, nó ảm ức đứng theo:

- Đây không phải là những gì mình muốn!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Một đêm thức trắng

4 giờ chiềunó lê được chân về quán, nhưng nhìn thấy nụ cười tươi rói của chị Mai Mai, tim nó thất lại, nó không muốn để chị nhìn thấy nó thế này. Nó liền quay bước đi về nhà của chị Mai Mai, cũng có thể coi là nhà của nó vì nó ở cùng nhà với Mai Mai từ hồi còn nhỏ.

Nó sắp phải xa chị Mai Mai rồi, nó không biết phải nói với chị như thế nào. Chắc chị cũng sẽ sốc lắm! Chị coi nó như em, tuần nào cũng dẫn nó đi ăn kem, đi mua sắm, còn thân thương gọi nó là “maru” nghĩa là tiểu tử trong tiếng nhật.

Nó về nhà, một ngôi nhà đẹp và rộng rãi, thiết kế màu trắng là chủ đạo, xung quanh cơ man nào là cây cảnh, rồi hoa đẹp mắt.

Bình thường về nhà thế này nó sẽ ăn trái cây, uống coca cola, thứ nước mà nó yêu thích, rồi nằm dài trên ghế xem phim tình cảm, bên bàn phòng khách lúc nào cũng có hộp giấy để nó rút ra lau nước mắt dài dài.

Nhưng hôm nay chẳng cần xem phim tình cảm nó cũng đã khóc rồi, nó thờ dài đi lên phòng, chui tọt vào đó rồi khóc một mình. Nó kéo rèm vào, không bật điện, để xung quanh tối om om

.....

.....

Cho tới 7 giờ, nó mệt mỏi với tay lấy điện thoại, thấy đã hơn 7 giờ, chị Mai Mai chắc đang trên đường về rồi. Nó đứng lên, bước xuống nhà bếp, và lại nấu ăn như bình thường.

Mai Mai về, mở cửa ra, nhìn thấy nó đang đứng nấu ăn, một cách im lặng thì lấy làm lạ, chạy tới thì thấy xung quanh bàn ăn bày la liệt những món mà Mai Mai thích:

- Sao em nấu nhiều vậy Như? Chị hỏi

Nó im lặng một hồi rồi đáp:

- Bởi vì em chẳng biết bao lâu nữa mới lại được nấu ăn cho chị

- Em nói cái gì màngốc vậy?

Nước mắt nó lại ứa ra trên đôi mắt sưng lên vì khóc nhiều:

- Em sẽ phải xa chị ...vào ngày mai!

- Em ...em đang nói cái gì vậy hả? Em có điên không?

- KHÔNG! EM KHÔNG ĐIÊN! ĐIỀU EM NÓI LÀ SỰ THẬT! Nó hét lên rồi khóc gào

Mai Mai cũng khóc khi thấy nó như vậy, chị hỏi dồn:

- Em ...em nói cho chị biết với, nhìn em như vậy, chị không thể yên tâm được

Chị nói câu đó bằng một giọng nói vô cùng dịu dàng làm nó tưởng chừng như mẹ nó về, nó được nghe giọng mẹ nó nói, nó nín khóc, kể hết chuyện cho Mai Mai nghe.

Kết thúc câu chuyện là một không khí cực căng thẳng, nhìn thấy nó nước mắt tràn trề, chị Mai Mai khẽ cười hỏi:

- Có phải em sợ bị cậu ta hành hạ? Nếu vậy chị sẽ đi cho hắn ta một trận!

- Không, chị! Đừng! Nó kéo tay

- Thì sao nào? Chẳng lẽ cậu ra đối xử với em như thế này mà em vẫn yêu được sao?

- Không, nếu chị làm vậy, tiệm cafe sẽ phải san bằng đó!

- Cái ...cái gì? Tiệm cafe???

-gật

- Hừ, cái tên này!

Sau khi ăn cơm tối xong, chị Mai Mai an ủi nó rồi lặng lẽ đi lên phòng ngủ, nó cầm lấy gối chạy theo chị.

- Chị! Nó gọi khi chị Mai Mai vừa tắt đèn, chỉ bật đèn ngủ

- Như, em chưa đi ngủ sao?

- Tối nay, em muốnngủ với chị! Dù gì cũng làtối cuối cùng

- Con bé này, em nói gì mà ngốc vậy? Huhu, chị Mai Mai khóc

- Chị ơi! Huhu, nó cũng khóc

Thế là cả đêm hôm đó, hai người chỉ có khóc và khóc. Tới sáng thì mắt ai cũng như gấu trúc vì mất ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Trở lại ngôi nhà kí ức . Bang chủ The Dark !

Sáng hôm sau, chiếc xe ô tô sang trọng đã đỗ trước cổng nhà từ lâu, từ trên xe bước xuống là một chàng soái ca trong mộng của nhiều cô nàng với khuôn mặt lạnh lùng, lãnh khốc, nhoen miệng cười hỏi nó:

- Thế nào? Đã sẵn sàng chưa?

Nó hít một hơi thật sâu rồi nói:

- Rồi, sẵn sàng rồi!

Chị Mai Mai đứng cạnh lau hết nước mắt của nó vẫn còn đọng lại trên hàng lông mi tuyệt vời:

- Em, đừng quá vì chị, nếu cậu ta làm gì quá đáng, hãy chạy về đây, chúng ta sẽ phá bỏ tiệm cà phê và mở một tiệm nhỏ khác với số tiền chị gom góp được. Nhớ chưa? Nhất định không được chịu đựng một mình!

-được ạ! Nó gật đầu

Rồi chị quay ra đắm chìm vào ngực của hắn:

- Cậutôi cảm cậu làm gì quá đáng với em gái tôi, tôi mà biết thì cậu sẽ chết với tôi đấy! Đừng tưởng có tiền và có sắc đẹp thì muốn làm gì thì làm nhé!

- Chứ không phải thế à? Hắn hỏi vặn là Mai Mai ú ớ

- Cậucậu!

- Hahaha!!!!!! Hắn cười lớn.

- Chị, thôi đi mà! Nó tới gần

- Tình cảm quá nhỉ? Nhưng giây phút ấy sắp kết thúc rồi! Hắn nói

Rồi vẫy tay, vài ba tên vệ sĩ đứng cạnh chiếc xe đi tới, khuôn hét đồ của nó lên xe.

- Đi! Hắn ra hiệu cho nó

- Em đi đây! Chị nhớ giữ gìn sức khỏe, chị nhớ gọi cho em!

- Ủ, chị hứa, Mai Mai nói trong nước mắt.

Nó bước vào xe và chiếc xe bắt đầu lăn bánh, khung cảnh ngày càng thay đổi.

Sau hơn 2 tiếng đi, ngôi nhà kì ức của nó lại hiện ra, bây giờ nó thay đổi nhiều quá! Chẳng biết do nó tưởng tượng hay là do ngôi nhà thay đổi thật, khu vườn trồng đầy hoa hồng xanh cao quý ngày xưa giờ thành một thiên đường hoa mẫu đơn sang trọng, quý phái đồ rực đẹp tuyệt vời.

- Mang hành lý xuống đi, phòng của cô ở trên tầng 3, hấn nói
- Cảm ơn cậu, nó trả lời
- Bây giờ tôi phải đi có chuyện, cô phải ở đây, không được đi đâu hết, rõ chưa?
- Ừm, mình biết rồi, nó nhẹ nhàng

Hấn vào xe, đóng cửa, chiếc xe lao vút đi ra khỏi lòng thành phố. Tới một nơinơi đó gọi làbang ngầm The Dark (bóng tối.)

- Cậu ấy đi đâu vậy nhỉ? Chắc chắn không phải đi làm việc rồi! Nó nhủ thầm
- Cậu chủ đi tới bang phái đấy ạ, cậu ấy là bang chủ của thế giới ngầm đứng đầu thế giới mà! Ông quản gia từ đâu xuất hiện khiến nó giật mình.
- Bangbang chủ ạ?
- Ừ!
- Nhưng cháu nghĩ công việc đó thật nguy hiểm! Nó nhủ mảy lo lắng nói.
- Ta cũng nghĩ như vậy, thôi cháu lên cất đồ đi, cậu chủ về mà vẫn thấy cháu ở đây sẽ quát mắng ta cho xem!
- A, thế ạ? Xin lỗi, cháu không biết! Nó vội vàng mang đồ lên
- Không sao, ta sẽ giúp cháu một tay
- Cảm ơn ông ạ!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: The Light !

Thế rồi ở một nơi, mà người ta gọi là bang ngầm lớn nhất thế giới: The Dark, một người con trai có thân hình quyền rũ, khuôn mặt hoàn hảo sắc nét từng chi tiết với khuôn mặt lạnh như băng, đang hỏi một tên cấp dưới:

- Có chuyện đó xảy ra à?
- Vâng ạ, chuyện đó đã xảy ra
- Đúng là ản hại, một bang phái ngầm đứng đầu thế giới mà không giải quyết được một thằng nhóc con à?
- Dạ tất nhiên là được, nhưng chúng em không muốn đánh động bọn chúng: bang phái ngầm đứng 2 thế giới ạ!
- Ừm, cứ vậy đi, cũng không cần phải gây sự với bọn chsung quá nhiều! Chỉ một thằng sang bên đấy thôi thì không vấn đề gì!
- Vâng ạ

Đột nhiên một chàng trai với khuôn mặt hoàn hảo và thân hình quyền rũ khác bước tới hỏi, đó chính là Gia Khiêm, cậu ấm của tập đoàn đứng nhì thế giới, sau hấn, cũng là phó bang ngầm The Dark, dưới hấn một cấp.

- Có chuyện gì vậy? Cậu hỏi
- Không có gì đâu, tôi nghĩ thời gian này cậu nên tập duyệt võ nghệ cho bang phái đi, chúng ta sắp đánh nhau to!
- Cái gì? Đánh nhau? Với bang nào?
- The Light, bang ngầm thứ hai thế giới.
- Mình hiểu rồi, mình sẽ làm vậy.

Khiêm gật đầu hỏi tiếp:

- Tháng sau mình dự định sẽ mở một bữa tiệc lớn, chúng ta sẽ ăn uống rồi cùng mời các cô gái tới dự tiệc, cậu thấy thế nào?
- Ừm, cũng được
- Ok, tuần sau mình cho chuẩn bị luôn
- Ừ

Hắn chỉ nói thêm vài câu nữa rồi bước ra hộp sói đêm, leo lên con xe mui trần Carrera Gt xanh bạc, phóng đi mất.

Lúc đó tại nhà của hắn, trời đã dần tối, nó đang ngồi lặng lẽ trên giường ở một căn phòng sang trọng đầy đủ tiện nghi mà từ nhỏ tới giờ nó chẳng hề mơ đến. Nó nhớ chị Mai Mai, nó tự hỏi giờ này chị đã về nhà chưa. Chị còn hay đau dạ dày vào ban đêm, nếu nó không ngồi chăm sóc chị từng li từng tí thì chị sẽ khó hết đau được.

Còn hắn? Hắn đang làm gì ở cái nơi The Dark đen tối ấy?

Theo như nó biết thì ở những bang phái như vậy chỉ có chém giết nhau, chỉ có máu me, rồi chỉ có tiếng dao xiên bên này qua bên nọ, tiếng súng nổ đoàng đoàng như mấy bộ phim hành động Mỹ. Nghĩ tới, nó thấy cơ thể bỗng lạnh như băng, nó run lên từng đợt. Nó chạy tới bên cửa sổ, đóng rèm lại. Gió đã hết lùa vào thật. Căn phòng bắt đầu ấm hơn.

Bên dưới, tiếng chào riu rít của người giúp việc trong nhà của hắn như những tiếng chuông vang vọng lên cả phòng ngủ của nó. Tiếp sau đó là tiếng dừng và mở cửa con xe mui trần hiện đại của hắn. Hắn bước vào nhà. Dập tắt những tiếng ồn ào đi rồi đi lên phòng. Nó tò mò chạy ra xem có chuyện gì, thì đứng ngay vào bộ ngực rắn chắc của hắn:

- A, xin lỗi! Tôi không cố ý! Nó vội vàng bật ra xa, lúc ngẩng đầu lên nhìn nó mới vỡ òa:
- Thiên Tùng! Là cậu sao?
-im lặng
- Mình ...chỉ định ra xem có chuyện gì!
- Chỉ vậy? Hắn hỏi
- Ừ, chỉ vậy!

Hắn hừ lạnh nó rồi quay vào phòng. Nó chạy theo, bầu lấy áo hắn, hắn gạt nó ra:

- Có chuyện gì?
- Mình có chuyện muốn nói với cậu.
- Để sau đi, tôi mệt rồi!
- Nhưng
- SẦM! Hắn đóng cửa

Nó chẳng thể làm gì được nữa đành phải quay về phòng.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Lén ăn đêm

Ôi, làm sao đây làm sao đây, làm sao để nói cho cậu ấy biết được bang ngầm là một nơi nguy hiểm nhỉ?

- Nhưngtrước giờ cậu ấy luôn quyết đoán trong mọi việc, chắcsẽ không sao đâu!
- Ừm.thế là được rồi, ngủ thôi!

Nó tự trấn an mình rồi cắn răng trằn trọc ngủ. Nhưng trong lòng vẫn chưa vui lo lắng.

- Haizzzz, cái giường này khó nằm quá đi! Nó bị mất ngủ trằn trọc một hồi!

Tất nhiên là khó ngủ rồi vì đồ dùng trong nhà hẳn đều là hàng nhập ngoại từ Châu Âu sang mà, sống với chị Mai Mai, nó quen dùng đồ Châu Á nên giờ chỉ nằm trên cái giường ngủ mới thôi cũng khôn khổ rồi.

- Đúng thật là, người cứng ngắc dùng đồ cứng ngắc! (Ý nó muốn nói là hẳn lạnh lùng, cố chấp là cứng ngắc, dùng đồ cũng cứng ngắc như tính cách của mình, chị này cũng vắn về lắm đó!)

Nằm được một lúc nữa, cái bụng của nó không nằm yên cứ réo lên:

- Sao chị Mai Mai bảo gọi cho mình mà không thấy, bụng đói luôn rồi nè!

- Chắc phải đi ăn no cái đã, sau đó chủ động gọi cho chị ấy vậy!

Nó nhủ thầm rồi đứng dậy đi xuống nhà ăn cực sang trọng. Nó ngo ngắc ngấm nhìn, may sao gặp được bà quản gia, nó chạy tới hớn hờ hỏi:

- A, bà quản gia đây rồi, thế mà con tưởng không có ai! Hihi

- Con có chuyện gì sao?

- Dạ, đúng ạ, con đói bụng quá, bà có gì cho con ăn không ạ?

- Hả? Con muốn ăn đêm sao? Bà cười hỏi

- Vâng, nó gật đầu

- Nhưng ăn đêm không có tốt cho sức khỏe đâu!

- Gì ạ? Không tốt ý ạ?

- Thôi, hay là con đợi sáng mai bà nấu cho con ăn!

- Nhưngcái bụng của con kêu nhiều lắm, giờ mà không ăn chắc con xỉu luôn đó! Nó giở cái trò nũng nịu

Công nhận chiêu đó rất hiệu quả nha! Bà quản gia đành phải đi làm bít tết cho nó đấy!

- Bà chiều con lần này thôi đó! Bà thở dài

- Dạ, nó hí hửng

5 phút sau, trên bàn ăn đã có một đĩa bít tết thơm ngon, mùi thơm sực nức vào mũi nó, nó vội ngồi vào bàn:

- Ô, đĩa đâu ạ? Không có đĩa làm sao con ăn ạ? Nó hỏi bà

- Có đĩa ở trên bàn ấy, con lấy mà dùng

- Concon không biết dùng đĩa! Nó đỏ mặt

- Cái gì? Người ta ăn bít tết có bao giờ dùng đĩa đâu!

- Nhưng con hay dùng nó!

Bà thở dài

- Tiếc là trong nhà chẳng có cái đĩa nào hết, mọi người đều phải dùng đĩa con à!

- Ăn cơm cũng dùng đĩa sao? Nó bực mình

- Không, trong mọi bữa ăn, toàn bộ là món Âu, không có mấy món Á mà dùng đĩa, cậu chủ là người hiện đại mà!

- Hiện đại gì chứ! Con chẳng thích vậy!

Cái bụng nó lại réo lên:

- Nhưng đành phải làm theo thôi, giờ mà không ăn thì chắc chết!

Nó cầm cái đĩa và con dao lên, dè chặt vào miếng bít tết, xắt một miếng nhỏ, nó đã xem phim nhiều rồi nên cũng gắng học theo:

- A, được rồi! Nó kêu lên

Đúng lúc nó định đưa miếng bít tết lên miệng thì hần xuất hiện, hần gạt cái đĩa ra làm miếng thịt rơi xuống đất. Nó tức giận ngược cổ lên xem ai làm việc này thì bất gặp ánh mắt lạnh băng của hần. Nhưng! Hiện tại nó đang rất rất đói bụng, nên không có gì cản lại được nó, nó đứng dậy:

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Chàng trai của sự nghiêm khắc

- Thiên Tùng, cậu làm gì kì vậy? Nó gắt

Hần cầm lên tay đĩa bít tết còn đang bốc hơi nóng.

- Trong nhà không có quy luật được phép ăn đêm

- Tại sao chứ? Nó hỏi rồi nhanh tay giật lấy đĩa bít tết hần cầm trên tay

Nhưng hần còn cao thủ hơn, hần đưa tay lên cao. Nó cố dúi chân lên với nhưng hần cao quá! Nó chẳng thể với được!

- Haha, nắm lùn như cô thì làm được gì! Hần cười khẩy làm nó giận tím mặt

Trông nó cứ như một cây nắm dúi chân lên với cây sồi cao lớn. Tình cảnh nhìn thật thảm thương.

- Trả đây, trả đây, mình đói bụng lắm! Nó vừa nói vừa nhảy nhảy lên

- Đói cũng không được, ăn đêm không tốt cho sức khỏe, hần cũng không phải dạng vừa

- Mình cần gì sức khỏe chứ! Làm ơn!

- Tôi nói không là không, cô không được làm trái điều luật trong ngôi nhà này! Hần vừa nói vừa nhìn cô gái nhảy như mọi cà răng cạy tai trước mặt mình, không khỏi cười.

- Cậu cười gì chứ! Mau trả cho mình!

- Không!

Hết chịu nổi rồi, nó dồn hết sức lực, nhảy cao lên một phát, con dúi làm nó mờ hết cả mắt, tay nó chỉ cần 1cm nữa là với tới cái đĩa rồi, thế mà hần lại lùi lại, tay nó vượt ra, nhưng chỉ có thể thì không phải chuyện. Đàng này nó lại mất đà chúi xuống, ngã luôn vào người hần, cái đầu của nó đang áp sát vào bộ ngực và cơ thể 6 múi của hần.

Nó ngược đầu lên, thấy hần cũng đang nhìn mình: cây nắm lùn bé nhỏ

Nó ngại ngùng, tức giận, không biết làm gì liền đá một phát vào chân hần rồi chạy biến đi, đã thế gần lên đến cầu thang, nó còn ngoái lại lè lưỡi, lêu lêu hần làm mất hần lóc lên mấy tia tức giận:

- Hừ, con nhỏ này! Hần rửa thầm

11 giờ tối, bụng nó đã không thể chịu được nữa, nó ngồi đợi mãi cuộc gọi của chị Mai Mai.

- Không được rồi, chắc chết quá! Mình đói lắm rồi!

Nó lò mò đi sang, ghé sát tai vào cửa phòng hần. Rất yên tĩnh, có lẽ hần đã ngủ say rồi. Hần cười khà khà quay ra thìCHOANG! Tiếng chậu cây hoa treo trên lan can rơi xuống khi đầu của nó vừa va vào.

Nó đứng như chôn chân xuống đất, người lạnh toát, mồ hôi đầm đìa, nhưng một lúc sau, thấy cả căn biệt thự không một tiếng động nào, nó mới thở phào đi xuống bếp.

Nó loay hoay mãi mới tìm được một hộp mì, như vớ được viên kim cương, nắm nó long lanh, tìm vào một xó ngồi ăn ngon lành:

- Ngon không? Có tiếng thì thầm bên tai nó
- Ngon, ngon lắm! Nó vừa ăn nhồm nhoàm vừa trả lời
- BỘP, tiếng cốc mì rơi xuống đất
- Tách, tay hắn chạm vào công tắc đèn, chỉ một tiếng tách thôi mà toàn bộ căn biệt thự bùng đèn sáng choang như ngọc
- Cô to gan lắm! Hắn tức giận
- Thiên Tùng, sao cậu tỉnh dậy?
- À, nhờ tiếng chậu hoa vỡ đấy!
- Xin lỗi!
- Đứng lên! Hắn kéo tay nó
- Ui đau! Bỏ ra đi mà!

Từ đầu, những gia nhân của hắn xuất hiện ồ ạt làm nó không biết che mặt đi đâu.

- Đem nhốt cô ta vào phòng, không được cho ra ngoài, và đưa chìa khóa cho tôi! Ai trái lệnh tôi cho đi tù! Rõ chưa?
- RỒ Ạ!

Nó đứng hình trước lời nói cứng như thép của hắn, những suy nghĩ mông lung còn chưa kịp dứt thì hắn đã kéo tay nó nhốt vào phòng, hắn cầm chìa khóa đắc ý đi ra, mặc kệ cho nó đập cửa ở bên trong.

- Ai bảo cô ta cứ cố chấp!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Niềm vui mong manh

Thả mình ra, thả ra! Nó đập cửa

- Thả mình ra đi mà, mình hứa sẽ không ăn đêm như vậy nữa!
- Này! Có ai ngoài đó không?
- Cứu với!

Nó gào thét mãi một hồi nhưng chẳng có ai đáp trả, đành lảng lạng quay vào, cả một căn phòng rộng lớn là thế mà chỉ có mình nó ngồi đó, trên chiếc giường màu nâu trắng đỏ. Cái bụng nó đã êm hơn được một chút, nhưng nỗi sợ hãi đang dần vây quanh, căn phòng đã bị khóa kín, nó sẽ một mình, vắng, một mình trong 3 ngày.

- Ưm, kệ đi, trước tiên cứ phải ngủ đã! Nó ngừng tự mình làm mình sợ hãi rồi trùm chăn đi ngủ.

10 tiếng sau:

- Lúu lú lo lo ~ tiếng chim hót vang động ngoài vườn của căn biệt thự làm nó bừng tỉnh.

Nó ngồi dậy và nhận ra rằng trời đã sáng. Cái bụng thì đang đánh trống âm ỉ. Nó khó khăn bước xuống giường, cả cơ thể dường như nặng trĩu:

- Vẫn khóa sao? Nó đập cửa
- Tít tít, tiếng thẻ quẹt mã phòng reo lên
- CỐP! Cánh cửa sắt bạc mở đột ngột khiến nó không kịp tránh, đầu đâm cộp một phát sụng phù
- Ui da ~ nó xoa xoa

- Xin lỗi, đây là bữa sáng của cô! Gia nhân trong nhà của hấn nói
- Ôi hay quá! Có đồ ăn rồi! Nó reo lên, quên luôn cả đau
- Chúc cô ngon miệng
- Cảm ơn na ~

Cánh cửa lại được khóa kín, nó ngồi vào bàn kê cạnh giường thưởng thức bữa ăn sáng ngon lành: măm măm, ngon quá đi! Nếu bị nhốt trong này mà vẫn được ăn thì nhốt thêm 2 tháng nữa cũng được!

Cái bụng đã no, nó lại ngồi trên giường ;

- Nói thế chứ! Không được ra ngoài chơi cũng chán thật, làm sao đây?
- A, đúng rồi! Gọi cho chị Mai Mai thôi!

Nghĩ rồi, nó chạy tới tủ xách lấy điện thoại ra gọi cho Tiểu Mai ngay tức khắc:

- Alo, chị Mai Mai!
- Như! Chị cũng định gọi cho em đây! Hôm qua chị tặng ca nên đi làm về muộn, không kịp gọi cho em!
- Hôm qua em đã chờ cuộc gọi của chị rất lâu đó!
- Chị xin lỗi, xin lỗi em! Chị sai rồi! Em sống ở đó thế nào?
- Buồn lắm ạ! Ở đây, người ta không cho mình ăn đêm! Hôm qua em ăn đêm liền bị bắt nhốt vào phòng 3 ngày!
- Cái gì? Sao lại vô lý thế? Thế em đang ở trong phòng một mình à?
- Vâng ạ!
- Hừ, cái cậu này, ngạo mạn thật mà, chị sẽ đến xử tội cậu ta!
- Chị, chị đừng làm gì đại đột không là
- Không là sao chứ?
-
-
-
-

Hai người đã trao đổi rất rất lâu.

Sau đó, nó tắt điện thoại và nằm dài trên giường.

Buổi tối, hấn từ bang phái tập duyệt trở về nhà, hấn đi lên cái cầu thang màu trắng ngoằn ngoèo nói lên phòng nó. Tít tít, cạch

Nó đang mơ hồ bỗng chợt tỉnh cơn mê

- Thiên Tùng!
- Cô có ở nhà ngoan ngoãn không đó?
- Có, có mà
- Nếu như cô chịu nghe lời thì tôi sẽ rút ngắn bớt một ngày! Cô chỉ cần ở trong phòng nốt ngày mai?
- Thật chứ?
- Ừ

- Yeah! Đã quá đi! Nó vui mừng cười

Nhưng đâu biết chuyện gì sẽ xảy ra!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Chạy trốn

- Tên chủ tịch hách dịch kia! Ra đây mau! Tiếng một người phụ nữ xinh đẹp dưới nhà vọng lên

- Chị Mai Mai? Nó giật mình chồm dậy

- Cái gì? Hấn nhú mày

Nó vội vàng chạy xuống nhà, căn nhà màu trắng tinh khôi cùng với những tấm cửa kính trang nhã lảng bóng đang chuẩn bị nứt ra bởi khí thế hùng hục của cô gái tên Mai Mai.

- Chị! Sao chị lại tới đây!

- Như! Chị nhẩy căng lên

- Nào, nắm tay chị, chị sẽ đưa em đi trốn! Em không thể bị bắt nạt được! Chị sẽ gọi cho cảnh sát tới bắt cậu ta vì cái tội nhốt phạt người vô cớ!

- Chị, ầy từ từ, đợi em, chị Mai Mai kéo nó chạy đi nhanh thoăn thoắt làm nó còn không kịp đi giày!

- Chị ơi, khoan, em đi giày!

- Trời ơi, không có nhiều thời gian đâu! Em phải chạy nhanh lên!

- Chị biết chiều cao của em khiêm tốn lắm mà, sao chạy nhanh bằng chị chân dài được chứ!

Trên cao, hấn đã nhìn thấy, hấn nhón miệng cười rồi phóng xe đi đường tắt.

Hấn cười thầm nhưng trong lòng căm phẫn, căm phẫn vì có người dám ngang nhiên đi qua mặt hấn.

Chiếc xe đã dừng lại, chặc trước mặt nó và mai mai. Hấn bước xuống xe làm cho bao người đi đường ngẩn ngơ.

- Da anh ấy trắng quá đi!

- Chụp ảnh mau!

- Ủ mau mau

Chị mai mai nhìn mấy cô gái đó rồi chẹp chẹp miệng:

- Thật là, mấy người đó bị vè bề ngoài lừa dối hết rồi!

- Á, chị, chị ơi! Hấn bước tới bên nó, nhấc bổng lên xe, làm mai mai không kịp định hình

- Này, thả em gái tôi xuống, không tôi báo cảnh sát đó! Mai Mai tức giận

Nhưng hấn nặc kệ, hấn bế nó lên xe, mặc nó vùng vẫy, hấn chốt cửa kính bên trong

Bụp bụp, mai mai đập cửa nhưng vô ích

- Chị ơi, em sợ lắm! Nó ứa nước mắt

Mai mai chẳng kịp trả lời, chiếc xe đã lao vút đi với tốc độ chóng mặt.

- Thiên Tùng, cậu đi xe nhanh vậy, làm ơn, mình sợ lắm!

-im lặng

- Nè! Cậu mà chạy như vậy sẽ gặp tai nạn đó!

- Minh thề, mình thề, mình không chạy đâu, cậu đi chậm lại đi mà!

Hắn vẫn phóng vù vù

Về đến ngôi biệt thự, nó chưa kịp mở cửa hắn đã mở ra rồi bế nó lên người, nó đập đập chân trên không trung một hồi rồi mệt quá, là đi.

Khi hắn bước lên trên cầu thang, cái cầu thang màu trắng ngà ngà khiến nó nhắm tịt mắt lại, còn hắn thì vẫn đi với tốc độ chóng mặt. Với hắn, nó nhẹ bồng như kẹo bông gòn vậy á!

- Bịch! Hắn ném nó lên giường

- Ôi đau quá!

- Đưa điện thoại của cô đây! Hắn ra lệnh

- Tại sao chứ?

- Tôi bảo cô đưa đây!

Nó run rẩy đưa máy cho hắn.

Hắn cầm lấy, vào danh bạ máy rồi xóa bỏ số của mai mai

- Xong, tôi đã xóa số người chị ngu ngốc của cô, từ giờ cô không được liên lạc với cô ta nữa.

- Hà? Sao cậu lại làm vậy? Nó ứa nước mắt

- Đồng thời, tôi sẽ tạm tịch thu tiệm cà phê của cô ta, và sẽ bắt cô ta dời khỏi đây!

Sầm, hắn đóng cửa đi ra ngoài

- Đáng ghét, thật đáng ghét! THIÊN TÙNG! TẠI SAO CẬU LẠI LÀ MỘT CON NGƯỜI NHƯ VẬY? Nó hét lên, rồi khóc gào.

Một lúc sau vì kiệt sức, nó ngủ thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Xin nghỉ nhờ

Sáng hôm sau, nó tỉnh dậy, mấp máy môi gọi: chị mai mai

Nhưng rồi nhận ra rằng mình không phải đang ở nhà cũ, một luồng điện chạy qua người nó đánh rẹt, nó bật dậy, đi vệ sinh cá nhân. Lau đi đôi mắt sưng mọng vì khóc nhiều.

Bước xuống nhà, thấy hắn, nó làm như không nhìn thấy gì, lảng đi.

- O, mọi người đâu hết rồi!

- Không có ai đâu, tôi cho họ nghỉ việc rồi

- Sao cơ?

- Cô lại đây đi!

-nó lẳng lặng bước tới

- Tôi đã cho họ về, từ nay chỉ có cô và tôi sống ở đây thôi! Cô sẽ phải làm giúp việc riêng cho tôi!

- Hả?

- Đừng cãi nữa, tôi không rảnh, mỗi buổi sáng, cô phải dậy từ 6 giờ, phải lau nhà, quét nhà, lau cửa kính, làm sao để không còn một hạt bụi nào, thêm nữa, cô phải nấu ăn cho tôi, khi nào tôi đi ngủ cô mới được ngừng việc biết chưa!

Nó nghe hết rồi quay phắt người đi.

Nó lạng lẽ lên phòng, thu dọn quần áo, xếp hết vào vali rồi khó khăn vác xuống nhà.

- Cậu ấy coi mình là gì chứ! Làm giúp việc riêng sao? Không đâu! Tìm về chỗ chị mai mai thôi!

Hắn nhìn nó đi, không chút cảm xúc, thản nhiên bật tivi lên nghe nhạc

- Tôi khuyên cô đừng đi, rồi cô sẽ phải hối hận đấy! Hắn nói mắt vẫn dán vào tivi, miệng vẫn hát theo điệu nhạc.

- Gì cơ? Mình sẽ tới chỗ chị mai mai, cậu sẽ không có cơ hội bắt ép mình nữa, mình sẽ được tự do, haha! Nó nói rồi cười

Sau 1 tiếng, bước chân nó dừng lại trước cổng nhà mai mai, nó bấm chuông một hồi mà chẳng có ai trả lời, thậm chí còn không ai ra mở cửa.

Đoán ra chuyện gì đó, nó phóng như bay tới tiệm cà phê, thế nhưng tiệm đã đóng cửa.

Tong tong tong, nước mắt nó lăn dài trên má.

- Mai mai, chị đi Hàn Quốc rồi sao? Chị bỏ em lại sao? Chị để em lại một mình sao? Sao chị đi mà không tới tạm biệt em chứ?

Cảm giác phản bội chất chứa trong lòng, nó tìm vào một nơi hẻo lánh, khóc nức nở, trời bắt đầu đổ mưa, đã quá 2 tiếng. Hắn đang đợi nó về.

- Mưa rồi! Nó thích thú đưa những ngón tay thon nhỏ ra đón những giọt nước lớn lách tách, nước mắt rơi chan hòa với nước mưa

- Chị Mai Mai, chị biết không? Em rất thích mưa, vì mưa làm cho mọi người không biết được rằng em rất yếu đuối, em đang khóc. Em phải làm sao đây? Em đã mất tất cả người thân rồi! Kể cả chị! Huhu

Trong cơn mưa tầm tã, nó kéo cái vali nặng nề ướt đầm đi, mái tóc của nó ướt mềm vì nước, cả bộ quần áo mặc trên người cũng vậy. Nghĩ lại việc khi này với hắn, nó thấy xấu hổ quá, nó không dám quay trở về nơi đó nữa, nó làm sao còn mặt mũi để đối diện với hắn chứ? Nó tự cười nói trách móc tại sao mình lại ngốc đến thế!

- Chị, chị có thể cho em ngủ nhờ qua đây một đêm không ạ? Nó đứng trước một ngôi nhà nghỉ thứ 1

- Tôi có thể cho em ngủ lại nếu em có tiền

- Tiền ấy ạ? Ememsự thật là trong người nó không có một xu

- Nếu không có thì xin lỗi nhé! SẦM! (đóng cửa)

Tại ngôi nhà nghỉ thứ 2:

- Chú ạ? chú có thể cho cháu ngủ ở đây một hôm không? Cháu không có nơi ở và không có tiền

- Xì, đồ quê mùa, không có tiền thì đi đi! Xùy xùy (xùy như xùy chó)

Tại ngôi nhà nghỉ thứ 3:

- Bác ơi, bác có thể cho cháu nghỉ nhờHẮT XỈ! Một hôm không ạ? HẮT XỈ! Cháu! Nó hắt xì hơi liên tục

- Xin lỗi, tôi sẽ thấy phiền nếu cô không có tiền, với cả nhà tôi hết chỗ ngủ rồi

Nó đi liên tục mấy ngôi nhà nữa nhưng kết quả nhận được là sự thất vọng nặng nề. Bí quá, nó đành dằn mặt quay trở lại ngôi nhà thứ nhất.

- Chịchị có thể

- Cút đi, bộ cô không có lòng tự trọng hay sao? Biến đi, cô làm dơ nhà của tôi rồi nè! Đừng đến đây thêm một lần nào nữa. Nghe chưa? Chủ nhà tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Người yêu của hấn : Tịnh Nhi

Nó quay bước đi ra, người sũng nước, đôi mắt đỏ hoe vì dính nước cay xè.

- Thế nào? Không có nơi chứa chấp chứ gì? Hấn từ đâu bước tới, mỉm cười rồi xòe ô ra che cho nó, hấn nghiêng hết về phần nó, khiến chiếc áo phong mỏng của hấn thấm mưa ướt hết.

Nó ngại ngùng đẩy chiếc ô về bên hấn:

- Cậu đã đứng, xin lỗi, mìnhhic hicmình ...huhu, mình bị chị Mai Mai bỏ rơi rồi!

- Lau hết nước mắt cho tôi! Hấn ra lệnh

Nó nghe lời vội vàng lấy tay lên lau hết nước mắt. Lời nói của hấn như có ma lực, khiến nó như không thể không nghe theo.

- Bây giờ thì về nhà! Hấn gằn giọng

- Ủ ừ, nó gật đầu

Rồi ngoan ngoãn ngồi lên xe của hấn, không gian im lặng bao trùm. Hấn mở lời:

- Tôi chắc là cô có câu trả lời cho riêng mình rồi!

- Ủm, nó gật đầu

- Haizz, chỉ 2 năm thôi mà, mọi thứ sẽ lại theo trật tự! Hấn thở dài nhìn ra xa

-HẮT XÌ

- Lạnh chứ? Hấn hỏi nó

- Há? Nó ngó người rồi nghĩ: trong tình huống này mấy cái truyện ngôn tình thường là nhân vật nam đưa áo cho nhân vật nữ nè! Thật sự lãng mạn, hay là cậu ấy cũng thế nhỉ? Nó nghĩ vậy rồi đáp

- Ủm, cũng hơi lạnh, nó thoáng đỏ mặt

- Đáng đời! Hấn nói hai từ gọn lỏn

Miệng nó búng không ra lời, cảm giác tung hứng trào ngược lên.

Điện thoại của hấn reo lên, hấn dừng xe.

- Ui da, hấn đang đi xe nhanh đột ngột dừng làm đầu nó đập đầu vào mặt kính.

Nó xoa đầu rồi ngó vào màn hình: em yêu? Thiên Tùng có người yêu rồi sao? Nó tròn mắt

- Anh đây, có chuyện gì vậy? Hấn bắt máy

- Alo, anh yêu à? Tối nay anh sang ăn tối với em nha! Em đợi anh đó

- Ủ, được rồi, anh sẽ tới, hấn khẽ cười.

- Dạ, vậy anh sang ngay nha! Em yêu anh

- Ủ, anh cũng yêu em, tạm biệt

- Tạm biệt anh!

Hấn tắt màn hình, nó ngó hấn trơ trơ

- Ai vậy? Nó tròn mắt hỏi

- Tịnh Nhi! Cô ấy là người yêu của tôi!

- Tỉnh Nhi? Người yêu?
- Sao?
- Không, mình chỉ nghĩ là Khánh Linh
- Linh có người khác rồi, cô ấy đã sang Đài Loan với Tổng Nhậm Hàn, kết hôn với cô ấy năm ngoái.
- Vậy à?
- Ủ, sắp tới nhà rồi, cô nhanh thay đồ rồi xuống nói chuyện với tôi một lát
- Ủ, nó gật đầu

Ya ~ đã quá đi! Nó ngâm mình trong bồn nước nóng, mới tắm mưa về mà được ngâm bồn thì còn gì bằng. Sau hơn một tiếng, nó bước ra với bộ đồ ngủ doraemon siêu đáng yêu màu xanh nước biển, nó lau khô tóc rồi bước xuống nhà, trông không khác gì một cây nấm xanh đội rom trên đầu. Nhìn mà cười.

- Mình xin lỗi, mình tắm hơi lâu, nó nói với hấn

Hấn tắt bỏ tivi rồi ra hiệu cho nó ngồi xuống.

- Tỉnh Nhi gọi cho tôi bao nhiêu cuộc rồi cô biết không? Đồ chậm chạp
- Nè! Cậu muốn nói chuyện, chỉ là chuyện này thôi sao? Nó nhăn nhó
- Im miệng! Cô mà nói nữa thì thu dọn đồ ra khỏi nhà đi! Đây là nhà của tôi, tôi muốn nói gì chẳng được! Hấn nói lại
- Dạ dạ, vậy cậu nói đi ạ, mình không dám nói nữa! Nó thay đổi hẳn giọng điệu nhưng trong lòng vẫn đang rửa thắm.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Tỉnh Nhi ghen ? Lỗi có phải ở nó ?

- Chắc cô cũng biết rồi! Tôi chỉ nói lại một chút thôi! Cô sẽ phải làm giúp việc riêng cho tôi, trong vòng 2 năm! Buổi sáng dậy: lau nhà, quét nhà, tưới cây, nấu ăn, rửa xe, bla bla bla!
- Nhiều vậy làm sao mình làm hết chứ? Nó cau mày
- Và điều quan trọng nhất! Hấn thay đổi sắc mặt, không thèm nghe lời nói của nó. Tôi đã có người tôi yêu rồi, thế nên giữa chúng ta chỉ nên duy trì một mối quan hệ chủ và đầy tớ, cô hiểu không?
- Một chút, nó lơ ngơ nói
- Haizzzz, cái đồ chậm tiêu, nghĩa là trong vòng 2 năm, cô không được phép có tình cảm với tôi, và tôi cũng vậy, được chưa? Ai yêu người nào trước người đó sẽ thua!
- Àừnó gật đầu
- ‘ Hoàng tử, hoàng tử, nghe điện thoại của công chúa đi ạ ‘ tiếng chuông điện thoại hấn reo lên
- Alo, anh! Sao anh còn chưa tới?
- Tỉnh Nhi, em chờ anh một lát nữa, bây giờ anh tới liền đây!
- Dạ

Hấn tắt máy để lên ghế bên cạnh rồi bảo nó: Cô ăn một mình đi, tôi đi đây! Nó khẽ gật đầu

Tiếng động cơ ô tô đã nổ và phóng đi, nó đứng dậy, chạy tới ghế sofa, ngồi bịch xuống, với tay lấy bịch bắp rang bơ ăn, vừa ăn nó vừa xem phim, thật không thể nào thoải mái dễ chịu hơn. Nó quên mất rằng mình cần phải ăn tối.

10 phút sau, điện thoại của hắn reo lên thứ âm nhạc lạnh lẽo, cứng ngắt.

- Cái gì vậy? Nó ngó nghiêng quanh quanh rồi đứng lên đi tìm

Càng đi dần về phía chiếc ghế trong bếp nó càng nghe thấy rõ hơn

- Ai đó, mau mau ra đây đi! Nó nhú mày chạy tới cầm lấy một cái chảo

- Nè, có nghe tôi nói không đó, mau hiện hình đi! Nó tiến sát lại gần

- Và12.....3.....

Nó giờ sẵn cái chảo lên, ánh mắt chứa đầy dao sắc lạnh.

- Oh no! Đây là điện thoại của Thiên Tùng mà! Ai gọi vậy nhỉ?

- Cậu ấy để quên máy ở nhà rồi, mình nghe thay cậu ấy vậy!

Nghĩ rồi nó cầm máy lên:

- Alo anh! Sao anh lâu tới quá vậy? Đầu máy bên kia nói

- À, a...alo, bạn là ai thế? Nó hỏi

- Ai vậy? Tôi là Tĩnh Nhi, người yêu của anh Tùng

- A, vậy bạn là Tĩnh Nhi, Thiên Tùng bỏ quên máy ở nhà, cậu ấy đang trên đường tới chỗ bạn đó!

- Àvậy sao? Cảm ơn nhé!

- Ừm, không có gì đâu! Tạm biệt

TÚT TÚT TÚT(tiếng tắt máy)

Cô là Tĩnh Nhi, 23 tuổi, là con lai Hàn của một nhà thiết kế thời trang nổi tiếng, sắc đẹp phải nói là nghiêng nước nghiêng thành, đẹp sắc nét, đẹp tuyệt vời, một sắc đẹp đậm chất Châu Âu. Cô sau khi tắt máy, đã ngồi một mình trong nhà ăn, không khỏi suy nghĩ, tại sao trong nhà anh ấy lại có một nguwofi con gái, anh ấy không hề nói với mình!

Bỗng đâu, từ đằng sau cô, có một bàn tay của người con trai khẽ che mắt, cô nhận ra, khẽ gỡ bỏ tay người đàn ông đó rồi ngồi im lặng

- Tặng em, hắn nói rồi cười, bó hoa này anh mới mua trên đường tới đây đây!

- Anh đi về đi! Cô giận dữ

- Tĩnh Nhi, em có chuyện gì vậy? Hắn hỏi, đặt bó hoa xuống bàn

- Anh, chẳng phải chúng ta đã nói: có chuyện gì cũng phải nói với nhau hay sao! Vậy mà trong nhà anh có một cô gái khác lạ mà anh không hề nói với em một lời, anh đang che giấu em điều gì đúng không?

- Cô gái khác lạ nào? Em nói gì anh không hiểu!

- Anh đừng giả vờ nữa, anh đi về đi nhanh lên, mau về với cô ấy đi! Đừng tới gặp em nữa! Cô nói rồi đẩy hắn ra ngoài

- Tĩnh Nhi, em phải nói rõ ra thì anh mới hiểu được, em ghen không lí do như vậy sẽ khiến anh cảm thấy có lỗi đấy! Hắn giữ lấy nắm cửa

- Em không muốn nghe anh giải thích! Anh mau đi đi! Cô đẩy hắn ra rồi đóng sập cửa vào, cô chui lên phòng khóc nức nở.

Hắn đập cửa mãi cô không dậy mở liền phóng xe về

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Chiến tranh bùng nổ :D

Sau hơn 1 tiếng đi xe, cuối cùng hắn cũng về được đến nhà. Trời đã tối, rất tối rồi.

Hắn mở cửa vào nhà, nó vội tắt tivi, buông bịch kẻo xuống, nó cầm điện thoại chạy ra đưa cho hắn:

- Thiên Tùng, cậu để quên điện thoại nè!

Ánh mắt hắn chợt lóe lên một tia lửa

- Thì ra là cô à?

- Sao vậy? Nó mở to mắt

- CÔ ĐÃ LÀM CÁI GÌ THẾ HẢ? Hắn nói lớn khiến nó giật mình

- Làm gì là sao? Mình đã làm gì chứ? Nó lùi lại mấy bước

- Có phải lúc tôi đi, tình nhi gọi tôi, cô nghe máy và bảo tôi để quên máy ở nhà?

- Đúng đúng vậy

- Này, cô quen thói tự tiện ở đâu thế hả? Cô không được dạy dỗ từ tế sao? Chẳng lẽ ở đâu cô cũng vậy, tự do tự tiện, ngay cả điện thoại người khác cô cũng cầm lên nghe sao? Hả? Đúng là không biết gì mà! Cô là con gái mà như vậy đây! Nhờ cô mà bây giờ Tình Nhi giận tôi luôn rồi! Cái đồ trơ trên, khó ưa! Hắn nói một mạch rồi bực tức giật lấy máy, đi lên phòng

- Cái đồ trơ trên sao? Không được dạy dỗ từ tế sao? Người đó là cậu mới đúng, nó hét lên. Tự dưng về nhà rồi nói mấy câu này, xúc phạm mình rồi bỏ đi một nước, như vậy mới là người được dạy dỗ à?

Hắn đứng từ trên tầng, nói với nó:

- Giúp việc, đi lên đây nhanh!

Nó nuốt oan ức vào rồi đi lên, theo hắn đi vào thư viện:

- Đêm nay cô đừng ngủ, giúp tôi lau dọn lại thư viện này, từ giờ tới sáng cô phải làm xong đó, thỉnh thoảng tôi sẽ tới kiểm tra, nếu còn thấy bản tôi sẽ bắt cô dọn lại, rõ chưa?

- Hả? Cái gì đây, khi này thì xúc phạm mình đủ điều, giờ lại bắt mình lau dọn thư viện, mình còn chưa ăn gì đó!

- Chưa ăn là lỗi của cô, còn đứng đó mà nói thì sáng bây giờ, thà cô bắt tay vào làm đi thì còn tốt hơn nhiều!

- Nhưng, thư viện lớn thế nàycậu sẽ giúp mình chứ? Nó hỏi

- Giúp cô? Hắn cười khẩy, tôi giúp cô thì cô có giúp tôi làm lành với Tình Nhi được không?

- Cậu đang giận mình sao? Giận vô cớ sao? Cậu không nói ra thì làm sao mình biết được? Đúng là giận cá chém thớt!

- Ừ, tôi giận cá chém thớt là việc của tôi, còn việc của cô bây giờ là lau dọn đi! Hắn nói rồi dúi vào tay nó cái chổi bông lau bụi

Nó nhận lấy rồi đi lau cửa kính.

- Ui, đói bụng quá đi, thế này làm sao mà làm? Nó vừa than thở vừa quờ quờ tay

- Này! Cô đang tội nghiệp cho tấm cửa kính ấy à? Mạnh tay lên! Hắn đứng từ đằng sau nói lớn

- Thiên ... thiên tùngcậu chưa đi sao? Nó giật mình quay người lại

- Tôi phải cảm ơn chúa vì tôi chưa rời đi, tôi mà rời đi không biết cô sẽ làm trò gì đây!

- N...nè! M...mình không có làm gì đâu nha! Mình đang làm rất chăm chỉ đó!

- Cô nói suông như vậy thì bắt ai tin đây? Nhanh làm đi!

- A, dạ dạ, nó gật đầu lia lịa rồi quay lại lau, lau lau lau lau

5 phút sau, cái bụng không nghe theo cái đầu của nó, tay nó mỏi dần, con đói cồn cào bắt đầu kéo đến, hắn vẫn đứng đằng sau, dõi theo nó, nó dừng tay hỏi:

- Cậu đứng vậy không mỏi chân sao? Cậu mau về phòng nghỉ đi!

- Không, tôi sẽ đứng đây cho tới khi cô xong việc
- Hà? Nó tròn mắt
- Sao? Hấn hỏi, cô có ý đồ gì vậy?
- Không có!

Người ta thường nói có thực mới vực được đạo, không có thực trong bụng thì làm sao làm được chuyện gì! Nên nó đã đánh liều nói:

- Khi cậu đi tới nhà Tịnh Nhi ấy, mìnhđã tự do mở tivi lên xem phim vàchưa ăn gì hếtbây giờ đói bụng lắm mình không làm được!
- Cô chưa ăn thì liên quan gì tới tôi! Hấn lạnh lùng nói
- Nhưng không được ăn thì làm sao mình có sức lực để làm?
- Đừng có cãi cùn nữa! Tôi chán rồi!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Lời xin lỗi của Tịnh Nhi / Ăn tối

“Hoàng tử, hoàng tử, mau nghe điện thoại của công chúa đi ạ “

- Tịnh Nhi (hấn bắt máy), em có chuyện gì sao?
- Anh, nghĩ lại em thấy mình có lỗi với anh nhiều lắm, anh cho em xin lỗi được không? Lúc đó em đã quá nóng vội, em
- Không sao đâu, anh không để bụng mà, nhưng lần sau em đừng ghen vô cớ như vậy nữa, em đã ăn gì chưa?
- Chưa ạ, còn anh?
- Anh ăn rồi, vậy em ăn đi nhé! Anh tắt máy đây!
- Dạ, tạm biệt anh, em yêu anh nhiều!
- Ừ, anh cũng yêu em, bye bye

Tắt máy, hấn nở nụ cười tươi rói, khuôn mặt dần ra thật thoải mái, nhìn là biết hấn vui sướng biết chừng nào khi làm lành được với cô (Tịnh Nhi).

- Không ngờ khi yêu một cô gái nào đó, cậu ấy lại ấm áp như vậy, nó nghĩ
 - Nhìn gì hả? Cô mau tiếp tục công việc của mình đi chứ? Hấn thấy nó nhìn mình chằm chằm như vậy thì lên tiếng
 - Nhưng cái bụng
 - Ừ, biết rồi, cô xuống ăn đi rồi đi nghỉ, không cần làm nữa! Sáng mai liệu mà dậy sớm quét dọn nhà cho tôi
 - Rõ! Nó đồng ý nói và đứng nghiêm
- Hấn không nói gì đi ra ngoài, nó chạy theo sau.
- Nè, cậu cũng chưa ăn đúng không? Mình nấu cho cả cậu luôn nhé!
 - Ừ

Nó xuống bếp, đeo tạp dề vào, trong vòng 5 phút đã nấu xong rồi, nó bung 2 đĩa hai tay đi ra bàn nơi hấn đang ngồi đợi

- Bữa tối xong rồi đây!
- Nhanh quá đấy! Cô nấu có kĩ không đó?

- Kĩ mà, rất rất kĩ luôn, nó nói chắc như đinh đóng cột nhưng khi vừa đặt đĩa xuống bàn thì
- Cái gì đây? Cô đang muốn đầu độc tôi à? Sao chỉ có mỗi món trứng với xúc xích thế hả?
- Cậu nói vậy là sao? Sao cậu lại nghĩ mình muốn đầu độc cậu chứ? Trước giờ mình đều ăn những món này với chị Mai mai, đâu có sao đâu?
- Đừng nói nhiều, mau dọn những thứ này đi đi! Đừng để tôi phải nhìn thấy thêm một lần nào nữa! Nghe chưa? Hấn nói rồi đứng lên
- Nè, cậu không định ăn nữa sao?
- Khỏi đi, những thứ này làm sao tôi nuốt nổi
- Cậu không ăn thì mình ăn, thật làNó nói rồi ngồi xuống ghế ăn ngon lành, hấn đã đi lên trên lầu từ lúc nào
- Đúng là công tử ăn ngon quen mà! Thật hách dịch
- Đừng lảm bảm nữa, tôi nghe được điều cô nói đấy! Cô nói ai là công tử ăn ngon quen? Ai hách dịch hả? Hấn đứng trên lan can tầng 2 nói vọng xuống
- Đừng có đoán bừa nha! Mình nói vậy hồi nào? Nó cãi
- Haha, đoán bừa? Vậy là cô không biết rồi, tôi có thể nghe được tiếng ai đó lảm bảm ở cự li 500m đấy!

Nó giật mình sợ hãi nhưng vẫn vênh mặt lên cãi:

- Aiai thêm quan tâm chứ? Cậu cứ ở đó mà nghe người khác nói lên một mình đi! Nó nói rồi cúi mặt xuống ăn, để mái tóc thơm mùi hoa cỏ của mình che đi khuôn mặt đang ngại ngùng bối rối

Hấn lắc đầu nhìn nó cười rồi bỏ đi:

- Đúng là ngốc mà, cô nghĩ gì thì nó đã hiện hết lên khuôn mặt rồi!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Trêu chọc (1)

Phù! No quá! Chuẩn bị đi viết truyện thôi! Nó ôm bụng sung sướng nói sau khi giải quyết xong một đồng trứng với xúc xích

Sau đó nó đi rửa đĩa, đĩa, lau miệng, uống nước rồi đi lên phòng.

Nó vào phòng, đóng nhẹ cửa rồi mở vali ra, lục tìm nhưng không thấy xấp giấy đâu cả, nó than:

- Ôi, mình quên xấp giấy viết truyện ở nhà chị Mai Mai rồi! Giờ làm sao mà quay lại đó lấy được!
- Ở quanh đây lại không có giấy, chỉ có Thiên Tùnglà có thôi!
- Hừ, cái tên hách dịch đó! Đành phải sang xin cậu ấy vậy!

Nghĩ là làm, nó chạy sang gõ cửa phòng hấn:

- Cô vào đi!

Nó tròn mắt hỏi hấn:

- Sao cậu biết là mình hay vậy?
- Thì sống ở đây chỉ có tôi với cô thôi mà!
- Àừ ha! Mình quên mất! Nó cười cười
- Cô sang đây tính làm phiền tôi tới bao giờ vậy, tôi còn rất nhiều việc cần giải quyết! Hấn dừng bút viết

- Hi hi, cũng không có gì đâu, mình chỉ muốn khoảng 100 tờ giấy
- Ồ, giấy ở bàn máy đang kia, cô cứ tới mà lấy
- Thật hả? Cảm ơn cậu nha! Nó cảm ơn rồi rít, không ngờ lại đơn giản như vậy

Nó đếm đúng đủ 100 tờ rồi bước đi, ai ngờ vấp phải một vật gì cứng cứng.

Nó cúi xuống dựng lên: hóa ra là cây đàn guitar

- Thiên Tùng biết chơi guitar sao? Nó nghĩ, ngẫu quá à! Cậu ấy vừa đẹp trai lại vừa giỏi nữa
- Woa, nhiều guitar quá đi! A! Piano nữa kia! Cà trống nữa! Sao nhiều vậy? Tới lúc này nó mới ngờ ngàng ngược cổ lên, trên tường treo bao nhiêu là guitar
- Cô nhìn đủ chưa? Nếu đã xong rồi thì mau ra ngoài đi! Tiếng hán lạnh nhạt cất lên
- Nè nè, cậu biết chơi nhiều nhạc cụ vậy sao? Nó mon men lại gần hỏi, phá tan lời nói của hán
- Ủ, đúng vậy
- Mình chưa được nghe chơi guitar bao giờ đâu đó! Khi nào rảnh cậu đánh cho mình nghe nha!
- Ủ được thôi! Hán gật đầu
- Yeah! Nó nhảy cẫng lên
- Vậy giờ mình ra cho cậu làm việc đây nha! Nó ra ngoài đóng cửa
- Hay quá! Guitar guitar guitar! Nó nói không ngừng
- A! Guitar sao? Nó thốt lên, sao mình không cho nam chính trong tiểu thuyết mình sáng tác biết chơi guitar nhỉ? Nó đột nhiên nảy lên một ý tưởng cho tập truyện mới của mình

Rồi chạy vào, kéo ghế ra, ngồi ngay vào viết không nó sợ một lúc sau nó lại quên ngay, tính nó vậy mà, đầu thu được rất ít dữ liệu, nên phải làm ngay và tức khắc.

- Bắt đầu câu chuyện, là về một cô gáibla bla bla

15 phút trôi qua, nó đang hí hục viết, viết và viết.

- Cộc cộc cộc, có người gõ cửa
- Ai thế ạ? Nó ngồi yên vị ở ghế hỏi người đứng ngoài cửa
- Cho hỏi ai ngoài đó? Vẫn ngồi ở ghế
- Ấy chết! Nó tự lấy tay mình đập vào trán, trong nhà này còn ai ngoài người đáng ghét đó nữa! Hihi, mình ngốc quá à!

Ngồi tự ki một lát nó mới đứng dậy chạy ra mở cửa.

Hán đứng đó, tức giận, nó sợ hãi lùi lại:

- Cô đúng là to gan! Cô định để chân tôi đông cứng lại mới ra mở đúng không?
- Không cómình không cố ý, hãy tin mình
- Tại sao tôi phải tin cô chứ? Né ra mau! Hán khề nhấc gọng kính lên rồi đẩy nó sang một bên, bước thẳng vào phòng
- Nè, đây là phòng của mình đó! Cậu đừng tự do đi lại như vậy chứ!

Hán ngừng bước, quay lại, đứng đối diện với nó, cúi người xuống, ghé sát vào mặt nó:

- Phòng của cô, nhưng nhà của tôi! OK? Nhưng thôi, nếu cô muốn phép lịch sự khi vào phòng thì cũng được thôi!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Trêu chọc (2)

Nói rồi hắn quay ra chỗ cửa phòng và gõ nhẹ 3 tiếng

- Tôi vào được chứ? Hắn khẽ nghiêng đầu hỏi sau đó cười, nụ cười như ánh mặt trời, đẹp không tả xiết với hàm răng trắng đều tăm tắp mà mọi cô gái đều muốn nhìn thấy trên khuôn mặt lạnh băng của hắn, nhưng với nó thìmột nụ cười thể hiện sự gian tà và trêu ghẹo.

- Ê, cô nghĩ gì vậy hả? Còn không mau nói cho tôi vào, hắn nói, kéo nó ra khỏi những suy nghĩ điên loạn, làm cho nó giật mình, nó khẽ đưa mắt nhìn hắn, nhìn khuôn mặt của hắn, nhìn những sự trêu chọc hiện rõ trong đôi mắt, nhưng rồi cũng phải cúi mặt xuống, ngập ngừng

- Cậu vào đi!

Hắn bước vào, nói băng quơ:

- Đã không được dạy dỗ tử tế rồi lại còn bày đặt

Nó ngước mắt lên nhìn hắn, đôi mắt ngu ngơ dần chuyển sang sự tức giận. Hắn cười cười rồi lắc đầu nói:

- Không phải nói cô đâu nha! Đừng nhìn tôi như vậy chứ!

Nó im lặng, chỉ có 2 người ở đây thì hắn nói ai, chẳng lẽ nhà có ma? Cậu ấy vào đây có chuyện gì thế nhỉ?

Nó vừa tỉnh được giấc mộng, chưa kịp hỏi thì đã thấy hắn đang cầm tờ giấy nó đang viết lên đọc:

- Anh ơi, anh đừng bỏ em mà, em không thể sống thiếu anh đâu! Tiểu Lan khóc sụt sùi xuống chân Lam Kì, nhưng Lam Kì ác độc không những không đứng lại mà còn đẩy mạnh chân Tiểu Lan ra. Trời đang mưa thật to. Cái gì thế này? Hắn nhíu mày về không hiểu

- A! Cái đó lànó hốt hoảng chạy ngay tới

- Tiểu Lan như một con mèo nằm ngay giữa đường, người ướt mềm, cô tuyệt vọng không muốn đứng dậy đi đâu nữa, bóng dáng

- Đừng đọc nữa! Nó hét lên chớp lấy tờ giấy nhưng không kịp, hắn đã đưa tờ giấy lên trên cao và tiếp tục đọc

- Bóng dáng Lam Kì đã dần khuất xa trong sương mờ. Haha, trời đang mưa mà lại khuất sau sương mờ sao? Haha, hắn cười lớn, trong khi nó vẫn đang cố dúi chân lên để lấy lại tờ giấy

- Thiên Tùng, cậu đừng đọc nữa! Trả cho mình đi! Nó nhảy nhảy lên

- Cô đang học viết truyện ngôn tình à? Vậy thì để tôi đọc rồi cho nhận xét!

- Không, trả đây!

- Tiểu Lan đã dần tiếp đi vì mệt thì vừa lúc đó

- A, giật được rồi! Nó thở phào vì đã cướp lại được tờ giấy từ tay hắn

- Cô dám! Hắn trừng mắt nhìn nó

- Saosao nào? Nó là của mình mà! Nó sợ hãi nhưng vẫn lên mặt

- Haha, tôi chỉ đùa thôi mà! Nhìn mặt cô kia, xanh như tàu lá vậy! Hắn cười nhưng rồi lại dập tắt ngay

- Cô viết khá lắm! Hắn cúi người xoa đầu nó

- Thật sao? Nó nhảy lên mừng rỡ

- Đùa thôi, thay vì viết mấy cái vớ vẩn này thì tìm hiểu cách nấu ăn đi, sáng ngày mai đừng để tôi phải ăn trứng với xúc xích nữa! Hắn trở mặt ngay

- Nè, vậy là sao chứ?

- Sao trắng gì, tai cô bị điếc sao? Hắn nói rồi đi ra ngoài

Nó ngo ngắc: thật sự mục đích của cậu ấy khi vào đây chỉ để đôi co với mình?

Chương 79: Cafe . Đáng yêu

Hắn quay trở về phòng, dáng vẻ ung dung, trầm mặc lại hiện rõ trên đôi mắt xanh biếc của hắn. Sau khi nói chuyện với nó, hắn thấy mệt, cái miệng của nó nói không ngừng, đáp lại mọi lời nói của hắn, đôi khi còn nói ngốc khiến cho hắn chẳng thể để im (phải giải thích ý)

Đạo này ở công ty hắn có biết bao nhiêu việc, khiến hắn phải thức khuya để làm việc. Còn cả việc ở bang The Dark, không biết đã chặn bị chiến đấu đến đâu rồi! Ôi thật làm hắn điên đầu mà!

2 giờ đêm

Trong căn phòng vẫn sáng ánh đèn vàng huyền bí, bên chiếc máy tính, khuôn mặt của hắn vẫn còn đang đắm chiều, công việc không cho phép hắn được nghỉ ngơi.

Bên phòng nó, ánh đèn ngủ sáng dịu soi khẽ vào khuôn mặt rạn ngời của nó. Nó tỉnh dậy sau một giấc ngủ sâu, ngó nhìn chiếc đồng hồ báo thức:

- Mới 2 giờ, mình còn 4 tiếng để ngủ

Rời khỏi chiếc chăn ấm áp, nó định bụng đi xuống nhà uống nước sau đó đi ngủ tiếp, đi qua phòng hắn, nhìn qua khe cửa thấy vẫn sáng ánh đèn vàng, nó khẽ mở cửa, nhìn thấy hắn đang chăm chú đánh máy, nó nghĩ thầm:

- Nhìn máy tính nhiều vậy, thảo nào cận nặng, đeo cái kính dày cộp à!

- Nhưng đã 2 giờ sáng rồi sao cậu ấy vẫn chưa đi ngủ nhỉ? Nó nghĩ thầm

- À đúng rồi, hay là mình pha cho cậu ấy một tách cafe vậy, nó sẽ khiến cậu ấy tỉnh táo hơn

Nghĩ là làm, nó xuống dưới nhà bếp, pha cho hắn một tách cafe, mang lên rồi rón rén bước vào phòng hắn, nó khẽ tới bên nơi hắn đang làm việc

- Cậu nghỉ một lát, uống cafe đi này!

Nghe thấy tiếng nói, hắn ngừng tay, ngược mắt nhìn lên, thấy nó đang mỉm cười, tay cầm một tách cafe bốc hơi nóng nghỉ ngơi

- Cô làm cho tôi à? Hắn hỏi

- Ừm, nó gật đầu, vì mình mới tỉnh dậy, đi ngang qua thấy cậu làm việc chăm chỉ quá! Nên chỉ muốn làm cái gì đó thôi

Đôi mày thanh tú của hắn hơi giãn ra, hắn cảm lấy, khẽ nhấp môi uống. Cafe vừa tràn vào miệng, lập tức hắn thấy vị ngọt thanh khiết, và cả vị hơi đắng đắng của cái gì đó:

- Cô bỏ thêm lá trà xanh đúng không?

- Sao cậu biết hay vậy? Nó ngạc nhiên

- Có vị hơi đắng mát mà

- Thông minh quá à! Trà xanh giúp chúng ta thêm tỉnh táo đó, nên mình mới cho thêm vào

- Ừ đúng là như vậy, hắn khẽ mỉm cười rồi đặt tách cafe lên mặt bàn

- Cảm ơn cô, cafe trà xanh ngon lắm! Hắn cười, nó làm tôi có động lực hơn rồi!

Nó vui, vì được hắn khen, lời khen được cho là hiếm hoi khi hắn ở cạnh những người khác giới

- Không có gì, chuyện này nhỏ xiu xiu như con kiến thôi mà! Nó chụm tay lại còn nhỏ như con kiến mình họa cho câu nói của mình làm hắn chột cười

- Cô ta / Cậu ấy cũng đáng yêu đấy chứ? Đó là điều mà cả hắn và nó đều đang nghĩ hiện tại

Nó đưa bàn tay thon nhỏ của mình lên vẫy vẫy:

- Thôi, mình đi ngủ đây, không làm phiền cậu nữa! Nếu buồn ngủ thì đừng cố quá sức, nó sẽ làm cậu ốm đó!
- Tôi biết rồi, cảm ơn cô! Hấn khẽ mỉm cười
- Ngủ ngon, nó nói
- Ngủ ngon, hấn nói

Nó đi ra khỏi phòng hấn, đóng cửa lại, cảm thấy trái tim đang đập thình thịch trong lồng ngực, tâm trạng dường như phấn chấn hẳn lên. Nhưng ôi sao thế này? Đôi mắt của nó, đã tỉnh ngủ hẳn rồi! Làm sao ngủ lại đây? Huhu, tiếng trái tim nó đang thốn thốn vang tận đáy lòng. Nó đi vào phòng, bật đèn lên và quyết định sẽ ngồi viết tiểu thuyết tới sáng, không ngủ nữa. Thiên Tù làm được thì mình cũng sẽ làm được thôi!

Bên phòng hấn, ánh đèn vẫn sáng, hấn đang ngồi nhâm nhi tách cà phê nó pha, thật sự không thể rời khỏi hương vị ngọt ngào của tách cà phê này. Hấn thậm chí biết ơn nó, cô gái bé nhỏ thích quan tâm người khác mà lâu lắm rồi hấn mới gặp được. Cứ như bước ra từ truyện cổ tích. Cảm giác yên bình đang bủa vây lấy hấn.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 80: Kí ức hiện về . Rào cản vô hình xuất hiện

Ríu rít ríu rít, tiếng chim hót trong vườn hoa cùng những tia sáng lấp lánh chiếu rọi vào mắt nó, nhưng điều đó không thể ngăn cản được giấc ngủ vàng ngọc, nó ngủ gục ngon lành bên xấp giấy tiểu thuyết, trên chiếc bàn vẫn còn sáng ánh đèn. Bên ngoài đã bắt đầu vang lên tiếng gõ cửa:

- Cốc cốc
- Như! Giúp việc! Cô đã dậy chưa? Đã 6 giờ rồi, giọng nói quỵn rữ của hấn cất lên

Nhưng công chúa ngủ trong rừng nhà ta vẫn ngon giấc. Bên ngoài, tiếng gõ cửa ngày càng dồn dập hơn.

- Con nhỏ này! Hấn nghiêng răng
- DẬY! DẬY MAU! Hấn không chần chừ đập cửa xông vào nói lớn.

Hàng mi nhỏ nhắn của nó khẽ rung lên rồi lại sụp xuống, lại chìm vào giấc ngủ. Tiếng gọi dậy dậy mau của hấn vẫn vang lên đều đặn. Hấn gọi mãi lay mãi nó vẫn không dậy, liền mỉm cười:

- Được lắm, hãy đợi đấy!

Hấn xuống nhà, mang lên nào cháo, nào nôi, nào muối, nhẹ nhàng đi lên phòng nó, gõ từng hồi:

- KENG KENG KENGgõ muốn cháy cả cái chảo cái nôi, nhưng tất nhiên hấn đã phải trang bị trước cho hấn bằng cách nhét bông vào hai tai.

Tiếng gõ keng keng đập như liên thanh vào tai nó, nó khó chịu thức dậy, đảo đôi mắt gấu trúc của mình ra xung quanh tìm “ hung thủ phá vỡ giấc ngủ vàng ngọc “

- Hừ, ai chơi trò gì kì thế nhỉ? Nó mở căng mắt ra hỏi “ ông trời “
- Là tôi làm đấy! Cô tính sao? Bây giờ đã hơn 6: 30 rồi! Hấn tiến tới đứng trước mặt nó
- Á á, quái vật! Nó giật thót mình khi vừa ngược mặt lên đã nhìn thấy cặp mắt sát khí của hấn
- Quái vật? Không có con quái vật nào có gương mặt và thân hình hoàn mĩ như tôi đâu, hấn khẽ cười
- Haizzzz, vừa sáng sớm đã có người “ tự sướng “ rồi ! Nó thở than trêu chọc lại hấn
- Ủ, tôi tự sướng đấy! Còn hơn đồ chân ngắn như cô! Hấn cũng không vừa
- Nè, chân ngắn cũng có giá trị lắm đó! Đâu phải cứ chân dài như cậu người ta mới yêu!
- Ủ, nó lại thế đấy! Ở đời ai mà yêu nổi cô chắc tôi đi đầu bằng đất!

- Cậu thật quá đáng mà! Nó lao tới định đâm hấn thì hấn chạy đi mất, hai người đuổi nhau vòng vòng

Cho tới vòng thứ 5, hấn đứng sững lại, gờ tay ra:

- Dừng! Hấn ra lệnh

- Sao? Nó hỏi

- Nhìn lại cô đi! Đồ ngu chưa thay, đầu tóc bù xù! Cứ như con hề ấy! Vẫn giống như cô 10

Hấn đang nói bỗng ngừng lại, các bạn có đoán ra điều hấn định nói không nhỉ? Đó là: giống như cô 10 năm về trước vậy! Nghĩ đến đó, hấn bỗng thay đổi ngay sắc mặt, khuôn mặt lạnh giá như băng trôi ngàn năm. Hấn nhớ tới mục đích của việc bắt ép nó về đây, ở cùng nhà, làm giúp việc cho hấn. Tất cả chỉ vì 10 năm trước, hấn yêu nó, việc nó rời đi khiến tình yêu của hấn trở thành nỗi thù hận. Hấn quyết tâm đi tìm lại nó, hành hạ nó để bù trừ lại nỗi đau khổ của hấn ngày xưa. Nhưng hiện tại Sao thế này? Không hề có việc trả thù ở đây! Sao hấn phải chạy đuổi nhau với nó chứ? Sao hấn phải khen cà phê của nó ngon làm gì? Chuyện gì thế này? Nó thì nhận ra được khuôn mặt biến sắc của hấn thì lo lắng hỏi: cậu có sao không? Hay mình đã làm điều gì hơi quá!

- Không, cô không làm gì, nhưng sao tôi lại nhìn ra được sự dơ bẩn trong con người của cô nhỉ? Lạ thật! Hấn nói

- Là sao? Dơ bẩn? Nó tròn mắt

- Đừng hỏi nữa, cô đúng là cái đồ giả ngây đáng ghét! Dơ bẩn! Hấn nói rồi đi ra đóng sầm cửa lại

- Cậu ấy bị sao vậy? Để lại nó mắt chữ O, miệng chữ A nhìn theo.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Tới công ty

Oáp! Cậu ấy khó hiểu ghê cơ! Nó vờn vai rồi đi vệ sinh cá nhân. Còn phải chuẩn bị bữa sáng cho hấn chứ!

10 phút sau, nó bước xuống nhà, đeo tạp dề vào, rồi đi tới bên tủ lạnh. Oa ~ bên trong bao nhiêu là đồ, nhiều thứ quá, nhưng nó không biết nấu cái gì. Loanh quanh mãi Cuối cùng nó quyết định: vẫn chỉ là trứng và xúc xích, hừ!

Hấn đi xuống nhà, sáng nay phải tới công ty gấp đối tác nên hấn phải mặc áo vest, nhìn thật lịch lãm và chững chạc quá đi! Nó ngừng việc nấu lại, quên mất mình đang làm gì. Nó ngó người ngắm nhìn hấn, thật thu hút. Hấn không để ý về mặt của nó, nhìn vào gian bếp, nơi nó đang nấu ăn:

- Bữa sáng tiếng nói của hấn làm nó chột tính

- Cái gì cơ? Bữa sáng? Nó ngớ người

- AAAAAA!!!!!! Chết rồi! Mình quên mất vẫn đang bật lửa, nó hét lên như điên rồi chạy tới cái chảo

- Huhu, cháy hết rồi! Làm sao đây? Nó vừa nói vừa ngậm ngùi để cái chảo cháy khét qua một bên

- Cô vụng về thật! Hấn lắc đầu ngán ngẩm, lúc thì nấu quá đơn giản, lúc thì lại làm hỏng, cô cứ như vậy thì tôi chết đói mất!

- Mình xin lỗi, cậu cứ ngồi chờ đi, rồi mình làm món khác cho!

- Khỏi đi, tôi phải đến công ty rồi! Hấn gạt ngay rồi phóng xe đi làm

- Hức, cậu ấy giận rồi, Như ời Như ời, sao mày ngốc quá vậy??? Nó tự gõ vào đầu mình

- Ui da! Đau quá! Thôi không gõ nữa!

Sau một hồi tự kỉ, nó bước tới bếp:

- Chắc chắn trưa nay phải làm những món ngon cho cậu ấy ăn mới được. Cậu ấy mà nhịn đói nữa là hại sức khỏe lắm! Nó nghĩ thầm

Rồi đi quanh gian bếp tìm lục: sách nấu ăn, sách nấu ăn, đâu rồi ta? Chắc chắn ở bếp phải có chứ! Sao không thấy có quyển nào vậy? Sách nấu ăn đâu hết rồi?

- A! Trên thư việc chắc chắn sẽ có! Nó vui mừng nhảy lên rồi chạy lên phòng thư viện. Chao ôi! Bao nhiêu là sách vở khó hiểu, nhưng cuối cùng nó cũng tìm ra rồi, cả một hàng sách dày nầu ầu. Nó như vớ được vàng, vội chạy tới, gỡ hết xuống rồi lau đi những trang sách dính đầy bụi. Lật mở từng trang ra xem. Công nhận có rất nhiều món nhưng toàn món nước ngoài: món Pháp, món Trung, món Thái, Mỹ,

- Nhiều món khác nhau quá! Biết cậu ấy thích món nào đây?

Nó ôm cả đống sách xuống dưới nhà. Xem một hồi, cuối cùng vẫn là không biết nên làm món gì.

- Phải chi mình có điện thoại ở đây thì đã có thể gọi hỏi cậu ấy, mọi chuyện đã xong xuôi rồi!

30 phút sau nó đã quyết định, một quyết định hết sức điên rồ. Tới công ty tìm gặp hân. Nó quyết tâm lắm, khí thế hùng hục. Chẳng biết suy nghĩ nào khiến nó đi tới quyết định đó.

Nó đóng cửa, đi giày cẩn thận rồi chạy băng băng đi, hỏi thăm mãi cuối cùng cũng ra, một công ty cực to, cao khiến nó ngược lên mãi vẫn không sao cho xuể.

Nó chạy ngay vào, và nhanh chóng đụng vào một người, đó là Tịnh Nhi, nhưng cô là Tịnh Nhi không hề nhận ra nó, kẻ đã gây ra nỗi hiểu lầm lần trước cho cô. Nó bị đụng rất đau nhưng vẫn phải xin lỗi người ta trước:

- Xin lỗi, mình chạy nhanh quá! Bạn có đau không? Nó hỏi

- À, không sao!

- Ừm, thế mình đi trước nhé! Một câu nói rất nhanh gọn

Nói rồi nó đi thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Bị nhốt

Nó đi lên trên tầng, leo mãi leo mãi tới tầng thứ 14 thì đứng thờ hồng hộc. Gặp một nhân viên đi ra, nó hỏi:

- A, xin lỗi, phòng làm việc của Thiên Tùng À Tổng giám đốc ở đâu ạ?

- Cô là ai? Người ấy hỏi

- Tôi? Là ai sao? À thì Cũng có thể gọi là quen thân một chút!

- Phòng của tổng giám đốc đi thêm 3 tầng nữa là tới

- Vậy sao? Vậy tạm biệt nhé!

- Khoan! Nhưng nếu cô không phải người có chức quyền cao thì không được phép gặp ngài đâu!

- Nhưng tôi có chuyện quan trọng lắm đó!

- Xin lỗi, tôi đã nói không là không! Mong cô đi về cho, chúng tôi sắp có một cuộc họp, tôi sắp trễ giờ rồi!

- Quan trọng thật mà, liên quan tới tính mạng con người đó! Cho tôi lên trên đi mà!

- Tôi đã nói không được mà! BẢO VỆ! BẢO VỆ! Người ấy hét lên

Một người bảo vệ bước tới

- Mau! Đem nhốt cô ta vào!

- Dạ vâng ạ

Bảo vệ tới kéo tay nó đi

- Á, sao lại nhốt tôi chứ! Mau bỏ ra! Đau tay lắm đó!

- Này! Này!

- Mau bỏ ra! Nó vùng vẫy!

Nhưng cuối cùng vẫn bị nhốt vào trong một phòng tối thui, không có oxi để thở

- Cứu vói! Cứu vói! Sao các người bắt người quá đáng vậy?

- Mở cửa ra! Mở ra!

Nó gào thét nhưng không ai nghe thấy cả

Thật trớ trêu, vừa lúc nó bị bắt đem đi thì hấn xuất hiện, hấn hỏi cái người vừa nói chuyện với nó.:

- Bắt đầu cuộc họp đi!

- Vâng!

2 tiếng trôi qua, nơi nó bị giam:

- Cứu Vói Thiên Tùng Nó đang thở từng hơi yếu ớt, đã 2 tiếng rồi vẫn chưa được thả nữa, trong căn phòng đã hết khí oxi, nó ngất lịm đi, trên khóe mắt còn một vài giọt nước mắt khô cứng lại. Bóng tối chìm dần vào đôi mắt bé nhỏ của nó, nó đã không còn biết gì.

2 tiếng trôi qua, nơi hấn đang họp.

- Thế nào? Còn ai có ý kiến gì nữa không? Hấn hỏi mọi người

Bỗng người khi nãy đứng lên, cô ta cũng là một trong những cấp cao của công ty, cô nói giọng đanh thép:

- Tôi muốn đề nghị Tổng giám đốc tăng cường bảo vệ của công ty lên. Có biết bao người đột nhập vào đây tự do mà không hề được đề ý. Mới cách đây mấy tiếng trước thôi. Tôi đã đụng phải một người như thế, cô ta cứ nằng nặc đòi gặp cho bằng được Tổng giám đốc, còn tùy tiện nói cả tên ngài ra, thật không biết phép tắc của công ty mà!

- Có chuyện đó à? Hấn nhíu mày, hình dáng cô ta thế nào?

- Dạ, cô ta ăn mặc rất đơn giản, dáng người nhỏ bé, khá xinh, tóc thả quá vai một chút, cô ấy nói có quen biết với ngài

- Nhỏ bé, tóc quá vai, ăn mặc đơn giản, sao giống với hấn như nghĩ ra điều gì đó

- Cô ấy hiện giờ đang ở đâu? Hấn hỏi

- Gì ạ? À tôi đã cho nhốt lại rồi ạ, cách đây khoảng 2 tiếng

- Nhốt lại rồi? Mau dẫn tôi tới đó! Hấn nói

- Ngài thật sự muốn gặp

- Đúng, mau dẫn đường!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 83: Bất tỉnh

Theo đường chỉ của cô nhân viên cấp cao, hấn bước nhanh tới bên cánh cửa sắt lâu ngày không ai nhòm ngó đã bám đầy bụi, bên trong mới càng kinh khủng với bộ ghế sofa cũ kỹ với mấy bông hoa hồng nát bươm, héo quắt, đám chuột ngày càng lộng hành khi thấy chẳng ai dòm ngó tới, chúng nhón nhọ chạy nhảy, xây hang xây ổ, trong căn phòng đó chỉ cần bước vào đã thấy mùi của bọn chuột hôi hám bốc lên nồng nặc.

Mặc cho sự can ngăn của mọi người, hấn vẫn mở cửa bước vào.

Nó đang nằm, rất yên tĩnh, trên mặt lấm lem những vết bẩn, mái tóc mềm gần che nửa khuôn mặt vì trong căn phòng không có không khí trong lành, hơi nóng bốc lên làm nó đổ mồ hôi hột, mái tóc vì thế mà ướt đi, dính vào khuôn mặt ngời sáng.

Điều hần nghĩ quả không sai, chính là nó: cô gái mà hần nghi ngờ qua lời miêu tả của người làm trong công ty.

Không ngần ngại, hần bước tới bế thốc thân hình bé nhỏ của nó lên, bước sải nhanh một cách nhẹ nhàng trong những con mắt đang trở lên của mọi người.

Trên tay hần, cơ thể nó vẫn đang run lên từng đợt, không phải vì lạnh, mà vì sợ, những lời kêu cứu không ai nghe, những con chuột chạy nhảy quanh người nó, và ngay cả khi nó nhắm mắt chuẩn bị ngất đi, những thứ hôi hám vẫn còn đang luẩn quẩn, và nó sợ những thứ đó.

Hần rất tức giận, sao nhân viên trong công ty mình lại có thể đem nhốt một cô gái bé nhỏ thế này trong một căn phòng hoang bản thiêu như vậy trong suốt mấy tiếng đồng hồ. Mặc dù không nói ra nhưng trong thâm tâm hần vẫn đang cảm thấy không hài lòng vì nhân viên trong công ty mình làm việc thiếu suy nghĩ như thế.

Chẳng mấy chốc, hần đã bế nó ra khỏi xe, nhìn xuống nó thấy bộ quần áo đang mặc lấm lem cả. Hần liền ra hiệu cho cô nhân viên này giờ vẫn lo lắng đi theo. Cô lo sợ nó sẽ tắt thở rồi cô sẽ phải nhận hình phạt thích đáng do luật pháp đưa ra, thêm nữa, cô cũng rất hối hận và mong làm điều gì để chuộc tội với nó.

Hần ngừng lại nói với cô:

- Cô cùng tôi về nhà được không? Đồ cô gái này đang mặc bị dây bẩn hết rồi, cô có thể giúp cô ấy tắm và thay đồ giúp tôi!

- Ồ, dạ dạ được ạ! Cô vội đồng ý ngay

Rồi cùng hần leo lên chiếc xe đắt tiền, hần ngồi ghế trước lái xe, còn nó và cô nhân viên ngồi ở ghế sau, nó vẫn ngất lịm đi, tựa đầu vào vai cô.

Về tới nhà, hần đỗ xe, rồi mở cửa sau, bế nó ra, cô cũng chạy theo. Cô ngạc nhiên khi vừa bước chân vào đã thấy một vườn hoa hồng xanh đang tỏa hương thơm ngát. Cô đã từng tới nhà hần khá nhiều với những bữa tiệc lớn được tổ chức ở nhà, nhìn thấy những bông hoa này nhưng chưa bao giờ thấy nó tỏa hương thơm ngát như vậy, cô vừa đi vừa nghĩ ngợi.

Hần trao nó cho cô rồi đi vào phòng thay đồ. Cô cố gắng diu nó vào phòng tắm, tắm cho nó sạch sẽ và thay bộ quần áo lấm lem bằng bộ đồ mới thơm tho, đoạn đưa nó vào trong phòng, đặt nó ngay ngắn nằm trên giường rồi đi ra ngoài, gấp hần chuẩn bị vào, cô nhìn thấy hần đã thay đồ, chỉ mặc chiếc áo phông đen cùng chiếc quần jeans phong cách thì hỏi:

- Ngài không định tới công ty làm việc tiếp sao?

- Ừ, hôm nay tôi nghỉ

- Để chăm sóc cho cô gái này? Cô nhủ mảy mòi

- Không biết, hần bình thản trả lời rồi bước vào trong, ngồi xuống ghế, đặt tay lên trán nó, khuôn mặt đầy lo âu

- Ngài đừng lo, cô ấy không sốt, chỉ là tôi tự hỏi tại sao cô ấy lại ngất đi lâu thế!

- Là một bài học cho cô! Hần nói

- Sao ạ?

- Đây là cách cô đối xử với một cô gái à? Cô ấy cũng là con gái, giống cô!

- Dạ, lúc đó chỉ là cô ấy quá cố chấp!

- Thôi, đừng nói nữa! Tôi không muốn nghe

- Vâng ạ, tôi xin lỗi! Cô cúi đầu

Nói rồi cô đi ra ngoài, để lại hần và nó trong phòng. Hần với ánh mắt lo âu đang nhìn nó vẫn say sưa nhắm mắt:

- Đồ ngốc này! Cô mau tỉnh dậy nhìn tôi đi!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Như tỉnh dậy / Đồ Phù thủy

Thế rồi đột nhiên, môi nó mấp máy, những ngón tay khẽ cử động, nó thì thào:

- Chuột Chuột Mình sợ chuột lắm! Em sợ chuột lắm chị Mai Mai ơi! Nó vừa nói vừa run lên, chiếc chăn đắp đã rời khỏi giường vì nó quấy đạp

- Như! Cô tỉnh rồi! Hấn rời khỏi ghế

- CHUỘT! CHUỘT! CHỊ MAI MAI!!!!!! Nó hét lên, cặp mắt mở to, mồ hôi đầm đìa.

Hấn đến trước mặt nó, nó đang sợ hãi, nhìn thấy hấn, nó nhảy ào tới, sà vào lòng hấn:

- Thiên Tùng, cứu mình với, mình mình đã tới tìm cậu, sau đó Một cô gái đã bắt nhốt mình Cô ấy không cho mình gặp cậu, ở phòng đó nhiều chuột lắm! Mình huhu Nó khóc

Nó nhảy tới nhanh quá, làm hấn không biết làm sao, nó vẫn cứ ôm hấn khóc như mưa, hấn khẽ vỗ vào lưng nó:

- Bình tĩnh, bây giờ tôi ở đây rồi!

Lời nói của hấn khiến nó cảm thấy yên ổn hơn, nó dần bình tĩnh lại, buông hờ hấn ra.

Vừa lúc ấy, cô bước vào, trên tay cô mang một ly nước cam mới vắt, nhìn thấy nó tỉnh lại, cô rất vui mừng, cô tiến lại gần nó hơn:

- Ôi may quá! Cô tỉnh rồi, nào, uống nước cam đi, tôi mới làm cho cô đó! Nó sẽ làm cô khỏe hơn

Nhìn thấy cô, hấn khẽ đẩy nó lên phía trước:

- Nào, cầm lấy đi, cô ấy có lòng tốt với cô đấy!

Nhưng nó thì không, vừa bị hấn đẩy lên, nó đã đứng im như tượng. Cô đưa ly nước ra, đánh mắt ra hiệu nó cầm lấy. Nó quay người lại nhìn hấn. Ánh mắt hấn ra hiệu cho nó nhận lấy. Thấy hai người nhiệt tình như vậy, nó rụt rè đưa tay lên cầm

- Cô uống rồi nằm nghỉ đi! Cô nói

- Cô là người đã gọi báo vệ tới nhốt tôi! Trong căn phòng có đầy chuột! Nó khẽ nói. Đồ phù thủy! Tôi không uống nước của cô đâu!

- Như! Ai cho phép cô nói với cô ấy như vậy? Hấn nhún mày nói lớn

- Chủ tịch, ngài đừng trách cô ấy, lỗi cũng tại tôi, tôi không biết cô lại sợ đến vậy! Như, thành thật xin lỗi cô!

Nó đứng lặng. Làm sao bây giờ? Cô ấy đã thành tâm như vậy.

- Tôi tha cho cô lần này thôi đó! Phù thủy! Nó nói

- Hahahaha cô cười lớn, hấn cũng khẽ nhoen miệng cười

- Cười Gì chứ? Nó khó hiểu hỏi

- Haha, cô đúng là trẻ con mà, dễ tha thứ như vậy!

- Nhưng mình làm đúng mà, phải không? Nó hỏi hấn

- Ủ, hấn gật đầu

Rồi hấn bảo nó:

- Cô nằm nghỉ đi! Tôi xuống nhà làm gì đó cho cô ăn!

- Để tôi giúp ngài, cô cũng nói

- Ủ

Nó bước tới, nằm im trên giường, cô đắp chăn cho nó cẩn thận rồi cùng hấn đi ra.

Dưới gian bếp, cô đang nấu cháo, hấn đang làm món salad chứa nhiều vitamin tốt cho sức khỏe. Cô mở lời:

- Cô gái ấy sống cùng ngài từ bao giờ rồi?

- Mới được một thời gian, trước đó một thời gian dài chúng tôi cũng có quen biết

- Ra vậy, cô ấy có vẻ rất tin tưởng ngài, làm gì, nói chuyện thế nào cũng để ý ánh mắt của ngài xem biểu cảm của ngài thế nào, thật là một bảo bối ngoan!
- Cũng mong là vậy lắm, chỉ tiếc đôi khi quá buồn bình! Hấn vừa cắt carot vừa nói
- Tôi lại thấy cô ấy ngây thơ và rất trẻ con! Ở bên cô ấy tôi cứ có cảm giác yên bình lắm! Một cô gái thuần khiết đáng yêu như vậy, ngài nên giữ bên mình thật chặt vào, đừng chạy mất là uống lắm!
- Chạy mất thì thôi chứ! Tôi đâu có thiếu những người con gái để chơi đùa!
- Thật là, ngài nói vậy, cô ấy mà nghe được sẽ đau lòng lắm! Cô ấy cũng có lòng tự trọng chứ! Mà chẳng phải ngài cũng có lo lắng sao? Cô nhìn hấn nháy mắt tinh nghịch đầy ẩn ý
- Không có đâu!
- Ngài chắc chứ? Khi nhìn thấy cô ấy nằm ngất trong phòng, ngài chẳng tới ngay bên cạnh bế thốc cô ấy lên đưa về nhà là gì!

Hấn sững lại, quả nhiên là có chuyện đó. Hấn cũng không biết lúc đó mình nghĩ cái gì nữa!

- Nhảm nhí quá! Cô nhanh nấu rồi đem lên phòng cho cô ấy đi! Hấn nói mặt không cảm xúc nhưng cũng chẳng biết cô nhân viên đang đứng bên cạnh, ánh mắt đầy ý cười: làm việc với nhau 5 năm rồi, chẳng lẽ tôi không biết được ngài nghĩ gì sao?

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Mắc lừa

Nó đang nằm, mắt thiu thiu nhắm, bỗng có tiếng mở cửa, nó bừng mắt tỉnh dậy:

- Món cháo nóng tới rồi đây! Cô đi trước thân hình cao lớn của hấn, trên tay bưng một bát cháo thịt nóng hổi thơm nức mũi, và đi sau là hấn, tay cầm đĩa salad nhiều trái cây

Cô tới đỡ nó ngồi dậy rồi đưa cháo cho nó cầm:

- A, nóng quá! Nó kêu lên
- Ôi tôi xin lỗi, để tôi dứt cho cô
- À không sao, tôi tự ăn được
- Không phiền đâu! Nào, đưa thìa và cháo cho tôi đi!

Bỗng tiếng chuông điện thoại của cô reo lên, cô đặt cháo xuống bàn rồi bắt máy:

- Alo, là tôi Tiểu Mộc, cô nói
- Tiểu Mộc, cô mau về công ty, có việc quan trọng cần cô giải quyết! Đầu dây bên kia trả lời
- Tôi đang có việc bận, để sau đi, nói rồi cô tắt máy

Hấn đứng cạnh đó liền nói với cô:

- Để Như tôi chăm sóc được rồi, cô về công ty đi, tôi đã vắng rồi, không thể vắng tiếp cô được
- Dạ không sao, tôi rất có lỗi với Như, cứ để tôi chăm sóc cô ấy, khi nào cô ấy ngủ tôi sẽ đi!

Khi cô vừa tiếp tục đưa bát cháo lên thì chuông điện thoại lại reo, đầu máy bên kia lại tiếp tục cuộc đối thoại như vậy. Tới tận lần thứ 5.

- Cô mau về công ty đi, tôi ổn, nó nói

Cô đã hết cách rồi, điện thoại cứ gọi dồn dập thế này

- Tôi xin lỗi, vậy cô mau khỏe nhé! Tối công ty tôi phải hỏi tội cái cậu vừa gọi điện mới được!
- Đừng làm vậy, cậu ấy sẽ buồn lắm, chắc chắn chuyện phải quan trọng mới gọi cho cô nhiều!
- Ủ, tôi cũng nghĩ thế, thôi Bye bye
- Tôi nghĩ lại rồi, giờ cô là thiên thần, không phải phù thủy nữa! Nó vừa cười vừa nói làm cô và hấn lại được một tràng cười.
- Cảm ơn cô nhiều lắm! Có dịp tôi sẽ mời cô đi chơi

Nó gật đầu.

Nói rồi cô đeo túi xách và bước ra khỏi phòng.

Chỉ còn lại hấn với nó:

- Cô ấy tuyệt quá! Vừa xinh đẹp, vừa giỏi giang, lại còn tốt bụng, tên cô ấy là gì vậy Thiên Tùng?
- Tiểu Mộc
- Cô ấy bao nhiêu tuổi rồi?
- 26
- Bằng chị Mai Mai nhỉ? Sau này phải giới thiệu cho chị Mai Mai mới được
- Tào lao quá! Hấn bước tới, ngồi xuống ghế rồi cầm cái thìa, bát cháo lên
- Để mình tự ăn! Nó nói
- Ngồi im, tôi cho cô nhịn đói bây giờ, cô ấy đi rồi, tôi phải chăm cô, há miệng ra!
- Ừm ừm, nó lắc đầu
- Đạo này cô hơi bướng bỉnh đó nha! Nói A nhanh lên
- Ừm ừm, nó lại lắc đầu
- Chữ cái đầu tiên trong bảng chữ cái là gì ấy nhỉ? Hấn cố tình hỏi nó
- Là chữ A

Nó vừa nói chữ A, hấn dứt luôn cháo vào miệng: haha, đúng là ngốc!

Cuối cùng nó cũng phải chào thua hấn và ngoan ngoãn ngồi ăn, ăn xong nó bảo:

- Cậu cũng phải xuống ăn đi đó, mình định trưa nay nấu ăn cho cậu những món ngon nhất trần đời mà cuối cùng lại thành ra như vậy đây! Để mai mình sẽ chuộc tội!
- Cô muốn làm gì thì tùy, nhưng lần sau tới tìm tôi thì phải báo một tiếng. Còn nữa, nghỉ đi! Tối nay tôi dẫn cô đi mua điện thoại
- Thật sao? Yeah! Nó đứng nhảy nhẩy trên giường

Hấn kêu nó nằm xuống rồi bắt nó ngủ, nó ngủ rồi, hấn đem công việc sang đó, vừa ngồi canh cho nó vừa làm việc.

6 giờ tối thì nó tỉnh dậy.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Hậu đậu khó có thể chịu nổi

Nó nhìn thấy hấn đang ngồi chăm chú làm việc thì không nỡ gọi, liền nằm yên vị ngắm “ zai đẹp “. Nhìn hấn thật sự rất quyến rũ, ngấm hoài mà nó không chán:

- Nếu cậu ấy không kiêu hãnh nữa thì tuyệt vời! Nó nghĩ
- Chỉ tiếc là Công tử quá! Haizzzz
- Đúng là người đẹp như siêu mẫu, mặc gì cũng đẹp! Thật thích quá đi!

Nó không chịu nổi liền giậm chân bình bịch, hấn ngừng làm việc:

Á, chết rồi! Cậu ấy sẽ phát hiện ra mất, xấu hổ chết đi được! Nó vội trùm chăn kín đầu, nằm thu lu như quả cầu tròn.

- Dậy đi! Đừng hòng qua mặt tôi! Hấn nói, giọng nói trầm đến sắc lạnh làm nó phải ngồi bật dậy như máy bật bông.

Kế hoạch thất bại, nó cười hi hi, nói:

- Xin lỗi vì làm gián đoạn công việc của cậu, mình không cố ý đâu (mình chỉ cố tình thôi)
- Xuống làm gì đó cho tôi ăn đi, có vẻ cô khỏe rồi!
- Ừ, tất nhiên là mình đã khỏe, mình là siêu nhân mà! Nó cong hai cánh tay nhỏ nhắn của mình lên như lực sĩ.

Nói rồi nó bước xuống giường, quay quay mấy vòng, không may đập chân vào chân giường:

- Ui da! Đau quá!

Nó đau quá co chân lên nhảy lò cò quanh quanh:

- Siêu nhân dỏm! Hấn nói, cô làm ơn cẩn thận giùm tôi!
- Haha nó cười trừ rồi nhảy ra khỏi phòng

Cánh cửa vừa được đóng vào, bỗng hấn nghe thấy mấy tiếng: Rầm rầm rầm. Hấn nhắm mắt, giật mình ngồi lạng. Đôi mày nhướng cao lên. Nó bị ngã cầu thang, lăn tròn từ trên xuống dưới, hấn chỉ ngồi im, mặc nó, một lúc sau, nghe tiếng nó nói:

- Một ngôi sao Hai ngôi sao Ôi, sao mà nhiều sao đến thế? Nó chóng mặt đến nỗi quay cuồng nhưng vẫn cố gắng đứng lên.
- Trời mới chiều thôi mà, sao có nhiều sao vậy chứ? Hay mình hoa mắt rồi? Hic hic
- Cô đúng là không biết cẩn thận, hấn bước tới, dịu thân hình bé nhỏ của nó tới bên ghế sofa.
- Có đau chỗ nào không? Hấn hỏi
- Nó lắc đầu

Nó khẽ nhắm mắt lại. Ngồi được mấy phút thì không còn cảm thấy chóng mặt nữa. Nó đứng dậy, mạnh mẽ bước tới bếp. Deo tạp dề vào mình, nhìn quanh, hấn ngồi đợi ở ghế. Thình thoảng lại giục nó làm nhanh lên.

Nó cố suy nghĩ xem tối nay nên làm món gì, nhưng kết quả trống rỗng, trong đầu nó chẳng có công thức gì.

Hấn đi lên phòng, tiếp tục mang laptop xuống phòng bếp làm việc. Làm việc rất chăm chú. Mấy bận nó định nhờ hấn hướng dẫn làm bít tết và mì ý, mà thấy hấn chăm chỉ quá, cũng không nỡ. Nó cứ thập thò thập thò, bước thấp bước cao tới gần hấn rồi lại quay trở về. Đúng lúc ấy hấn ngước nhìn lên, bắt gặp ánh mắt của nó, nó lảng đi như không có chuyện gì, nhưng làm sao qua được đôi mắt sắc lạnh nhìn thấu tính tường của hấn

- Có vấn đề gì thì nói đi! Hấn bảo nó

Chẳng thể giấu được nữa rồi, nó mon men lại gần, ghé sát vào tai hấn thì thầm:

- Mình không biết làm bít tết và mì ý! Cậu chỉ mình được không?

Nó gần hấn đến nỗi hấn có thể ngửi được hương sữa thơm ngọt ngào từ nó. Hấn vừa kịp nhận ra tim mình đã lỡ một nhịp bởi giọng nói êm như tơ của nó thì nó đã đứng thẳng lên rồi. Nhìn hấn ngây người, nó đoán là hấn đã từ chối nên lại lảng lảng đi. Hấn đứng dậy, đi tới bên nó.

- Tôi sẽ chỉ cho cô.
- Hà? Thật chứ? Nó nhảy lên. Mình sẽ đi lấy giấy bút ngay đây!

Thế rồi nó chạy đi. Lên phòng lấy giấy bút xuống viết công thức. Thật là nó háo hức mà!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Nắm lùn

Sau khi nó xuống, hấn đã chuẩn bị tất cả nguyên liệu. Hấn bảo nó:

- Đeo tạp dề vào cho tôi đi! Tay tôi đeo gãy rồi

- A, được! Đợi xiu

Nó đưa hai bàn tay nhỏ nhắn của mình tháo tạp dề ra, dúi chân lên đeo vào người hấn:

- Cậu cao thật đó, mét bao nhiêu zợ?

- 1m93

- Woa! Ước gì mình cao được như cậu nh? Nhìn coi, cậu cao hơn mình tận 2 cái đầu rưỡi đó! (khoảng 35 cm)

- Cô mà cao lên thì hết cái nắm lùn làm trò cười cho tôi rồi! Cứ thấp vậy đi! Hấn nói rồi khẽ cười

- Nắm lùn cũng đáng yêu lắm đó! Nó bấu môi

- Ủ ừ, nắm lùn thì đi cho cẩn thận kẻo bị bắt cóc, cái kẹo bông gòn ấy bẻ phát là xong mà!

- Ô, nó gật đầu, mình sẽ đi cẩn thận mà

- Cô mà cẩn thận được thì là phúc 3 ti đời rồi! Thôi, đừng đứng tào lao nữa, cô không muốn ăn nhanh để đi mua điện thoại à?

- Muốn muốn, nó vội chạy tới, mở nắp bút ra rồi bắt đầu ghi nguyên liệu

- Thịt bò, mì, carot, cà chua, muối, rau bín,

Đợi nó ghi xong, hấn bắt tay vào làm, hướng dẫn nó từng chút một, nó ở bên cạnh thì chăm chú ghi chép. Khung cảnh thật hạnh phúc làm sao!

- Ya, cuối cùng cũng được ăn, nó không ngần ngại đưa miếng thịt vào miệng

- AA, ngon quá đi! Thiên Tùng, cậu đúng là đầu bếp số 1 thế giới!

- Cảm ơn, cầm lấy giấy lau miệng đi, ăn từ từ thôi kẻo nghẹn đấy!

- Nghẹn sao được, mình đang rất đói bụng mà! Nó vừa ăn nhồm nhoàm vừa nói, cậu phải ăn thật nhiều vào đó, đã 2 ngày không ăn rồi!

- Ủ

Sau khi giải quyết xong đồng đồ ăn, hấn nhìn nó hỏi:

- Không ngờ cô ăn nhiều vậy mà chẳng cao lên được

- Phải đó, phải đó, mình cũng không biết lí do tại sao! Chắc mình giống ba mình

- Ba cô? Là người thế nào?

- Là người mình yêu nhất trong nhà, ba khá thấp bé, khoảng 1m65 thôi! Nhưng ông ấy qua đời rồi

- Ủ, tôi biết

- Mình chẳng biết số lần mình gặp ông ấy là mấy nhưng nó chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay, ông ấy ít gặp mình đến nỗi đôi khi quên mất là mình đã bao nhiêu tuổi, nhưng chẳng biết tại sao lần nào gặp, ông ấy cũng bồng bế mình rồi dẫn mình đi chơi, những lúc đó mình thật sự rất vui, đó là lí do mình yêu ba mình nhất

- Nhưng 13 năm cô mới lên thành phố cơ mà, vậy trước đó, ông ấy đi đâu?
- Ngày xưa ba mình đánh mặt chược, thường đi đêm không về!
- À, ra vậy
- Mình nhớ ba mình lắm, tiếc là sẽ chẳng còn cơ hội nào để gặp. Vào một đêm, ba đã đi, và đi mãi, tới giờ này mọi người vẫn không biết ba đã đi đâu. Liệu ông ấy có còn sống không? Ừm Chắc không đâu! Nó lác đầu

Hắn như chết lặng qua những lời nó kể, không ngờ tuổi thơ của nó lại tồi tệ như vậy.

Một lúc sau thì cả hắn và nó đều đi thay đồ chuẩn bị đi. Hắn vận chiếc áo sơ mi dài tay màu xanh nước biển và chiếc quần xanh cùng màu, nhìn rất hợp với nước da trắng như bóc của hắn. Tay đeo chiếc đồng hồ vàng đính nhiều hạt kim cương nhỏ sang trọng, hắn mua ở bên Thụy Sĩ với giá 10 triệu USD. Chiếc đồng hồ ngày ngày theo hắn đi làm và hắn thật sự rất quý nó. Hắn xuống nhà trước, ngồi đợi nó: sao lâu quá vậy?

Cuối cùng nó cũng xuống, nó mặc chiếc áo ngắn tay có hai dây áo bò ở ngoài nối liền với một chiếc quần bò rộng (cùng một bộ thôi) nhìn rất chi là cute nha! Nhưng hắn vừa nhìn thấy đã bảo nó:

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Vùng đất của thỏ

Ai cho phép cô mặc như vậy, cô có biết đi đêm về rất lạnh không?

- Ồ, cậu cũng mặc mát như tơ vậy mà, trời lại đang nóng lắm!
- Tôi khác cô, tôi thích lạnh
- Mình cũng thích lạnh mà!
- Cô nhất định không thay?
- Đúng
- Nhất định không nghe lời tôi?
- Phải
- Vậy được rồi, tùy cô! Chúng ta đi!
- Yeah!

Hắn khóa cửa rồi cùng nó bước ra ngoài, không khí mới trong lành và dễ chịu làm sao, những hàng cây xanh mát đang thổi gió phù phù, những bông hoa bên đường tỏa ngát hương, quyến với hương sữa ngọt ngào của nó, làm thành một mùi hương chẳng ai dám chối từ. Xung quanh đèn điện bật sáng chói, làm nó phải khẽ nhắm mắt lại, những tòa nhà cao tầng đèn sắc lung linh làm nó say sưa ngắm nhìn. Hắn và nó đang đi trên cầu, bên dưới mặt nước đang được nhuộm những ánh đèn sáng rực lên như một dải lụa màu dài tấp tểnh, có một vài con cá đang nhảy lên rồi nhảy xuống y như biểu diễn xiếc, chắc chúng muốn lên cầu chơi đây mà!

Woa! Thật đẹp quá đi! Có bao nhiêu là người đi đường luôn nè! Họ còn liên tục dừng lại để chụp ảnh hắn nữa chứ! Và họ chú ý đến luôn cả nó. Hi, đúng là đi với người nổi tiếng nó cũng nổi tiếng theo. Nhưng mà Nó quay người lại:

- Thiên Tùng nổi tiếng đến vậy, lẽ ra phải vui vẻ chứ, đằng này lại như băng trôi ngàn năm thế kia! Aissss, thật khó hiểu mà! Nhưng kệ đi!

Nó lại tiếp tục nhảy nhót:

- La là la là la, hôm nay mình sẽ đi chơi, đi thật xa, thật lâu mới về! Mình sẽ tới vùng đất chưa có ai từng sống, ở đó mình sẽ gặp được những chú thỏ con, chúng mình sẽ là một gia đình hạnh phúc! Là la là la là la
- Là la là la là la, ngày ngày chúng mình sẽ đi kiếm carot và khoai tây, mình sẽ cho những chú thỏ ăn no bụng, ăn no rồi chúng mình sẽ cùng nhau nhảy múa la là la là la, nó quay tay, múa chân nhảy nhót liên hồi

Mọi người đi đường xung quanh đều nhìn nó cười lớn, nhưng nó vẫn tiếp tục nhảy, mọi người càng nói, nó càng hát, mọi người càng cười, nó càng nhảy.

Hắn cũng trong số đó, nhìn nó rồi cười, nụ cười được cho là hiếm bởi số lần hắn cười trong năm chỉ có thể đếm trên đầu ngón của bàn tay, vậy mà giờ nó lại làm cho hắn cười tươi được.

- Là lá la, chúng ta là một gia đình thỏ, một gia đình thỏ hạnh phúc! Hàng ngày

- Này thôi đi! Hắn bước tới, dập tắt tiếng hát của nó (ơ ơ, mới này hắn còn cười mà)

- Thiên Tùng! Lại đây lại đây, nó kéo tay hắn, bọn thỏ con đang cần một người ba đó, cậu mau hát để nó có ba đi, mình đã là mẹ của chúng rồi, giờ chúng cần một người ba nữa! Nó ngây ngơ đến ngây ngốc nói với hắn

- Quên đi! Đừng mơ tôi hát cái bài lố lăng đó! Hắn cứ thế bước đi để nó chạy theo

- Cậu cứ hát đi mà, sẽ vui lắm đó! Phải cười, như mình nè! Nói rồi nó cười, khoe hàm răng trắng nõn, đều tăm tắp của mình ra làm tim hắn lỡ rớt một nhịp, hắn tần ngần nhìn nó, khi hắn vừa nhận ra trái tim vừa bị đánh động thì nó đã kéo tay hắn năn nỉ:

- Thiên Tùng, hát đi, hát đi mà, cậu hát chắc chắn sẽ rất hay!

- Stop! Dừng lại mau! Dừng nói nữa! Nếu còn nói nữa tôi sẽ quăng cô xuống cầu ngay lập tức.

Nhìn nước dưới cầu rộng lớn thế kia, nó lại không biết bơi, thôi, đành cam chịu số phận vậy. Hắn sai bước chân nhanh đi trước, cười thầm, nhưng nó chẳng biết điều ấy, chỉ biết lèo đèo thần thờ theo sau. Đột nhiên, một chú thỏ lông trắng như bông nhảy tới bên chân hắn.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Nam phụ xuất hiện

Chú thỏ nhảy quanh chân của hắn:

- Sao lại có con thỏ ở đây thế này? Hắn nói

- Hà? Thỏ hà? Nó thốt lên rồi chạy ngay tới

- Woa, đúng là một chú thỏ, xinh quá! Nó vui mừng bế chú thỏ lên tay, nựng nịu

- Nó ở đâu chạy đến vậy? Nó hỏi hắn

- Tôi không biết nhưng cô bỏ nó xuống đi, dơ lắm!

- Cậu đúng thật là công tử chính hiệu, nhìn nó sạch như thể này cơ mà! Đúng không bé thỏ?

Chú thỏ khê rung tai tỏ ý mừng theo lời nói của nó.

- Cha, lông mịn thật, em thỏ này “xịn” ghê đó! Nó nói

- Mindy! Mindy! Em chạy đi đâu rồi? Mindy!

Bỗng nhiên có tiếng gọi làm nó khê ngừng đầu lên nhưng tay vẫn vuốt ve con thỏ con.

- A, đây rồi! Mindy! Em chạy đi đâu vậy? Làm anh tìm mãi! chàng trai đó lên tiếng và chạy tới bên nó

- Vậy ra bé thỏ này là của bạn à? Đây, bạn đỡ lấy đi!

- Cảm ơn nha! Mình vừa quay đi mà nó đã chạy biến rồi! Nhóc thỏ này, cứ thích chạy nhảy lăng xăng, anh tìm em mệt lắm đó! chàng trai mắng yêu chú thỏ

Trước mặt nó bây giờ là một chàng trai trẻ, thật sự rất đẹp trai với đôi mắt to tròn màu bạch kim, sống mũi cao thẳng đứng, làn da trắng bóc, đôi môi đỏ mọng nước cùng giọng nói truyền cảm ấm áp nghe muốn xiêu lòng, chỉ thích được nghe nói tiếp. Chàng cũng rất cao nha, cao hơn nó 2 cái đầu (khoảng 1m85), bụng 6 múi rõ ràng, ngực nở săn chắc, style ăn mặc chuẩn phong cách Hàn Quốc. Đã đẹp trai, cao ráo, body đẹp lại yêu động vật thế này, nàng nào mà chẳng mê chứ!

Hắn đứng nhìn, quan sát nó xem nó có nhận ra điều gì không. Nhưng đợi một lúc chẳng thấy nó nói gì liền chủ động hỏi:

- Cô không nhận ra đây là ai à?

- Hà? Ai cơ? Nó hỏi, bạn trai này à? Không, không biết! Nó lắc đầu

- Thử nhìn kĩ đi!

Nghe lời hắn, nó ngước cao đầu lên nhìn chàng trai ấy và nhận ra rằng, khuôn mặt này trông rất quen, giống với ai đó mà ngày xưa nó từng gặp.

Nhưng lẽ nó nói ra mà sai thì xấu hổ lắm, nên nó kéo tay hắn, đối chân lên ghé vào tai thì thầm:

- Có phải cậu ấy là Khiêm không?

Hắn nhìn nó gật đầu.

- Ôi, là thật, Gia Khiêm! Nó nhảy căng lên, cười tít mắt lại

- Ồ, cậu là Khiêm nhìn nó nói

- Mình là Như nè!

- Hà? Như thật sao? Gặp được cậu thật vui quá! Khiêm cũng nhảy lên

Hai người nắm tay nhau nhảy vòng vòng đến tức cười.

- Cậu đẹp trai quá mức tưởng tượng rồi đó! Nó nói

- Cậu cũng đẹp quá mức tưởng tượng đó! Khiêm nói

- Hahahaha, và cả hai cùng cười

Tiếp đó, ba người bọn họ kéo tay nhau vào một tiệm cà phê đối diện, nói là cả 3 kéo cho oai chứ thật ra chỉ có nó với Khiêm là ra sức kéo hắn thôi, hắn không thích ở mấy nơi đông người nên phải chần chờ một lúc lâu mới bước vào.

- Gia Khiêm! Nó gọi, cậu cho mình nếm Mindy một lát được chứ? Nó hỏi khi Khiêm đag ôm trên tay chú thỏ có đôi mắt long lanh nhìn là trúng bùa yêu

- Được thôi, em ấy cũng có vẻ quán cậu lắm! Khiêm cười rồi đưa Mindy cho nó

- Hìhì, nó cười, dễ thương quá à! Cậu mua em ấy ở đâu vậy?

- Ở bên nước ngoài đó! Mình nuôi em thỏ này khá lâu rồi nên yêu thương như người nhà cả

- Ồ vậy sao? Nghe có vẻ vui quá! Nó không khỏi giấu nổi niềm vui sướng khi gặp lại người bạn cực tốt ngày xưa

Cả 3 cùng bước vào quán, ngồi cùng một bàn rồi cùng ngồi trò chuyện vui vẻ, hắn nói rất kiệm lời, chủ yếu là nó và Khiêm nói, hai người cùng ngồi ôn lại kỉ niệm xưa. Tối tận bây giờ Khiêm mới thổ lộ rằng, ngày xưa ngay từ ngày gặp đầu Khiêm đã thích nó và thích thăm nó mãi, hắn vừa nghe nói vậy liền sực sặc cà phê. Nó khẽ cười, chỉ là một nụ cười đơn thuần nhưng nó dường như đánh động vào trái tim Khiêm. Và cậu nhận ra rằng: cậu vẫn yêu nó, nó không hề hay biết rằng, 10 năm rồi, cậu vẫn đang chờ nó vẫn đơn phương. Cô bé ngốc này, 10 năm rồi em vẫn chẳng thể nào nhận ra tình cảm ở tôi!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Ba mẹ hắn

9 giờ rưỡi tối:

Nó và Khiêm vẫn đang nói chuyện say sưa

- Hìhì, nhớ lại lúc đó mình vẫn không sao không cười được!

- Ủ ừ Còn có chuyện này buồn cười hơn nè!

- Dừng lại! Hấn đập bàn, hai người định nói chuyện tới khuya à? Giúp việc, cô không định đi mua máy à?

- Há? Nó ngừng cuộc tán gẫu

Thật là, đang nói chuyện vui mà! Nó nghĩ, thật kiêu căng.

- Giúp việc? Là sao? Khiêm tròn mắt

- Cậu không cần biết, chuyện quan trọng bây giờ là Chúng tôi phải đi, còn cậu cần phải nhanh chóng chuẩn bị trận đánh của bang, hấn lạnh giọng nói

- Vậy há? Được rồi, Khiêm gật đầu, Như, tạm biệt, hôm nào rảnh nói chuyện sau.

Hừ, lại bang, lại cái nơi toàn mùi thuốc súng ấy, nó nghĩ. Khiêm cũng tham gia vào bang phái của Thiên Tùng sao? Nơi đó thì có gì hay chứ? Nó ngẫm

- Đứng lên! Hấn kéo tay nó

- Đau, cậu bỏ tay mình ra được không?

Nó bắt buộc phải đứng dậy, sai bước của hấn nhanh quá, nó không thể theo kịp được, hấn thì đi rất bình thường, còn nó phải chạy nhong nhong. Đi ra khỏi tiệm hấn mới thả tay nó ra.

- Ui yaz, cậu mạnh tay thật đó! Nó ôm cổ tay xuyt xoa

Thấy hấn không nói gì, nó đành lẳng lặng bước theo.

Còn lại một mình trong tiệm, Khiêm trả tiền cà phê rồi khẽ cười: Thiên Tùng, cậu cứ giữ Như bên người thế này thì bao giờ mình mới có cơ hội đây?

Ngồi một mình cũng buồn nên Khiêm quyết định đi về. Vừa về đến nhà, anh đã thấy một cô gái xinh đẹp đứng trước cửa ngôi biệt thự sang trọng. Anh thờ dãi thậm thụt, mở cửa xe bước ra. Cô gái đó vội chạy tới, ôm chầm lấy anh.

- Anh Khiêm, em đã chờ anh rất lâu đó, bụng em đói meo luôn rồi nè! Anh dẫn em đi ăn nha!

- Bái Bái, em mau bỏ anh ra đi! Khiêm từ chối cái ôm của cô

- Anh! Sao anh nỡ làm vậy với em chứ? Anh không sợ em sẽ đau lòng sao?

- Bái Bái, anh đã nói với em bao nhiêu lần rồi, em đừng tới đây nữa, anh không hề yêu em mà!

- Em không cần biết, chỉ cần em yêu anh, em sẽ cố gắng khiến anh yêu em. Vậy là được rồi!

- Tình yêu không đơn giản như em nghĩ đâu, với lại Anh Yêu người khác rồi!

- Sao cơ? Anh

Bái Bái bật khóc nước nờ bỏ đi, anh không nói gì nữa mở cửa bước vào nhà.

Bái Bái, anh xin lỗi.

Bái Bái, sinh ra trong một gia đình có hoàn cảnh khó khăn như nó. Không hề có một gia thế đồ sộ như hai nam chính và phụ trong truyện. Bái Bái 20 tuổi, cô thật sự rất xinh đẹp và dễ thương. Cô hoa mắt trước vẻ đẹp ngạo mạn và khối tài sản khổng lồ của gia đình anh (Khiêm) nên quyết đeo bám cho bằng được, tính ra cũng đã 2 năm rồi. Và Khiêm thật sự cảm thấy rất phiền phức trong chuyện này.

Trời đã bắt đầu se lạnh hơn. Nó và hấn vẫn đang trên đường tới shop điện thoại. Thấy không khí im lặng, nó lên tiếng hỏi:

- Tới giờ mình vẫn chưa biết, hiện tại ba mẹ cậu sống ở đâu!

- Ủ, ba mẹ tôi sống bên nước ngoài, có cả anh tôi

- Ủa? Vậy tại sao cậu không sang đó với họ?

- Ừm, tôi không muốn. Tôi thích sống bên Việt Nam hơn.

- À, ra vậy. Bên Việt Nam có 4 mùa, rất thích đúng không?

- Chắc vậy, hấn mỉm cười

- Thêm nữa, còn có những lễ hội rất vui nè! Có rất nhiều hoa mà các nước khác không có nè! Việt Nam đúng là tuyệt nhất!

- Theo tôi thì nước nào cũng tuyệt, nhưng vẫn nên sống ở nơi mình sinh ra thì hơn
- Ừm, đúng đó đúng đó, nó gật đầu lia lịa

Và cả hai lại tiếp tục đi.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Chương này vui nè !

Đi thêm một đoạn nữa thì tới nơi. Hấn dẫn nó vào bên trong, xung quanh toàn ánh đèn màu vàng lấp lánh rất đẹp và sang trọng. Nó hớn ha hớn hở chạy vọt lên. Hấn vẫn rất bình tĩnh bước từng bậc cầu thang. Bỗng nhiên Suốt

Nó trượt chân lăn từ bậc cầu thang trên xuống.

- Á á, nó kêu lớn, nhắm tịt mắt lại

Một lát sau, nó không hề cảm thấy đau đớn một chút nào, đúng hơn là cả cơ thể được tựa vào thứ gì đó, vừa mềm lại vừa rắn chắc. Là cái gì vậy ta? Nó mở mắt, đập vào mắt nó trước tiên là một cặp kính cận màu xanh gần sát mặt. Giật mình, nó đẩy ra:

- Kiaaaaa, mau tránh xa ta ra, khi bốn mắt xấu xí! Nó đẩy ra thật mạnh làm hấn lùi xuống mấy bậc cầu thang

- Cô dám nói tôi là khi bốn mắt xấu xí?

- A, hóa ra là cậu, cậu vừa đỡ mình sao? Nó gãi đầu gãi tai

- Cô chết với tôi! Hấn nói lớn rồi dòn nó vòng vòng

- Á Á! Cho mình xin lỗi mà! Nó vừa chạy lên cầu thang vừa van xin hấn

Được một lát, nó đã chạy lên tận tầng 4, là nơi bày bán điện thoại, một khoảng cách khá xa là những cô cậu nhân viên đang đặt tay trên mặt kính, một số đang gọi ý điện thoại cho khách hàng, một số đang đẩy hết tầm mắt về phía nó.

Nó trốn vào một cánh cửa. Vừa lúc hấn chạy lên. Nhìn thấy cái bóng nó lấp ló lấp ló. Hấn biết là nó trốn ở đâu nhưng vẫn cố tình hỏi:

- Con nhỏ này chạy đi đâu rồi nhỉ?

-* khúc khích khúc khích * nó đứng đằng sau cánh cửa đắc chí cười

Chẳng hay biết hấn đang từ từ mở cửa từ lúc nào.

- Hay thật! Cô định chơi trốn tìm với tôi à? Còn kém quá! Thua rồi nhé! Hấn cười gian tà làm nó xanh mặt, hấn kéo tay nó ra, nó vùng vẫy, hấn càng kéo chặt tay.

- Muốn tôi tha, nói lớn: Tôi là một con cóc, tôi là một cây nấm lùn xấu xí, 5 lần cho tôi!

- Lè, không đời nào! Nó lè lưỡi rồi quay đầu xuống, cắn mạnh vào tay của hấn

- Ui da, con nhỏ này! Hấn rửa thầm rồi lại chạy theo nó

Những nhân viên giờ đang đổ dồn hết ánh mắt vào cặp đôi đùa nghịch này xem họ làm gì tiếp theo. Họ lắng nghe từng lời nó của hấn và nó, tức cười đến nỗi muốn cười bể bụng ra nhưng họ vẫn nín cười, đứng chờ xem. Một vài người đã bắt đầu bật tín hiệu máy quay.

Hấn và nó vẫn tiếp tục đuổi nhau, và hấn lại bắt được nó, lần này hấn không kéo tay nó nữa mà ôm lấy ngang eo của nó, thật chặt, chiều này khiến nó không thể cấn tay hay vùng vẫy chạy thoát nữa làm hấn rất đắc chí.

- Đừng hòng thắng được tôi! Bây giờ thì mau nói: tôi là một con cóc, tôi là một cây nấm lùn xấu xí, 10 lần, nhanh! Hấn nói, ôm eo nó thật chặt

- Mới này còn 5 lần mà! Sao giờ đã 10 lần? Nó nhăn mặt

- Nói! Hấn trừng mắt, cặp mắt kính như muốn nổ tung

- Tôi là một con cóc, tôi là một cây nấm lùn xấu xí
- Tiếp!
- Tôi là một con cóc, tôi là một cây nấm lùn xấu xí
- Tiếp!
- Tôi là một

Đến lúc này, nhân viên xung quanh không thể nhịn thêm được nữa, cười to lên, vặn hết volume lên, nghe thấy có tiếng động. Cả hân và nó đều ngã ngửa ra, hóa ra có bao nhiêu là người đã chứng kiến chuyện nực cười vừa rồi. AAAA, xấu hổ quá mà!

- Bisss! Bissss, dễ thương lắm!
- Bisss! Bisss!
-

Mọi người hụ còi inh ỏi làm hân và nó phát ngượng, nhưng hân vẫn ra vẻ mặt lạnh, như chưa hề có gì xảy ra, liệu chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo đây?

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Điện thoại / Hân không thiếu tiền

Cả hai đứng ngẩn, hóa ra đã lên tới tầng bày bán điện thoại từ lúc nào. “ làm về mặt bình thường đi, không họ lại chọc quê đấy! “ hân nói nhỏ với nó. Nó gật đầu. Rồi hân kéo tay nó đi tới nơi bán hàng. “ E hèm, cho tôi xem những mẫu hàng mới nhất đi “ hân nói. “ Dạ “ cô nhân viên nhẹ nhàng đáp.

Một lát sau, những mẫu máy mới nhất đã hiện ra trước mắt. Nó rụt rè đứng quan sát, trước tiên là cái đơn giá trước đã. “ Trời, cái nào cũng có giá khủng, ít nhất là trên 2000 USD, cái máy nó từng dùng bị hân bẻ gãy làm đôi cũng chỉ có giá dao động trên dưới 200 USD thôi, vậy mà “

Thấy nó đứng im, hân nói: “ Sao còn đứng? Mau chọn nhanh đi “ Nó giật mình, khẽ nói: “ Máy cái này đắt quá à! Minh “ “ Không sao, tôi đâu có thiếu tiền “ hân cắt ngang. “ Thôi, nếu cô không chọn thì để tôi chọn giùm, cái màu xám này đẹp đấy! “ Hân cầm lên, “ cũng chỉ 5000 USD “ hân nói. “ Không có mẫu nào đắt tiền hơn sao? “ Hân hỏi nhân viên ở đó.

“ Woa, đúng là tỷ phú, vớ được khách sộp rồi “ Nhân viên cười thầm. Rồi mang chiếc máy điện thoại màu xám kim lẫn chút màu xanh được thiết kế tinh xảo với màn hình mỏng, hình chữ nhật vuông vức, xung quanh được đính những hạt nhỏ lấp lánh sáng choang. “ Chiếc máy này có giá dao động khoảng 7000 USD (khoảng 150 triệu), là mẫu hạng nhất ở đây đấy ạ “ “ Tốt lắm “ hân rất ưng ý chiếc máy này. “ Tôi rất thích, bán tôi hai cái đi, một xám xanh cho tôi, một hồng nhạt cho cô gái này “ “ Dạ vâng ạ “ Các cô cười hí hửng, đúng quả không sai, từ cách ăn nói, cách đi đứng đến cách vận đồ của hân đều toát lên vẻ sang trọng, chỉ có những công tử con nhà giàu mới có được.

Trong khi nhân viên gói hàng thì hân quay sang nhìn nó. “ Sao? Cô ưng loại này chứ? “ thì thấy nó đứng im như tượng, nó đã đứng hình. 7000 USD, một chiếc máy điện thoại, nó chưa bao giờ mơ tới giây phút này. Hân lại còn mua hai cái nữa, sự thật là hân có bao nhiêu tiền vậy? Theo như nó biết thì máy hân đang dùng mới được mua cách đây một tuần với giá 6000 USD, vậy mà bây giờ lại tiếp tục hai cái máy với 15 000 USD thật đáng sợ.

“ Cô nhìn gì chứ? Tôi thấy quá là bình thường mà “ hân nhiu mày. “ Không, nó quá sức tương tượng với mình, mình sợ là mình sẽ không dám dùng nó mất “ Nó đưa đôi mắt sợ hãi nhìn hân. “ Nhìn cô kìa, cứ nghe lời tôi đi, sẽ tuyệt lắm đấy! “ Hân mỉm cười, “ cô bé ngốc này để nói chuyện cùng cũng rất thú vị đấy!

“ Của quý khách xong rồi ạ “ Cô nhân viên đặt hàng được gói cẩn thận lên trên mặt kính. “ Cảm ơn “ Hân đưa tấm thẻ quẹt tiền đặt lên mặt kính. “ Trong đây là 20 000 USD, các cô có thể đi quẹt lấy tiền bất cứ khi nào thích, xin lỗi vì tôi không thích đem theo tiền mặt “ “ Dạ vâng ạ, nhưng để tôi trả lại 5000 USD cho ngài “ “ Không cần, số tiền đó cho các cô, đối với tôi nó cũng chỉ là giấy thôi mà!

“ Woa, nhiều tiền quá, còn chuẩn mỹ nam như thế này “ Các cô nhân viên nhỏ dãi. “ Dạ, cảm ơn ngài “ “ Ừm “ Hân kéo nó đi, nó đi như bị thọt chân, bước đi cà nhắc. “ Cô bình tĩnh lại đi, chỉ cần nghĩ tới một cái giá bình thường thôi là được. Hân nói “ Cậu đâu hiểu chứ! “ “ Số tiền đó thực sự rất lớn “. Nó ngước mắt nhìn lên. “ Thôi, quên chuyện đó đi, giờ tới trò chơi màn hình điện thoại “

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 94: Âm mưu ngoan ngoãn

“Cái màn hình? Chỉ cần mình đặt một hình gì đó vào là được mà! “Nó khề nhần mặt. BỐP! Hấn gõ đầu nó. “Ui da! Sao đánh mình? “ “Im lặng đi! Điện thoại tôi mua tôi có toàn quyền quyết định “ Lời nói sắc lạnh như băng trời của hấn làm cho nó phải nín lặng, không dám nói gì nữa. “Cụ thể, ảnh nên sẽ là ảnh chụp tôi và cô! “ Hấn nói tiếp.

“Sao cơ? “Nó như ngã ngửa. “Sao cơ cái gì? Cô là người của tôi thì phải theo lời nói của tôi chứ, dù chỉ là cái nhỏ nhất, CÔ VẪN ... PHẢI ... NGHE ... LỜI ... TÔI ... “Hấn gần rồ từng chữ. “Hic, mình hiểu rồi “Nó miễn cưỡng nói. “Nghe lời là được chứ gì! “ “ “Đúng vậy, cún con ngoan lắm “ Hấn cúi người xuống, xoa xoa đầu nó làm tóc nó bù xù lên. Nó khó chịu giật tay hấn xuống.

“Con nhỏ này, cô xem tôi là gì đây? “Hấn mở to mắt. “Cái đồ đáng ghét “Nó ngược cao mắt nhìn lại hấn. “Cô ... cô “Sắc mặt biểu cảm của hấn đủ để cho nó biết ngọn lửa của hấn sắp bùng cháy đến mức nào. Nó hít thở mạnh rồi co giò lên chạy, hấn nhanh chân chạy theo. Qua từng con phố trang trí đầy đèn sáng lấp lánh, hai người đã chạy được nửa đường lúc nào không hay. Hấn đang theo sau, đột nhiên thấy nó đứng lặng lại, đứng im, chăm chú vào một thứ gì đó. Hấn đi tới. Đôi mắt của nó lóe lên, nó quay người, ánh mắt long lanh, hiện rõ hai chữ “Đồ ngọt “. Hấn nhìn vào phía trong tiệm. Có rất nhiều bánh kẹo trong đó, thảo nào khiến nó phải chết lặng như vậy.

Ánh mắt nó càng ngày càng chất chứa nỗi thèm ngọt khiến hấn mỉm cười. Nhưng sẽ chẳng dễ dàng như vậy đâu. “Thiên Tùng “Nó nói. “Sao? “Hấn hát cảm kiêu hãnh. “Không thể nào đâu! Khi này mình không nghe lời cậu ấy, giờ sẽ chẳng thể nói cậu ấy mua kẹo cho mình được “Nó nghĩ rồi lắc đầu. “Không, không có gì, mình đi trước đây “Nói rồi nó ngậm ngùi bước đi. Hấn khẽ cười: “Thật là một cô gái có lòng tự trọng cao “

Trời dần về khuya, bụng nó trở nên đói hơn, nhưng nó không nói gì, chỉ lặng lẽ đi về nhà. Sau 3 tiếng, cuối cùng cánh cửa ngôi nhà cũng được mở ra, nó bước chân vào như trượt đi được một gánh nặng lớn bởi trên đường có biết bao đồ ăn ngon cám dỗ nó. Nó đã phải bấm bụng biết bao nhiêu lần.

“Tránh ra mau, đó là chỗ của tôi “Hấn tiến tới, ngồi phịch xuống, rất tự nhiên. Nó đành lùi ra một chút. “Giúp việc, lấy nước cam cho tôi đi! “Hấn vừa nói vừa chỉnh lại cổ áo sơ mi cho không khí vào thêm một chút “Gì cơ? Cậu thích thì tự làm đi, sao nhờ mình chứ? “Nó ườn người ra ghế bộ dạng mệt mỏi. Hấn khó chịu đứng lên. Dáng vẻ kiêu hãnh của một ông chủ, hấn nói: “Cái điện thoại, tiệm cà phê, số điện thoại mới của chị cô, tôi đều đang nắm giữ hết, vậy mà có vẻ cô không muốn, lại còn muốn bùng binh hơn “. Nghe hấn nói vậy, nó bật dậy như một chiếc lò xo, nó chạy vội tới bên hấn.

“Số điện thoại của chị Mai Mai ư? “Đúng vậy “Hấn gật đầu hừ vồ.

“Vậy ... vậy mình ngoan Cậu ... cho mình số của chị ấy nhé! “Nó nhảy lên như một chú thỏ vì quá phấn khích, nó đã nhớ chị Mai Mai lắm rồi! “Được thôi, dù sao tôi cũng chẳng muốn giữ làm gì “Hấn nói. “Vậy ngoắc ngoéo tay đi “Nó đề nghị. Rồi nó đưa ngón út thon dài của mình ra. Hấn neho mắt. “Con nhỏ ngu ngốc này, tin mình thật sao? “Hấn nghĩ. “Nhưng mà thôi, cứ cho cô ta hy vọng đi rồi mình sẽ có trò hay để xem đây! “Hấn cười thầm trong bụng. “Ok, ngoắc thì ngoắc “Nói rồi hấn cũng đưa ngón tay út tuyệt đẹp của mình ra, hai người cùng ngoắc ngoéo. “Ngoắc xong rồi đó, cậu không giữ lời hứa sẽ phải nuốt nghìn cây kim đó nha! “Nó cười, ánh mắt đầy hy vọng. “Ừ, nếu nuốt lời sẽ phải nuốt nghìn cây kim “

“Ya! Vậy giờ mình đi làm nước ngay đây “Nó chạy ngay vào bếp. Vui mừng. Quyết tâm ngoan ngoãn BÙNG CHÁY!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95

Hấn vừa lừa được con cừu non nhẹ dạ thì đắc chí nằm ngả lưng xuống ghế sofa. Đột nhiên tiếng điện thoại vang lên. Hấn bắt máy: Alo. Đầu dây bên kia lên tiếng: “Will (là tên gọi của hấn ở bang phái), mau lên nào, bang chúng ta đang gặp nguy hiểm, giọng nói hốt hoảng, vừa nói vừa thở của đầu dây bên kia khiến hấn nôn nao trong lòng. “Được, tôi tới ngay đây! Hấn nói rồi dập máy.

“Thiên Tùng, nước quả tới rồi đây! “ “Ồ Cậu đi đâu vậy? “Vừa lúc đó, nó từ trong nhà bước ra. “Tôi đi giải quyết chuyện ở bang, cô đừng bận tâm, cứ đi ngủ đi! “ “Nhưng Giờ đã 11 giờ rồi, để mai đi không được sao? Nó lo lắng nhìn đồng hồ nói. “Cô cứ lo cho bản thân cô trước đi, đây là số điện thoại của tôi, có gì cứ gọi! “Hấn giật lấy máy nó bấm nhanh số. “Được rồi! “Nó gật đầu. “Mình sẽ đợi cậu về! “ “Sao cũng được “Hấn khoác chiếc áo ngoài vào rồi đi thẳng, bước chân dứt khoát. “Thiên Tùng, cậu nhớ cẩn thận! “Nó gọi với theo

“SẦM! “Cánh cửa đóng lại. Chỉ còn lại mình nó trong nhà. “Ồ ơ, thế còn ly nước quả này? Thôi, mình uống nó vậy! “Nó rồi nó uống ừng ực một hơi hết. “Khà! Sảng khoái quá! “Nó cảm thấy rồi chạy lên trên tầng lấy giấy bút xuống tiếp tục viết tiểu thuyết.

Trong khi đó, hấn đã tới được bang The Dark

Tiếng súng, tiếng đao kiếm xiên ngang dọc làm cho hấn cảm thấy thích thú, hấn bước nhanh chân vào, một vài tên học trò của hấn đã từ đâu chạy tới: “Nói! Đang có chuyện gì xảy ra? “Hấn gần giọng “Bang The Light nhờ thằng nhóc hồi trước ở bên bang mình đã biết được nơi cất giấu những kho vũ khí hạng nặng, bây giờ đang ồ ạt kéo quân sang đánh chiếm thừa đại ca! Bọn em đang không biết tính sao! Nghe nói ngày kia chúng sẽ sang rồi! “

“ĐOÀNG ĐOÀNG ĐOÀNG “Hắn vớ lấy chiếc súng ở cạnh đó, bắn chết hết đám người đang đứng trước mặt mình, những người còn lại chỉ dám đưa đôi mắt sợ sệt nhìn hắn. Đôi mắt băng của hắn đã chuyển sang màu đen của súng, thật sự kinh sợ. “Quần ăn hại, bang The Dark hàng đầu thế giới mà bị bang thứ 2 dồn vào thế bị động à? Tại sao có thằng nhóc mà không hạ nổi, để nó tiết lộ hết bí mật của chúng ta? “Dạ, bọn em sẽ cố gắng hạ nó sớm nhất có thể ạ! Mong anh đừng quá kích động “

“Win đâu? “Hắn hỏi (win là tên của Khiêm trong bang phái). “Dạ, win đang dốc công tập luyện cho người trong bang phái ạ, nếu ngài muốn gặp, tôi sẽ gọi cậu ấy “ “Nhanh lên “ “Dạ “

Một lúc sau, trong quán rượu sang trọng ngập đèn tím của bang, hắn và Khiêm đang ngồi bên ly rượu vodka cay nồng. Khiêm mở lời: “Xin lỗi, đề cậu phải tới giải quyết chuyện nhỏ nhặt này, do mình bận luyện tập cho bang quá! “ “Cậu vớ vẫn vừa thôi, phó bang mà phải chịu bó tay trước một thằng nhóc kém cỏi à? “ “Mình xin lỗi “ Khiêm cười trừ “Mình sẽ tóm gọn nó nhanh nhất có thể, cậu yên tâm “ “Ừm, chuẩn bị tiến công tới đâu rồi? “Hắn hỏi. “À, tình hình tiến triển tốt lắm! “ “Ừm chúng ta là bang ngầm đứng đầu thế giới, phải biết nắm thế chủ động, cậu nhớ làm cho tốt, đừng bị dồn vào thế bị động, lúc ấy tôi sẽ không nương tay mà cho cậu về với cát bụi như mấy người khi nãy đấy! “Hắn lạnh giọng nói. “Will, cậu đừng nói lời cay đắng mà! “Gia Khiêm nói rồi đưa cho hắn ly rượu, hắn từ chối không uống. Đột nhiên điện thoại của hắn reo lên. Khiêm ngó vào màn hình: là Như?

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 96: Quán bar . Người con gái của sự đơn độc

Hắn bắt máy: “Có chuyện gì? Tôi cho cô số không phải để cô gọi linh tinh đâu nhá! “Hắn nói. “Không, mình gọi để hỏi cậu, cậu cho mình mượn máy tính của cậu được chứ? Mình cần một số tài liệu để viết vào tiểu thuyết “Nó nói. “Không được, tôi không cho phép, máy tính của tôi có nhiều tài liệu quan trọng, cô không dùng được, cô cũng có laptop riêng cơ mà! “Hắn hơi khó chịu. “Nhưng nó không có kết nối mạng, mình phải làm gì đây! “ “Cái máy điện thoại của cô ấy, cài đặt 4G mà dùng, thế nhé! “Nói rồi hắn dập máy ngay. “Thiên Tùng, thiên tùng” Ở đầu dây bên kia nó bị tắt máy đột ngột thì rất tức tối. “Hừ, ki bo thật mà! “Sự thật là cái máy tính của hắn có nhiều tài liệu thật chứ.

12 giờ đêm, hắn vẫn đang ở cùng Khiêm

“Cậu cho mình số của Như được chứ? “ “Đấy! “Hắn ném điện thoại ra ghế, Khiêm tròn mắt vì thái độ của hắn nhưng sau rồi vẫn cầm lên. “Cậu có còn thích Như không? “ Khiêm hỏi. “Không đời nào, loại con gái phản bội ấy, chỉ đáng làm người giúp việc cho tôi thôi “Hắn ngồi vắt chéo chân, khẽ cười gian ác, trả lời một cách hình như bình thường. Haha, Khiêm cười thầm, như vậy không phải rất tốt sao? Anh có thể chiếm được trái tim của nó rồi. Người mà anh yêu đơn phương hàng chục năm qua.

Hai người đang ngồi yên lặng, tự dưng có hai cô gái từ đâu xuất hiện, hai cô, cô nào cũng có đôi chân dài miên man cùng chiều cao đáng kể, số đo 3 vòng đáng mơ ước của các cô nàng 90 – 60 – 90. Khuôn mặt sắc nét từng chi tiết, nói ngắn gọn là “tuyệt sắc giai nhân “. Một cô có vẻ yêu kiều hơn tới ngồi bên cạnh hắn. Đồ cô mặc thật sự rất ngắn, để lộ bầu ngực căng tròn cùng đôi chân dài tít tắp. Chiếc áo ngắn quá ngực một chút làm cho vòng eo con kiến của cô dễ dàng được tôn ra, thế này thì đáng may rầu ai có thể chịu nổi mà không đề cô ra làm việc ngay chứ!

Nhưng hắn thì khác, hắn vẫn là một con người máu lạnh vô tình. Hắn mặc kệ cho người con gái không lòng tự trọng đó can quết bộ ngực săn chắc và cơ thể 8 múi của mình, chân vẫn vắt chéo lên tở về oai phong càng khiến nàng ta bên cạnh mê mẩn cái sắc thái thể giới có một không hai này. Nàng thấy hắn không nói gì thì tưởng hắn có hứng thú với mình nên khẽ đưa những ngón tay thon dài vào chiếc áo sơ mi mang hương nước hoa nam tính đó, khẽ cời chiếc cúc áo đầu tiên ra, nàng nói nàng có rất nhiều kinh nghiệm, nếu hắn chịu nằm lên người nàng, hắn sẽ được tận hưởng những phút giây sung sướng nhất đời mình.

Bên Khiêm, anh cũng đang bị cô nàng kia cời dần áo, nhưng anh cũng đâu phải hạng người thích chơi, anh lạnh lùng đẩy cô ấy ra khiến khuôn mặt non trẻ của cô có phần ngại ngùng, có một điều đặc biệt nữa là nhìn khuôn mặt cô này thật sự rất non nớt, có lẽ cô mới vừa tròn 18. Những hành động của cô có phần như không muốn mà bị ép buộc khiến anh rất lạ lùng, anh có cảm giác ở đôi mắt xinh đẹp của cô có nỗi niềm gì đó rất u uất, khó có thể diễn tả bằng lời. Thấy anh nhìn mình có chút gì đó thương cảm lẫn khó hiểu, đôi môi mỏng bay xanh xán của cô khẽ rung lên, hình như cô đang cố gắng để ngăn những giọt lệ của mình để chúng không rơi xuống. Chuyện này là sao vậy?

Anh bối rối chỉnh lại áo rồi kéo cô ra ngoài. Cô đứng chân chừ. Khiêm kéo mạnh tay rồi đóng sập cửa lại. Cô miễn cưỡng phải đi theo anh, cô mím chặt môi, nhắm chặt mắt, tự hỏi rằng đang có chuyện gì xảy ra. Bên trong bar giờ chỉ còn lại hắn và nàng. Nàng ta khẽ cười nói: “Anh thấy đó, có lẽ họ muốn để chúng ta tự nhiên, giờ” Cô chưa kịp nói hết câu đã bị hắn lấy tay chặn miệng lại. Hắn rút tập tiền USD từ túi áo ra đưa cho nàng rồi khinh bỉ nói: “Tôi sẽ cho cô tiền, nhưng làm ơn rút khỏi đây đi! Ngay và lập tức “. Nàng ta kinh ngạc mở tròn mắt, rồi khuôn mặt nóng bừng lên. Lần đầu tiên, có một người con trai đi cự tuyệt cô, lần đầu tiên có một người từ chối cơ thể nóng bỏng của cô. Lần đầu tiên, thật sự” Con dầy xéo tức giận xen lẫn xấu hổ làm nàng ta tím mặt. Nàng giật lấy tập tiền rồi gấp gấp bước ra ngoài. “Đáng chết! Con người của hắn ta, chắc đã đông cứng rồi! “ “Ha, lần sau đừng để ta gặp hắn một lần nữa, tưởng có sắc và có quyền thì muốn hạ thấp ai cũng được sao? “Nàng chửi rủa một hồi rồi lặng lẽ thu xếp ra về.

Lại tiếp tục đến với câu chuyện của Khiêm, anh kéo cô ra một nơi vắng vẻ, thở dài một hơi rồi hỏi người con gái đang run rẩy đứng trước mặt mình. “Có lẽ tôi hơi vô duyên nhưng” tôi nghĩ là cô” có tâm sự gì đó, nếu không phiền, cô có thể tâm sự với tôi, có lẽ sẽ thoải mái hơn nhiều “. Cô đứng gần người như một con ngốc, nước mắt tuôn rơi lã chã. Cô” đang rất đơn độc.

Chương 97: Quá khứ đắm nước mắt

Cô là Thanh Phương, cô sinh ra và lớn lên trong một gia đình nghèo khó như nó. Từ khi cô 10 tuổi, cô đã luôn phải chứng kiến những trận cãi vã tưởng chừng không hồi kết của ba mẹ cô. Ba mẹ cô là công nhân với số tiền lương tháng ít ỏi. Mẹ cô xưa kia là người con gái đẹp nhất làng, yêu ba cô, hai người lấy nhau, hàng xóm luôn thắc mắc tại sao một người nổi tiếng như mẹ cô lại đi lấy một người đàn ông tầm thường như thế. Những lời ra vào của hàng xóm, lời thì thầm to nhỏ của mấy bà nhiều chuyện khiến ba cô càng ngày càng khó chịu.

Nhưng mẹ cô vẫn rất nhẹ nhàng an ủi chồng. Nhưng ông chồng vốn nóng tính, trước thì cũng dần dà kìm nén nhưng sau cùng lại bắt đầu nổi trận lạnh tanh bành với mẹ cô khiến mẹ cô khóc rất nhiều.

Cô vẫn được tới trường dù hoàn cảnh nghèo khó, cô lại học rất giỏi nên được thầy cô yêu quý. Với tính tình ôn hòa, dịu dàng, thêm cả khuôn mặt xinh đẹp tươi tắn, cô được là hotgirl của trường, không, cô không thích, cô chẳng mong ước được sự ca tụng như vậy, thứ cô cầnchỉ đơn giản làgia đình

2 tháng sau sinh nhật cô 10 tuổi, ba bắt mẹ cô kí vào đơn ly hôn do ông ta nói: tôi không xứng đáng với em, tôi rất khó chịu khi bị người khác khinh thường khi đi bên cạnh em

Lúc đó, mẹ cô đã ôm cô khóc rất nhiều và không chịu kí, hết lời xin chồng suy nghĩ lại, hãy nghĩ đến tương lai của con.

Ông ta đã hết độ kiên nhẫn, cuốn gói ra đi, mẹ cô quá đau lòng đã chạy theo than khóc hết lời, cuối cùng khi sang bên kia đường, cả hai bị một chiếc xe tải đâm chết.

Khi hay tin, lòng cô đau như cắt, mặt cô nóng bừng, cô không tin vào sự thật, cô muốn mình chứng nhưng lại không có đủ can đảm để đi ra hiện trường.

Cuối cùng, sự thật vẫn là sự thật, cô thành trẻ mồ côi, cô từ đó sống khép kín, tuyệt giao với tất cả mọi người xung quanh.

Một ngày mới lại bắt đầu, qua đêm ngủ ở hẻm cầu lạnh lẽo, sáng dậy, cô đi ra bờ sông, ngồi thần thờ. Cô nhớ ba mẹ cô, và cô khóc, nước mắt ướt đầm hai gò má.

Ô kìa! Kia không phải là ba mẹ của cô sao? Cô mơ hồ nhìn xuống lòng sông, hình ảnh ba mẹ cô hiện lên, hình như ở thế giới bên kia, họ vẫn là một cặp, họ rất hạnh phúc, họ đang cười với cô, ba mẹ cô còn dang tay ra như mời gọi cô. Lúc này, cô mất hết lí trí, bởi lẽ cô mới 10 tuổi, cô vẫn tin vào phép màu mà bị cho là viễn vông.

Ông trời đã lấy mất tình thương của cô thì bây giờ, chính cô sẽ là người giành lại. Cô nhìn ánh mặt trời lần cuối rồi thả mình xuống lòng sông: ba mẹ, con về với ba mẹ rồi đây! Chúng tamãi mãi là gia đình

Cô nhanh chóng chìm xuống, sao nước lại ấm thế này, không hề lạnh lẽo chút nào, đúng rồi! Là ba mẹ cô đang ôm lấy cô đây mà! Cô thật hạnh phúc quá!

Cô mỉm cười, ánh sáng nhạt nhòa dần biến mất

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Ba mẹ mới , lẽ sống

1 tiếng sau

Cô cảm thấy như mình đang được nằm trong một chiếc chăn ấm áp. Thỉnh thoảng còn có một bàn tay hơi thô ráp sờ lên trán cô, da mặt cô

Cô khẽ phả ra hơi thở nóng bừng vì ấm áp đang được nhận: ba mẹ cô khẽ gọi, đôi mắt bị sự tò mò kích thích khẽ lay động, cô hy vọng, người mà cô nhìn thấy sẽ là người mà cô luôn nhớ về nhiều nhất, cũng là đáng sinh thành của cô

Nhưng, trước mặt cô là một người phụ nữ đứng tuổi, khuôn mặt hiền lành phúc hậu, đang mỉm cười với cô.

“Cô bé đáng yêu, con đã dậy rồi sao? Muốn ăn một ít cháo không?” Bà cất lời

Cô khẽ giật mình nhưng không sợ hãi, cô cũng không muốn chạy, vì giờ đây với cô, mạng sống có cũng như không, kể cả người đàn bà kia có độc ác và ví dụ muốn đem cô vào việc xấu thì cô cũng mặc kệ, cô mong mình cũng biến mất đi để khỏi phải lạc lõng một mình. Nên cô cứ ngồi im

“Đây là đâu và bà là ai?” Cô hỏi

“Ta đi đánh cá với chồng ngoài sông, tình cờ thấy con nhảy xuống nước, chồng ta đã cứu con và đưa con về đây!” Bà kể

Nghe xong, cô nhếch môi lên cười: vẫn còn có người muốn cứu lấy cái mạng của cô ư?

Cô nhìn thẳng vào mắt bà, nói:

“Bà và chồng bà thật quá ngu ngốc, mang tôi về đây làm gì chứ? Chi bằng để tôi chết đi cho rồi!”

*Chát *! Bà tát thẳng tay vào mặt cô

Cô giật mình, nước mắt ứa lên

“Ta thật không hiểu cháu! Nhiều người muốn sống còn không sống được, nữa là ông trời cho cháu được sống mà cháu lại muốn bỏ đi như thế? Khác nào cháu đang đi trái lại với sự sắp đặt của ông trời?” Bà tức giận trách móc

Cô không dám mở to mắt nữa, chỉ trong một phút, người đàn bà ngồi trước mắt nhanh chóng chiếm được sự tôn trọng của cô. Cô òa khóc:

“Bà không biết đâu, ba mẹ tôi mất hết rồi, tôi lại không có nơi để ở, nếu là bà, bà sẽ làm gì? Thà chết quách đi cho nhẹ nhõm!”

Chát * Bà tát cho cô một cái nữa rồi ôm cô vào lòng:

“Con không biết à? Chúng ta chỉ có một kiếp để sống thôi, mà có ai là sống được tới 100 tuổi, con số đó chỉ nhỏ như một sợi chỉ. Nếu con không biết trân trọng cuộc sống này thì ông trời sẽ trừng phạt và người chịu hậu quả ấy chính là ba mẹ con. Nếu bây giờ ba mẹ con đã mất mà con không biết sống cho đúng thì ở bên kia, ba mẹ con cũng không thanh thân được” Bà nhẹ nhàng nói

Cô nghe từng chữ từng chữ như muốn nuốt luôn vào, cô đã hiểu ra bao điều sau lời nói ấy, cô gục vào lòng bà, như gục vào chính người mẹ kính yêu của mình

Từ đó, cô ở lại, sống cùng với ba mẹ mới, người ba mẹ mới cũng rất tốt, và cô cũng được cưng chiều hết mực, vì cô là con một, vợ chồng ấy hiếm muộn, không có con. Ngày ngày cô theo ba mẹ đi đánh bắt cá, cô rất vui

Đôi khi công việc cũng có hơi vất vả nhưng điều đó càng làm cho cô thích thú, cô cảm thấy điều này còn tốt hơn là phải mãi ngồi nhớ về ba mẹ thiên cổ của mình.

Ba mẹ mới không để cô phải khổ cực, thường xuyên dẫn dắt cô đi chơi

Dần dà, cô biết được mẹ mới của cô là một bà Sư chuyên đi giảng đạo ở các nhà chùa.

“Thảo nàongười phụ nữ ấy phúc hậu và hiền lành sống như vậy?” Cô thầm nghĩ và vô cùng tự hào về bà

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Quá khứ đắm nước mắt (2)

Sau này khi lớn lên, ba nuôi của cô một lần theo đoàn đi biển đã bị đắm tàu và vĩnh viễn ra đi, mẹ nuôi cô vì sốc mà bị trụy tim, cho tới giờ vẫn bất khả thi nằm trong bệnh viện.

Cô khóc hết nước mắt đưa bà lên thành phố, bác sĩ nói cô cần rất nhiều tiền, mà khi đó cô mới 16 tuổi, biết phải làm công việc gì đây, nên cô đành phải giấu nước mắt vào tim, đi làm cái công việc tương chừng như bản thủ nhất của con gái: bán thân.

Không cần nhiều thời gian, mà vẫn kiếm được tiền, chỉ mấy ngum rượu thôi, cô đã có được cả tập tiền trong tay, dù rằng rất đau lòng, rất cắn rứt, ngày xưa mẹ nuôi cô đã luôn răn dạy: phải sống sao cho tốt, không được để người khác coi thường, sự trong trắng là thứ quan trọng nhất của một con người.

Thế mà, cô đã làm cái gì đây, cô đã đi ngược lại điều bà mong đợi ở cô, cô thật sự thất vọng về bản thân mình. 2 năm nay, cô luôn phải nói dối bà, rằng cô đã làm ở một nơi rất tốt, cô đang cố buôn chài để chữa bệnh cho bà, rồi cô nở một nụ cười thật tươi. Nhưng bà đâu biết, một lát sau, nước mắt của

cô rơi lặng lẽ trong nhà vệ sinhmột góc tối tăm, lạnh lẽo.

Kể đến đây, cô không thể kể tiếp được nữa vì lời nói bình thường từ lúc nào trở nên nức nở, rồi nghẹn lại, không thể nói thêm gì nữa. Mặt cô ướt lạnh, cô mới hay rằng, mình đang khóc, khóc rất nhiều. Cô nhìn sang Khiêm, anh đang bồn thần tưởng tượng cảnh sống của cô ra sao, nhưng chẳng thể được, vì từ bé đến giờ, anh có biết khổ là cái gì đâu? Những nỗi khổ mà cô kể cho anh anh chỉ biết nhìn cô thông cảm.

Cô nhìn anh rồi khẽ mỉm cười, đưa tay lên lau những giọt nước mắt khô cứng trên má . Cô nghĩ: bằng cách nào đó, anh dịu dàng ngồi lắng nghe câu chuyện của cô khiến cô yên tâm mà kể tiếp, nỗi niềm đã cất giữ trong lòng bấy lâu nay, và lại cô cũng nghĩ rằng, có thể chỉ là vô tình gặp nhau thôi, rồi sẽ không được gặp lại nữa, nên có kể ra cũng không sao, để cho lòng cô bớt nặng, bớt khổ đau.

Cả hai ngồi yên lặng, Khiêm quay qua hỏi cô:

“ Vậy bây giờ, nếu tôi muốn giúp cô, cô có thể cho tôi cơ hội không? “

Cô mở miệng, đang định trả lời thì điện thoại cầm trên tay vang lên một bài nhạc buồn.

Cô khẽ ho, hắng giọng để cố che đi sự nức nở trong giọng nói của mình, cô nhìn vào màn hình, là chủ quán bar ngầm ở đây.

“ Alo ạ? “

“ Sao cô bắt máy chậm thế hả? Cô định để tôi già đi mấy tuổi nữa đúng không? “

“ Em xin lỗi “

“ Hừ, mau về ngay đi, cô còn 2 ca nữa mới hết giờ làm việc, còn định để tôi nhắc cho nhớ mấy lần nữa? “

Cô thở dài rồi đưa ánh mắt xa xăm ra nhìn chân trời, nói:

“ Vâng ạ “

Đầu dây bên kia đã tắt máy. Khiêm nhìn cô, thấy cô đau đớn ngồi sụp xuống rồi lại đứng lên, cô vẫy tay chào anh rồi nói:

“ Cảm ơn anh đã nghe tôi nói, giờ tôi phải đi rồi! Lần sau mong anh nhìn thấy tôi như thế nào cũng đừng kéo tôi đi, nếu anh không muốn tôi bị đuổi việc! “

Cô quay người bước đi, một làn gió lạnh lướt qua, người cô khẽ run lên vì lạnh, từ đằng sau, Khiêm đi tới, anh khoác lên người cô chiếc áo khoác mang hương nước hoa nam tính của mình rồi nói:

“ Cô đi đi! “

Cô gạt đầu, đưa tay lên kéo áo xuống một chút rồi bước đi, đôi chân bước thật chậm, nhìn qua cũng biết, cô không muốn đi tới nơi đó nữa.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99-2: Năm tay

Cô nặng nề lê đôi chân mệt mỏi vào quán, vừa lúc gặp hấn đi ra, hương bạc hà nhẹ thoảng trên người hấn khiến cô phải ngược nhìn lên: thật sự rất đẹp trai, đôi mắt lạnh lùng màu xanh rất có sức hút.

Hấn đi lướt qua cô mà không thèm đếm xỉa.

Đi nhanh lên con xe Porchei rồi phóng vút đi.

Tối hôm ấy với cô lại là một đêm say mưa

1 tiếng sau, hấn bước vào nhà, đã hơn 1 giờ đêm, nhưng trong nhà điện vẫn chưa tắt, hấn nhú mày: cô ta vẫn chưa đi ngủ à?

Trên ghế sofa, hấn thấy nó vẫn đang ngồi, trên tay cầm điều khiển tivi, ngồi bất động.

Hấn nhẹ nhàng bước tới, cởi áo vest bên ngoài ra rồi khẽ lay người nó, nó ngược đôi mắt đờ đẫn lên nhìn hấn rồi chậm rãi đứng dậy:

“ Cậuđã về rồi à? Ngồi đi, mình sẽ đi lấy nước cho! “

Hắn không để nó đi, đẩy người nó xuống ghế sofa:

“ Sao cô chưa ngủ? “ Hắn hỏi

“ Mình đã nói là mình đợi cậu “ mắt nó khẽ nhắm vào nên không hay biết hắn đang khẽ mỉm cười

“ Bây giờ tôi về rồi, cô đi ngủ đi! “

Nó mơ hồ gật đầu, nhưng đôi chân đã không thể đứng lên nữa, nó đã chờ hắn rất lâu, và bây giờ đã có thể ngủ, không cần ngủ ở giường, ngủ trên ghế sofa đã đủ ấm áp lắm rồi, nó nhắm mắt, nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Hắn khẽ thở dài rồi tới bế thốc nó lên.

“ Trời, cô ta ăn nhiều vậy mà nhẹ như kẹo bông gòn “ hắn nghĩ thầm

Rồi đưa nó lên phòng

Cảm nhận được hơi thở ấm áp từ hắn, nó đưa tay lên bầu lấy chiếc áo hắn đang mặc, dụi dụi đầu vào ngực hắn y như một chú mèo con.

Nó ngủ thực sự

Hắn nhẹ nhàng đặt nó lên giường, rồi ngồi xuống, khẽ vuốt mấy sợi tóc đang lòa xòa trước mặt.

Không biết trong giấc mơ, nó mơ thấy gì mà lúc hắn chuẩn bị rời đi, nó nói mê, có chút nức nở:

“ Ba đừng đi, ba ở lại đây với con đi ba! Ba ơi, ba ơi “

Đôi chân hắn ngừng lại, nhìn nó một lát rồi lại bước đi

Hắn về phòng hắn, một lúc sau vẫn nghe tiếng nó gọi ba, hắn đang nằm trên giường, gối tay nhìn qua ánh trăng dịu dàng bên ngoài cửa sổ, sau một ngày vất vả ngoài cái thế giới kia, đến tối về nó cũng không chịu để cho hắn được nghỉ ngơi, thật muốn khiến hắn tức chết!

Hắn ngồi dậy, sang bên phòng nó, phòng nó đang để mở, hắn mạnh mẽ đi vào, thấy nó đang nằm dưới đất, qua ánh đèn ngủ, ahwsn nhìn lên gối nó, thấy đầy nước, hóa ra nó khóc, nhìn xuống sàn nhà, lại thấy những giọt nước mắt lãnh đọng dưới sàn.

Hắn tới, nhẹ nhàng bế nó lên giường rồi đắp chăn lên cho nó.

“ Ba! “ Nó gọi, đồng thời kéo chặt tay hắn.

Hắn yên lặng suy nghĩ rồi dùng một tay còn lại kéo chiếc ghế lại gần giường rồi ngồi xuống bên cạnh nó.

Hắn giả làm ba nó và nói:

“ Ba đây! Con ngủ đi! “

Chỉ thấy nó làm mặt nhăn nhúm như sợ ba đi mất, tay càng nắm chặt hơn, bàn tay bé nhỏ của nó nằm gọn trong bàn tay to lớn của hắn.

“ Ngày nào con cũng mong được gặp ba! Ba đã đi đâu vậy? Ba đừng đi nữa nhé! Con rất cần có ba! “

“ Ừ, ba sẽ ở đây, cho tới khi con ngủ “ Hắn nhẹ nhàng nói

Và cả đêm đó, hắn ở lại cùng nó, đôi mắt của nó thả ra vì tin tưởng rằng đã có ba bên cạnh. Đêm đó, nó ngủ rất ngon, còn hắn không ngủ, thức trắng cả đêm để suy nghĩ một vấn đề gì đó, tay vẫn không rời tay nó ra.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Lạnh lùng

Hắn nhúu mày nhìn ra cửa sổ, trời đã hừng sáng rồi, hắn khẽ gỡ tay nó ra rồi đắp chăn cho nó lên một chút rồi ngấm nhìn nó ngủ, một lát thì đứng lên.

Hắn ho lên một tiếng, cổ hắng giọng để giọng trở nên lạnh lùng như mọi khi, ánh mắt sắc lạnh cùng cả cơ thể bước ra khỏi phòng nó.

“Oáp! “30 phút sau, nó mơ màng tỉnh dậy sau một giấc ngủ đầy nước mắt, nó khẽ đi xuống giường, vươn vai cho tỉnh ngủ rồi kéo rèm ra, ánh nắng ban mai tràn ngập căn phòng sang trọng. Tựa như chốn thần tiên.

Nó ngồi lặng ngắm nhìn phòng một chút:

“Căn phòng đẹp thật đó, đúng là cả tháng lương làm thêm ở tiệm cà phê của mình chưa chắc đã đủ để mua nửa tiếng “

Nhắc đến tiệm cà phê, nó lại nhớ tới chị Mai Mai

“Không hiểu dạo này chị ấy sống sao rồi, dù sao cũng đã gần 1 tháng bất âm vô tín, chị ấy đã gầy hơn chưa? Hay lại béo hơn? Bệnh dạ dày của chị ấy nữa, có tái phát lại không? “

Hàng vạn hàng ngàn câu hỏi xuất hiện trong đầu làm nó chóng hết cả mặt.

Đột nhiên, một giọng nói lạnh lùng làm nó giật bản mình, giúp nó thoát khỏi những suy nghĩ đang nhảy múa quay cuồng trong đầu óc mình.

“Giúp việc! Cô đã dậy chưa hả? “Hắn mở thẳng cửa bước vào

Nó ngạc nhiên đến tròn mắt, sự ngạc nhiên đó dần chuyển sang sự tức giận

“Tại sao cậu vào mà không gõ cửa vậy? “

Nó vừa dứt câu, hắn đưa tay lên gõ mấy tiếng vào cửa

“Thứ tự chẳng đúng gì hết! “Nó chu môi lên

“Có còn hơn không! Cô mau xuống làm bữa sáng cho tôi đi! Làm bát tét hoặc mì, cầm được làm xúc xích với trứng nữa! “

“Mình biết rồi! “Nó đi ra ngoài

Cười thầm

“Cậu ấy mà không dặn là mình định xuống làm hai cái món kai rồi, hí hí! “

“Cô lắm bầm cái gì đó? “Hắn đứng trên cầu thang nói vọng xuống

Nó giật bản mình, lắp bắp:

“Có ...có gì đâu! “

“Thật chứ? “

“Thật, mình đang nghĩ lại công thức mà cậu đã dạy mình! “

“Xì, cô nghĩ tôi tin cô à? Làm nhanh sau đó mang lên phòng tôi, nhớ làm thêm 8 cốc nước quả “

“Hả? 8 cốc? “

“Cô ngạc nhiên cái gì? Hay cô muốn trái lệnh đây? “Hắn nhìn nó với ánh mắt tà khí làm nó sợ hết hồn

“Không, tất nhiên là không rồi! “Nó vội vàng chạy xuống cầu thang

“RẦM RẦM RẦM! “Quá vội vàng, nó lại bị ngã, hắn nhìn nó, lắc đầu ngán ngẩm rồi đi về phòng

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Mơ

Hắn nằm nghiêng mình trên chiếc giường êm ái, phải ngủ bù chứ, cả đêm qua đã thức canh một con sâu khóc nhè ngủ rồi, thế mà dưới nhà bếp kia, có một người đang hát, muốn ngăn bốn thiếu gia Cao này ngủ hay sao?

Hắn bật dậy khỏi giường, mở cửa bước ra ngoài, hắn xắn tay áo lên, định dùng biện pháp mạnh với kẻ dám phá đám hắn nhưng đi được 3 bước, âm thanh ngọt ngào từ dưới nhà vọng lên khiến hắn phải dừng bước.

Nó đang hát ở dưới nhà, giọng hát trong trẻo, thanh cao như những giọt pha lê mỏng manh bay vút lên như có cánh, cả cơ thể hắn mềm nhũn ra, hắn đứng dựa người vào tường để thưởng thức một bài nhạc tuyệt vời mà quên mất mục đích của mình.

Từ nhỏ cho tới lớn, hắn đã từng nghe qua rất nhiều bài hát, nhưng đây là lần đầu tiên những câu hát ngọt ngào phát ra từ miệng của nó lại đánh mạnh vào trái tim băng giá của hắn như vậy, hắn thật sự rất hài lòng. Ít ra thì người giúp việc cho hắn cũng có một tài lẻ đáng ngưỡng mộ.

Hắn đi vào phòng, nhưng không đóng cửa, hắn cố tình để âm thanh có thể lọt vào phòng, nhẹ nhàng nằm xuống giường, hắn nhắm mắt lại một cách thư thái nhất, đôi mày cong thanh tú dần ra, nhìn rất thoải mái. Hắn dần chìm vào giấc ngủ, mang theo những nốt nhạc thần tiên, đi tới một cánh đồng đầy hương hoa thơm ngọt, ở đằng xa, một cô gái đáng yêu mặc chiếc váy hồng giản dị đang đứng hát một bài hát êm dịu, làm hắn mỉm cười.

Một bức tranh tuyệt đẹp hiện ra trong lời hát của cô gái ấy, khiến hắn phải dán mắt chẳng muốn rời.

.....

Một bàn tay ấm áp nhẹ nhàng kéo thêm chăn lên cho cơ thể của hắn, hắn hơi co người lại để có thêm nhiều hơi ấm từ chiếc chăn hơn.

Trong giấc mơ, cô gái thiên thần ấy vẫn đang hát, đôi môi của hắn cong lên thành một nụ cười mỉm.

Không hay biết rằng, có một người con gái đang đứng đơ người, trầm nghĩ:

“Một “đại bàng máu lạnh” mà cũng biết cười, không biết cậu ấy đã mơ thấy gì đây? Hắn phải thú vị lắm!”

Rồi người con gái ấy lấy ra từ trong tạp dề chiếc máy điện thoại chụp lấy một bức ảnh lúc hắn đang cười rồi mỉm mỉm bước ra ngoài, ánh mắt lấp lánh niềm thích thú từ tận đáy lòng.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Cảm giác này

Thời gian cứ thế cứ trôi Nhưng cô gái trong giấc mơ của hắn đang dần đi xa, hắn không muốn

“Đừngđừng đi” hắn thì thầm

Tiếng hát dần tắt, cô gái ấy đã đi rất xa, cô gái mặc chiếc váy màu hồng ấy đã bước chân ra khỏi cánh đồng đó rồi

Hắn mở mắt ra, nhận thấy ngay rằng đó chỉ là mơ, đưa tay lên bóp trán rồi đứng dậy, vươn vai và bước xuống nhà. Về vô cùng ưu tư.

Đang bước xuống cầu thang, điện thoại của hắn đổ chuông, hắn nhìn vào màn hình: “là Tịnh Nhi”

Hắn ngay lập tức bắt máy.

“Anh đây!”

Đầu dây bên kia có vẻ im lặng, một hồi mới nói:

“10 giờ hãy tới gặp em ở chỗ cũ, chúng ta cần phải nói chuyện”

“Được”

Hắn mới ngủ dậy nhưng giọng nói rất tỉnh và có phần lạnh lùng

Ở đầu kia, cô tắt máy, nhanh chóng khoác lên mình chiếc áo màu đỏ quý phái đính những hạt kim cương lấp lánh, cầm lấy chiếc túi xách hiệu LV, bước ra cửa, leo lên chiếc xe sang trọng đi tới nơi hẹn.

.....

Biệt thự của hắn

Hắn bước xuống cầu thang, nhìn thấy nó đang ngồi trên ghế sofa, tủm tỉm cười ngây ngô.

“E hèm “ hần khẽ ho làm nó ngẩng mặt lên nhìn, tắt màn hình điện thoại rồi giơ tay lên chào

“Xin chào, có vẻ cậu ngủ rất ngon nhỉ? Từ sáng sớm luôn đó! Nó nói bằng một giọng rất vui vẻ

“Mình còn thấy nhé! Cậu mỉm c.....”

Nó chưa nói hết những từ còn lại thì đã bị hai bàn tay thô bạo của hần nhéo cho sưng phồng cả má.

Nó như đứng bất động

Cảm giác này

Đã lâu, rất lâu rồi không thấycảm giác được đụng vào má như thế này

Thật gọi nhắc về tuổi học trò Tuổi mới lớn

Nó nhìn hần, chốc chốc má đỏ bừng, hần quay người đi tới tủ lạnh lấy nước uống rồi nói:

“Trưa nay đừng làm phần com của tôi, có thể tôi sẽ không về nhà “

Nó im lặng

“Tôi nói sao cô không trả lời? “ Hần quay qua hỏi nó

Chỉ thấy nó xoay người về hướng trái chiều với hần rồi đi thẳng ra cửa

“Này, cô dám thái độ với chủ sao? “

“Mình đã nghe rồi! “Nó nói lớn, hần không nói gì nữa, cầm lấy chìa khóa xe bước ra khỏi cửa

Hôm nay trời nắng rất ấm áp, những bông hoa hồng xanh ngoài vườn bung tỏa làm nó chốc chốc thấy mũi hơi cay, bao nhiêu kí ức xưa kia hiện ra rõ ràng trước mắt nó Tựa như mới là hôm qua Tựa như nó đang ở ngay trước mắt mà với mỗi tay ra cũng không thể chạm vào

Thứ cảm xúc này Có phải được gọi là nhung nhớ không?

Nó nhìn bóng lưng hần vừa khuất, trong lòng dâng lên một dòng điện nóng lạnh đan xen lẫn nhau rất khó chịu

Nó đưa tay lên sờ má rồi bật cười

Ngay sau đó thì dập tắt ngay:

“Đừng ảo tưởng, 10 năm rồi, người ta không còn coi mày là gì đâu “

Nó thở dàilặng lẽ đứng nhìn về phía chân trời

Sao mà đường chân trời xa thế có phải sẽ mãi mãi không thể chạm vào không?

Giống như một ai đó vậy

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Siêu Đáng Yêu Của Hotboy Lạnh Lùng Và Cô Nàng Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.